

Giới thiệu Trượng Kiếm Quyết Convert

Trượng kiếm quyết) Giang hồ là thuần khiết, làm nhậ quan phủ cùng thời đại, trong chốn giang hồ hết thấy đều là do người giang hồ chính mình duy trì, phá hoại cũng vậy.

"Lợi ích" cùng "Trật tự" là cái giang hồ này chủ đề.

Không lộ danh môn phân tranh, tràn ngập Kiếm Hồn thế giới võ hiệp.

Đây chính là Trượng kiếm quyết giang hồ, ở trong cái giang hồ này, Hành Vân, một võ công, địa vị đều rất thấp kém Thanh Thành đệ tử, hẳn nên đi nơi nào? . .

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Một bộ thanh sam trên Thanh Thành

Xanh tươi bốn hợp, trạng thái như thành quách, nên tên là Thanh Thành.

. . . .

Núi Thanh Thành dưới Kiến Phúc cung cửa lớn truyền ra một trận "Két két" tiếng vang, hai cái chừng mười lăm tuổi bán Đại Đạo đồng tử bên trong đi ra. Một tướng mạo giống như vậy, thể nhưng trường hơi cao, thân thể cũng rất rắn chắc, một cái khác liền muốn thấp bé gầy yếu hơn nhiều, sắc mặt cũng thoáng có chút tái nhợt.

Hai người này, một người một cái đại cái chổi, xuống bậc thang, bắt đầu chuẩn bị quét tước trước cửa lá rụng.

"Chương môn đã phát sinh Triệu Tập Lệnh, đem Văn Du các nơi sư bá các sư thúc đều chiêu tập trở lại, quả nhiên là mười năm một lần thi đấu a, thanh thế chính là không giống nhau." Gầy yếu tiểu đạo sĩ chậm rãi xoay người, cây chổi ôm vào trong ngực hỏi: "Hành Văn sư huynh, người nói lần này thi đấu chúng ta tham gia sao?"

"Ta làm sao biết? Hành Quân, người không muốn tìm một cơ hội liền lùi lại biếng có được hay không?" Cái kia bị gọi là sư huynh tiểu đạo sĩ một bên oán giận, một bên tiếp tục quét rác.

Hành Quân liếc mắt phía sau Kiến Phúc cung, ngoại trừ hai người bọn họ lẻ loi bóng người ở ngoài, liền lại không có người nào, lập tức lấy tay bó lấy, chuẩn bị dựa vào đến môn gác bên trong đi lùi nhác.

Hành Văn nhìn cũng không đi trách hấn, từ lúc vào phái Thanh Thành trước, hai người bọn họ đã là nhận thức, năm đó hai người bọn họ tiểu khát cái không cha không mẹ cũng coi như là sống nương tựa lẫn nhau một đoạn không ngắn tháng ngày, sau đó chính là bị sư phụ từ tiểu khát cái chồng bên trong nhậ được làm hấn đạo đồng. Có điều, cùng với nói là làm đạo đồng, không bằng nói là làm tạp công càng thích hợp một ít, hơn nữa hay vẫn là không trả thù lao loại kia.

Tuy rằng cuối cùng hai người cũng coi như là bá sư xếp vào môn tường bị sắp xếp bói chữ Hành, nhưng bọn hấn sư phụ bản lĩnh thật sự có thể nói là rất kém cỏi rất kém cỏi loại kia, cái nhân sư phụ của bọn họ ở phái Thanh Thành bên trong chính là chương quản bếp cùng thanh khiết tạp công trưởng. Cho nên nói, tuy rằng sư phụ của bọn họ đối với bọn hấn sư huynh đệ rất tốt, nhưng được năng lực có hạn, dạy dỗ đến hai cái đồ đệ ở Thanh Thành toàn phái hết thấy luyện võ trong các đệ tử xếp hạng cuối cùng.

Cùng thể hệ phân các sư huynh đệ đều so với Hành Văn cùng Hành Quân mạnh, mà bói chữ Hành hiện nay tới nói là phái Thanh Thành bên trong ít nhất đồng lứa. Vì lẽ đó muốn nói Hành Quân hiện tại bức thiết nhất nguyện vọng là cái gì, như vậy nhất định là hi vọng Đại sư huynh của hấn Hành Kiếm sớm một chút thu đồ đệ, cũng thật sớm chút thoát khỏi Võ Công điện đề lúng túng.

Hành Quân vừa nghĩ tới võ công đã nổi giận, ngồi ở ngưỡng cửa nói với Hành Văn: "Sư huynh, sư phụ liền đáng đáp kia, chúng ta như thế nào đi nữa luyện cũng không có tiến triển, mỗi lần luận võ đều là chúng ta lút đáy! Lần này thi đấu hay vẫn là không muốn đi tham gia được rồi, miễn mất mặt!" Nói xong vung vẩy hai lần cái chổi tăng cường nói chuyện khí thế.

Hành Văn quay đầu nhìn một chút Hành Quân cái kia một mặt không vẻ mặt cao hứng, thờ dãi nói rằng: "Không có cách nào a, ai bảo chúng ta sư phụ lão nhân gia người võ công không tốt đây?"

Nói chuyện, đi tới Hành Quân phụ trách bên kia, đem Hành Quân cái kia phân lá rụng cũng đều quét đi, tiếp tục nói: "Người cũng đừng lại oán giận sư phụ lão nhân gia người, nếu không là sư phụ đem chúng ta nhậ được, năm ấy mùa đông chúng ta vẫn đứng là khả năng liền không kháng nổi đi tới a. Sư phụ là bởi vì tuổi quá lớn, nhập môn lại muộn, vì lẽ đó liền không thể học được công phu gì thể, không liên quan lão nhân gia người chuyện gì, lại nói, chính là oán giận cũng không tới phiên người a, ta liền chưa từng thấy người cần thận luyện qua vũ!"

Hành Quân vừa nghe không vui : "Biết rõ cái gì đều học không tới còn luyện cái gì? Sư huynh a, người cả ngày chính là trát trung bình tấn, rèn luyện khí lực, người khi này là thiếu Lâm Tự hay vẫn là Kim Cương môn a? Sư huynh người không phải là muốn không làm đạo sĩ, mà là đi đổi nghề làm cái hòa thượng chứ?"

Hành Vân nghe, lắc lắc đầu, kỳ thực nội tâm hấn bên trong cũng không là một điểm ý nghĩ đều không có, thế nhưng sư phụ của bọn họ xác thực không được, luận võ công, chính là bởi chữ Hành đều có người võ công ở sư phụ hấn bên trên, hơn nữa Hành Vân cùng Hành Quân nhập môn trễ, bỏ qua luyện tập nội gia chân khí tốt nhất tuổi tác, hơn nữa sư phụ hấn giáo đồ vô phương, hai người nội lực tu vi vẫn còn giai đoạn sơ cấp.

Cũng chính là Hành Vân còn rất có chút nghị lực, mỗi ngày đang làm việc sau khi khổ luyện ngoại lực, thêm vào mỗi ngày làm đều là đốn củi nấu nước chờ việc nặng, vì lẽ đó thân thể đứng là luyện tương đương rắn chắc, mà đi quân liên khá là lười biếng, rất nhiều luyện hoạt đều là Hành Vân giúp hấn làm, vì lẽ đó liên ngoại công đều không có.

Hành Vân năm đó bị sư Mộc Ô Đạo Nhân thu làm đồ đệ thời điểm, trong lòng cũng tràn đầy hưng phấn, lập tức liền có thể cùng ngày xưa bọn tiểu khát cái lẫn nhau truyền tụng những cái kia giang hồ cao mọi người đồng thời học tập Phi Thiên Độn Địa võ công, đó là cỡ nào tươi đẹp một chuyện? Đang bị Mộc Ô Đạo Nhân nhận lấy thời điểm, Hành Vân cũng từng ước mơ quá sẽ có một ngày luyện thành một thân bản lĩnh đi ngang dọc giang hồ, trừng ác dương thiện.

Đáng tiếc chính là, hiện thực đều là cùng giấc mơ có chênh lệch rất lớn, hiện tại Hành Vân chỉ muốn an an ổn ổn ở Thanh Thành sống hết đời là tốt rồi, cái khác những cái kia đều là hy vọng xa vời.

Ngay ở Hành Vân nhận mệnh cùng Hành Quân oán giận bên trong, một trận to rõ róc rất tiếng ca do xa đến gần truyền đến.

Thân là Thanh Thành khách

Thừa vân quét Lục Hợp

Đến bữa tối mộ hà

Không đem thương từng chiết

Thường dạ tôn không không

Huê hữu ngồi chung xe

Mạc Đạo hưng chưa hết

Mà xưởng Thanh Thành ca (quyển sách hết thấy thơ từ đều là nguyên sang, ha ha.)

"Ha ha ha ha... .."

Một thân ảnh màu xanh theo tiếng ca mà tới, người đến đợi đến Kiến Phúc cung phía trước đứng vững, ngược nhìn Thanh Thành, cười to nói: "Đạo mất mười hai năm rồi, không hề nghĩ rằng, ta Mộc Liên Từ còn có trở lại một ngày, ha ha."

Chỉ thấy người tới người mặc một bộ màu xanh cự đạo bào, mặc dù có chút cự, nhưng hay vẫn là tẩy rất sạch sẽ, một con tóc dài đen nhánh tùy ý vãn ở trên đầu, dùng một cái tiểu Mộc Đầu cánh xuyên ở phía trên, xem không chỉ có không thô bỉ, phản diện tương đương tự nhiên, màu da trắng nõn, hơn ba mươi tuổi.

Hành Vân nghe được người đến tự xưng "Mộc Liên Từ", vội vã tiến lên nghênh tiếp, bởi vì bởi chữ Mộc là sư phụ của hấn cái kia đồng lứa, người đến rất khả năng là bị chương môn chiêu trở lại tham gia Thanh Thành thi đấu sư thúc bá một trong, không thể thất lễ.

Hành Vân tiến lên khom người thi lễ, vừa muốn mở miệng hỏi dò, cái kia tự xưng là Mộc Liên tuổi trẻ đạo nhân từ bên hông lấy ra một khối mộc bài nói rằng: "Đây là chương môn Triệu Tập Lệnh."

Hành Vân hai tay tiếp nhận, nhìn một chút, đúng là chương môn phát xuống Triệu Tập Lệnh, bọn hấn lúc trước đều đã từng bị dạy làm sao phân biệt, để ở xem Thủ Sơn môn thời điểm kiểm nghiệm nghênh tiếp.

"Như vậy xin mời sư thúc lên núi, các vị các sư thúc bá đều sắp đến đủ." Hành Vân đem mộc bài hai tay trao trả cho Mộc Liên Từ, cung kính nói.

Mộc Liên Từ "Ừ" một tiếng, quan sát tỉ mỉ một chút trước chân cái này tiểu đạo sĩ, tâm trạng khá là tán thưởng hành vi cử chỉ hào phóng khéo léo. Có điều hấn bỗng nhiên nhũ nhũ mảy, hỏi: "Người tên là gì? Sư phụ của người là ai?"

"Đệ tử Hành Vân, sư tôn là Mộc Ô chân nhân." Hành Vân cung kính đáp trả.

"Hóa ra là Mộc Ô sư huynh a, ha ha, ta nói làm sao người đều lớn như vậy, võ công còn kém cỏi như thế, ha ha... .., thì ra là như vậy, thì ra là như vậy." Mộc Liên Từ lông mày giãn ra, đại cười nói đến, dường như là mở ra cái gì đề mục.

Hành Vân tuy rằng cũng đối với sư phụ không thể dạy võ công giỏi mà cảm thấy tiếc nuối, thế nhưng Hành Vân đối với hấn nhưng là rất kính trọng, bởi vì

Mộc Ô Đạo Nhân không chỉ có đối với hắn có công ơn nuôi dưỡng, bình thường cũng rất là chăm sóc bọn hắn sư huynh đệ.

Vì lẽ đó Hành Vân nghe được Mộc Liên Từ, trong lòng có loại không nói ra được khó chịu, lập tức lên tiếng vì là sư phụ của chính mình giải thích: "Hành Vân sư tôn tuy rằng võ công hơi khuyết, thể nhưng cũng có bao nhiêu giáo dục, làm người hậu thế cũng không phải chỉ phân võ công cao thấp, người chỉ làm người, tròng ở phẩm đức!"

Mộc Liên Từ nghe xong Hành Vân lúc này ngẩn người, sau đó cười càn là lớn tiếng: "Ha ha! Không tồi không tồi! Mộc Ô sư huynh tuy rằng võ công không được, thể nhưng làm người trung hậu, hơn nữa tuyển đồ đệ cũng là tương đối tốt a! Ha ha, không sai, ta yêu thích!"

Cười xong, nhìn một chút Hành Vân: "Người không nên đem ta vừa này để ở trong lòng, ta cùng Mộc Ô sư huynh quan hệ nhưng là rất tốt, vừa này cũng không có ác ý, chờ người thấy sư phụ của người thì sẽ biết."

Hành Vân mặt đỏ một chút, vừa này nghe cái kia Mộc Liên Từ nói sư phụ của chính mình võ công kém cỏi, nhất thời nhanh miệng phản bác đi ra ngoài, thể nhưng nghĩ lại trong lúc đó liền cảm thấy không thích hợp, đôi phương tốt xấu cũng là chính mình tôn trưởng, này ở Thanh Thành môn quy bên trong chống đối tôn trưởng nhưng là cái không nhỏ tội danh a. Cũng may đối phương không có cái gì ác ý, hơn nữa còn khích lệ chính mình, Hành Vân này trên mặt cũng không không ngại ngùng. Liền vội vàng nói: "Vừa này là đệ tử nhất thời lỗ mãng, đa tạ sư thúc không cùng đệ tử tính toán."

Mộc Liên Từ vung tay lên, mỉm cười đến: "Không sao."

Lúc này Hành Quân cũng lại đây được rồi lễ, Mộc Liên Từ gật gật đầu sau đó bồng bênh hướng về trên núi bước đi.

Quyển 1: (liên trên Thanh Thành) một bộ thanh sam trên Thanh Thành (Chương 02:)

Thượng thanh cung

Phái Thanh Thành chương môn Vô Dương Tử cùng hắn năm vị sư huynh đệ chính đang thương nghị không lâu liền muốn bắt đầu Thanh Thành thi đấu.

Vô Dương Tử một bộ chương môn Càn Nguyên đạo bào ngồi trên ở giữa, tuổi đã sáu mươi có hai hán bạch diện râu đen, hờ hững phiêu dật, ắn có xuất trần chi khái. Hắn tay trái dưới tọa chính là sư huynh Vô Quang Tử.

Vô Quang Tử khuôn mặt cương nghị, là phái Thanh Thành bối chữ Vô bên trong võ công người tốt nhất, hiện nay chương quản phái Thanh Thành thanh vũ đại diện, làm chủ Ngọc Thanh cung

Thanh vũ đại diện là phái Thanh Thành võ học trọng địa, Thanh Thành môn hạ đệ tử hoàn toàn lấy vào thanh vũ đại diện làm vinh, thanh vũ đại diện ở phái Thanh Thành bên trong địa vị cùng tác dụng liền giống với thiếu Lâm Tự là hán đường Đạt Ma viện, Vô Đương Chân Vũ đại diện như thế, đều là bản phái bên trong võ học cao nhất vị trí. Mà chương quản thanh vũ đại diện Vô Quang Tử ở phái Thanh Thành bên trong ngoại trừ mấy vị không xuất thế vì tự bồi dưỡng lão không cách nào khá là ở ngoài, chính là chương môn Vô Dương Tử cùng phái hơi kém bán trụ, ở phái Thanh Thành bên trong địa vị chỉ đứng sau chương môn Vô Dương Tử, lúc trước nếu không là Vô Dương Tử đang làm người đạo đức cùng làm việc đúng mực trên đều mạnh hơn quá Vô Quang Tử, này Thanh Thành chức chương môn chính là Vô Quang Tử, năm đó Vô Quang Tử còn đối với này rất có vị từ.

Ở Vô Quang Tử đối diện âm trầm một cái mặt chính là phái Thanh Thành trướng chương quản hình luật vô tâm tử, bối chữ Vô xếp hạng thứ tư, đối với người tuy rằng nghiêm khắc, thể nhưng làm người công chính, muốn nói ở phái Thanh Thành bên trong tên ai giỏi nhất hù dọa người, vậy sẽ phải mấy vô tâm tử, mặc dù nói hắn làm người công chính, thể nhưng một điểm tiêu sai ở vô tâm tử nơi đó cũng phải chặt chẽ trừng phạt. Cho nên nói phái Thanh Thành đồng đạo môn nhân sợ nhất chính là vị này suốt ngày mặt âm trầm vô tâm tử, có người nói còn không có một người nhìn thấy hắn cười quá, cho dù hắn đồng môn sư huynh đệ ở từ nhỏ đồng thời học võ thời điểm cũng chưa thấy vô tâm tử cười quá dù cho như vậy một lần, thực sự là rất thú vị một chuyện. Vô tâm tử võ công ở phái Thanh Thành bối chữ Vô bên trong ôn bài đệ tam, bởi vậy cũng không người nào dám đi trêu chọc hắn.

Này dưới lần lượt là Vô Dương Tử Tam sư đệ Vô Minh Tử chương lễ nghi, vào quan khẩu điện, Ngũ sư đệ Vô Trần tử chương tục vật, sáu sư đệ Vô Hoa Tử chương tế lễ, vào Tổ Sư điện.

Đợi đến mọi người ngồi vào chỗ của mình, Vô Minh Tử đứng dậy nói rằng: "Chương môn sư huynh, kim giới thi đấu chuẩn bị công tác đã hoàn thành, trừ Mộc Liên Từ ở ngoài hết thầy môn nhân đều đã trở về núi, đợi đến hơi sự nghỉ ngơi sau khi, tháng sau liền có thể bắt đầu."

Vô Dương Tử gật gật đầu, khẽ vuốt mỷ cần nói rằng: "Rất tốt, mỗi mười năm một lần chi thi đấu, vì ta Thanh Thành thịnh điển, không qua loa được, có hay không mình chăm sóc, sư huynh ta rất yên tâm, ha ha."

Dưới thủ vô tâm tử nói tiếp: "Không minh sư huynh làm việc ôn hòa, làm không vấn đề. Có điều, xin hỏi chương môn, vì sao phải triệu hồi Mộc Liên Từ? Phải biết Mộc Liên Từ năm đó những việc làm, phạt hạ son vĩnh viễn không bao giờ hứa về, đã là xem ở hắn là sư bá tôn từ về mặt tình cảm pháp ở ngoài khai ân, y Thanh Thành môn quy, chính là trục xuất sư môn cũng không quá đáng, bây giờ chương môn lại phải đem triệu hồi, không biết gây nên có gì?"

Kỳ thực liên quan với có hay không triệu hồi Mộc Liên Từ ở thật mấy tháng trước cũng đã bắt đầu tranh luận, cuối cùng là chương môn Vô Dương Tử lực bài chúng nghị phát sinh lệnh bài, thể nhưng vô tâm tử làm như lúc trước trọng tài Mộc Liên Từ người trong cuộc, vẫn muốn Vô Dương Tử đưa ra giải thích hợp lý, vì lẽ đó mấy tháng này, chính là lấy Vô Dương Tử tâm tính tu vi cũng bị vô tâm tử truy hỏi có chút khí táo.

Vô Dương Tử đối với chính hắn người sư đệ này cười khổ nói: "Vô tâm a, Mộc Liên Từ lúc trước trẻ người non dạ, cũng coi như là có thể thông cảm được, đảo mắt đã mười hai năm, chúng ta cũng đều sáu mươi trên dưới, vì Hà chân nhân lão nhân gia người lúc trước đối với chúng ta như thế nào, đại gia trong lòng đều nắm chắc. Cho nên nói, lão nhân gia người duy nhất tôn từ, chúng ta cũng phải chăm sóc thật tốt mới là, huống hồ năm đó Mộc Liên

sai đã chịu đến trừng phạt, mười hai năm không được về núi, rất là khổ, ta nghĩ hay là thôi đi? Cho hấn cái cơ hội, cũng coi như là chúng ta đối với vi hà sư bá một điểm tâm ý."

Vô Hoa Tử nhận được: "Đứng đây đứng đấy, Tam sư huynh lần này coi như pháp ở ngoài khai ân, bỏ qua cho Mộc Liên đi."

Này Vô Hoa Tử là phái Thanh Thành bên trong bối cảnh Vô bên trong một cái nhỏ nhất, tuổi mới ba mươi lăm tuổi, có thể nói từ nhỏ cùng Mộc Liên Tử cùng nhau chơi đùa lớn lên, vì lẽ đó nơi này đang ngồi mấy vị bên trong liền mấy hấn cùng Mộc Liên Tử cảm tình tốt nhất, hay bởi vì Vô Hoa Tử nhỏ tuổi nhất, vì lẽ đó mấy vị sư huynh cũng thường thường nhường hấn, cho dù là vô tâm từ, nghe được Vô Hoa Tử vừa nói như thế, cũng lắc lắc đầu, không nói nữa.

Lúc này ngoài cửa một đạo đồng đến báo, Mộc Liên Tử đã lên núi.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Cháu gái môn chủ

Lúc này Hành Vân cùng Hành Quân đã là quét dọn hoàn tất, trở lại bang bọn hấn sư phụ vì là toàn phái Thanh Thành từ trên xuống dưới không có Thành gia, cùng với Thành gia sau cũng phải đồ ăn đường người chuẩn bị điểm tâm.

Sau khi đây, chính là đi đốn củi, mỗi ngày vì làm cơm nấu nước, toàn bộ phái Thanh Thành nhà bếp muốn tiêu hao củi gỗ số lượng kinh người, ngoại trừ một phần hội từ tiểu phu trong tay mua ở ngoài, cái khác đều muốn từ phía sau núi chặt cây, mà ứng cử viên tự nhiên là muốn rơi vào Hành Vân trên người, ai kêu Hành Vân không có chuyện gì luyện một bộ thật thân thể? Hành Quân nhưng là phụ trách cái khác các loại ung dung chút việc vặt,

Hành Vân trở lại trong phòng cảm cảm thận lưỡi búa dây thừng chờ chuẩn bị công cụ sau, hướng về Thanh Thành phía sau núi bước đi.

Thanh Thành bởi vì vị trí Tứ Xuyên, vì lẽ đó khí hậu ướt át, nước mưa sung túc, cây rừng xanh um, phóng tầm mắt nhìn tới mẫm mướt đích xanh tươi.

Hành Vân ở Thanh Thành phía sau núi đốn củi cũng chém đến mấy năm, đối với này phía sau núi tình huống đã là không thể quen thuộc hơn được, chính là nhắm mắt lại cũng có thể qua lại đi một cái. Lúc này trước sau như một chọn xong cây cối, vung lên lưỡi búa chém mở ra.

Nhắc tới cũng là khá là lúng túng, Hành Vân nhiều như vậy năm ngoại trừ thân thể luyện rắn chắc ở ngoài, với bản môn kiếm pháp đó là qua quyết bình bình khăn, đến là chém đến mấy năm thụ, lưỡi búa này khiến nhưng muốn so kiếm cũng còn tốt, thực sự là kiện làm người dở khóc dở cười sự.

Vén vén mười mấy lần, một gốc cây một người ôm hết đại thụ liền âm âm ngã xuống đất. Hành Vân quá khứ thông thạo đi cảnh trát bó, không chỉ trong chốc lát, một gánh sải liền bó được rồi. Hành Vân thoả mãn nhìn một chút, những năm gần đây muốn nói thành tựu của chính mình, ngoại trừ rắn chắc thân thể ở ngoài liền mấy này đốn củi kỹ xảo cùng nấu ăn tay nghề, Hành Vân nhiều năm ở với Thanh Thành, cùng ngoại giới ngăn cách, vừa học không tới võ công cao thâm, vì lẽ đó cho dù là đốn củi trên một chút thành tựu, cũng làm cho Hành Vân rất là cao hứng.

Nhìn một chút mặt trời, thấy thời gian còn sớm, Hành Vân thả xuống lưỡi búa, làm dáng bắt đầu luyện chuyển quyền, này quyền hay vẫn là Hành Vân ở nhập môn thi học được cơ bản nhất quyền pháp, toàn xưng: "Nhập môn Thanh Thành sáu thức". Toàn bộ quyền pháp tổng cộng chia làm sáu thức, một thức sáu chiêu, tổng cộng sáu sáu ba mươi sáu chiêu, cũng là Mộc Ô Đạo Nhân giáo tốt nhất một môn võ nghệ.

Tới tới lui lui đem sáu thức quyền luyện mấy lần, Hành Vân cảm thấy có chút khát nước, cũng may đi một chút xa thì có điều dòng suối nhỏ, đi tới, liền trong suốt suối nước uống cái thoải mái, thuận tiện rửa mặt, tự giác nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều. Sửa sang lại quần áo, chuẩn bị đi trở về. Chính giữa các hàng, liền nghe đến một trận "Tiểu Vân, Tiểu Vân" tiếng la truyền đến, Hành Vân trong lòng không khỏi căng thẳng.

Này phái Thanh Thành từ trên xuống dưới hơn ba ngàn người, Thành gia rất nhiều, gia quyến cũng ở núi Thanh Thành trên, chỉ có điều cùng bản viện tách ra mà thôi, vì lẽ đó Thanh Thành đại nữ nhân bé gái cũng tất nhiên là rất nhiều.

Nhưng muốn nói dám chạy đến phía sau núi đến cô gái, vậy thì chỉ có một, như kim Thanh Thành chương môn Vô Dương Tử duy nhất cháu gái -- Viên Tư Dong.

Viên Tư Dong cùng Hành Vân tuổi, tướng mạo cũng giống như vậy, thể nhưng thuộc về loại kia xem rất thoải mái tự nhiên loại hình, vóc người thoảnh có chút mập, thể nhưng tuyệt đối không mập mập, Thanh Thành trên dưới hoàn toàn đối với nàng quan ái rất nhiều. Mà Viên Tư Dong cũng không có Đại tiểu thư tính khí hoặc là yêu trò đùa dai cái gì thói hư tật xấu.

Có thể nài đến cũng không là cái gì ham muốn đều không có, ham muốn là có, vậy thì là yêu thích mỹ thực, thuyết phục tục một ít chính là miệng sàm. Kỳ thực cô gái đều yêu thích chút đồ ăn vặt cái gì, nhưng Viên Tư Dong cái này mỹ thực thì có điểm không giống. Cùng phổ thông làm quả mứt hoa quả loại hình khéo léo đồ ăn vặt không giống nhau, nài yêu thích chính là Hành Vân tự mình xuống bếp làm các loại ăn ngon món ăn.

Muốn nói Hành Vân hội nấu ăn, vốn cũng là một cái chuyện rất bình thường. Sư phụ của hần Mộc Ô Đạo Nhân bản thân liền là chương quản phái Thanh Thành món ăn thực, hần đồ đệ chính là mỗi ngày xem cũng có thể xem hội. Chỉ có điều Hành Vân tựa hồ đang đầu bếp phương diện này năng khiếu rất cao, lúc trước theo sư phụ đến Thanh Thành không mấy năm liền làm một tay thức ăn ngon, thậm chí rất nhiều trò giỏi hơn thầy tư thế, sư phụ hần Mộc Ô Đạo Nhân thậm chí dự định chờ Hành Vân to lớn hơn nữa điểm nài, liền để hần làm Thanh Thành chương chúc -- dù sao luyện võ, Hành Vân là không có cái gì lối thoát, chính hần cũng sớm tuyệt cái kia phân ý nghĩ.

Hành Vân nấu ăn làm thật chuyện này bản thân cũng chẳng có bao nhiêu người biết. Dù sao ở Thanh Thành cái này Võ Lâm đại phái bên trong quan tâm võ công nhân tài là tuyệt đại đa số. Có thể chuyện này nhưng không biết tại sao bị Viên Tư Dong biết rồi, liền cái này sàm miệng nha đầu lập tức hứng thú bừng bừng chạy đến tìm Hành Vân cho nài làm tốt ăn. Mà năm đó Hành Vân cũng tiểu, rất là đắc ý chính mình món ăn làm tốt.

Kết quả là, một hữu tâm khoe khoang, một vui đầu mẫn ăn, thường xuyên qua lại, hai tiểu đúng là chậm rãi quen thuộc.

Có điều vừa mới bắt đầu mới mẻ sức lực vừa qua đi, Hành Vân nhưng là khổ, này làm một lần hai lần cũng còn tốt, thế nhưng chuyện gì cũng không ngăn nổi nhiều lần, Viên đại tiểu thư này ăn một lần chính là đến mấy năm, nhưng làm Hành Vân ăn kêu khổ thấu trời!

Viên tiểu thư nhưng là cái xoi mói người, trò gian tân trang không nói, hơn nữa thời gian cũng không cố định, không biết lúc nào liền chạy tới, Hành Vân còn không tốt chối từ, cũng may điều này cũng đề cao thật lớn Hành Vân nấu ăn kỹ thuật, cũng coi như là có sai lầm tất hiệu được đi.

Lúc này Hành Vân vừa nghe đến Viên Tư Dong âm thanh, trong lòng liền run run một cái, nghĩ đến, "Được rồi, lần này lại có khó khăn." Nhận mệnh vác lên sài hóa, đón phương hướng âm thanh truyền tới đi đến.

"Tiểu Vân, ngày hôm nay ta nghĩ ăn thịt nướng a." Viên Tư Dong hiện tại mỗi lần cùng Hành Vân gặp mặt câu thứ nhất chính là: "Tiểu Vân, ngày hôm nay ta muốn ăn cái gì cái gì a." Đơn giản sáng tỏ, đi thẳng vào vấn đề.

Hành Vân đối với này đã là quen thuộc, cũng may này phía sau núi dã vật không ít, ngay tại chỗ lấy tài liệu đánh hai con thỏ hoang sau cùng Viên Tư Dong đi tới trong một cái sơn động, cái này sơn động nhỏ tương đương bí mật, Hành Vân nhiều như vậy năm ở sau núi đồn củi, cũng là ngẫu nhiên mới phát hiện nó, liền nơi này cũng là thành Hành Vân nhà bếp.

Hành Vân chính mình cũng biết, tuy rằng mỗi ngày rất khắc khổ luyện tập võ công, thế nhưng dựa vào sư phụ hần này điểm bản lĩnh, đừng nói là ở tân đồng lứa bên trong nổi bật hơn mọi người, chính là trình độ đều là không nên nghĩ, vì lẽ đó này trù nghệ liền tự nhiên bị Hành Vân coi trọng.

Dù sao cũng không thể chém cả đời sài chứ?

Cái này sơn động nhỏ thành Hành Vân thường thường kiểm nghiệm cùng rèn luyện tay nghề địa phương. Dù sao sư phụ nơi đó bếp là phái Thanh Thành hết thảy, mình không thể tùy tiện dùng linh tinh, mà những thứ kia đều là chính mình. Đương nhiên, nơi này cũng là chuyện đương nhiên thành Viên Tư Dong mỹ thực thường thức địa.

Không lâu lắm, lỗ nhỏ trong miệng bay ra mùi người thịt nướng hương vị, không thể không khích lệ một hồi Hành Vân tay nghề xác thực tương đối tốt.

Mà giờ khắc này, Viên Tư Dong ăn một mảy hớn hờ, hoàn toàn không có một tia hình tượng có thể nói, miệng nhỏ chu vi đều là dầu, xem Hành Vân trực tắc dầu, khuyên đến: "Ta nói Đại tiểu thư a, hình tượng ai, xin chú ý hình tượng, như vậy ăn pháp cẩn thận sau đó không ai thêm lấy a."

Viên Tư Dong căn bản cũng không có dừng lại ý tứ, một bên tiếp tục chiến đấu, một bên hướng về phía Hành Vân tròn tròn mắt.

Hành Vân cũng không hi vọng Viên Tư Dong nghe đi vào, dù sao nài đã như vậy ăn xong mấy năm, Hành Vân cũng lười nhai đến mấy năm, Viên Tư Dong vốn là đem hần như gió thoảng bên tai, hoàn toàn không thêm đề ý tới.

Chờ chiến đấu xong xuôi, Viên Tư Dong sờ sờ miệng nói với Hành Vân: "Tiểu Vân làm không tệ, lại có một chút tiểu tiến bộ."

Hành Vân chỉ có thể cười khổ lác lác đầu, Viên Tư Dong tuy rằng cùng hần cùng năm, thế nhưng bởi vì Hành Vân cũng không biết chính mình cụ thể sinh nhật, vì lẽ đó Viên Tư Dong liền có "Người rất khả năng so với ta nhỏ hơn" mà gọi hần "Tiểu Vân".

Đối với này, Hành Vân cũng là không thể làm gì, hơn nữa Viên Tư Dong tổng không chịu nói hần làm gì đó ăn ngon, nhiều nhất liền nói "Không sai" mà thôi, lý do là gia gia nài Vô Dương Tử đều là giáo dục nài: "Khích lệ quá nhiều dễ dàng kiêu ngạo."

Kỳ thực Viên Tư Dong rất là yêu thích Hành Vân, chỉ là cô gái diện nộn, thật không tiện nói ra, ở nài tiếp xúc nhiều như vậy sư huynh bên trong, ngoại trừ Đại sư huynh Hành Kiểm ở ngoài, cái khác không phải tự tin võ nghệ mà tự kiêu, chính là đối với mình có mưu đồ khác. Mà Đại sư huynh tuy rằng anh tuấn bất phàm mà võ nghệ nhân phẩm đều là tốt nhất chi tuyến, có thể bắt đầu dĩ tuổi thật sự là lớn chút, thực sự phối không tới đồng thời, một lần chạy đi tìm Mộc Ô Đạo Nhân nơi đó thân thiết ăn thời điểm gặp phải Hành Vân.

Hành Vân kỳ thực tướng mạo cũng là bình thường, thế nhưng hần loại kia thuần phác tự nhiên nhưng là để tiểu cô nương rất là yêu thích. Theo ngày sau tiếp xúc thời gian tăng nhanh, Hành Vân khắc khổ kiên nghị mấy ưu điểm cái kia đều là xem ở tiểu tư dong trong đôi mắt.

Chỉ là Hành Vân võ nghệ nhưng thực sự là quá kém, đối với này Viên Tư Dong cũng là gấp ở trong lòng, dù sao trù nghệ cho dù tốt, nhiều nhất sau đó lại là một Mộc Ô Đạo Nhân, vì lẽ đó Viên Tư Dong lần này chuẩn bị cho Hành Vân niềm vui bất ngờ.

Viên Tư Dong dùng tay áo xoa xoa miệng nhỏ chu vi dầu, xem Hành Vân trực đau lòng, thầm nghĩ: "Một cái tốt nhất quần áo lại bàn giao ở trong tay nàng."

Hành Vân chính đang loạn tưởng thời điểm, nhưng nhìn thấy Viên Tư Dong đứng lên, đứng ở cửa động một bên, rút cửa động hướng phía ngoài liếc nhìn chung quanh, Hành Vân hiếu kỳ hỏi: "Đại tiểu thư, ngươi ở làm cái gì? Thần thần bí bí?"

Viên Tư Dong quay đầu liếc mắt nhìn Hành Vân, dường như rơi xuống hạ quyết tâm, đề sát vào chút, đề thấp điểm âm thanh hỏi: "Tiểu Vân có muốn học hay không võ công cao thâm?"

Hành Vân bị Viên Tư Dong động tác làm hơi quái dị, mê hoặc gật gật đầu, đáp: "Đó là đương nhiên, nằm mộng cũng muốn a, nhưng là sự phụ ta chính mình cũng không võ công gì dạy ta a... .. Chẳng lẽ nói Đại tiểu thư ngươi có võ công gì muốn truyền cho ta không?!"

Hành Vân đột nhiên hết sức cao hứng, suýt chút nữa bính, có điều nghĩ lại lại có chút vẻ mặt lơ mơ nói đến: "Nhưng là Đại tiểu thư ngươi tựa hồ không biết võ công chứ? Ta còn nhớ ngươi khi đó đã nói học võ công đối với ngươi không có tác dụng gì, phái Thanh Thành lớn như vậy môn phái, nhiều người như vậy, như thế nào đi nữa học võ, đến lúc đó cũng không tới phiên ngươi ra tay, không phải sao?"

Viên Tư Dong nhẹ nhàng nở nụ cười, nói đến: "Tiểu Vân rất buồn a, ta không biết võ công liền không thể truyền võ công của ngươi sao?"

Hành Vân ngẩn người, "Cái kia muốn làm sao truyền?"

Viên Tư Dong trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ làm ra một bộ ngươi thật buồn đáng vẽ, nói đến: "Ày, cái này cho ngươi." Nói đưa cho Hành Vân một tiểu quyển sách.

Thư là viết tay, kiểu chữ xinh đẹp, Hành Vân vừa nhìn liền biết là Viên Tư Dong bút tích, Hành Vân nhìn bên trong văn tự rất là thâm ảo tối nghĩa, ngừng đầu hỏi: "Đại tiểu thư, cái này là cái gì bí tịch?"

Viên Tư Dong lắc đầu đến: "Ta cũng không rõ ràng, ta chỉ nhớ rõ ta lúc còn rất nhỏ, gia gia liền thường thường lấy ra xem, còn thường thường vừa nhìn vừa thở dài, ta lúc đó liền hỏi gia gia nói đây là sách gì? Gia gia chỉ là nói cho ta đây là bản bí tịch, nếu như có thể đem sách này luyện hội, làm có thể trở thành là cao thủ nhất lưu, gia gia là muốn đưa cái này trong bí tịch hữu dụng võ công tan vào phái Thanh Thành võ công bên trong. Vì lẽ đó ta hai năm trước liền thừa dịp mỗi lần gia gia nắm bí tịch đi ra xem thời điểm len lút ghi nhớ một điểm, sau đó thu thập, bởi vì ta không tập võ, vì lẽ đó gia gia cũng không phải rất lưu ý ta xem hai mắt, vì lẽ đó thì có ngươi bây giờ nhìn đến cái này bí tịch."

Hành Vân hoàn toàn lảng ở, tuy nói Viên Tư Dong quan hệ với hắn rất tốt, có thể Hành Vân vẫn coi Viên Tư Dong là làm Đại tiểu thư đối xử, tuy rằng Hành Vân chính hắn cũng coi như là phái Thanh Thành đệ tử chính thức, thế nhưng trên thực tế nhưng có điều cùng Hành Quân ở bang sự phụ của bọn họ làm việc vật mà thôi. Cái khác đồng môn các sư huynh căn bản là xem thường hai người bọn họ, vì lẽ đó Hành Vân cũng có một chút điểm tự ti, cho dù Viên Tư Dong lần nữa sửa lại, Hành Vân cũng vẫn xưng hô nàng vì là: "Đại tiểu thư" mà không phải "Sư tỷ", tuy rằng Hành Vân đối với này mặt chữ ý tứ giải thích vì là Viên Tư Dong không có luyện qua vũ vì lẽ đó không thể dựa theo sư tỷ đệ như vậy xưng hô.

Bây giờ Viên Tư Dong dĩ nhiên vì để cho chính mình học được võ công giỏi, mà ở hai năm từng giọt nhỏ kiếm ra một quyển nặng như vậy muốn bí tịch đến cho mình, mặc dù mình xem không hiểu lắm, thế nhưng Viên Tư Dong gia gia nhưng là Thanh Thành chương môn a, hắn chính mồm nói tới cái kia tuyệt đối sẽ không có lỗi, muốn thân phận của chính mình địa vị được Viên Tư Dong như vậy ưu ái, Hành Vân thậm chí có chút không biết làm sao.

Dù sao Hành Vân bản thân tuổi tác liền không lớn, lại vẫn cùng ngoại giới hầu như ngăn cách, đối với tình yêu nam nữ cũng không phải rất quen thuộc, càng không muốn đề biểu đạt.

Viên Tư Dong nhìn thấy Hành Vân ngờ ngác đang nhìn mình, mập mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn cấp tốc xuất hiện một vết đỏ ửng, dậm chân gất giọng: "Thật là một tên ngốc, chính ngươi luyện thật giỏi tập đi, tuyệt đối không nên để bất luận người nào biết chuyện này nha, ta đi trước." Vừa dứt lời, tiểu cô nương liền đỏ mặt chạy đi, chỉ để lại ngờ ngác sửng sốt Hành Vân cùng mặt khác một con mồi vừa nướng kỹ thỏ rừng ở trong động toả ra mê người hương vị.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Trượng Nhân Phong

"Mộc Ô sư huynh a, bây giờ chúng ta phải Thanh Thành địa vị có thể không thể so trước đây."

Làm Hành Vân chọc lấy sai từ phía sau núi khi trở về, khi thấy sư phụ của chính mình Mộc Ô Đạo Nhân cùng cái kia Mộc Liên Từ sư thúc ngồi cùng một chỗ uống rượu, Hành Quân thì lại ở một bên theo thị.

Mộc Ô Đạo Nhân nhìn thấy Hành Vân trở lại, ngừng đầu lên nói: "Vân nhi, làm sao chém cái sai chém lâu như vậy? Lại đây cùng nhau ăn cơm."

Mộc Ô Đạo Nhân đến nay độc thân chưa lập gia đình, tự nhiên cũng không có dòng dõi, vì lẽ đó hần lao thẳng đến nhặt được hai người đồ đệ này coi như con của chính mình đối xử giống nhau, tuy rằng có lúc răn dạy hai câu, nhưng này cũng là bởi vì quan ái mà thôi.

Hành Vân ứng quá, đồng thời đem chính mình vừa nãy nướng kỹ còn không ăn cái kia con thỏ hoang lấy ra, hiếu kính Mộc Ô Đạo Nhân đến, "Sư phụ, cái này là đồ nhi vừa nãy đánh tới làm tốt, ngài đến ném thử tiên."

Mộc Ô Đạo Nhân là biết Hành Vân ở sau núi có cái nhà bếp nhỏ, gật gật đầu: "Hay, hay, cũng cho người Mộc Liên Từ sư thúc cùng Quân nhi ném thử."

Mộc Liên Từ tiếp nhận Mộc Ô Đạo Nhân kéo xuống đến một cái khảo thổ rừng chân sau, cắn một cái, không khỏi đại tán đến: "Diệu! Sư huynh a, người đồ đệ tay nghề nhưng là vượt qua người a." Nói xong không khỏi thoải mái đại tước, miệng đầy khen.

Mộc Ô Đạo Nhân nghe được Mộc Liên Từ nói Hành Vân so với thủ nghệ của hần còn tốt hơn, cũng không tức giận, đen sì trên mặt trái lại có một nụ cười, nói với Mộc Liên Từ "Cảm thấy ăn ngon liền ăn nhiều, người lần này trở lại, để Hành Vân nhiều làm cho người điểm, những năm này người ở bên ngoài cũng là bị khổ."

Mộc Liên Từ nghe vậy cười cọt, đáp trả, "Đây chính là sư huynh người nói a! Người cái này bếp trưởng đồ đệ ta nhưng là không khách khí nhận lấy, ha ha."

Hành Vân không nghĩ tới chính mình mới vừa một trở lại, liền bởi vì một con khảo thổ rừng, bị sư phụ của chính mình cho "Bán" roi mắt, vừa nghĩ tới sau này mình lại muốn làm thêm một phần, thực sự là để Hành Vân có chút dở khóc dở cười.

Nghe Mộc Liên Từ nói như thế, Mộc Ô Đạo Nhân nhận được: "Thế nhưng sư đệ người cũng không có thể ăn không đồ đệ của ta thứ tốt chứ? Sau này ta hai người đồ đệ này võ công, sư đệ người có thể muốn nhiều hỗ trợ chỉ điểm một chút, người khác có thể không rõ ràng, thế nhưng sư huynh ta nhưng là biết người nội tình. Này bởi chữ Mộc bên trong không có ai có thể có người tu vi. Lão sư ca ta võ nghệ tuy rằng kém cỏi rồi tinh rồi mù, thế nhưng tuổi đời này nhưng là sư huynh đệ bên trong dài nhất, điểm ấy kiến thức vẫn có, hướng chỉ người và ta như thế quen thuộc đây?"

Nói, Mộc Ô Đạo Nhân nhấp khẩu tửu tiếp tục đến: "Chính mình tình huống nhà mình biết, Hành Vân cùng Hành Quân ở trong tay ta xem như là chà đạp, thế nhưng hết cách rồi, chúng ta môn phái quy củ chính là các giáo các, ta địa vị liền càng không cần phải nói, các sư huynh đệ xem ánh mắt của ta ta cũng rõ ràng, mà lúc đó sư đệ người lại bị phạt xuống núi." Nói Mộc Ô Đạo Nhân con mắt tựa hồ có một tia sương mù.

Hành Vân cùng Hành Quân nhìn thấy sư phụ của chính mình quan tâm như thế chính mình, thực sự là cảm động phi thường, tuy rằng hai người bọn họ biết mình cái này ở bình thường mặc ít lời sư phụ là rất thương chính mình, chính mình cũng là rất hiếu thuận sư phụ, có thể dù sao nhìn thấy sư huynh của hần môn bất luận làm sao đều xem như là từng cái từng cái luyện võ thành công, mà võ công của chính mình nhưng kém cỏi rồi tinh rồi mù, muốn nói đối với sư phụ không có điểm lỗi oán hận, đó là không thể, chỉ có điều cũng như này tuổi tác, cũng coi như là nhận mệnh.

Thế nhưng không nghĩ tới hôm nay sư phụ nói ra như vậy đến, Mộc Ô Đạo Nhân đối với đồ đệ mình quan ái tình khiến hai người đứng dậy đồng thanh nói đến: "Đồ nhi chỉ cầu ở sư phụ bên người hầu hạ sư phụ cả đời liền hài lòng, tuyệt không làm hần nghĩ."

Mộc Liên Từ thấy cảnh này cũng là cảm khái vạn ngàn, hần khi còn bé là Mộc Ô Đạo Nhân chăm sóc lớn lên, Mộc Liên Từ cùng Mộc Ô Đạo Nhân cảm tình cũng không chỉ là phổ thông sư huynh đệ trong lúc đó cảm tình đơn giản như vậy, mà Mộc Liên Từ bị phạt hạ sơn là không được phép thu đồ đệ, vì lẽ đó đến nay Mộc Liên Từ một đồ đệ đều không có.

Mà lần này chỉ là đặc xá trở về núi, có phải là có thể lại thu đồ đệ còn muốn làm tính toán khác. Mộc Liên Từ vừa nghĩ tới Vô Tâm Từ cái kia quan tài mặt, liền giác đến mình đời này xem như là thu đồ đệ vô vọng. Cho nên nói. Chính mình sư huynh yêu cầu đối với Mộc Liên Từ tới nói cũng không tính là gì, thậm chí nói Mộc Liên Từ còn rất chờ mong.

Vì lẽ đó Mộc Liên Từ liền không hề nghĩ ngợi liền lập tức đáp ứng rồi: "Sư huynh đồ đệ chính là ta Mộc Liên Từ đồ đệ, sư huynh yên tâm được rồi, tuy rằng Hành Vân cùng Hành Quân bọn hần đều bỏ qua đánh căn cơ thời cơ tốt nhất, thế nhưng sư đệ ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp, như thế nào đi nữa cũng không có thể làm cho sư huynh đồ đệ ở cùng thế hệ trong lúc đó không nhắc nổi đầu lên."

Nhìn thấy Mộc Liên Từ bộ ngực đập ầm ầm, Mộc Ô Đạo Nhân nở nụ cười, Hành Vân cùng Hành Quân cũng hài lòng không được, dù sao sư phụ mới vừa nói qua Mộc Liên Từ sư thúc lợi hại như vậy, hơn nữa Mộc Liên Từ sư thúc cũng chính nỡ làm bảo đảm.

Ngày hôm nay thực sự là gặp vận may lớn, Hành Vân cảm thấy này bán cho Mộc Liên Từ làm chuyên gia đầu bếp cũng là tương đương có lời, này nắm lấy Mộc Liên Từ vị, đối với mình cùng sư đệ Hành Quân tới nói đều là đại có nhiều chỗ tốt một chuyện.

Hai người lúc này cảm ơn sư phụ của chính mình cùng Mộc Liên Từ, Hành Vân tắc khư một bên tiếp tục làm hai cái ăn sáng, xem như là đưa Mộc Liên Từ lễ vật, mà đi quân cũng là thái độ khác thường, rất là ân cần chiêu đãi lên Mộc Liên Từ đến, nhất thời trong bữa tiệc nhiệt tình như lửa, khiến cho Mộc Liên Từ đại thán đãi ngộ thẳng cấp, làm người thật sự thật hiện thực.

Không chốc lát, Hành Vân thân chế ăn sáng vào bàn, Hành Quân tiểu tử đồ đầy, ăn uống Mộc Liên Từ cực kỳ lạnh lẽo. Mộc Ô Đạo Nhân thì lại cũng là

một mặt cao hứng bồi tiếp.

Làm Hành Quân cho Mộc Liên Từ cùng Mộc Ô Đạo Nhân đổ đầy say rượu, hỏi Mộc Liên Từ đến: "Mộc Liên sư thúc, ngài mới vừa nói phái Thanh Thành địa vị có thể không thể so trước đây, là xảy ra chuyện gì?"

Mộc Ô Đạo Nhân cũng đề chén rượu xuống nhìn Mộc Liên Từ.

Mộc Liên Từ gấp khẩu món ăn, tán thanh thật sau nói rằng: "Mọi người đều biết chúng ta phái Thanh Thành là trong chốn võ lâm danh môn đại phái chứ?" Hành Vân cùng Hành Quân đồng thời gật gù đầu, tâm đến: "Cái này còn phải nói sao?"

"Cái kia các ngươi còn biết thiên hạ này trong môn phái, xưng trên nhất lưu môn phái đều có những cái kia?" Mộc Liên Từ cười hỏi.

Hành Vân cùng Hành Quân rất nhỏ liên lên Thanh Thành, nhiều như vậy năm cũng không cùng liên lạc với bên ngoài, cùng sư huynh của hần môn nơi cũng không là rất tốt, bình thường nghe một ít có điều là chỉ nói nát ngữ cùng với sư phụ tình cờ giảng đến Võ Lâm điển cổ, vì lẽ đó biết đến cũng không nhiều, Hành Vân cùng Hành Quân lẫn nhau liếc mắt một cái, do Hành Vân đáp: "Chúng ta biết, ở chúng ta Tứ Xuyên tự nhiên có Cái Bang cùng Đường Môn, cái khác còn có Thiếu Lâm, Võ Đang, Không Động, Hoa Sơn, Điểm Thương, nha, còn có... .." Hành Quân mặt có chút hồng: "Đệ từ bây giờ nói không ra càng hơn nhiều."

Mộc Liên Từ cười vung vẩy trong tay chiếc đũa, "Này không oán các ngươi, ngươi nói những này đến đều là nhất lưu, sau đó có thời gian chúng ta hội cụ thể cho các ngươi giảng giải."

Mộc Liên Từ nói xong quay đầu đối với Mộc Ô Đạo Nhân nói đến: "Sư huynh ngươi xem chúng ta Thanh Thành hiện tại làm sao?"

Mộc Ô đạo sắc mặt người có chút âm u, "Đây là chúng ta sư huynh đệ trong lúc đó chuyện phiếm, lời nói thực sự, chúng ta Thanh Thành nhưng là không lớn bằng trước đây, năm đó sư đệ gia gia của ngươi vì Hà chân nhân lão nhân gia người ở thời điểm, chúng ta phái Thanh Thành xem như là cùng Thiếu Lâm Từ làm cũng có thể đứng ngang hàng! Thế nhưng hiện tại, ai, hiện tại Vô Dương Từ sư thúc bọn hần tuy rằng đều là hồn cấp cao thủ, nhưng là bởi chữ Mộc liên... .."

Cho tới Hành Vân bọn hần này bối ngoại trừ Hành Kiếm có chút tiền đồ ở ngoài, cái khác thực sự là rất a."

Mộc Liên Từ gõ gõ đĩa, thán đến: "Sư huynh ngươi nói đúng a, chúng ta phái Thanh Thành hiện nay mặc dù nói thủ thành không có vấn đề gì, thế nhưng người khác không phải đều tri tri không tiến chờ ngươi a! Sư đệ ta này mười hai năm bên trong lang thang giang hồ, các môn các phái biến hóa cùng tiến bộ nhưng là nhìn ở trong mắt gấp ở trong lòng."

Những năm này Võ Lâm các phái đều ở thu môn đồ khắp nơi, phát triển mạnh sức mạnh của chính mình, thậm chí một ít môn phái nhỏ còn lẫn nhau liên hợp, bù đắp nhau, này giang hồ phát triển nhanh chóng, như quả không ngoài đi là không biết!

Chúng ta Thanh Thành thực sự là đã bắt đầu hạ xuống người sau! Hơn nữa trước đây một ít được gọi là tà phái Ma Môn hàng ngũ môn phái cũng đang tăng cường chính mình, ta xem này giang hồ không lâu liên sẽ đại loạn, mà chúng ta phái Thanh Thành ở trong chốn võ lâm mục tiêu vừa đại rồi lại lạc hậu, rất dễ dàng có chuyện, nhưng là ta đi cùng chương môn bọn hần nói sau, sư huynh ngươi đoán bọn hần nói thế nào?"

Mộc Ô Đạo Nhân lắc lắc đầu đến: "Chương môn bọn hần nói như thế nào?"

Mộc Liên Từ mặt bắt đắc dĩ cười khổ: "Chương môn đến là không hề nói gì, thế nhưng Vô Quang Từ sư thúc lại nói ta chuyện giật gân, sư thúc nói hần chương quân thanh vũ đại diện, thống đốc Thanh Thành vũ tập, Thanh Thành cùng những môn phái khác mạnh yếu hần trong lòng mình nắm chắc."

Mộc Ô Đạo Nhân thán đến: "Vô Quang Từ sư thúc làm người là khá là cố chấp, hơn nữa Mộc Liên ngươi nói Thanh Thành võ học hạ xuống người sau, không phải là bằng đang nói Vô Quang Từ sư thúc sao? Hần đương nhiên sẽ không nghe đi vào."

Mộc Liên Từ không cam lòng nâng cốc cũng đến miệng bên trong: "Nhưng là hần cố chấp muốn xem thời điểm a! Hần đây là ở hại Thanh Thành!"

Nhìn thấy rượu trên bàn đã trống rỗng rồi, Hành Vân đứng dậy một lần nữa cầm vô rượu đến, vô bỏ bìn phong, cho Mộc Liên Từ rót đầy, không rõ hỏi: "Vậy còn có cái khác sư tổ ở chứ? Bọn hần nói thế nào đây?"

Mộc Liên Từ từ đến chén làm, ô một cái mùi rượu đến: "Vô Tâm Từ Sư thúc chương hình luật. Vì lẽ đó rất ít hỏi đến chính sự, cái khác ba vị sư thúc Vô Minh Từ cùng Vô Trần từ đều là nghe Vô Quang Từ sư thúc, Vô Hoa Từ sư thúc tuổi quá nhỏ, nói chuyện không cái gì phân lượng, có điều Vô Hoa Từ sư thúc đến là tán thành ta lời giải thích, đáng tiếc không có tác dụng gì."

Đột nhiên Mộc Liên Từ đình khẩu không nói, ngẩng đầu nhìn ngoài cửa, Mộc Ô Đạo Nhân cùng Hành Vân Hành Quân đồng thời quay đầu, không chớp lát, ngoài cửa truyền đến một trận nhẹ nhàng tiếng bước chân, một cái dường như vệt đục nhĩ thanh âm vang lên: "Mộc Liên sư đệ trở lại cũng không nói gặp gỡ ta người đại sư này huynh? Rất phân a!"

Người đến là Vô Quang Từ đại đồ đệ, hiện tại phái Thanh Thành thủ tịch đại đệ tử, đạo hiệu Mộc Chân Từ. Năm đó Mộc Liên Từ bị phạt hạ sơn liền cùng hần có quan hệ lớn lao, hai người quan hệ bởi vậy tương đương không tốt. Lúc này Mộc Chân Từ tìm đến cửa đương nhiên sẽ không có chuyện tốt gì.

Mộc Chân Từ vào được ốc đến, chấp tay sau lưng quét mắt trong phòng mọi người, nói đến: "Mộc Ô sư huynh, các ngươi hay vẫn là tránh một chút tốt, ta cùng Mộc Liên sư đệ tự ôn chuyện."

Mộc Ô Đạo Nhân nhú nhú mày, nhưng không có động. Hành Vân cùng Hành Quân nhìn thấy sư phụ của chính mình không nhúc nhích, tự nhiên cũng không di chuyển, Mộc Liên Tử ngẩng đầu cùng Mộc Chân Tử đối diện, trong phòng bầu không khí tức thì cương.

Mộc Chân Tử mấy cái đồ đệ thấy Mộc Ô Đạo Nhân mấy người bọn hắn dĩ nhiên không nhúc nhích, dồn dập xông tới.

Phái Thanh Thành thủ tịch đại đệ tử chính là tương lai chương môn, vì lẽ đó liên quan hắn mấy cái đồ đệ cũng hoành hành bá đạo. Bọn hắn tuy rằng không dám động Mộc Ô Đạo Nhân, lại không dám đi động Mộc Liên Tử, thế nhưng Hành Vân cùng Hành Quân bọn hắn có thể không để vào mắt, đồng thời xông lên liền muốn đưa tay đi kéo, trong miệng còn trực ồm ồm: "Chúng ta sư phụ các người có nghe hay không? Người điếc à? Đi ra ngoài cho ta!".

Đang lúc này, Mộc Liên Tử đột nhiên trầm, khí thế đột ngột trướng, Mộc Chân Tử mấy cái đồ đệ đều cảm ứng được cái kia cổ khiếp người uy thế, chỉ sợ hãi đến vội vã lùi về sau, một người trong đó còn không cẩn thận đụng tới rượu trên bàn đàn chén đĩa, ào ào ào tiếng vang bên trong nát một chỗ.

Mộc Chân Tử càng là đứng mũi chịu sào cảm giác được uy hiếp, vội vã vận công chặn lại, dĩ nhiên rất có chút cảm giác cổ hết sức, tuy rằng hắn tâm trạng âm thầm kinh ngạc, thế nhưng ngoài miệng lại không nhân rồi, vọt đực nhi tăng vừa mờ: "Làm sao? Làm sư thúc đối với mấy cái tiểu sư đệ đại sai uy phong sao? Thật là uy phong! Thật sát khí a!" Hắn không nói mình đồ đệ động thủ trước, trái lại quai Mộc Liên Tử hù dọa hắn đồ đệ.

Mộc Liên Tử khẽ mỉm cười, cũng không để ý tới Mộc Chân Tử, quay đầu đối với Mộc Ô Đạo Nhân nói rằng: "Sư huynh, Mộc Liên tạm thời mượn dùng nơi này một hồi, sư huynh trước về tránh lảng tránh, làm sao?"

Mộc Ô Đạo Nhân biết Mộc Liên Tử đây là không để cho mình làm khó dễ, hơn nữa chính mình thực sự không cái gì võ nghệ, cũng không giúp đỡ được gì, làm không cẩn thận hoàn thành cái phiền toái, vì lẽ đó đáp lời: "Được, Vân nhi Quân nhi, chúng ta đi ra ngoài trước trốn trốn xúi quẩy."

Nói xong cũng không xem Mộc Chân Tử, mang theo Hành Vân cùng Hành Quân ra cửa phòng, rất xa đi tới phía bên ngoài viện, chỉ chốc lát chỉ thấy Mộc Chân Tử mấy cái đồ đệ cũng lui ra gian nhà, đứng ở ngoài cửa dường như đem môn tự.

Hành Quân nhìn một chút trong sân, đến là rất yên tĩnh, cũng không như trong tưởng tượng cãi nhau sáo rất hòa bạo tình huống phát sinh, quay đầu lại không rõ hỏi: "Sư phụ, Mộc Liên Tử sư thúc cùng Mộc Chân Tử sư thúc là xảy ra chuyện gì? Hai người bọn họ dường như có cái gì cừu tự?"

Hành Vân cũng là một mặt nghi vấn nhìn Mộc Ô Đạo Nhân.

Mộc Ô Đạo Nhân suy nghĩ một chút, nói đến: "Cái này các người hiện tại hay vẫn là đừng hỏi thật hay, không phải cái gì hào quang sự, nếu như thật sự muốn biết, chờ các người to lớn hơn nữa điểm tự mình đi hỏi Mộc Liên Tử sư thúc tốt, vấn đề này vẫn để cho chính hắn qua lại đáp đi, có điều biết rồi cũng chưa chắc là chuyện tốt đẹp gì."

Hành Vân cùng Hành Quân lẫn nhau liếc mắt một cái, Hành Vân nghĩ thầm, "Chuyện gì nha, dường như thế nào tự, có điều nếu sư phụ nói rồi không phải chuyện tốt đẹp gì, vậy cho dù, hỏi cũng không có gì, còn khả năng nhạ Mộc Liên Tử sư thúc không cao hứng."

Ngay ở thầy trò hai người nói chuyện thời khắc, chỉ nghe được một trận lạnh lạnh âm thanh do hầu như nhỏ bé không thể nhận ra, đến càng lúc càng lớn, loại thanh âm này nghe rất giống kim loại ma sát âm thanh.

Hành Vân cùng Hành Quân ngẩng đầu hướng về âm thanh khởi nguồn nhìn tới, phát hiện âm thanh chính là từ phòng của bọn họ bên trong truyền ra, Hành Vân đang muốn mở miệng hỏi chính mình sư phụ đây là thanh âm gì thời điểm, chỉ thấy một đạo có tới một trượng chi rộng ánh kiếm màu xanh dường như thực chất giống như phá ôc Nhi Xuất, tà trực phía chân trời! Cửa phòng cùng với nửa cái đình đều bị xóc mờ ra, cái kia mấy cái thủ ở bên ngoài Mộc Chân Tử đồ đệ, ngoại trừ một cơ linh điểm, ở thanh âm vang lên thì liền lách mình tránh ra, cái khác mấy cái tất cả đều bị ánh kiếm cuốn lên sóng khí không chút lưu tình đánh ra ngoài, tiếp theo liền nhìn thấy Mộc Chân Tử có chút thân ảnh chật vật cũng lui ra ngoài cửa, chính đang vận may điều tức.

"Kiếm Cương! Dĩ nhiên là rộng một trượng Kiếm Cương!" Mộc Ô Đạo Nhân có chút không tin con mắt của mình, hắn mặc dù biết chính mình cái kia Mộc Liên Tử sư đệ rất lợi hại, thế nhưng tận mắt nhìn thấy vẫn là hết sức chấn động.

Mà Hành Vân cùng Hành Quân không chỉ có bị tình cảnh vừa nảy kinh sợ đến mức trợn mắt ngoác mồm, nghe được chính mình sư phụ sau càng là kinh ngạc, luyện kiếm giả, sơ luyện kiếm hình, luyện nửa kiếm khí, sau luyện Kiếm Cương. Đây kiếm hình chính là kiếm thức, chỉ kiếm pháp chiêu thức. Mà kiếm khí chính là lấy kiếm vì là dẫn, đem nội lực của chính mình do kiếm mà phát ra ngoài thân thể, kiếm thủ mạnh yếu không chỉ có xem thân pháp chiêu thức, càng muốn xem coi kiếm khí mạnh yếu mà định, cường đã có thể tính là cái sử dụng kiếm hảo thủ. Còn chân chính có thể tính cả cao thủ nhưng là lấy kiếm dẫn khí, hoá khí vì là cương!

Kiếm Cương chính là thực chất hóa kiếm khí, thế nhưng khí cùng thực thể chênh lệch đâu chỉ hơn một dặm, huống chi là một trượng chi rộng Kiếm Cương, chuyện này quả thật cũng sắp muốn đến luyện kiếm cảnh giới tối cao -- nắm giữ Kiếm Hồn cảnh giới. Nếu như đột phá cái này cửa ải mà luyện thành Kiếm Hồn, thì lại lập tức thăng là chân chính cao thủ nhất lưu!

Một khi luyện thành Kiếm Hồn, thì lại nắm giữ chi kiếm cùng kiếm khách sẽ ở tinh thần trên hình thành liên hệ, kiếm bởi vì thành hồn mà vì là thần kiếm. Nhưng nếu như thần kiếm bị hao tổn, thì lại kiếm khách cũng hội bị thương tổn.

Cho dù là ở Thanh Thành, hồn cấp cao thủ cũng là không nhiều.

Trong chốn võ lâm mỗi cái đại môn phái thực lực có lúc càng nhiều chính là muốn xem hắn hồn cấp cao thủ số lượng.

Ngay ở Hành Vân cùng Hành Quân vì là vừa nãy tình cảnh kích động không lấy thời điểm, bụi trần dần lạc, Mộc Liên Từ ở trong phòng tròng Mộc Chân Từ khẽ mỉm cười, nói đến: "Sur huynh còn thật? Vừa nãy sur huynh thi giáo Mộc Liên võ công, Mộc Liên cũng là hết sức cao hứng, vì lẽ đó khả năng ra tay có chút không biết nặng nhẹ, mong rằng sur huynh không lấy làm phiền lòng." Dứt lời tiêu sái ập cái tay.

Mộc Chân Từ nét mặt già nua ửng đỏ, điều tức một tuần hoàn sau, vung một cái tụ, liền như thể tự mình tự đi rồi, ngoài cửa trên đất Mộc Chân Từ cái kia mấy cái đồ đệ cũng may chỉ là bị chấn động dưới, nhiều nhất trầy da mà thôi, thấy thể mau mau bò lẫn nhau nâng đuôi theo sur phụ của bọn họ đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Phạt Tủy Tái Tạo Đan

Hành Vân, Hành Quân đi kèm Mộc Ô Đạo Nhân cùng tiến lên trước, Mộc Liên Từ đối với Mộc Ô Đạo Nhân cười đáp: "Ha ha, sur huynh, lần này đem phòng của ngươi làm hồng, thực sự là thật không tiện, ta đến tu, ta đến tu, ha ha."

Mộc Ô Đạo Nhân nhìn ít đi nửa bên nhà, mặt cười khổ, "May mà lần này không phải ở nhà bếp ăn cơm, bằng không đêm nay có thể muốn có không ít người đói bụng."

Hành Quân nhận được, "Sur phụ để ta cùng Hành Vân đồng thời bang Mộc Liên Từ sư thúc đi."

Mộc Ô Đạo Nhân gât gât đầu, xem như là đồng ý, xoay người lại nói với Mộc Liên Từ đến, "Tới trước nhà bếp ngồi bên kia ngồi đi, ngươi hiện tại võ công tiến vào kính làm sao? Xem vừa nãy Kiếm Cương, e sợ đã sắp luyện thành Kiếm Hồn chứ?"

Mộc Liên Từ trả lời đến: "Còn kém chút, gần nhất tuy rằng đều là cảm thấy muốn thành công, nhưng lại đều là không được, có điều vật này không thể nóng vội, ta tuổi đời này có thể nhanh luyện thành Kiếm Hồn cũng đã toán không sai."

Mộc Ô Đạo Nhân ha ha cười đáp: "Sur đệ ngươi quá khiêm tốn, ba mươi vừa qua khỏi cũng đã nhanh luyện thành Kiếm Hồn còn chi tính không sai?"

Hành Vân cùng Hành Quân cũng đồng thời đại điểm đầu, Hành Vân nghĩ thầm: "Ta không cần nói ba mươi tuổi, chính là bốn mươi, năm mươi, chỉ cần có thể luyện đến Kiếm Hồn, vậy thì toàn ta cả đời mộng a."

Mộc Liên Từ lắc đầu nói "Sur huynh, các ngươi không xuống sơn không biết, bây giờ Võ Lâm có thể không thể so trước đây, bây giờ có thể người xuất hiện lớp lớp, hơn nữa tất cả đều là chút tuổi trẻ Tuấn Ngạn, bây giờ tu luyện ra hồn cao thủ trẻ tuổi nhưng là không ít a, ta đây không tính là cái gì."

Mộc Ô Đạo Nhân cả kinh đến: "Dĩ nhiên có chuyện như vậy? Vậy chúng ta Thanh Thành chẳng phải là?"

Mộc Liên Từ cười khổ đến: "Vì lẽ đó ta sau khi trở lại mới hội hướng về chương môn bọn hán bẩm báo chuyện này, nhưng là, ai, không đề cập tới cũng được." Nói xong, nhìn sắc trời một chút, đứng dậy: "Mộc Liên liền không quấy rầy sur huynh, một hồi sur huynh còn muốn chuẩn bị cơm tối, Mộc Liên này liền trở về thay cái quần áo, lại đây tu nhà."

Mộc Ô Đạo Nhân cũng trạm: "Được rồi, ngươi hiện tại nghỉ ngơi ở đâu?"

Mộc Liên Từ cười đáp, "Hay vẫn là chỗ cũ, nhiều như vậy năm trở lại nhìn thấy nguyên lai nơi ở, cũng thật là cảm khái vạn ngàn a."

Mộc Ô Đạo Nhân thở dài, nói với Mộc Liên Từ đến: "Ngươi cũng nên sửa lại một chút tính tình của ngươi, lần này có thể trở lại thực sự là cơ hội hiếm có, không muốn quá để ý Mộc Chân Từ bọn hán."

Mộc Liên Từ trêu ghẹo vãi chào đến địa: "Xin nghe sur huynh giáo huấn, Mộc Liên chắc chắn nhớ kỹ không quên."

Mộc Ô Đạo Nhân cười ha ha khoát tay áo một cái, "Toán kéo toán kéo, ngươi liền cái kia tính khí, tùy tiện ngươi, ngày hôm nay hiếm thấy nói rồi nhiều lời như vậy, Vân nhi, Quân nhi, các ngươi đi ra sau tìm chút vật liệu, quay đầu lại bang các ngươi Mộc Liên sư thúc tu gian nhà."

Hành Vân cùng Hành Quân đồng thời đáp lời: "Vâng, sur phụ."

Chờ Mộc Ô Đạo Nhân cùng Mộc Liên đi rồi, Hành Vân hỏi Hành Quân đến: "Ngày hôm nay kỳ quái a, làm sao bình thường luôn luôn là nhìn thấy làm việc là có bao xa liền trốn xa hơn người, làm sao bỗng nhiên đổi tính từ ? Chủ động yêu cầu tu nhà?"

Hành Quân lờm một cái: "Bổn, Mộc Liên Tử sư thúc muốn dạy chúng ta võ công a, xem Mộc Liên Tử sư thúc thật lợi hại? Liền ngay cả Mộc Chân Tử sư thúc đều bị thiệt thòi, chẳng lẽ không nên cố gắng nịnh bợ nịnh bợ?"

Hành Vân: "... .."

....

Thời gian cực nhanh, loáng một cái nửa tháng, khoảng cách Thanh Thành thi đấu cũng chỉ có mười ngày.

Mấy ngày nay, Hành Vân cùng Hành Quân mỗi ngày cùng Mộc Liên Tử chờ cùng nhau, Mộc Ô Đạo Nhân rất nhiều việc đều an bài xong xuôi để cho người khác làm, làm cho hai người bọn họ toàn tâm toàn ý luyện công.

Có điều Hành Vân cùng Hành Quân đến là vừa buồn vừa vui. Hi chính là Hành Quân biểu hiện chi được, thật sự là lớn ra Mộc Liên Tử bất ngờ, không nghĩ tới Mộc Liên Tử ở xem qua Hành Quân sau khi cho một gân cốt là tốt nhất chỉ tuyển lời bình, thực sự là để Hành Quân mỹ không được.

Cùng ngày, Mộc Liên Tử liền đem chính mình từ một giang hồ kỳ nhân nơi đó chiếm được (Phật Tùy Tái Tạo Đan) cho Hành Vân cùng Hành Quân bọn hắn một người một viên, xem Mộc Liên Tử lúc đó đau lòng đáng về liền biết cái kia được giá trị.

Nghe Mộc Liên Tử giới thiệu, này Phật Tùy Tái Tạo Đan là có thể tẩm gân phạt tùy, chính là vì bỏ qua tập võ người tái tạo căn cơ, chỉ cần là không quá ba mươi tuổi người, ăn cái này Phật Tùy Tái Tạo Đan, trải qua một Chu Thiên sau liền có thể thấy hiệu quả, mà ở bắt đầu trong vòng mấy năm luyện công có làm ít mà hiệu quả nhiều hiệu quả, còn này hiệu quả có thể kéo dài bao lâu, liền muốn xem mỗi người tư chất, chậm thì một năm, nhiều thì mấy năm, thậm chí mười năm, vì lẽ đó đoán phải là cái bảo bối. Nếu không là này đan chỉ đối diện tập võ tuổi tác nhân tài hữu hiệu, nói không chắc trong võ lâm đã sớm vì nó náo động đến gà chó không yên.

Hành Quân nhân làm căn cốt thượng giai, ăn Phật Tùy Tái Tạo Đan sau hơn nửa Mộc Liên Tử những năm này ở bên ngoài vợ vết đến một ít thứ tốt, nội công tiến bộ quả thực có thể nói là thần tốc. Nửa tháng trôi qua, nội công tiến cảnh cùng trước đây cái kia chừng mười năm sống dở chết dở nội công so với quả thực chính là không thể giống nhau!

Ngay cả như vậy, một lần hay dùng đi ba viên cũng thực tại để Mộc Liên Tử tâm thương yêu không dứt, đặc biệt là nhìn thấy Hành Vân sau khi ăn xong hiệu quả.

Dựa theo Mộc Liên Tử lời giải thích, Hành Vân căn cốt tuy rằng không sánh được Hành Quân, thế nhưng cũng xem là tốt, lúc đó đáp ứng Mộc Ô Đạo Nhân đáp ứng như vậy thoải mái, cũng là bởi vì chính mình không đồ đệ, mà đi quân căn cốt tốt không được, cho dù là Hành Vân cũng không kém, vì lẽ đó hẳn rất thoải mái liền đáp ứng rồi, hơn nữa còn liên lụy chính mình qua nhiều năm như vậy ở trên giang hồ lang bạt thì, chung quanh sư tập đến linh đan diệu dược.

Về phần tại sao là hai người nhưng ăn ba viên Phật Tùy Tái Tạo Đan? Cái kia chính là Mộc Liên Tử muốn đi gặp trở ngại nguyên nhân.

Khiến Mộc Liên Tử nghĩ mãi mà không ra chính là, Hành Vân ăn Phật Tùy Tái Tạo Đan sau dĩ nhiên cùng người không liên quan như thế, cái gì hiệu quả cũng nhìn không ra đến!

Hành Vân sau khi luyện tập nội công tốc độ là so với ban đầu nhanh hơn một chút, thế nhưng vậy cũng chỉ là bởi vì có Mộc Liên Tử đến giáo, học đúng phương pháp mà thôi. Tức giận không tin tà Mộc Liên Tử một phát tàn nhẫn lại cho Hành Vân ăn nhiều một viên Phật Tùy Tái Tạo Đan, lần này thú vị, làm Hành Vân thượng thổ hạ tả ròng rã ba ngày!

Lúc này lấy sau Hành Vân hành tẩu giang hồ gặp phải chế tác Phật Tùy Tái Tạo Đan Đan Thần thì mới rõ ràng, này Phật Tùy Tái Tạo Đan chỉ có thể ăn một viên, cho dù là bởi vì thể chất vấn đề vạn nhất không có tác dụng cũng không có thể ăn nữa, bởi vì hai viên Phật Tùy Tái Tạo Đan được lượng ngược lại sẽ với thân thể người tai hại mà trở thành kịch độc, Hành Vân là bởi vì xem qua ngày đó Viên Tư Dong giúp hắn thấu lục Vô Danh bí tịch, mới tránh được tai nạn này, nhân họa đắc phúc. Sau đó Hành Vân mỗi khi nghĩ tới đây đều là sợ không thôi.

Mà hiện tại Hành Vân đã từ thượng thổ hạ tả bên trong khôi phục lại, thế nhưng nội công hoàn toàn không giống Hành Quân như vậy tiến triển cực nhanh, Mộc Liên Tử cũng chỉ có nhận mệnh, bắt đầu mang theo bọn hắn ở Thanh Thành phía sau núi trượng nhân phong dưới luyện kiếm.

"Thanh Thành Kiếm pháp bên trong (Thanh Phong mưa rào mười sáu thức), chú ý từ như Thanh Phong, nhanh như mưa rào, khiến cho địch gấp không chậm được, mà chính mình chiếm phải chủ động, đợi được từ gấp như thường thời gian vừa có thể đại thành." Mộc Liên Tử một bên biểu thị một bên giảng giải. Hành Vân cùng Hành Quân thì lại mỗi người nắm một chiêu kiếm cẩn thận nghe.

"Chú ý, Thanh Phong mưa rào mười sáu thức, thức mở đầu -- (đón gió Lâm Nguyệt)" chỉ thấy Mộc Liên Tử kiếm nắm tay phải bồi với sau lưng, lồi lạc mà đứng ở trên núi, gió nhẹ thổi qua, một bộ đạo bào màu xanh hơi lật lên, một phái tiêu sái Bất Quần. Tay trái một chấp tay, chuỗi kiếm đảo ngược, ánh sáng màu xanh dưới kiếm chỉ, không từ không vội như ôm nửa tháng.

"Chiêu này chỉ là thức mở đầu, tuy rằng có lẽ nghi hàm nghĩa ở bên trong, thế nhưng cũng không chỉ là hành lễ, Thanh Phong mưa rào mười sáu thức bên trong không có một chiêu là không có tác dụng, chiêu này thức mở đầu có thể công có thể thủ, là Thanh Phong mưa rào mười sáu thức bên trong có thể công có thể thủ Tam thức một trong, Thanh Phong mưa rào mười sáu thức mỗi một thức đều không phải chỉ có dáng vẻ, chỉ phải học giỏi, mỗi một thức đều sẽ có không tương tượng nổi cách dùng, cho dù là thủ chiêu cũng là như thế, các ngươi phải nhớ kỹ." Mộc Liên Tử nghiêm túc đối với Hành Vân cùng Hành Quân nói đến.

Hành Vân cùng Hành Quân vội vã đáp trả: "Đồ nhi nhất định ghi nhớ trong lòng, xin mời sư phụ yên tâm." Hai người này được Mộc Ô Đạo Nhân cho

phép, chính thức lay Mộc Liên Từ sư phụ, tuy rằng một đồ đệ có hai cái sư phụ, thế nhưng ở phái Thanh Thành các loại môn quy bên trong đến cũng không có mình vẫn cấm chỉ nói chuyện, liên việc này liền như thế định đi, chương môn Vô Dương Tử bọn hắn cũng không có làm thêm hỏi đến, nghĩ đến cũng là nhớ tới Mộc Liên Từ bởi vì bị phạt dưới trên mà trở thành phái Thanh Thành bên trong duy nhất không có thu đồ đệ bối chữ Mộc, vì lẽ đó cũng sẽ không nhiều hơn nữa quản.

Mộc Liên Từ nghe xong hài lòng nói: "Được, lần này thi đấu thời điểm, nếu như có người muốn nhân cơ hội cướp công, như vậy các ngươi học thật chiêu này thức mở đầu, liền có thể thu kì binh hiệu quả, bởi vì dù sao các ngươi mới theo ta học vài ngày như vậy, nội công cùng kiếm pháp trên đều ở thế yếu, vì lẽ đó thì càng phải học giỏi như thế nào nhập gia tùy tục linh hoạt vận dụng kiếm chiêu."

"Được rồi, thức mở đầu biến hóa sau đó đang dạy, các ngươi trước tiên xem ta hoàn chỉnh diễn luyện một lần, lĩnh hội một hồi trong đó ý cảnh, chú ý, học kiếm quan trọng nhất học được kiếm pháp ý cảnh mà không phải học như kết chiêu số!"

Hành Vân cùng Hành Quân đồng thời gật đầu tán thành.

"(Thanh Phong mưa rào mười sáu thức), phong tự quyết lấy thủ làm chủ, lấy quấy nhiễu là phụ, trùng quán quanh, cộng thất thức, ngoại trừ thức mở đầu ở ngoài lần lượt vì là (Phong Lưu Vân chuyển) (gió thu vũ diệp) (làm nguyệt Ngâm Phong) (không chút động đậy) (thuận buồm xuôi gió) (Hiểu Nguyệt tà phong)."

Chỉ thấy trượng nhân phong trước thanh sam phiêu phiêu, liên tiếp thất thức kiếm pháp, khiến chính là không chút nào hòa khí, thật khác nào Thanh Phong phù quá, ngay ở Hành Vân cùng Hành Quân xem tâm thần thoải mái thời gian, đột nhiên Thanh Phong không lại, trong nháy mắt như đất trời tối tăm

"(Thanh Phong mưa rào mười sáu thức), vũ tự bảy quyết lấy gấp vì là công, lấy mãnh vì là công, tấn công địch chưa sẵn sàng, tấn công địch lấy toàn lực, chiêu đi không về, (thôi vũ Đoạn Kiều) (vũ mạn bát phương) (mặt vũ như châm) (hoành vũ tàn giang) (vân hắc vũ mặc) (cuồng vũ giằng giụa) (Thiên Hà cuốn ngược) "

Trong lúc nhất thời ánh sáng màu xanh kiếm như Mãnh Long rít gào, Hành Vân cùng Hành Quân đã hoàn toàn cũng không biết thân ở phương nào, chỉ cảm thấy trước người sau người đầu đầu cũng có kiếm, đầu đầu cũng có áp lực, chính mình liền giống như mưa xối xả bên trong một chiếc thuyền con, vốn là bất lực.

"Cuối cùng chính là (Thanh Phong mưa rào mười sáu thức) bên trong bốn nhón nhất hai thức, công thủ mưa gió quyết (mưa tuyết phong sương) (gấp Phong Bạo vũ) "

Hành Vân cùng Hành Quân hoàn toàn là ở vô ý thức bên trong kết thúc bốn nhón lần này xem xét, chờ sau khi tỉnh lại, chỉ cảm thấy y phục trên người liền giống như là trong nước mới vớt ra như thế.

Mộc Liên Từ nhìn dáng dấp của bọn họ cười cợt nói đến: "Sư phụ như thế biểu thị, là vì để cho các ngươi thân thân thể sẽ một hồi Thanh Phong mưa rào mười sáu thức uy lực, chúng ta phái Thanh Thành uy chấn giang hồ mấy trăm năm, vẫn luôn là nhất lưu đại môn phái, này Thanh Thành Kiếm quyết cùng chúng ta Ngọc Hư công đều là Thanh Thành trấn môn chỉ bảo, ngày hôm nay ta đem những này truyền thụ cho các ngươi, các ngươi không muốn phụ lòng sư phụ tâm lòng thành."

Kỳ thực Mộc Liên Từ còn có một tầng nguyên nhân cũng là bởi vì hắn cuối cùng cũng coi như là làm sư phụ thu rồi đồ đệ , vì lẽ đó muốn ở đồ đệ trước mặt quá đã nghiền, liền ngay cả này "Sư phụ" hai chữ chiếc là trước sau không rời khẩu.

Hành Vân cùng Hành Quân tuy rằng trước đây cũng ở một ít trường hợp gặp bối chữ Mộc sư thúc hoặc là sư huynh của chính mình môn luyện kiếm, thế nhưng nơi nào sẽ sánh được Mộc Liên Từ vừa này cái kia một phen khí thế? Vì lẽ đó cũng đều là từ trong lòng kính nể phục sát đất, cảm thán lần này cuối cùng cũng coi như là gặp phải thật sư phụ, cũng ca ngợi Mộc Ô sư phụ, bởi vì Mộc Ô sư phụ cùng Mộc Liên Từ sư phụ giao hảo, bọn hắn mới có thể đầu đến mình sư.

Một phen cảm thán sau, Hành Vân cùng Hành Quân càng thêm khắc khổ luyện tập, có điều Hành Vân tiến độ thực sự là có chút tạm được, Mộc Liên Từ cũng là đối với này không biện pháp gì, cũng may đáng giá an ủi chính là bình thường sâu lười Hành Quân ở tập võ trên nhưng là khắc khổ vô cùng, phối hợp Ngọc Hư công tiến cảnh, liền nội công mang kiếm pháp, đó là tiến bộ thần tốc, tiến triển cực nhanh.

Một ngày luyện tập hạ xuống, Cho dù là Hành Vân như vậy rắn chắc thân thể cũng cảm thấy không chịu nổi, dù sao, vì truy đuổi mất đi thời gian, Hành Vân cùng Hành Quân ở Mộc Liên Từ đốc thúc dưới, hầu như là không có nghỉ ngơi luyện công, cho dù là buổi tối, cũng phải tiếp tục đã tọa tu tập nội công, không có một tia nhàn rỗi.

Có điều khiến Hành Vân kinh ngạc chính là Hành Quân cái kia thân thể gầy yếu dĩ nhiên cũng có thể tiếp tục kiên trì, thậm chí so với mình còn muốn ung dung một ít, này chẳng lẽ chính là thiên tài sao? Hành Vân đến là sẽ không đố kỵ sư đệ của chính mình, dù sao hai người từ ở ăn mày chồng bên trong kết bạn, đến bị sư phụ Mộc Ô Đạo Nhân lĩnh đến Thanh Thành. Liên vẫn là cùng nhau, ăn cơm, ngủ, luyện công, làm việc vặt, hai người hầu như là như hình với bóng.

Nhân vì là bọn hắn sư phụ nguyên nhân, bọn hắn cũng bị phái Thanh Thành bên trong cái khác cùng thế hệ các sư huynh xem thường, khinh thường đó là xem nhiều hơn nhều. Vì lẽ đó ngoại trừ làm việc vặt bọn hắn cũng không ra bản thân cái phạm vi này, cho tới rất nhiều lúc bối chữ Hành đồng môn đều không nhớ rõ còn có như thế hai cái sư đệ tồn tại, trừ phi ở sư phụ của bọn họ dùng hai người này tiểu sư đệ kém cỏi vô công đến giáo dục bọn hắn muốn lên tiến vào thời điểm.

Đương nhiên trong những người này là không bao gồm bọn hắn Đại sư huynh Hành Kiếm. Muốn nói tới Hành Kiếm đúng là bọn hắn bối chữ Hành đại

biểu, không chỉ có tuổi còn trẻ liền võ công cao siêu, hơn nữa phẩm hạnh đoan chính, anh tuấn bất phàm, chủ yếu nhất chính là chưa bao giờ hội làm bộ làm tịch làm gì, cho dù là hai người này dễ dàng nhất bị người quên lãng tiểu sư đệ, Hành Kiếm tình cờ cũng sẽ tới xem một chút, an ủi cố gắng hai câu, có điều bởi vì Hành Kiếm phần lớn thời giờ không ở trên núi, vì lẽ đó cũng không là có thể kinh thường gặp được.

Hành Vân đi tới gian nhà mặt sau, chuẩn bị nấu nước sát lau người, đương nhiên gian nhà ở mấy ngày trước liền bị thầy trò mấy người sửa chữa được, tuy rằng sau khi sửa xong đáng vẻ tương đối quái dị, thế nhưng dù sao không còn là đại sư ông bốn mở.

Hành Quân lúc này đã bắt hòa Hành Vân ở cùng nhau, bởi vì Hành Quân tiến triển thực sự là quá mức kinh người, vì lẽ đó ở Mộc Liên Từ ra hiệu dưới, Hành Quân chuyển tới Mộc Liên Từ nơi ở, để với Mộc Liên Từ bất cứ lúc nào giáo dục, dựa theo Mộc Liên Từ lời giải thích, là được quân trạng hướng trước mắt, cho dù là mấy ngày sau thi đấu cũng rất có thể chiến thắng mấy cái võ công khá là bối chữ Hành đồng môn, thậm chí có có thể trở thành có thể vào thanh vũ đại diện tập võ cái kia mười người đứng đầu.

Mộc Liên Từ rất hưng phấn, cho tới nay không có một đồ đệ, thế nhưng này vừa thu lại đồ liền thu được cái bảo bối, làm sao có thể không cho sơ làm người sư Mộc Liên Từ mừng rỡ như điên? Vì lẽ đó hẳn thẳng thần trực tiếp liền đem Hành Quân kéo đến chính mình trong phòng đi tới, chuẩn bị làm vì chính mình sau mười hai năm về Thanh Thành cho Thanh Thành một lần kinh hi.

Tuy rằng Mộc Liên Từ bị phạt hạ sơn mười hai năm không được về Thanh Thành, thế nhưng Mộc Liên Từ trong lòng vẫn là hết sức hướng về chính mình môn phái, cho dù là ở lưu lạc giang hồ thời điểm, cũng là cực lực hân Vệ Thanh thành lợi ích. Cũng đúng là như thế, Mộc Liên Từ mới phát hiện Thanh Thành suy sụp dấu hiệu, đặc biệt là sau khi về núi, càng là phát hiện toàn bộ Thanh Thành một mảnh già nua lâm cảm, cùng hiện nay Võ Lâm trên các môn phái tươi tốt so sánh thực sự là quá mức mãnh liệt.

Hơn nữa Mộc Liên Từ còn phát hiện làm như Thanh Thành bản viện tân tiến vào bối chữ Hành ngoại trừ Hành Kiếm ở ngoài võ công đều không phải rất tốt, điều này làm cho Mộc Liên Từ thực tại vì là Thanh Thành tương lai lo lắng, vì lẽ đó lần này bất ngờ phát hiện Hành Quân khối này tài liệu tốt, đó là bất luận làm sao cũng không có thể buông tha.

Hành Vân nhìn một chút trống trơn giường. Tuy rằng hai người trước đây ngủ ngủ ở trên một cái giường đều là cảm thấy có chút chen, nhưng đột nhiên chỉ còn dư lại Hành Vân một người, lại cảm thấy trống rỗng trong lòng khó chịu, tuy rằng chỉ là tạm thời tách ra, thế nhưng đột nhiên Hành Vân phát hiện mười năm này giữa hai người cảm tình hóa ra là như vậy thâm.

Hành Vân lắc lắc đầu, dùng thủy xoa xoa trên người hân tích, thay đổi kiện khô mát quần áo, đi tới trước giường ngồi xuống, dựa vào ngọn đèn này điểm điểm vì quang, mở ra Viên Tư Dong cho hẳn cái kia bản thân bí tịch.

Quyển bí tịch này rất kỳ quái, toàn văn viết rất là không lưu loát, rõ ràng viết đều là nhận thức chữ Hán, thế nhưng đọc nhưng hoàn toàn không phải chuyện như vậy, nếu không là Viên Tư Dong vì quyển bí tịch này phí đi khí lực lớn như vậy, mà Viên Tư Dong tổ phụ, Thanh Thành chương môn Vô Dương Tử lại chính mồm đã nói quyển bí tịch này là nhất lưu võ công, bằng không Hành Vân thật là có khả năng liền không tiếp tục nhìn, cũng may hiện tại vẫn kiên trì ở chính mình xem không hiểu tình huống, không có chuyện gì liền lấy ra phiên phiên.

Lần này cùng thường ngày, Hành Vân hay vẫn là xem đầu óc mơ hồ, cuối cùng từ bỏ tiếp tục xem tiếp ý nghĩ, đứng dậy hoạt động một chút lại thân thể, xoa xoa đọc sách xem cay cay con mắt, đem bí tịch giấu kỹ, thổi tắt ngọn đèn, khoanh chân ngồi ở trên giường, chuẩn bị bắt đầu ngồi điều tức.

Thanh Thành nội công Ngọc Hư công là đạo gia chính tông nội công tâm pháp một trong, bình thường là bắt đầu tiến cảnh chậm chậm, thế nhưng cơ sở vững chắc. Đương nhiên, như Hành Quân như vậy nhanh chóng căng thẳng xem như là cái dị sở, mà đến Hành Vân nơi này liền hoãn chậm hơn nhiều, đây mới là bình thường.

Nguyên bản Hành Vân cùng Hành Quân cũng tu tập quá nội công, có điều cái kia là Thanh Thành nhập môn tâm pháp, là luyện tập nội công căn cơ bên trong căn cơ, vì lẽ đó rất là thô thiển, có điều cũng may Hành Vân người này khá là chịu đựng, lại như hẳn rõ ràng là cái đạo sĩ, lại có thể mỗi ngày trất trung bình tấn luyện ngoại gia công phu như thế, này Thanh Thành nhập môn tâm pháp, Hành Vân luyện có thể nói tương đối tốt.

Muốn luyện tập Ngọc Hư công, phải là Thanh Thành nhập môn tâm pháp luyện tập đến mức độ nhất định mới có thể, hơn nữa vừa bắt đầu Ngọc Hư công nội lực tăng trưởng tốc độ cũng không phải rất nhanh, vì lẽ đó dựa theo nội lực tới nói Hành Vân tuy rằng cùng cùng thế hệ đem so sánh hội kém một chút, thế nhưng kém cũng sẽ không quá nhiều,

Hành Vân chậm rãi đem chân khí của chính mình do đan điền nhắc lên nhiều toàn thân tuần hoàn, mới vừa lúc mới bắt đầu tất cả cùng thường ngày, có điều lại đột nhiên xảy ra biến hóa!

Hành Vân giác đến chân khí của chính mình đột nhiên như bị món đồ gì chụp lại tự, vận hành so với bình thường còn muốn chậm chậm, quả thực lại như là đang giãy dụa đi tới giống như vậy, hết sức khó chịu, mà Hành Vân lại không dám tùy tiện đình chỉ luyện tập, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là chậm rãi kéo chân khí của chính mình giãy giụa đi tới, tổng cộng ba canh giờ, dĩ nhiên chỉ làm cơ bản nhất mười hai cái tuần hoàn. Hành Vân mờ mắt ra đi sau giác đã là mồ hôi đầm đìa, cả người lại như là trong nước mới vớt ra như thế.

Lúc đó muốn liệu mạng hoàn thành cơ bản nhất một tuần hoàn mà phòng ngừa giữa đường đình chỉ tẩu hỏa nhập ma, vì lẽ đó Hành Vân cũng không có thời gian cùng tinh lực đi suy nghĩ, hiện đang hoàn thành tuần hoàn sau khi, cẩn thận suy tư bên dưới, dĩ nhiên phát hiện, cái kia chụp lại chính mình Ngọc Hư công đồ vật dĩ nhiên cũng là chân khí, mà chụp lại chính mình chân khí thời điểm, trong đầu dĩ nhiên hiện ra một câu cú kỳ quái, mà lời này chính là mình vẫn xem không hiểu cái kia bản thân bí tịch!

Hành Vân âm thầm thử một hồi chân khí của chính mình, phát hiện tuy rằng ở tổng cộng ba canh giờ bên trong, chỉ làm một lần tuần hoàn, thế nhưng kết quả cùng trước đây cũng không có cái gì sai biệt, tăng cường nội lực cũng cùng với bình thường gần như. Hành Vân suy nghĩ một chút hay vẫn là quyết định không thêm quan tâm hẳn, bởi vì Hành Vân đã đáp ứng Viên Tư Dong tuyệt không để cho người khác biết quyển bí tịch này sự, cho dù là thân như

sư đệ của chính mình Hành Quân cùng sư phụ Mộc Ô Đạo Nhân đều ẩn giấu, vì lẽ đó nếu như tùy tiện đi hỏi Mộc Liên Từ, nói việc tu luyện của chính mình nội công thì ra vấn đề, nhưng lại không tốt giải thích nguyên nhân, vậy còn không như không hỏi.

"Ngược lại tựa hồ đối với chính mình không cái gì chỗ hỏng, tuy rằng luyện tập thời điểm rất vất vả, thể nhưng hay vẫn là thiếu chút phiền phức tốt hơn." Hành Vân thầm nghĩ đến.

Hành Vân ra này một thân hân, rất là khó chịu, vừa này quần áo đều bạch thay đổi. Muốn nói tới Hành Vân cũng chỉ có hai bộ quần áo cộng thêm một bộ bình thường làm tạng hoạt thì xuyên áo đuôi ngắn. Mà vừa này lau người thời điểm mới vừa đem một món khác quần áo thay đổi đi tới, làm đến hiện tại Hành Vân càng là không có khô mát quần áo có thể thay.

Không thể làm gì khác hơn là chấp nhận cùng y mà miễn, Hành Vân nghĩ thầm: "Trước tiên tạm tạm một đêm nói sau đi." Có điều cái kia chán là đương nhiên tuyệt đối không thể nấp, bằng không chờ vừa cảm giác sau mũi vị đồ nhưng là không còn gì để nói.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Huynh đệ xa rời

Thanh Thành thi đấu là Thanh Thành mỗi mười năm cử hành một lần toàn phái thịnh hội, đến lúc đó toàn phái bản trên núi dưới đệ tử toàn bộ tham gia, mà khắp nơi du lịch môn nhân cũng phải toàn bộ triệu hồi, các nơi tục gia sản nghiệp bên trong ngoại trừ cần phải chủ sự người ở ngoài, cũng phải giống nhau trở về núi, vì lẽ đó này Thanh Thành thi đấu ở phái Thanh Thành bên trong địa vị không thua kém chừng môn tiếp vị long trọng, cũng là phái Thanh Thành mỗi mười năm một lần ngày lễ.

Theo Thanh Thành thi đấu ngày càng tới gần, núi Thanh Thành trên du phát náo nhiệt, lên núi người nối liền không dứt, không chỉ có là phái Thanh Thành chính mình, chu vi du khách cũng nhiều, này Thanh Thành thi đấu không chỉ là trong phái luận võ, cũng đối với người bình thường mở ra, đương nhiên, người bình thường cũng chỉ là đến tập hợp tham gia trò vui, coi như là cuồng hội chùa.

Mà cái khác cùng Thanh Thành giao hảo Tứ Xuyên bản địa đại phái như Cái Bang cùng Đường Môn cũng là đang bị danh sách mời, bọn hắn tuy rằng cũng không có thể nhìn thấy chân chính luận võ, thể nhưng cuối cùng người thắng vào thanh vũ đại diện vào điện nghị thức là sẽ bị mời tham gia.

"Cho nên nói Thanh Thành thi đấu ngày đó là phi thường náo nhiệt", Hành Vân nhiều như vậy năm chưa bao giờ hạ sơn, liền ngay cả bình thường sinh hoạt cũng chỉ là cái kia mấy cái cố định quen thuộc mặt, mà mười lăm tuổi thiếu niên, cái nào không thích náo nhiệt? Đây là thiên tính, đương nhiên ngoại trừ Hành Vân trước mắt vị này.

Nghe xong Hành Vân đầy cõi lòng chờ đợi, Hành Quân đến không thể nào chấp nhận. Đối với Hành Quân tới nói, nhiều như vậy năm ở Thanh Thành cùng sư phụ cùng mình người sư huynh này cả ngày ở chung, vốn là không quá thích náo nhiệt Hành Quân liền giống như như cá gặp nước. Bình thường trốn lười nhác, luy hoạt có sư huynh đây, tháng ngày tuy rằng bởi vì học không tới võ công giỏi mà có chút tỳ vết ở ngoài, cái khác đến hay vẫn là rất thoải mái.

Hành Quân cũng là mãi đến tận gần nhất lại tân lạp Mộc Liên Từ sư phụ, rốt cục có thể học được vẫn liền rất muốn học chân chính Thanh Thành võ công mới hiện ra so với dĩ vãng cần nhanh hơn một chút, nhưng này cũng chỉ là đang luyện võ thời gian trong, thời điểm khác vẫn là như cũ bất biến, cho nên nói, Hành Quân đối với xem trò vui căn bản là không yên lòng trên.

Hành Quân hiện tại một đầu óc nghĩ tới đều là làm sao dùng mới vừa học Thanh Phong mưa rào mười sáu thức đi mạnh mẽ giáo dục giáo dục những cái kia bình thường đối với mình mắt tròn trắng các sư huynh, xem như là muốn làm sư huynh cùng mình lối ra: mở miệng ác khí.

"Sư huynh chúng ta trở lại quá hai chiêu thế nào?" Hành Quân mới vừa nghỉ ngơi lập tức lại muốn cùng Hành Vân mở luyện.

Hành Vân khoát tay áo một cái đối với Hành Quân nói đến: "Ngày hôm nay không xong rồi, ta là thật sự mệt mỏi quá."

Hành Quân bữu môi nói đến: "Bình thường Vân sư huynh người không phải thân thể rất khỏe mạnh mà, làm sao đến hiện tại nhưng ngay cả ta này thân thể nhỏ bé nhi cũng không sánh nổi rồi?"

Kỳ thực này cũng không phải Hành Vân thân thể không được, mà là mấy ngày nay buổi tối cái kia thần bí tích ảnh hưởng Hành Vân ảnh hưởng quá sâu duyên cớ. Mỗi ngày buổi tối đều cùng ban ngày luyện một Thiên kiếm như thể luy luyện tập lại một lần nội công, chính là làm bằng sắt người cũng sẽ không chịu nổi a, này hay vẫn là may mà Hành Vân thân thể nội tình đánh rắn chắc, nếu như đổi thành Hành Quân, sợ là sớm đã luy ngã xuống.

Cũng may gần nhất cái kia cổ thần bí chân khí tuy rằng hay vẫn là tiếp tục tha chậm chính mình Ngọc Hư công, thể nhưng cường độ bắt đầu từ từ nhỏ đi

. Hiện ở buổi tối Hành Vân luyện tập nội công thời điểm đã cảm giác có chút chuyển biến tốt , tuy rằng hay vẫn là rất mệt, nhưng là cùng lần thứ nhất so với, cái kia vẫn là có thể nói ung dung một chút, tin tưởng giả lấy thời gian, này triển người thần bí chân khí cuối cùng rồi sẽ có không lại lụy nhân một ngày.

Hơn nữa Hành Vân còn phát hiện, theo thần bí chân khí ràng buộc yếu bớt, chính mình trong tu luyện công tiến cảnh cũng hơi hơi thêm nhanh hơn một chút, xem ra cái này thần bí bí tịch cũng là mới có lợi, chính là không như trong tưởng tượng lớn như vậy, hơn nữa còn rất mệt người cũng chính là .

Vì lẽ đó Hành Vân hiện tại là thật sự rất mệt, đúng là không có cách nào cùng Hành Quân so chiêu luyện kiếm. Hành Quân thấy thế cũng chỉ có thể coi như thôi. Chỉ có chính mình chạy qua một bên một mình luyện tập đi tới.

Tháng ngày ngày ở Hành Vân cùng Hành Quân hai người căng thẳng tu luyện cùng với phái Thanh Thành từ trên xuống dưới bận rộn trung phi nhanh vượt qua, trong nháy mắt, khoảng cách Thanh Thành thi đấu còn chỉ còn dư lại hai ngày.

Thanh Thành thi đấu đem Thanh Thành trên dưới các đạo nhân mà bận bịu không còn biết trời đất đâu, trên căn bản có thời gian đều nếu như hỗ trợ bố trí hoặc là tiếp đón khách mời , những khách nhân kia bên trong đặc biệt là Tử Xuyên bản địa các đại môn phái càng là không thể có chút nào qua loa.

Vốn là dựa theo Hành Vân cùng Hành Quân địa vị cùng công tác, đó là nhất định phải bận bịu chồng vó, thế nhưng hiện tại không giống , có Mộc Liên Từ làm sư phụ, cùng Mộc Ô Đạo Nhân cảm giác liền không giống nhau, Mộc Liên Từ trực tiếp lấy hai người bọn họ muốn gia tăng tu luyện vì lý do, đem Hành Vân cùng Hành Quân kéo đến phía sau núi đi tới.

Lúc này chính là luyện kiếm có một kết thúc thời điểm, Hành Vân cùng Hành Quân ngồi ở trên cỏ miệng lớn thở dốc, dù sao nhân vì là bọn hắn luyện tập thời gian quá ít, vì lẽ đó có thể ở thi đấu trước nắm chặt một chút thời gian chính là một chút thời gian, Hành Vân cùng Hành Quân hai người đều là ôm ý nghĩ này liều mạng đang luyện kiếm.

Mà Mộc Liên Từ lúc này lại đối với hai người bọn họ nói đến: "Được rồi, bắt đầu từ bây giờ đến thi đấu, hai người các ngươi phải cho ta đầy đủ nghỉ ngơi."

Mộc Liên Từ nhìn thấy Hành Vân cùng Hành Quân một bộ muốn nói chuyện đáng vẻ, cười đáp: "Sư phụ biết các ngươi ý nghĩ, thế nhưng thích hợp nghỉ ngơi hay vẫn là cần phải, các ngươi cũng không muốn liên lấy hiện tại bộ dạng này đi tham gia thi đấu chứ? Đương nhiên, buổi tối Ngọc Hư công hay là muốn luyện, không thể gián đoạn, sáng sớm liền đi một bộ kiếm pháp là tốt rồi, tuyệt đối không thể nhiều hơn nữa luyện, lưu lại thời gian khỏe mạnh tinh dưỡng, đến phía sau núi giải sầu, điều chỉnh một chút trạng thái."

Nhìn một chút chính mình hai người đồ đệ này, Mộc Liên Từ trong lòng rất là cảm khái, Hành Quân căn cốt chi giai liền không nói , mà Hành Vân tuy rằng cùng Mộc Liên Từ mong muốn rất không giống nhau, thế nhưng có thể có như thế khắc khổ thật lòng đồ đệ, cái kia làm sư phụ còn có thể có cái gì lời oán hận? Phải biết lần này Mộc Liên Từ trở lại Thanh Thành, nhìn thấy Thanh Thành trên dưới đã không có trước đây loại kia khắc khổ tu tập sức mạnh, ngoại trừ Hành Kiếm cùng mình hai cái đồ đệ ở ngoài, lại không cái gì đồ đệ từ có thể vào Mộc Liên Từ con mắt.

Huống chi Hành Vân tuy rằng tiến bộ chậm chậm, thế nhưng là cũng là tiến bộ , chỉ có điều là bởi vì bên cạnh có Hành Quân cái này tiến bộ tốc hành tham chiếu, mới hiện ra tiến bộ chậm chậm.

Mà đi quân liền càng không cần phải nói , Mộc Liên Từ hiện tại đặc ý nhất một chuyện chính là thu rồi Hành Quân làm đồ đệ!

"Hành Quân nhất định sẽ vào lần này thi đấu bên trong rực rỡ hào quang!"

Đối với điểm ấy, Mộc Liên Từ là tin tưởng không di, vì lẽ đó Mộc Liên Từ đối với hai người đồ đệ này càng thêm bảo vệ, hiện tại muốn bọn hắn nghỉ ngơi, lấy trạng thái cao nhất đi tham gia thi đấu.

Mộc Liên Từ đem hai ngày nay chú ý sự hạng giao phó xong sau, về chỗ ở của chính mình đi tới, Hành Vân cùng Hành Quân có này hơn nửa tháng đến hiếm thấy đơn độc gặp nhau.

Hành Quân thay đổi cái tư thế nằm ở trên cỏ, nhìn tinh khiết Lam Thiên, đối với Hành Vân cảm khái đến: "Sư huynh a, này hơn nửa tháng mỗi ngày buổi tối đều cùng ngươi tách ra, cảm giác rất là cô đơn, thật sự."

Hành Vân nhìn Hành Quân cái kia thoáng trắng xám gầy yếu mặt, đáp trả: "Ta cũng có cảm giác này, có điều ta nghĩ chúng ta cũng phải quen thuộc tình huống như vậy . Lấy sư đệ tốt như vậy tư chất, thi đấu bên trong nhất định sẽ hấp dẫn toàn Thanh Thành chú ý, đến thời điểm nhất định sẽ tiến vào thanh vũ đại diện, vậy cũng là chúng ta Thanh Thành võ học thắng địa a. Khi đó ngươi và ta liền không thể ở cùng một chỗ ."

Nói tới chỗ này, Hành Vân cũng học Hành Quân như vậy nằm xuống, thở dài một cái, xa xôi đến: "Sư đệ, ngươi còn nhớ sao? Chúng ta mới nhập môn thời điểm cũng từng ước mơ quá, khi đó nhìn vào thanh vũ đại diện tu tập sư huynh các sư thúc, chúng ta cũng đã hạ quyết tâm muốn nổi bật hơn mọi người, sau đó vung kiếm thiên hạ, hành hiệp giang hồ. Tuy rằng sau khi chúng ta không có toại nguyện, thế nhưng bây giờ không giống , Mộc Liên Từ sư phụ thật sự thật mạnh, sư đệ ngươi lại như vậy thông tuệ, không phải sư huynh ta có thể so với."

Hành Quân đột nhiên tọa , mặt tái nhợt trong nháy mắt dĩ nhiên tràn đầy đỏ ửng, kích động nói đến: "Sư huynh ngươi làm sao có thể nói như vậy ?"

Hành Vân chặn đứng Hành Quân, nhìn kích động không thôi sư đệ, mỉm cười đến: "Sư đệ ngươi đừng vội, sư huynh nói lời này là thật tình, chúng ta sư huynh đệ cũng đều đã lớn rồi, lấy sư đệ như ngươi vậy tư chất rốt cục gặp phải Mộc Liên Từ sư phụ như vậy minh sư, cũng không thể lãng phí . Vào thanh vũ đại diện sau lại không phải vĩnh viễn không gặp mặt được ? Tuổi tác lớn , chúng ta cũng không khả năng tổng cùng nhau a. Như vậy cũng là làm

lỡ người."

Vỗ vỗ Hành Quân vai, Hành Vân cười đáp: "Lại nói, sư huynh ta vẫn có cùng sư phụ học võ a, chỉ cần sư huynh người ta nỗ lực, chờ không được mấy năm, có thể chúng ta sư huynh đệ cũng đều trụ đến đồng thời đây, ha ha. Lần này thi đấu, sư huynh cùng Mộc Ô sư phụ có thể cũng là muốn dựa vào sư đệ người đến tranh khẩu khí a, có thể không nên để cho chúng ta thất vọng rồi."

Hành Quân lúc này tâm tình cũng ổn định chút, trong mắt lóe ra một tia không dễ phát hiện vẻ mặt, nắm chặt gậy yếu nắm đấm, lấy khẳng định ngữ khí nói đến: "Sư huynh, ta lần này nhất định sẽ thắng cho người cùng các sư phụ xem, yên tâm đi. Hơn nữa chính là ta vào thanh vũ đại điện, cũng sẽ bồi thường cho vấn an sư huynh cùng các sư phụ, ta sẽ ở thanh vũ trong đại điện chờ sư huynh đến, nhất định!"

Hành Vân cười đáp, "Lúc này mới ra dáng, đây mới là ta thiên tài sư đệ!"

Hành Vân không có phát hiện, Hành Quân đỏ ửng chưa tiêu mặt thấp xuống, trên mặt vẻ mặt né qua vẻ uể oải cùng thương cảm.

Hai cái sư huynh đệ ngay ở cái này Thanh Phong vi phát bên dưới ngọn núi đồng thời nằm, trò chuyện, chừng mười năm tình cảm phảng phất với thời khắc này phát tiết, từ hai người khi còn bé gặp gỡ đến đồng thời bị Mộc Ô Đạo Nhân lĩnh trên Thanh Thành thu làm đồ đệ, từ lúc trước hùng tâm vạn tượng đến lúc sau nhận mệnh, lại tới Mộc Liên Từ sư phụ xuất hiện.

Thời gian vội vã, sắc trời đã hơi trễ, Hành Vân đứng dậy đối với Hành Quân cười đáp: "Sư đệ, sắc trời không còn sớm, người đi về trước đi, miễn Mộc Liên Từ sư phụ lo lắng, ha ha."

Hành Quân cùng Hành Vân lưu luyến biệt ly, Hành Vân nhìn Hành Quân đi xa cái kia bóng lưng gầy yếu, thở dài một hơi, xoay người hướng mình sơn phương hướng bước đi, nghĩ thầm, "Ngày hôm nay muốn đích thân xuống bếp làm điểm thật, Mộc Ô sư phụ những ngày qua cũng rất bận đáng vẻ, liên chính mình như vậy nhàn rồi, mặc dù nói là Mộc Liên Từ sư phụ yêu cầu, thế nhưng trong lòng hay vẫn là rất bất an. Dù sao Hành Quân thi đấu rất có hi vọng mà chính mình nhưng tiến bộ không lớn."

Lúc này Hành Vân thậm chí có chút thẹn hận chính mình có phải là thật hay không quá vô dụng? Hai viên Phật Tùy Tái Tạo Đan dĩ nhiên không có bất kỳ hiệu quả nào, không chỉ có lãng phí Mộc Liên Từ sư phụ khổ cực chiếm được Linh Đan, hơn nữa cũng làm cho hai vị sư phụ thất vọng rồi.

Đương nhiên, đây chỉ là Hành Vân ý nghĩ của chính mình, kỳ thực Mộc Ô Đạo Nhân cùng Mộc Liên Từ mặc dù đối với Hành Vân tiến triển cảm thấy có chút chậm, thế nhưng cũng không có cái gì thất vọng nói chuyện, dù sao chỉ có điều không tới thời gian một tháng mà thôi, Hành Vân tốc độ tiến bộ đã toán không sai, chỉ là cùng Hành Quân tốc độ tiến bộ so với, mới để Hành Vân như thế oán giận chính mình.

Ngay ở Hành Vân trở về lúc đi, cách đó không xa truyền đến một tia cô gái nức nở âm thanh, ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy Viên Tư Dong ngồi ở bên đường thanh trên đôn đá, đang tự thấp giọng gào khóc, nghe được Hành Vân tiếng bước chân, Viên Tư Dong ngẩng đầu lên, một đôi tú mục đã khóc sưng đỏ, ngờ ngác nhìn Hành Vân, toàn không giống dĩ vãng hoạt bát. \

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Trượng Nhân Phong tặng ngọc hoàn

"Đại tiểu thư, người đây là làm sao?" Hành Vân bước nhanh chạy tới Viên Tư Dong trước mặt.

Hành Vân đang cùng Viên Tư Dong nhận thức mấy năm qua, xưa nay chưa từng thấy cái này mô dạng nàng, ở Hành Vân trong ấn tượng, Viên Tư Dong vẫn là vui sướng hoạt bát, gần nhất cũng bởi vì biểu tặng bí tịch mà để mười lăm tuổi thiếu niên thoáng cảm thấy yếu mộng lung, tuy rằng Hành Vân không phải hiểu lắm, có điều Viên Tư Dong đối với mình phần cảm tình kia, chính hấn tâm tới là rất rõ ràng, mỗi lần tìm thấy cái kia bản bí tịch, cảm nhận được không phải cái kia mỏng manh độ dày, mà là hai năm qua một chút ghi chép thâm tình.

Tuy rằng cái kia bản bí tịch ở vừa bắt đầu cho Hành Vân mang đến phiền toái rất lớn, thậm chí suýt chút nữa để hấn tẩu hỏa nhập ma! Thế nhưng hiện tại, cái này bí tịch chỗ tốt càng ngày càng rõ ràng. Theo cái kia cô dây thừng giống như chân khí ràng buộc cảm yếu bớt, ngang nhau thời gian trong nội công tăng trưởng muốn so với trước đây nhiều hơn không ít.

Thế nhưng thân phận của Viên Tư Dong, trước sau là Hành Vân trong lòng một đại mụn nhọt, dù sao Hành Vân biết mình tương mạo giống như vậy, tuy rằng thân thể rắn chắc, cái đầu cũng coi như không thấp, thế nhưng võ công của chính mình thực sự rất kém cỏi, cho dù bây giờ cùng Mộc Liên Từ sư phụ ở học, cũng phải chờ rất lâu mới khả năng thành công. Vì lẽ đó Hành Vân vẫn cảm thấy chính mình không xứng với Viên Tư Dong.

Tuy rằng Viên Tư Dong trường giống như vậy, nhưng cũng không phải khó coi, Viên Tư Dong thuộc về loại kia rất nài xem, cảm xem cô gái. Có cô gái

khả năng đột nhiên một chút nhìn lại rất kinh điển, nhưng trên thực tế không nhận được nhìn kỹ. Viên Tư Dong thì lại hoàn toàn không phải vậy, hơn nữa Viên Tư Dong không chút nào xấu hổ làm thái, vô cùng hồn nhiên tự nhiên, vóc người tuy rằng có từng điểm từng điểm mập, thế nhưng phối hợp năng tự nhiên hồn nhiên về mặt, càng có loại châu tròn ngọc sáng cảm giác.

Hành Vân cùng Viên Tư Dong thời gian chung đụng rất dài, vì lẽ đó ở trong mắt Hành Vân, Đại tiểu thư Viên Tư Dong kỳ thực là rất ưa nhìn, mà chính mình cũng là yêu thích nàng, thế nhưng chính là không dám biểu đạt ra đến, bởi vì Hành Vân biết, cho dù chính mình biểu đạt ra đến, cũng không thay đổi được cái gì sự thực, trừ phi võ công của chính mình là trẻ tuổi kiệt xuất, đó mới có thể. Vì lẽ đó Hành Vân hiện tại thật sự rất là ước ao chính mình người sư đệ kia Hành Quân thiên tài giống như tư chất .

Hành Vân cường ép đè xuống những này làm mình không nhanh ý nghĩ, ngồi xồm xuống, ôn nhu hỏi: "Đại tiểu thư, ngươi đây là làm sao ? Làm sao khóc thương tâm như vậy?"

Viên Tư Dong ngừng lại nước mắt của chính mình: Cúi đầu nhẹ nhàng nói: "Ngươi lẽ nào liền không thể gọi ta một tiếng Tư Dong sao? Tại sao muốn vẫn gọi ta Đại tiểu thư đây?"

Hành Vân về mặt có chút âm u nói đến: "Đại tiểu thư, ta... .."

Hành Vân nhất thời dĩ nhiên nói không ra lời, kỳ thực Hành Vân làm sao đồng ý quản Viên Tư Dong gọi "Đại tiểu thư" đây? Mỗi một lần "Đại tiểu thư", đều là ở biểu hiện Hành Vân một chút tự ti, Hành Vân ở Thanh Thành cùng người tiếp xúc rất ít, hai năm qua, thực sự tiếp xúc cô gái cũng chỉ có Viên Tư Dong , hai năm bạn chơi, duy nhất cô gái, này đều sâu sắc ở Hành Vân trong lòng mai phục hạt giống, mà đến Viên Tư Dong tặng bí tịch, đối với tâm ý của chính mình đã là biểu hiện rất rõ ràng , cho dù là còn trẻ Hành Vân, cũng là rõ ràng trong này cảm tình.

Hành Vân chỉ là đang nghĩ, chính mình thật muốn là theo Mộc Liên Từ sư phụ khắc khổ tu tập, cho dù mình luyện thành , tuổi tác cũng không nhỏ, không biết Viên Tư Dong còn có thể hay không thể đợi được vào lúc ấy?

Ngay ở Hành Vân âm u thời điểm, Viên Tư Dong cặp mắt sưng đỏ nhìn Hành Vân nhỏ giọng nói đến: "Ta liền phải lập gia đình ."

Hành Vân chỉ cảm thấy dường như một tiếng sét đùng đoan do thiên trực phích hạ xuống, chấn động lỗ tai một mảnh mông mông, trong phút chốc trong óc hỗn loạn tung bùng, chỉ có một thanh âm ở trong đầu không ngừng mà vang vọng, "Tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy?"

Viên Tư Dong nhìn thấy Hành Vân cái kia rất được đã kích dấn đáp, trong lòng không khỏi một trận chua xót, nước mắt lại thuận mắt chảy xuống.

Hành Vân một phát bắt được Viên Tư Dong hai tay, chăm chú, phảng phất nàng lúc nào cũng có thể sẽ lẳng không bay đi giống như vậy, không ngừng mà lặp lại: "Vì sao lại như vậy? Vì sao lại như vậy?"

Hành Vân lúc này đã hoàn toàn không có bình thường tư duy, chỉ có thể không ngừng mà lặp lại, những ngày gần đây, Hành Vân có lúc đều là đang suy nghĩ mình cùng Viên Tư Dong đến tột cùng sẽ có hay không có tương lai, mà được kết luận nhưng đều là -- "Sẽ không" ! Nguyên nhân tất cả đều là Hành Vân chính mình võ công thấp kém mà ở Thanh Thành bên trong dẫn không nổi bất kỳ trường bối chú ý.

Hoàn toàn không có cơ hội, Hành Vân cũng chỉ có thể tự mình trốn tránh, không đi cẩn thận nghĩ, chỉ chú ý trước mắt, cho mình giải vây: "Võ công của chính mình không tốt cũng không có biện pháp gì, đều là hoàn cảnh nguyên nhân tạo thành, cho dù không oán chính mình Mộc Ô sư phụ, cũng không là toàn do với mình không được."

Thế nhưng như vậy tự mình an ủi, ở Mộc Liên Từ xuất hiện, thu Hành Vân cùng Hành Quân hai người làm đồ đệ thời điểm phá diệt . Hành Quân tiến triển cực nhanh cùng mình cái kia không đáng nhắc tới tiến triển, làm cho Hành Vân hoàn toàn không có lấy cớ để trốn tránh hiện thực.

Hiện tại, Viên Tư Dong lại tới nói cho hắn đem phải lập gia đình, Hành Vân rốt cục liền cuối cùng một tia may mắn đều bị gỡ nát tan, chỉ có không ngừng mà đặt câu hỏi, "Tại sao, tại sao?"

Viên Tư Dong bị Hành Vân tay nắm càng ngày càng đau, không khỏi thở nhẹ một tiếng: "Vân, ngươi tay trao ta đau quá."

Viên Tư Dong âm thanh tuy rằng rất nhẹ, thế nhưng nghe vào Hành Vân lỗ tai giải quyết xong là làm hắn hỗn loạn đầu tình tảo rất nhiều, nghe vậy cuống quýt buông lỏng tay ra, chỉ thấy Viên Tư Dong hai cái không công thủ đoạn mỗi người có một vòng thâm từ sắc dấu vết, hiển nhiên là Hành Vân lấy ra đến.

Hành Vân đau lòng cái gì đều không để ý tới, đưa tay ra nhẹ nhàng xoa nắn Viên Tư Dong cái kia bị hắn trao thương thủ đoạn.

Ngay ở Hành Vân xoa bóp Viên Tư Dong thủ đoạn thời điểm, Viên Tư Dong trên mặt hiện lên một vệt đỏ ửng nhàn nhạt. Nhìn thấy Hành Vân vội vã như thế lưu ý chính mình, Viên Tư Dong trong lòng là cao hứng vô cùng, trong lòng thủ đoạn đều cảm giác ấm áp, thế nhưng nghĩ tới mình lập tức liền phải lập gia đình, Viên Tư Dong tâm lập tức liền lạnh xuống.

Hành Vân cẩn thận xoa bóp Viên Tư Dong thủ đoạn, một bên ngẩng đầu lên, nhìn Viên Tư Dong chậm rãi biến trắng xám khuôn mặt nhỏ, trong lòng Nhất Chân đau nhức, ổn định một hồi tâm tình, nhỏ giọng hỏi: "Tư, tư dong, này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, ngươi muốn gả cho người nào? Đến tột cùng là tại sao?"

Viên Tư Dong nghe được Hành Vân rốt cục đổi giọng quan tâm chính mình gọi "Tư dong" mà không phải "Đại tiểu thư", trong lòng không khỏi một trận cao hứng cùng chua xót đồng thời kéo tới. Cao hứng chính là Hành Vân rốt cục không ở gọi mình "Đại tiểu thư" cái này lạnh như băng xưng hô , nhưng chua xót nhưng là này thanh "Tư dong" đến quá chậm, khoảng cách Thanh Thành đại không sánh bằng hơn một ngày một điểm, đến thời điểm tất cả liền

tất cả đều thay đổi, cũng không còn cách nào cứu vãn lại.

Viên Tư Dong nghĩ tới đây, thương cảm đáp trả: "Vân, người biết phái Hoa Sơn sao?"

Quyển 1: (liên trên Thanh Thành) Trương Nhân phong trước tặng Ngọc Hoàn (Chương 12:)

"Phái Hoa Sơn? Đương nhiên nghe qua a, cùng chúng ta Thanh Thành như thể danh môn a." Hành Vân đối với Vô Lâm trên đại môn phái hay vẫn là biết mấy cái.

"Lê nào là Hoa Sơn người?" Hành Vân hỏi.

Viên Tư Dong khe khẽ gật đầu, nói đến: "Nghe gia gia nói, hần gọi Triệu Kiếm, là Hoa Sơn chương môn Triệu Bất Ưu con trai duy nhất, năm nay hai mươi tuổi."

Viên Tư Dong nói tới chỗ này, ngừng đầu lên nhìn một chút Hành Vân, nói tiếp đến: "Ta lúc đó nghe được gia gia nói sau, làm sao cũng không chịu đáp ứng, thế nhưng bình thường luôn luôn đối với ta y thuận tuyệt đối gia gia dĩ nhiên hoàn toàn không nghe ta. Gia gia lần này rất kiên quyết, hần bình thường rất dễ nói chuyện, có thể nếu như một khi quyết định sự tình, hầu như đều không có thay đổi khả năng."

Hành Vân nghe đến đó, lại là một trận âm u, sâu trong nội tâm đột nhiên bốc lên một ý nghĩ: "Mang theo tư dong đồng thời bỏ trốn đi!"

Nhưng là cái ý niệm này vừa nhô ra, liền bị Hành Vân chính mình vô tình đánh nát: "Bỏ trốn? Người lấy cái gì tới chăm sóc tư dong sau đó sinh hoạt? Lại làm sao có khả năng trốn quá Thanh Thành toàn phái truy tra?"

Nghĩ tới đây, Hành Vân vuốt ve Viên Tư Dong thủ đoạn tay không cảm thấy một trận, trên mặt lộ ra một tia tự giễu cười khổ.

Đang lúc này, Hành Vân chỉ cảm thấy Viên Tư Dong nhẹ nhàng đưa tay oản từ trong tay chính mình giật trở lại, ngừng đầu nhìn lại, chỉ thấy Viên Tư Dong chính đang từ y phục của chính mình bên trong lấy ra một Bạch Ngọc chiếc nhẫn, hòn Viên Nhu nhuận, toàn bộ chiếc nhẫn liền giống như dày đặc tơ về một tầng bạch chán dương chi giống như vậy, một tia tạp chất đều không có, là như vậy nhuận chán bạch trù.

"Cái này Bạch Ngọc chiếc nhẫn tên là (Trác Nhan), là ta nương để cho ta, ta từ nhỏ đã vẫn mang theo bên người." Viên Tư Dong trên mặt hiện ra không muốn xa rời hoài niệm về mặt, nhẹ nhàng vuốt ve Bạch Ngọc chiếc nhẫn, phảng phất ni non nói đến: "Ta nương lúc đó giao cho ta cái này chiếc nhẫn thời điểm, từng nói với ta, phải cố gắng bảo vệ nó, nếu như gặp phải chính mình chân chính yêu thích người, liền đem Trác Nhan giao cho hần, để hần mang theo."

Viên Tư Dong có chút thê lương cười cợt, tự nói, "Nương, hiện tại ta muốn đem Trác Nhan giao cho ta chân chính yêu thích người, thế nhưng tư dong nhưng phải gả cho người khác."

Viên Tư Dong đem Bạch Ngọc chiếc nhẫn đeo đến Hành Vân tay trái, nói với Hành Vân đến: "Vân, giúp ta yêu quý Trác Nhan, hi vọng người sau đó vĩnh viễn không quên ta, lúc nào cũng nhớ nhung ta."

Hành Vân không nói gì nhìn mình trên tay Bạch Ngọc chiếc nhẫn cùng vuốt ve nó Viên Tư Dong một đôi tay nhỏ.

Trong lúc nhất thời, Hành Vân cùng Viên Tư Dong hai người đồng thời rơi vào trầm mặc, ai cũng không muốn nói thêm, chỉ hi vọng thời gian liền như vậy đình chỉ, vĩnh viễn đình chỉ xuống!

Nhưng thế sự tổng không phải như vậy tận như nhân ý.

"Khặc!" Bất thành linh một thân tiếng ho khan thức tỉnh trong trầm mặc Hành Vân cùng Viên Tư Dong. Hai người nhanh chóng tách ra, song song ngừng đầu lên.

Chỉ thấy hai người bên cạnh chẳng biết lúc nào lặng yên đứng thẳng một vị đạo bào ông lão, này Thì Thiên sắc đã là hoàng hôn, phảng phất mất đi ánh sáng như thể Thái Dương, thâm Hồng sắc quải ở chân trời, đem mây tia ánh mờ nhạt một mảnh.

Ông lão quay lưng tà dương, Hành Vân nhất thời thấy không rõ lắm người đến khuôn mặt. Mãi đến tận Viên Tư Dong sợ hãi hô cút: "Gia gia, ngài lúc nào đến?" Hành Vân mới biết ông lão này là Thanh Thành chương môn, Viên Tư Dong gia gia Vô Dương Tử.

Hành Vân rất gấp gáp, không biết Vô Dương Tử là lúc nào liền đến đến, nghe xong bao nhiêu, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên là có chút tay chân luống cuống.

Vô Dương Tử không để ý đến Hành Vân, chỉ là nhìn một chút Viên Tư Dong đeo ở Hành Vân trên tay Trác Nhan chiếc nhẫn, trong mắt lóe ra một tia vẻ xấu hổ cùng áy náy, nhưng cũng là hơi tung vừa thệ.

Vô Dương Tử lập tức xoay đầu lại, đối với Viên Tư Dong thở dài, nói đến: "Dung nhi, gia gia cũng là muốn tốt cho người, theo gia gia trở về đi thôi." Ở tà dương tồn lên dưới, lão nhân nguyên bản thân ảnh cao lớn dĩ nhiên cũng có vẻ hơi bất đắc dĩ.

Vô Dương Tử nói xong, mang theo Viên Tư Dong hướng về Thượng thanh cung phương hướng bước đi. Dưới chân núi chỉ còn Hành Vân một người, nhìn Viên Tư Dong dần dần đi xa bóng lưng, yên lặng đứng lặng, một trận gió đêm thổi tới, một tia lạnh giá rót vào Hành Vân trong đầu.

Cùng sư đệ đi hành dã dã, cùng người yêu không nói gì cáo biệt, trong lúc nhất thời, Hành Vân cảm giác mình chưa từng có như vậy cần quá sức mạnh, bao quát tất cả ở bên trong có thể nắm giữ vận mạng mình sức mạnh! Hành Vân một quyền đánh ở bên cạnh trên cây, lần thứ nhất nước mắt chảy xuống, một trận lá cây điêu sa, phảng phất là đang vì Hành Vân chờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hoàn ký quân nhớ nhưng kiếp này

Vô Dương Tử mang theo Viên Tư Dong trở lại nơi ở, khiến cho nhân ý ở ngoài chính là, Vô Dương Tử cũng không có trách cứ Viên Tư Dong cùng Hành Vân quan hệ, cũng không có hỏi tới cái gì, chỉ là chờ dài, lưu lại Viên Tư Dong ở trong phòng, chính mình đi ra ngoài.

Quá hai cái hành lang, Vô Dương Tử muốn đi chính là thư phòng của chính mình. Ở nơi đó, phái Thanh Thành mấy cái nhân vật trọng yếu, muốn thương nghị liên quan với Hậu Thiên thi đấu công việc cuối cùng, cùng với cái khác việc trọng yếu.

Trong thư phòng, Vô Dương Tử ngồi xuống, nhìn chung quanh một chút mọi người, nhìn thấy đại gia đều đến đủ, phương mở miệng đối với Vô Minh Tử hỏi: "Hậu Thiên thi đấu liền muốn chính thức bắt đầu rồi, khách mọi người đến thế nào rồi?"

Vô Minh Tử khom người, đáp trả: "Chúng ta Tứ Xuyên bản địa đại phái đã đều an bài xong, Cái Bang sơn đến chính là Bạch Vân trưởng lão một nhóm, Đường Môn nhưng là Môn Chủ đệ đệ Đường Hàn cùng con trai của hắn Đường Tinh, mà phái Hoa Sơn nhưng là chương môn Triệu Bất Ưu tự mình mang theo con trai của hắn Triệu Kiếm lên núi."

Nói tới chỗ này, Vô Minh Tử do dự một chút, nói với Vô Dương Tử đến: "Chương môn sư huynh, không phải sư đệ nói nhiều, này phái Hoa Sơn Triệu Bất Ưu, phẩm hạnh ở trên giang hồ xưa nay khá chọc người tranh luận, mà con trai của hắn Triệu Kiếm phẩm hạnh tựa hồ cũng không là tốt như thế nào, đem Tiểu Dung gả cho Triệu Kiếm, động tác này thực sự là... , còn muốn vọng chương môn sư huynh cân nhắc a."

Một bên Vô Hoa Tử nghe vậy cũng liền công bố là.

Ở Thanh Thành thế hệ trước bên trong, hầu như đều là rất bảo vệ Viên Tư Dong, lúc trước Vô Dương Tử đưa ra muốn đem Viên Tư Dong gả tới Hoa Sơn đi thời điểm, những người khác đều cho rằng là đang nói đùa. Mà Vô Dương Tử nhưng là có nỗi khổ tâm trong lòng.

Hiện tại liền Tứ Xuyên tình thế tới nói, Cái Bang, Đường Môn, còn có Thanh Thành, tuy rằng mặt ngoài đến xem, ở chung vẫn tính hòa hợp, nhưng mà thực tế Đường Môn cùng Thanh Thành quan hệ cũng không phải rất tốt, mấy năm gần đây Đường Môn cùng Thanh Thành ở phân chia thế lực trên thường có ma sát, mà phái Nga Mi lại có chút không đếm xỉa đến cảm giác.

Đường Môn cùng Thanh Thành tranh chấp tuy rằng cũng không phải rất lớn, thế nhưng mâu thuẫn đã hiển lộ ra, vì lẽ đó Thanh Thành nên chuẩn bị sớm, lấy chích vẹn toàn. Mà đây là Vô Dương Tử làm như phái Thanh Thành đứng đầu một môn nhất định cân nhắc.

Vốn là phái Thanh Thành sẽ không sợ hãi bất kỳ môn phái nào, bởi vì bản thân phái Thanh Thành ở Trung Nguyên trong chốn võ lâm đó là tuyệt đối nhất lưu. Nhưng Đường Môn cùng với những cái khác môn phái võ lâm rất khác nhau, ở cái này lấy kiếm làm đầu Trung Nguyên trong chốn võ lâm, chỉ có Đường Môn không sử dụng kiếm làm chủ yếu vũ khí, ám khí độc Dược Đô là cực kỳ khác loại tồn tại, có thể nói ở toàn bộ Trung Nguyên trong chốn võ lâm, Đường Môn là một thuộc về nửa chính nửa tà môn phái.

Thế nhưng bởi vì Đường Môn bản thân cũng không có cái gì rõ ràng đại ác, hơn nữa rất nhiều môn phái có chút không thể cho ai biết, cần lên lút hoàn thành sự, hội đi xin mời Đường Môn ra tay, vì lẽ đó Đường Môn nắm trong tay Trung Nguyên Võ Lâm rất nhiều bí mật không muốn người biết, cũng tự nó ở Trung Nguyên Võ Lâm Trung vị liệt mười môn phái lớn.

Đường Môn hiện mặc cho Môn Chủ Đường Hàn là cái ở Trung Nguyên trong chốn võ lâm rất nổi tiếng nhân vật, một thân lòng dạ chí khí. Đường Môn những năm này ở Đường Hàn chấp chương bên dưới, khắp mọi mặt đều ở vốn có đã rất khổng lồ cơ sở trên có bước tiến dài, trong lúc nhất thời mơ hồ có cùng Thiếu Lâm Tự làm đánh đồng với nhau thanh thế!

Mà phái Thanh Thành những năm này tuy rằng cũng không thể so trước đây kém hơn bao nhiêu, nhưng này tước đối phương trưởng, phái Thanh Thành ở Tứ Xuyên để Đường Môn chen cảm giác đó là tương đương không dễ chịu.

Vô Dương Tử mặc dù đối với Mộc Liên Tử nói tới toàn bộ Võ Lâm các đại phái tiến bộ, cũng không ủng hộ, thế nhưng cũng không như Vô Quang Tử như vậy cho rằng phái Thanh Thành vẫn cùng trước đây vì Hà chân nhân chương môn thời điểm như thế.

Phải biết, Đường Môn sự thực đang ở trước mắt, mà Đường Môn rất nhiều chuyện làm ăn đã vi phạm làm được Thanh Thành bên này đến rồi, Vô Trần

tử cũng không ít cùng Vô Dương Tử nhắc lên những việc này. Cho nên đối với Đường Môn, Vô Dương Tử rất là bất mãn, nhưng lại không thể quá mức Vu Minh hòa chấp trọng đi hưng binh vắn tội, dù sao hiện nay Đường Môn còn không làm ra cái gì quá khác người sự tình, Vô Dương Tử chính mình cũng không muốn đem sự tình làm không thể thu thập. Vì lẽ đó Vô Dương Tử đã nghĩ đến lôi kéo một phụ cận đại phái đến uy hiếp một hồi Đường Môn.

Vốn là vừa bắt đầu nghĩ đến chính là Cái Bang, cái này cùng là Tứ Xuyên đại phái, cùng Thanh Thành đồng dạng lịch sử lâu đời, hơn nữa phái Nga Mi bản thân là Phật môn một phái, đối lập muốn so với Đường Môn ôn hòa không ít, thế nhưng Cái Bang đối với đề nghị của Vô Dương Tử, phản ứng rất bình thản. Dựa theo Nga Mi lời giải thích, vậy thì là Cái Bang bất thiên bất ý, đối xử bình đẳng.

Ngay ở Vô Dương Tử vì thế đại hao tổn tâm trí thời điểm, Hoa Sơn chương môn Triệu Bất Ưu nhưng phái người phát tới bài thiếp, biểu lộ ra muốn cùng Thanh Thành kết được, đồng thời muốn đề con trai của chính mình cưới Vô Dương Tử cháu gái Viên Tư Dong, hai nhà kết làm thông gia.

Vô Dương Tử biết Hoa Sơn Triệu Bất Ưu phẩm hạnh cũng không phải rất tốt, bởi vì năm đó con trai của Vô Dương Tử cùng Triệu Bất Ưu đã từng từng ở chung một quãng thời gian rất dài, Vô Dương Tử đối với Triệu Bất Ưu lôi kéo con trai của chính mình chung quanh vui đùa rất có chút bất mãn, có điều dù sao Triệu Bất Ưu chỉ có điều là phẩm hạnh không tốt lắm mà thôi, bản thân cũng không có cái gì việc xấu, hơn nữa cũng coi như là chính mình vắn bối, đến thiếp chấp vắn bối lễ, tin bên trong cũng là ngôn từ thành khẩn, cực kỳ cung kính.

Vô Dương Tử cầm cái này bài thiếp, suy tư toàn bộ buổi tối, cuối cùng quyết định đem Viên Tư Dong gả cho con trai của Triệu Bất Ưu Triệu Kiếm, một tới lôi kéo phái Hoa Sơn cái này đại phái, đối với áp chế Đường Môn tác dụng rất lớn, hai đến cháu gái của mình nhi tuổi tác cũng đến nên lập gia đình thời điểm.

Vì lẽ đó châm chước thỏa đáng sau, Vô Dương Tử trở về tin đáp ứng rồi Triệu Bất Ưu yêu cầu, đồng thời xin hấn mang theo con trai của hấn một tham quan Thanh Thành thi đấu, thương lượng cụ thể hôn kỳ vắn đề, đồng thời ở Thanh Thành thi đấu trong lúc đối ngoại tuyên bố hai nhà thông gia tin tức.

Chỉ là Vô Dương Tử không nghĩ tới chính mình cháu gái nghe được phải lập gia đình tin tức thì, hội sẽ phản ứng kịch liệt như vậy, cuối cùng Vô Dương Tử theo dõi Viên Tư Dong đến phía sau núi mới biết nguyên lai mình cháu gái sớm đã có người yêu.

Vốn là Vô Dương Tử đối với cháu gái của mình nhi cùng Hành Vân quan hệ rất tức tối, thế nhưng khi thấy cháu gái của mình nhi đem Trác Nhan chiếc nhẫn giao cho Hành Vân thì đau khổ về mặt, Vô Dương Tử cũng không có trách phạt Hành Vân, ngầm đồng ý Viên Tư Dong biểu tặng Trác Nhan chiếc nhẫn cho Hành Vân hành vi.

Thế nhưng cho dù về tình cảm Vô Dương Tử rất là áy náy, có thể việc đã đến nước này, Triệu Bất Ưu huê từ Triệu Kiếm cũng đã lên tới Thanh Thành, vì lẽ đó Vô Dương Tử cũng chỉ có nhẫn tâm đem Viên Tư Dong mang về, chỉ có hi vọng này có điều là cháu gái của mình nhi một đoạn mối tình đầu, lập gia đình sau khi được quá hạn làm hao mòn có lẽ sẽ quên lãng đi.

Vô Dương Tử nghĩ tới đây, không chỉ có khổ cười, xem ra chính mình vì phái Thanh Thành, còn đứng là hi sinh cháu gái của mình nhi hạnh phúc, không biết mình cách làm như thế là đối với hay vẫn là không đúng.

Vô Dương Tử nhìn một chút Vô Minh Tử chờ mọi người, nói đến: "Tiểu Dung sự các ngươi liền không cần nhắc lại, Hoa Sơn chương môn cũng đã lên núi, việc này đã định ra đến rồi."

Vô Minh Tử nghe đến đó, cũng đành phải thôi, dù sao cháu gái là Vô Dương Tử.

Chỉ có nói tiếp đến: "Lần này Đường Môn Đường Hàn cùng Cái Bang trưởng lão Bạch Vân đại sư đều đưa ra hi vọng có thể quan sát Thanh Thành thi đấu chính thức luận võ, không biết chương môn tâm ý làm sao?"

Vô Quang Tử ngăn người, nói chen vào đến: "Bọn hấn đây là ý gì? Bản môn luận võ làm sao có khả năng để người ngoài quan sát?"

Thanh Thành thi đấu xưa nay đều là do phái Thanh Thành trúng chương môn võ công thanh vũ Điện Chủ nắm luận võ công việc, vì lẽ đó Vô Quang Tử đối với Đường Môn cùng Cái Bang dĩ nhiên đưa ra muốn quan sát Thanh Thành thi đấu luận võ rất là miễn cảm.

Các phái võ công từ trước đến giờ sẽ không khinh kỳ với người, tuy rằng chỉ có võ công chiêu thức bị nhìn thấy, mà không có tâm pháp kiếm quyết hay vẫn là không có tác dụng gì. Nhưng bất luận nói thế nào, muốn quan sát môn phái người khác luận võ cũng là kiện rất chuyện thất lễ. Trừ phi là các môn phái việc của mình trước tiên đồng ý, hoặc là các giữa các môn phái luận võ, mới là bình thường.

Vốn là mỗi lần Thanh Thành thi đấu đều chỉ là phái Thanh Thành chính mình phía sau cánh cửa đóng kín làm, nhiều nhất chỉ là mời Tứ Xuyên bản địa đại phái: Cái Bang cùng Đường Môn tham gia ở thi đấu bên trong thắng được giả vào thanh vũ điện nghị thức, mà lần này bọn hấn nhưng đưa ra muốn quan xem so tài, thực sự là rất không hợp tình lý yêu cầu.

Liền Vô Quang Tử nhìn Vô Minh Tử, truy hỏi đến: "Bọn hấn đến tột cùng là nói thế nào?" Vô Dương Tử và những người khác cũng đưa ánh mắt chuyển hướng Vô Minh Tử trên người.

Vô Minh Tử trả lời đến: "Là Đường Môn Đường Hàn nói ra trước, ý của hấn là Thanh Thành thi đấu đem bọn hấn mời đến, nhưng chỉ tham gia cái vào điện nghị thức, có chút không còn gì để nói. Hơn nữa hấn còn nói, hấn Đường Môn cũng không hội bạch xem, cuối cùng Đường Môn hội biểu tặng cho chúng ta Thanh Thành Tam hợp Ngũ Độc thần sa cùng với ngũ đồng bào Vũ Thần châm."

"Ngũ Độc thần sa!" "Bạo Vũ Thần châm"! Mọi người nghe xong không khỏi hấp một cái hơi lạnh, này hai thứ ở Trung Nguyên Võ Lâm, vậy cũng là có

rất nhiều tên.

"Ngũ Độc thần sa", là đem thiết hạt lấy Ngũ Độc nhiều lần luyện sao, lao thẳng đến thiết hạt luyện sao thành tể sa mới thôi, sử dụng thời điểm lấy "Phù Vân tể nhật" thủ pháp mang nội lực tắt ra, coi người sử dụng nội lực mạnh yếu cùng với Ngũ Độc thần sa số lượng, hình thành một mảnh độc sa chi hải. Ngũ Độc thần sa sở dĩ để người võ lâm nghe đến đã biến sắc, là bởi vì hần gồm cả độc được cùng ám khí hai người này ưu điểm. Đưa nó ở trong thực chiến triển khai, không chỉ có độc được đại diện tích truyền bá khuếch tán ưu thế, hay bởi vì bản thân là sắt sa khoáng, mà so với độc phần càng có có tốc độ tính cùng tính chất công kích. Cho nên nói Ngũ Độc thần sa một khi phát sinh, chỉ cần là ở tại phạm vi bao phủ bên trong, cho dù là trên da dính đến một điểm, liền sẽ lập tức trúng độc, trúng độc giả muôn vàn khó khăn thi cứu.

Mà "Bạo Vũ Thần châm" nhưng là một loại cơ quan ám khí, một đồng bạo Vũ Thần châm cộng 108 chi tời trên Đường Môn cự độc lông trâu châm, người sử dụng không cần hội bất kỳ võ công, chỉ cần ấn xuống cơ quan liền có thể, thích hợp nhất cho người trong võ lâm không biết võ công gia quyền dùng để phòng thân.

Hai thứ này đều là trong chốn võ lâm có tiền cũng không thể mua được đồ vật, cho dù là giờ tiền, cũng không là nói mua liền mua được. Đặc biệt là "Ngũ Độc thần sa", bá đạo phi thường, thế nhưng bởi vì chế tác quá mức rườm rà, thiết hạt luyện sao cùng với Ngũ Độc bố trí đều hạn chế nó sản lượng, cho nên mới càng hiện ra đầy đủ quý giá. Một hộp Ngũ Độc thần sa ở một nhất lưu cao thủ trong tay, chuyện này quả là chính là tai nạn, cái này cũng là Đường Môn tuy rằng không phải rất chính phái, nhưng cũng không ai dám đi chạy đến Đường Gia Bảo đi "Hỗ vệ chính nghĩa" một trong những nguyên nhân.

Đương nhiên "Ngũ Độc thần sa" cùng "Bạo Vũ Thần châm" cũng không phải Đường Môn lợi hại nhất độc được cùng ám khí, thế nhưng ở Đường Môn ở ngoài, hai thứ đồ này đã đầy đủ kinh người, vì lẽ đó liền ngay cả Vô Quang Tử cũng đang do dự, dù sao mọi người chỉ cảm thấy nhìn luận võ nhiều nhất không hợp lẽ nghi, đến cũng không nghĩ quá nhiều.

Dù sao Thanh Thành môn nhân hành tẩu giang hồ, cũng không khả năng đều không ra tay, cũng không thể mỗi lần vừa ra tay, gặp Thanh Thành võ công người liền đều phải chết chứ? Vì lẽ đó Thanh Thành thi đấu không kỳ với người ngoài càng nhiều chính là lẽ nghi trên cân nhắc. Mà bây giờ bản địa tối có trọng lượng, đồng thời cùng mình quan hệ coi như không tệ hai cái đại môn phái yêu cầu, vốn là rất khiến người ta làm khó dễ, đáp ứng, không hợp lẽ nghi, phái Thanh Thành trên mặt khó coi, mà không đáp ứng, lại e sợ hội quét Cái Bang cùng Đường Môn tử.

Lần này, Đường Môn chủ động biểu tặng "Ngũ Độc thần sa" cùng "Bạo Vũ Thần châm", cũng coi như là cho thấy thành ý của chính mình, ở bề ngoài cũng nói còn nghe được, vì lẽ đó tất cả mọi người có chút do dự, đồng thời có chút nghiêng về đồng ý.

Mà Vô Minh Tử đón lấy liền khiến cho phái Thanh Thành mọi người rốt cục đáp ứng rồi Cái Bang cùng Đường Môn quan sát Thanh Thành thi đấu yêu cầu. Vậy thì là Cái Bang Bạch Vân trưởng lão nhìn thấy Đường Môn Đường Hàn đưa ra quan sát luận võ đồng thời lấy Ngũ Độc thần sa cùng bạo Vũ Thần châm vì là lễ vật, liền cũng theo đáp ứng muốn ra một phần lễ vật.

Bạch Vân trưởng lão lễ vật là võ công phương diện, Bạch Vân trưởng lão đưa ra đề tở lòng Cái Bang cùng Thanh Thành hai phái hữu hảo, đem từ lần này luận võ người thắng bên trong chọn lựa ra một người đi Cái Bang tu tập, đồng thời bảo đảm ít nhất truyền thụ một môn Cái Bang võ công. Đương nhiên, người kia trở lại Thanh Thành sau là không thể đem Cái Bang võ công mới truyền cho người khác. Có điều này cũng đã là tương đối khá, ai cũng biết, các môn các phái đều đem mình độc môn võ công coi như trân bảo, bởi vì vậy cũng là chính mình môn phái có hay không có thể ở trong chốn võ lâm tiếp tục sinh tồn được căn cơ! Không cần nói truyền thụ, liền ngay cả dễ dàng gặp người cũng không muốn, liền giống với nói Thanh Thành thi đấu vẫn không chịu công khai khiến người khác tham quan chính là ví dụ từ.

Thanh Thành trong mọi người, cũng chỉ có Vô Dương Tử cảm giác được có chút không thích hợp, hần khê cau mày, suy tư một lúc, đối với mọi người vừa giống như là tự nhủ nói: "Cái Bang cùng Đường Môn vì quan sát thi đấu sẽ đưa lễ lớn như thế vật? Đến tốt cùng là vì cái gì?"

Vô Dương Tử kỳ thực còn có lời không nói ra, Cái Bang động tác tạm thời không đi suy đoán, mà này Đường Môn hành vi liền rất thành vấn đề, phải biết Vô Dương Tử đồng ý Hoa Sơn yêu cầu mà đem Viên Từ Dong gả cho Triệu Kiểm, vì là chính là áp chế gần nhất động tác càng lúc càng lớn Đường Môn, mà Đường Môn bản thân vì phát triển, cùng phái Thanh Thành xung đột là không thể tránh khỏi, vì lẽ đó Đường Môn đưa ra muốn quan sát thi đấu yêu cầu, chân thực mục đích thực sự là làm người không khỏi có chút hoài nghi.

Vô Quang Tử lúc này nhưng là rất hưng phấn, bởi vì vừa bắt đầu Vô Minh Tử nói ra Đường Môn hội biểu tặng "Ngũ Độc thần sa" cùng "Bạo Vũ Thần châm" thời điểm, Vô Quang Tử liền cảm thấy việc này có lợi. Vô Quang Tử đối với bạo Vũ Thần châm đến không phải quá để ý, thế nhưng Ngũ Độc thần sa ở Vô Quang Tử như vậy cao thủ nhất lưu trong tay, cái kia ý nghĩa của nó cũng đã hoàn toàn khác nhau. Sau đó bất kỳ cùng Vô Quang Tử đồng dạng cấp bậc cao thủ, nếu như biết Vô Quang Tử trên người còn mang theo Ngũ Độc thần sa, như vậy đều muốn thật cẩn thận đi tránh khỏi cùng Vô Quang Tử động thủ.

Hơn nữa Cái Bang Bạch Vân trưởng lão cái kia người thắng tu tập Cái Bang võ công đề nghị, càng làm cho Vô Quang Tử cao hứng không tên, Vô Quang Tử thậm chí ở trong lòng dự định mấy năm sau làm sao để cái kia Thanh Thành môn nhân lên lút trung tướng Cái Bang võ công giao ra đây.

Liền ngay ở Vô Quang Tử đầu lĩnh bên dưới, mọi người khác cũng khuyên bảo Vô Dương Tử đáp ứng việc này, mà Vô Dương Tử cũng không nghĩ ra cái gì hai phái khả năng gây bất lợi cho Thanh Thành lý do, vì lẽ đó cũng là đồng ý, thuận tiện cũng đem Hoa Sơn xếp vào tham quan danh sách, dù sao Cái Bang, Đường Môn đều muốn tham quan, muốn cùng mình thông gia Hoa Sơn làm sao cũng không có thể mang nhân gia bài trừ ở bên ngoài. Đồng thời căn dặn Vô Quang Tử, muốn tổ chức thật môn nhân, để Tam đại môn phái nhìn thấy Thanh Thành trẻ tuổi thực lực, Vô Quang Tử tự nhiên là một cái đáp lời đi.

Nếu như Mộc Liên Tử lúc này biết quyết định này, nhất định sẽ ngăn cản, bởi vì Mộc Liên Tử lưu lạc giang hồ mười mấy năm, biết Thanh Thành hiện nay trẻ tuổi võ công thực sự là so với những môn phái khác kém rất xa, Cái Bang cùng Đường Môn muốn tham quan luận võ, hoàn toàn là vì mò Thanh Thành thành phái trẻ tuổi hư thực, có thể là đề tâm rất là không thuần. Mà phái Thanh Thành thế hệ trước đối với trong chốn võ lâm biến hóa nắm giữ

trên đã có chút cùng hiện thực tách rời , hoặc là chính là từ nội tâm bên trong cũng không thừa nhận Thanh Thành đã hạ xuống người sau hiện thực, cho dù là Vô Dương Tử, cũng không có hướng về phương diện này suy nghĩ.

Chỉ là đáng tiếc Mộc Liên Tử hiện tại cũng không biết cái này ảnh hưởng Thanh Thành vận mệnh đại sự, cũng vô lực đi ngăn cản. \

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Luyện thành thần công

Lúc này, núi Thanh Thành trên Thanh Thành biệt viện, phái Nga Mi Bạch Vân trường lão một nhóm, Đường Môn Đường Hàn một nhóm cùng với Hoa Sơn Triệu Bất Ưu cùng con trai của hắn Triệu Kiếm chờ đều ở nơi này. Qua một ngày nữa, Thanh Thành thi đấu liền muốn bắt đầu rồi, ngay ở phái Thanh Thành mọi người thương nghị thời điểm, bọn hắn cũng ở chuyển chính mình ý nghĩ, đánh chính mình bản tính.

"Phụ thân, này phái Thanh Thành trường môn cháu gái đến tốt cùng có xinh đẹp hay không?" Cái này tuổi trẻ âm thanh đến từ phái Hoa Sơn nghỉ ngơi Thanh Tùng quán, Triệu Kiếm chơi chính mình phối kiếm, một bộ cả lộ phát phơ đáng vẻ.

Triệu Bất Ưu đối với chính hắn một con trai bảo bối phẩm hạnh cũng là không thể làm gì, bởi vì vốn là Triệu Kiếm như vậy tính cách chính là di truyền tự chính hắn, chỉ có điều Triệu Bất Ưu ở trước mặt người sẽ không biểu hiện ra thôi, đặc biệt là khi hắn làm Hoa Sơn trường môn sau khi, càng là như vậy.

Vì lẽ đó Triệu Bất Ưu hay là muốn nhắc nhở một chút con trai của chính mình, "Ngày mai đi gặp qua Thanh Thành trường môn thời điểm, đem tư thái thả đoan chính chút, có nghe hay không?" Nhìn một chút một bộ "Ta biết kéo, dài dòng." Về mặt nhi tử, Triệu Bất Ưu cũng chỉ còn dư lại lắc đầu .

Kỳ thực Triệu Kiếm bản thân điều kiện là tương đối khá, cùng hắn lão tử như thế cao gầy vóc người, tướng mạo cũng là anh tuấn phi thường, nếu không cũng không hội ở trong chốn võ lâm rất có Phong Lưu tên . Chỉ bất quá hắn cử chỉ quá mức tùy tiện, làm cho người ta lưu lại ấn tượng liền không phải rất tốt .

Mà hắn lại là phái Hoa Sơn trường môn con độc nhất, hành tẩu giang hồ, võ công không bằng Triệu Kiếm liền không cần phải nhắc tới , mà coi như là võ công so với Triệu Kiếm cường, ở biết hắn là Hoa Sơn con của trường môn thì, cũng sẽ xem ở Hoa Sơn trên mặt, để hắn mấy phần. Vì lẽ đó từ khi Triệu Kiếm xuất đạo tới nay, cái kia đến thực sự là thuận buồm xuôi gió vô cùng, điều này cũng làm cho làm cho hắn vốn là tùy tiện tính cách càng là tăng thêm mấy phần, ở trẻ tuổi bên trong danh dự rất là không tốt.

"Cho tới Thanh Thành trường môn cháu gái tướng mạo làm sao, cha ngươi ta cũng không là rất rõ ràng, có điều bất luận tướng mạo của nàng làm sao, ngươi cũng không muốn cho ta thất lễ, ngươi không muốn bởi vì những này tiểu tiết làm lỡ chúng ta đại sự!" Triệu Bất Ưu nghiêm túc chút.

Triệu Kiếm tiếp tục chơi phối kiếm, miễn cưỡng đáp trả: "Biết rồi, biết rồi, không chính là vì bản bí tịch sao? Kỳ thực không phải ta nói nhiều cha ngươi a, nếu như Thanh Thành thật sự có cái kia bản lợi hại bí tịch, Vô Dương Tử bọn hắn những cái kia lão mũi trâu môn còn bắt nhất sớm liền học được ? Còn dùng chờ nhiều như vậy năm sau để chúng ta tới bắt?" Triệu Kiếm cố ý tha dài ra "Năm" tự, một mặt xem thường.

Triệu Bất Ưu cười cợt, đối với Triệu Kiếm nói đến: "Nhi tử ngươi hay vẫn là quá tuổi trẻ , ngươi muốn tự mình nghĩ nghĩ, cái kia bí tịch là Vô Dương Tử bức từ chính mình con dâu cùng nhi tử chiếm được, hắn hội để cho sư huynh của hắn đệ biết? Hơn nữa cái kia bí tịch nếu như tốt như vậy luyện, thì sẽ không xưng trên là tuyệt thế thần công, ta nghĩ cõi đời này nếu như thật muốn có người có thể phá giải, làm sẽ không vượt qua năm vị, so với như thần chủ ngay ở liệt, thế nhưng là sẽ không có người của phái Thanh Thành ở trong đó, Vô Dương Tử còn không cái kia bản lĩnh."

Triệu Kiếm nghe được cha của chính mình nói đến "Thần chủ" thời điểm, đột nhiên như có tinh thần tự, đem phối kiếm tiện tay vụng bên cạnh ném đi, ngồi ngay ngắn người lại, hỏi: "Cha, nếu ngoại trừ mấy người kia, người khác đều phá giải không được, vậy chúng ta nếu như được bí tịch, lẽ nào thật sự muốn giao cho thần chủ hay sao?" Nói liếc mắt nhìn cha của hắn, Triệu Kiếm lộ làm ra một bộ không tin cha của chính mình sẽ làm ra loại này lợi người không lợi kỷ biểu hiện.

Triệu Bất Ưu cười nói: "Cha ngươi ta không thể giải, không có nghĩa là liền không thể học được, ngươi trước hết không muốn đi muốn những này , trước mắt cho Thanh Thành trường môn lưu lại cái ấn tượng tốt mới là việc cấp bách, những ngày qua ngươi phải cho ta khỏe mạnh thu lại thu lại, biết không?"

"Hài nhi biết rồi, hài nhi ỷ hòa nỗ lực, không phụ phụ thân kỳ vọng ." Triệu Kiếm đứng thân đến bái Triệu Bất Ưu khom người thi lễ, sau đó ngẩng đầu đối với hắn phụ thân nói đến: "Như vậy làm sao?"

Triệu Bất Ưu cười đáp: "Được, như vậy là tốt rồi, chỉ cần ngươi mấy ngày nay không gây sự, đem việc kết hôn định ra đến, sau khi cha bảo đảm sẽ không để cho ngươi ở Thanh Thành ngốc quá lâu, Vô Lâm chỉ lát nữa là phải đại biến , đợi đến bí tịch đắc thủ sau khi, theo ta nhi làm sao, cha đều sẽ không lại đi quản ngươi , ha ha."

Triệu Kiềm nghe vậy nhận được: "Phụ thân nói như vậy..."

Triệu Bất Ưu ha ha đến: "Khoái mã một roi!"

Hai phụ tử bèn nhìn nhau cười.

Vì Thanh Thành cùng Đường Môn thế lực chi tranh, vì một quyền bí tịch, nhưng là khổ Hành Vân cùng Viên Tư Dong tình cảm của hai người, thế sự bất đắc dĩ, chỉ đến như thế.

Mà lúc này Hành Vân nhưng là đang đứng ở bước ngoặt nguy hiểm.

Hành Vân lưu manh cương cương từ phía sau núi trở lại chỗ ở của chính mình sau, ở trong phòng hồi tưởng chính mình này mười sáu năm qua sinh hoạt, chỉ cảm giác mình hoàn toàn là kẻ vô tích sự! Cho dù là giống như chính mình trải qua sự đệ Hành Quân cũng chỉ lát nữa là phải bước lên thành công con đường, chính mình nhưng liền người yêu cũng không thể cùng với nàng! Chỉ vì chính mình võ công thấp kém, không có bất kỳ năng lực.

Hành Vân vừa nghĩ tới võ công của chính mình liền tương đương bất mãn. Thời gian giống nhau, Hành Quân liền muốn vượt qua chính mình vô số kẻ, mà chính mình tiến cảnh chậm chậm khiến Hành Vân chính mình cũng lòng sinh căm ghét.

Nghĩ tới đây, Hành Vân liền lập tức bắt đầu luyện công, hoàn toàn không lo lắng thân thể của chính mình cùng hiện nay tâm tình rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Hành Vân hiện tại trong lòng chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là "Luyện công luyện công luyện nữa công", bởi vì hiện nay hết thấy đều là nhân vì chính mình võ công kém cỏi tạo thành.

Nhưng mà, ở như vậy trạng thái luyện công, không cần nói là Hành Vân, chính là sự phụ hấn Mộc Liên Tử thậm chí Thanh Thành chương môn Vô Dương Tử cũng không thể đi làm, bởi vì kết quả của làm như vậy hầu như là trăm phần trăm hội tẩu hỏa nhập ma.

Mà trên thực tế kết quả cũng thật là như vậy, Hành Vân ở bắt đầu luyện công không có một nén hương thời điểm, chân khí cũng đã bắt đầu không bị chính mình khống chế ở trên người mỗi cái trong kinh mạch tán loạn, chỉ thấy Hành Vân trên mặt vẻ mặt càng ngày càng là vận vẹo, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu theo gò má từng viên một lăn xuống, toàn thân không tự chủ được run cầm cập.

Hành Vân lúc này đã hoàn toàn khống chế không được thân thể của chính mình, chân khí ở trong kinh mạch tán loạn mang đến đau đớn liền giống như muốn đem chính mình xé rách. Hành Vân trong đầu hoàn toàn bị đau đớn chiếm đầy, kinh mạch chỉ lát nữa là phải bị điên cuồng chân khí phá hoại.

Mà lúc này nguyên lai cái kia thần bí bí tịch trên chân khí trái lại không có như dĩ vãng như vậy đi ràng buộc Hành Vân bản thân Ngọc Hư công chân khí, lại như là ở khoanh tay đứng nhìn như thế chờ ở trong đan điền, tuy rằng không đi quấy rối, thế nhưng cũng không đi cứu viện, hoàn toàn bài làm ra một bộ nước giếng không phạm nước sông đáng về!

Hành Vân chưa bao giờ như hôm nay như vậy hi vọng cái kia cổ thần bí chân khí đi tha chính mình chân khí chân sau, mà sự Thực Thượng nhưng là thật đến cần nó cản trở thời điểm, nó trái lại bất động! Hành Vân hiện ở trong lòng chỉ có một từ, vậy thì là "Lẽ nào có lí đó!"

Ngay ở Hành Vân thân thể bị được dày vò mà dần dần muốn không chống đỡ nổi thời điểm, trước mắt của hắn đã bắt đầu xuất hiện ảo giác. Chính mình một đời lại như là một bộ pho tranh vẽ ở trước mắt thoáng hiện, vẫn từ tuổi thơ thêm tới hôm nay phát sinh các loại, lại tới Viên Tư Dong trên mặt, cái kia thể lương bất lực vẻ mặt, óng ánh nước mắt châu, sưng đỏ con mắt, Hành Vân không tự chủ được lệ nóng doanh trồng, nước mắt cùng mồ hôi cũng lại không nhận rõ lẫn nhau lướt xuống đến đã bởi vì đau đớn mà hoàn toàn ướt đầm vạt áo trên. Cuối cùng hình ảnh đứng ở Viên Tư Dong cho mình mang theo chiếc nhẫn một khắc đó, Viên Tư Dong miệng nhỏ phảng phất vẫn cứ ở cản dận chính mình muốn quý trọng nó, bảo vệ nó, lại như bảo vệ bản thân nặng như thế.

Bạch Ngọc chiếc nhẫn! Trác Nhan! Ngay ở Hành Vân đã sắp muốn từ bỏ thời điểm, chỉ cảm giác mình tay trái trên ngón áp út nóng lên, một luồng cảm giác ấm áp do Trác Nhan chiếc nhẫn phát sinh, dọc theo ngón tay xuôi dòng mà lên, đến trái tim lại hướng phía dưới đến đan điền, trong nháy mắt, nguyên bản dừng lại ở đan điền bên trong bất động cái kia cổ thần bí chân khí liền như thang gội sôi dầu, trong lúc nhất thời khuấy động, dường như ra ép Mãnh Hồ giống như, lấy so với thường ngày mạnh hơn mấy lần năng lượng cùng tốc độ cấp tốc đánh về phía cái kia ở Hành Vân toàn thân tán loạn Ngọc Hư chân khí.

Trong lúc nhất thời hết thấy hỗn loạn chân khí đều bị này cổ do "Trác Nhan chiếc nhẫn" cường hóa khuấy động quá chân khí vững vàng triền bên trong, cũng lại không thể động đậy, lại cũng không có thể đối với Hành Vân thân thể tạo thành bất kỳ thương tổn. Hành Vân rốt cục thoát ly hiểm cảnh, dẫn dắt thần bí chân khí quán quít lấy chính mình Ngọc Hư công chậm rãi trở về vị trí cũ.

Lúc này Hành Vân đột nhiên phát hiện, hiện tại thần bí chân khí lại cũng không giống như kiểu trước đây khó có thể điều di chuyển, "Chẳng lẽ điều này là bởi vì Trác Nhan chiếc nhẫn duyên có?" Hành Vân vừa nảy mặc dù là tương đương hỗn loạn, thế nhưng cái kia phát ra từ Trác Nhan chiếc nhẫn dòng nước ấm, Hành Vân là ký ức sâu sắc, bởi vì vậy cũng là Viên Tư Dong cho mình, muốn chính mình quý trọng chiếc nhẫn.

"Là tư dong cứu ta!" Hành Vân đối với này tin tưởng không nghi ngờ.

"Thần bí bí tịch mang đến chân khí cùng này "Trác Nhan" chiếc nhẫn, đều là Viên Tư Dong cho mình, vậy này cái thần bí chân khí liền gọi (Trác Nhan

Thần Công) đi." Hành Vân thăm nghĩ.

Trác Nhan Thần Công ở Trác Nhan chiếc nhẫn khuấy động dưới, cấp tốc tăng cường, nguyên bản Trác Nhan Thần Công liền không thể so Hành Vân Ngọc Hư công kém, mà ở Trác Nhan chiếc nhẫn khuấy động bên dưới, càng là hiện mấy lần tăng cường, hiện tại Hành Vân tuy rằng không rõ ràng lắm nội công của chính mình đến tột cùng thể nào rồi, thể nhưng nếu so với lúc đầu cường rất nhiều, cái kia nhưng là nhất định .

Hành Vân đột nhiên đang nghĩ, "Ta nếu như có thể dựa vào Trác Nhan Thần Công mà đi thắng Thanh Thành thi đấu, cái kia là không phải có thể thay đổi mình và Viên Tư Dong vận mệnh đây?"

Này một tia hi vọng đối với hiện tại bất lực Hành Vân tới nói liền giống như tầng tầng trong mây mù lộ ra cái kia một chút ánh sáng, ánh sáng tuy rằng rất nhỏ, nhưng cũng là hân duy nhất hi vọng.

Hành Vân ở dùng Trác Nhan Thần Công đem Ngọc Hư công trở về đan điền sau, đột nhiên cảm thấy được Trác Nhan Thần Công cùng với những cái khác nội công chỗ bất đồng, vậy thì là Trác Nhan Thần Công có thể nói là hoàn toàn độc lập, nói cách khác những khác nội công bất luận trước đây làm sao, gượng ép tu luyện nội công của hắn, ở lúc tu luyện nếu như không bỏ qua vốn có nội công, như vậy người nhất định phải muốn đi chuyển hóa nó, đem vốn có nội công chân khí chuyển hóa thành lại muốn hành tu luyện nội công chân khí, nói cách khác, một người trong cơ thể chỉ có thể có một loại nội công chân khí tồn tại, không giống nội công chân khí là bài xích lẫn nhau. Bằng không không chỉ có dùng không được những chân khí khác, ngược lại sẽ bị hại nặng nề!

Nhưng là này Trác Nhan Thần Công nhưng cũng không như nội công của hắn tâm pháp như vậy, này Trác Nhan Thần Công vốn là không mời mà tới, lúc trước Hành Vân xem không hiểu cái kia thần bí bí tịch, thể nhưng những cái kia quái lạ nhưng là khác ở Hành Vân trong ký ức, ở Hành Vân bất tri bất giác, Trác Nhan Thần Công cũng đã bắt đầu ở Hành Vân trong cơ thể xuất hiện , vì lẽ đó vừa bắt đầu Trác Nhan Thần Công nghiêm trọng trở ngại Hành Vân Ngọc Hư công tu luyện, đại tha rất tha Hành Vân chân sau.

Tuy rằng bởi vì có Trác Nhan Thần Công cản trở mà làm cho Hành Vân tu tập Ngọc Hư công rất khó khăn, thể nhưng theo thời gian kéo dài, Trác Nhan Thần Công nhưng cũng không đến cướp đoạt tổn hại Hành Vân thân thể. Nếu như không có ngày hôm nay sự tình phát sinh, Trác Nhan Thần Công cuối cùng rất khả năng sẽ bởi vì Hành Vân không chủ động đi tu luyện mà dần dần yếu bớt, cho đến cuối cùng biến mất. Thế nhưng liền Trác Nhan Thần Công dần dần biến mất thời điểm, Trác Nhan chiếc nhẫn bị Viên Tư Dong đá ở Hành Vân trên tay. Mới làm cho Hành Vân rốt cục tập đến Trác Nhan Thần Công.

Trác Nhan chiếc nhẫn cùng Trác Nhan Thần Công là một thể, tu luyện Trác Nhan Thần Công nhất định phải thỏa mãn mấy cái điều kiện, vậy thì là đầu tiên phải có nội công nội tình, nói cách khác không có nội công chân khí người tu tập không được, nhưng là vừa không thể bản thân nội công quá mạnh, bằng không sẽ xuất hiện vốn có chân khí áp chế Trác Nhan Thần Công hiện hiện, bởi vì mới ra hiện Trác Nhan Thần Công cũng không mạnh. Sau đó chính là phải có Trác Nhan chiếc nhẫn trợ giúp . Mang theo Trác Nhan chiếc nhẫn mới có thể hữu hiệu khống chế Trác Nhan Thần Công, cho đến Trác Nhan Thần Công đại thành mới thôi. Vì lẽ đó Vô Dương Tử mới không cảm Trác Nhan Thần Công mười mấy tài, mà không thu hoạch được gì.

Cái này cũng là năm đó mẫu thân của Viên Tư Dong căn dặn Viên Tư Dong phải bảo vệ thật Trác Nhan chiếc nhẫn, sau khi lớn lên đưa cho âu yếm người nguyên nhân, bởi vì như vậy, Trác Nhan chiếc nhẫn liền cùng Vô Dương Tử bí tịch trong tay tách ra, cho dù Vô Dương Tử được chiếc nhẫn cũng không có thể tu luyện , thể nhưng cũng phải phòng bị đời kế tiếp người có thể gặp may đúng dịp tu luyện thành công, vì lẽ đó ngón tay giữa hoàn cùng bí tịch mở ra, làm cho bất luận người nào đều không thể tu luyện, là mẫu thân của Viên Tư Dong nguyên bản dụng ý.

Thế nhưng người định không bằng trời định, chính là bởi vì Viên Tư Dong nghe hắn mẫu thân ngón tay giữa hoàn đá đến Hành Vân trên tay, mà trước lại sẽ bí tịch thu lục một phần cho Hành Vân, mới làm cho Hành Vân đến luyện thần công.

Cuối cùng, Hành Vân vừa vận thỏa mãn này vài điểm, hơn nữa còn bởi vì ăn hai cái Phật Tùy Tái Tạo Đan, thanh lý hai lần nội công căn cơ, mới rốt cục tập đến thần công, cho nên nói Hành Vân lần này vận may tính được là là rất tốt . Bao nhiêu năm rồi vẫn vận may không tốt Hành Vân rốt cục được đến bù mong muốn, tuy rằng trong này tin tức nguyên nhân, Hành Vân cũng không rõ ràng.

Hơn nữa Hành Vân cũng không biết Mộc Liên Tử cho rằng lãng phí hai viên Phật Tùy Tái Tạo Đan mà cỡ nào đau lòng.

Năm đó Vô Dương Tử đối với Viên Tư Dong nói tới cái này nội công là nhất lưu nội công cũng là không có nói thật. Chỉ luận chân khí mà nói, Trác Nhan Thần Công cũng đã có thể tính trên không kém đương đại có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy đại thần công , mà Trác Nhan Thần Công tới có đặc điểm, cũng có thể nói chỗ lợi hại nhất ở chỗ nó hoàn toàn là ở không phá hỏng chuyển hóa nội công của hắn cơ sở trên, đơn độc tồn tại với Tu Luyện giả trong cơ thể.

Nói cách khác tu luyện Trác Nhan Thần Công người muốn so với đồng dạng tu vi nhiều người gấp đôi trở lên nội lực, hơn nữa hay vẫn là hai cái đơn độc vận hành chân khí!

Phải biết thế giới này cao nhất tu vi chính là luyện hồn, luyện kiếm hóa hồn giả mới là thần kiếm. Một môn phái thực lực quan trọng nhất chính là xem môn phái kia có bao nhiêu hồn cấp cao thủ, bởi vì hồn cấp cùng Kiếm Vương cấp là bản chất khác nhau, lại kiếm hồn cấp cũng có thể ở đánh bại ba cái mạnh nhất Kiếm Vương cấp, một đối một thậm chí có vượt qua hay không hai mươi chiêu! Đương nhiên nếu như một chạy cho một cái khác truy, cái kia đến khác toán, bởi vì đó là ở tương đối nhẹ công.

Trác Nhan Thần Công chân chính vượt qua cái khác nội công tâm pháp địa phương chính là nó là độc lập với vốn có nội công, một Tu Luyện giả trong cơ thể có hai cái không giống chân khí tuần hoàn kinh mạch con đường. Vì lẽ đó trên lý thuyết, chỉ cần người tu tập rất mạnh mẽ, như vậy hắn liền có cơ hội nắm giữ hai thanh thần kiếm! Tu luyện ra hai cái Kiếm Hồn!

Cho nên nói, đây mới là Trác Nhan Thần Công giá trị vị trí. Dĩ nhiên đối với hiện tại Hành Vân tới nói, những thứ này đều là hy vọng xa vời.

Hành Vân hiện đang khổ luyện nội công, bởi vì chưa từng thử qua, vì lẽ đó còn không biết đến tột cùng là đến cái gì tiến cảnh, có điều tiến bộ nhất định rất rất lớn, cái này là không cần hoài nghi.

Trác Nhan Thần Công một đặc điểm chính là, vẫn duy trì trong cơ thể hai cái chân khí cân bằng, đồng thời ở lúc tu luyện hai cổ chân khí tăng trưởng tốc độ là bình thường gấp đôi, nói thí dụ như Hành Vân bình thường một canh giờ tu luyện Ngọc Hư công năng đủ tu luyện ra vừa thành : một thành, như vậy hiện tại sẽ là trong vòng một canh giờ Ngọc Hư công cùng Trác Nhan Thần Công các tăng trưởng vừa thành : một thành! Hơn nữa này vừa thành : một thành hay vẫn là lấy so với Ngọc Hư tăng công lực tăng trưởng tốc độ nhanh Trác Nhan Thần Công tốc độ làm tiêu chuẩn! Đặc biệt là ở vừa này Hành Vân tẩu hỏa nhập ma thời điểm, trải qua Trác Nhan chiếc nhẫn khuấy động, Trác Nhan Thần Công mạnh thêm gấp mấy lần, vì lẽ đó hiện tại Hành Vân nội lực nếu so với lúc đầu mạnh hơn nhiều.

Buổi tối hôm nay, Hành Vân thu được tân sinh!

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thần bí Hành Quân

Dạ, nhưng đang tiếp tục, ngủ không được người cũng rất nhiều.

Viên Tư Dong ngơ ngác ngồi ở chính mình trong khuê phòng, tuy rằng cái này khuê phòng hoàn toàn không có đại gia khuê tú khuê phòng nên có dáng vẻ, thế nhưng dĩ vãng trong này nhưng là tràn ngập bé gái sung sướng tiếng cười và mỹ hảo hồi ức. Mà bây giờ, đêm đã khuya, thế nhưng trong phòng ngọn nến nhưng không có một nhánh bị điểm lượng. Từng sợi nguyệt quang xuyên thấu qua đen kịt mây đen, từ trên trời tã đi, ánh vào trong phòng, chiếu vào Viên Tư Dong trên mặt. Viên Tư Dong nhưng theo bản năng trốn vào bên trong phòng trên giường, đem mình ẩn giấu ở trong bóng tối, phảng phất như vậy liền có thể trốn tránh hiện thực.

Viên Tư Dong núp ở góc giường bên trong, hai tay ôm đầu gối, đem mặt chôn ở hai đầu gối của chính mình bên trong, hồi ức mấy năm qua này cùng Hành Vân từng tí từng tí, ngọt ngào cùng bi thương đồng thời xông lên đầu.

Tiểu cô nương chăm chú cắn vào môi mình, không để cho mình lần thứ hai gào khóc. Bởi vì nàng đã không lại khóc, "Khóc", thay đổi không được hiện thực. Mà tiểu cô nương hiện tại chỉ muốn để thời gian quá càng chậm càng tốt, thiên vĩnh viễn không muốn Lượng Tài tốt. Viên Tư Dong không thể thay đổi hiện thực, cho nên nàng lựa chọn trốn tránh, nàng không dám ngủ, nàng sợ tỉnh lại sau giấc ngủ sau, một ngày liền kết thúc, khoảng cách tuyên bố chính mình hôn kỳ tháng ngày sẽ lại gần một ngày.

"Không, ta không thể trốn tránh, ta muốn chống lại, ta tại sao phải gả cho không nhận ra người nào hết người xa lạ? Tại sao ta cùng Hành Vân những năm này thời gian liền vền vẹn bởi vì một chỉ hôn ước mà tất cả đều phó chur nước chảy?" Viên Tư Dong đột nhiên vậy vậy đầu của chính mình, dường như muốn đem những cái kia trốn tránh ý nghĩ bỏ qua, "Làm một cô gái, chỉ cần lần này gả cho người, như vậy cả đời coi như xong, lại cũng không có thể cứu vãn lại, ta không nên như vậy, ta muốn cùng với Hành Vân!"

Nhưng là làm Viên Tư Dong muốn lên gia gia của chính mình cùng mình ở chung nhiều năm như vậy, đối với mình y thuận tuyệt đối, cùng với mặt mũi hiền lành, bây giờ nhưng lắc đầu thờ dài đáng đáp, Viên Tư Dong tâm lại mềm nhũn, nàng lại không biết chính mình nên làm sao đi diện đối với gia gia của chính mình.

"Lẽ nào liền muốn tiếp thu vận mệnh sao?" Viên Tư Dong một mặt bàng hoàng bất lực nghĩ đến.

Ngay ở Viên Tư Dong trắng đêm khó ngủ thời điểm, xa xa Hành Quân bên trong phòng nhưng là mặt khác một phen cảnh tượng.

Hành Quân tân nơi ở ngay ở hắc Mộc Liên Tử sư phụ bên trong khu nhà nhỏ. Hành Quân sau khi trở lại vẫn ngồi ở trước bàn đọc sách, vẫn tọa đến buổi tối, Hành Quân cũng vẫn ở hồi ức, hồi ức mình cùng Hành Vân mười năm này sinh hoạt.

Cửa sổ là mở ra, Hành Quân cái kia hơi mặt mũi tái nhợt theo bị gió đêm thổi dập chôn ánh nến mà hiện ra sáng tối dập dờn.

Thanh Thành từ trên xuống dưới mọi người bên trong, bao quát hắc hai cái sư phụ: Mộc Ô Đạo Nhân cùng Mộc Liên Tử cùng với sư huynh của hắc Hành Vân, đều không có một như Hành Quân như vậy rõ ràng mình nhất định có thể tiến vào thanh vũ đại điện. Tuy rằng có thể tiến vào thanh vũ đại điện tu tập Thanh Thành hết thảy võ công, Hành Quân mục đích cũng coi như là hoàn thành một nửa, thế nhưng Hành Quân nhưng cao hưng không. Từ nhỏ đến lớn, rờn rã mười năm sớm chiều ở chung, Hành Quân cùng Hành Vân không phải huynh đệ nhưng giống như là huynh đệ của huynh đệ tình,

trước sau quần quanh Hành Quân. Tuy rằng lẫn nhau cũng không phải biệt ly, mà vẹn vẹn là khoảng cách kéo dài một chút, thế nhưng Hành Quân không nghĩ tới dĩ nhiên hội như vậy khó chịu, Hành Quân chính mình cũng không là rất lý giải, thế nhưng cảm giác của chính mình là không sẽ lừa gạt mình.

Nghĩ tới đây Hành Quân cái kia có chút trên mặt tái nhợt có điểm điểm đỏ ửng, khóe miệng bất giác lộ ra một chút cay đắng.

Nhưng mà, không có dấu hiệu nào, Hành Quân trên mặt cái kia một điểm đỏ ửng đột nhiên biến mất, một lần nữa hồi phục đến cái kia bình thường có chút trắng xám mà không có vẻ mặt gì trên mặt. Mà đang lúc này, một vệt bóng người màu đen nhạt như khói xanh từ mở rộng trong cửa sổ phiêu vào, phảng phất là không có sự sống lá rụng, là như vậy yên tĩnh không hề có một tiếng động, thậm chí ngay cả cảnh vật chung quanh hài hòa đều không có phá hoại.

Thực sự là tuyệt thế khinh công!

Cho dù Thanh Thành chương môn Vô Dương Tử nhìn thấy, cũng sẽ mặc cảm không bằng, nhưng mà Hành Quân nhưng đối với như vậy khinh công cùng với đột nhiên xông vào người không hề kinh ngạc tâm ý, chỉ là mặt không hề cảm xúc nhìn nàng.

Chỉ thấy nàng một bộ đồ đen trang phục phác hoạ ra linh lung mỹ hảo cô gái trẻ hoàn mỹ tư thái, lồi ao có hứng thú, lôi kéo người ta mơ màng, cái khăn đen che mặt kể cả mái tóc đồng thời bao vây đi vào, chỉ thấy được hai cái tát như bảo thạch con mắt.

Lúc này, nắm giữ hoàn mỹ vóc người che mặt cô gái mặc áo đen quỳ một chân trên đất, dùng vì như muỗi a dẫn âm nói đến: "Thủy Tiên bá kiến Thiếu môn chủ."

Hành Quân, Thiếu môn chủ, "Mê" !

Mà dạ, nhưng đang tiếp tục.

Thiên Địa vận chuyển, tự nhiên sinh lợi, bất luận mọi người có nguyện ý hay không, ngày thứ hai Thái Dương vẫn như cũ như thường ngày bay lên, mà một ngày mới bắt đầu cũng mang ý nghĩa Thanh Thành thi đấu ngay ở ngày mai, tuy rằng có rất nhiều người cũng không phải rất yêu thích kết quả này, thế nhưng tự nhiên là không cách nào vi phạm.

Hành Vân rốt cục mở mắt ra, thả xuống tư thế, hoạt động một chút thân thể.

Trải qua một đêm hành công, Hành Vân rốt cục có thể tự nhiên điều tức trong cơ thể mình hai cổ chân khí, tuy rằng Hành Vân một đêm chưa ngủ, thế nhưng tinh thần của hắn nhưng là xưa nay không có quá tốt, tựa hồ Trác Nhan Thần Công ở tu tập thời điểm có thể thay thế giấc ngủ, thậm chí hiệu quả so với tự nhiên giấc ngủ còn tốt hơn đáng kể. Sự phát hiện này nhưng là làm Hành Vân vô cùng vui sướng. Phải biết mỗi thời gian một ngày là rất có hạn, người đã từng tập võ, đều hi vọng mỗi ngày có thể có nhiều thời gian hơn đi luyện võ. Thế nhưng đáng tiếc chính là, cho dù một người thân thể cho dù tốt, hắn cũng là cần bình thường nghỉ ngơi, cho dù nói tu tập nội công thời điểm đối với thân thể tiêu hao đối lập tương đối ít, thế nhưng vậy cũng là đối lập cùng bình thường tiêu hao tới nói. Muốn cùng giấc ngủ so với, vẫn cứ là còn thiếu rất nhiều, người cần sung túc nghỉ ngơi, mới có thể bảo đảm hắn bình thường bình thường hoạt động.

Mỗi ngày đều muốn bảo đảm nhất định giấc ngủ, chẳng khác nào không công lãng phí đi lượng lớn thời gian, cũng may cái này là mỗi người đều chuyện cần làm, vì lẽ đó đại gia vẫn cứ là ở đồng nhất cái hàng bắt đầu trên. Nhưng là, Trác Nhan Thần Công liền không giống. Trác Nhan Thần Công hoàn toàn có thể thay thế giấc ngủ cái này hiệu quả ngoài ý muốn, thực tại để Hành Vân mừng rỡ! Bởi vì hiện tại Hành Vân cần nhất chính là nắm giữ thời gian dài đi luyện công đến tăng lên sức mạnh của chính mình. Mà hiện thực nhưng là để cho Hành Vân thời gian cũng đã hầu như không có. Vì lẽ đó ở điều này có thể nhiều bỏ ra một chút thời gian đến chính là một điểm tình huống, lập tức thêm ra mấy cái canh giờ thời gian tu luyện, làm sao có thể không cho Hành Vân mừng rỡ? Bởi vì Trác Nhan Thần Công ở ngang nhau thời gian dưới đối với chân khí tăng trưởng muốn vượt qua cái khác nội công rất nhiều.

Hành Vân xuống giường sau không lo được rửa mặt thu dọn, đi tới bên tường, cẩn thận đem mình phối kiểm gỡ xuống, sau đó vội vàng vàng vàng thẳng đến phía sau núi mà đi. Hành Vân sợ dĩ như thể vội vã chạy mất, là bởi vì Mộc Liên Tử đã từng đã thông báo Hành Vân cùng Hành Quân, không cho Hành Vân cùng Hành Quân ở này trong vòng hai ngày như bình thường như vậy luyện công, hơn nữa hắn đồng thời cũng thông báo Mộc Ô Đạo Nhân, để hắn cái này Hành Vân lão sư phụ đến nhìn Hành Vân, vì lẽ đó Hành Vân căn bản là không có cách nào ở trong sân luyện, mới sẽ như vậy vội vàng bận bịu đi về phía sau núi.

Dọc theo con đường này, Hành Vân là càng chạy càng nhanh. Phải biết, Hành Vân bản thân cũng không có tu tập quá phái Thanh Thành khinh công, hội chỉ có điều là phái Thanh Thành nhập môn đề tụng thuật mà thôi, mà Thanh Thành chân chính khinh công: "Long Tiễn Phi Thuật", Hành Vân là một điểm đều không học được! Nhưng chỉ là hiện tại cái này đơn giản nhất nhập môn đề tụng thuật, ở Hành Vân dưới chân nhưng cũng là chạy nhanh chóng. Hành Vân cảm giác mình chưa từng có chạy như thể thoải mái quá, thoải mái hắn chỉ muốn muốn âm thầm thét dài!

Ngay ở Hành Vân chìm đắm ở chưa từng có thoải mái ở trong thì, một tảng đá xanh lớn đột nhiên vào Hành Vân mi mắt, cái kia chính là ngày hôm qua Viên Tư Dong đã từng tọa quá tảng đá đột, hết thảy đều là ở đây phát sinh, tất cả vì vậy mà lên, Viên Tư Dong cái kia gào khóc đáng kể, phảng phất lại xuất hiện ở trước mắt của chính mình, liền như tái diễn.

Hành Vân dừng bước, hòa hoãn một hồi tâm tình của chính mình, thoáng điều tức một trận. Chuẩn bị bắt đầu thí nghiệm một hồi chính mình đêm đó qua đi võ công đến tột cùng có bao lớn tiến bộ.

Chỉ thấy Hành Vân chậm rãi rút ra hân phối kiểm. Hành Vân nhìn thanh kiếm này, muốn nói tới thanh kiếm hay vẫn là Hành Vân cùng Hành Quân đang bị xếp vào Thanh Thành môn tường thời điểm, Mộc Ô Đạo Nhân đưa cho hai người bọn họ một người một cái. Qua nhiều năm như vậy, Hành Vân bình thường luyện tập kiểm thuật thời điểm, đều không nỡ dùng nó, mà vẫn ở dùng mặt khác một thanh rất phổ thông Thiết Kiếm.

Phái Thanh Thành bản thân nhưng là Trung Nguyên Vô Lâm tiếng tăm lẫy lừng đại phái, vì lẽ đó bất luận Hành Vân cùng Hành Quân ở phái Thanh Thành bên trong địa vị lại làm sao kém, chỉ cần bọn hắn là phái Thanh Thành đệ tử chính thức, như vậy mỗi người liền phải nhận được một thanh kiếm tốt, chân chính hảo kiếm.

Phái Thanh Thành ở trên mặt này là tuyệt đối sẽ không keo kiệt, bởi vì một thanh kiếm tốt có trợ giúp tập Vô Già bình thường đối với kiếm khí tu tập nắm giữ, hơn nữa càng dễ dàng dẫn dắt ra một kiếm thủ chân khí, cũng chính là hình thành Kiếm khí.

Hành Vân nguyên bản chỉ là ở dùng một cái phổ thông Thiết Kiếm, chỉ có thể phát sinh dài khoảng một tấc kiếm khí, cái thành tích này tuy rằng có phổ thông Thiết Kiếm chất lượng không tốt vấn đề ở bên trong, nhưng cũng thực sự là quá đoan, vì lẽ đó kết quả này thường thường bị Thanh Thành bối chữ Hành đồng môn đem ra chế nhạo. Thậm chí có bối chữ Mộc sư thúc đang giáo huấn đồ đệ mình không dụng công thời điểm, cũng sẽ dùng Hành Vân kiếm khí tới làm ví dụ. Nói thí dụ như: "Nào đó nào đó nào đó người nếu như lại không chăm chỉ luyện tập, lẽ nào muốn giống như Hành Vân dùng một tấc chỉ 'Trường' kiếm khí đi đối địch sao?" Như vậy vân vân.

Hành Vân tuy rằng thường thường chịu đến người khác cười nhạo, thế nhưng mỗi lần nhớ tới những này đến thời điểm, vẫn cứ rất là ảo não. Thế nhưng võ công của chính mình vẫn không có tiến triển cũng là hiện thực, vì lẽ đó Hành Vân cũng chỉ có thể bị ép tiếp nhận rồi. Cho tới ngay lúc đó Hành Vân đã không có ý nghĩ của hắn, chỉ muốn luyện thật tài nấu nướng của chính mình, cũng may sau đó tiếp sự phụ của chính mình Mộc Ô Đạo Nhân ban, sau đó cùng Mộc Ô Đạo Nhân như thế quá xong cả đời này xong việc.

Có điều hiện tại Hành Vân nhưng không thể lại hướng về trước đây như vậy tiếp tục sống, hắn muốn vì người yêu của chính mình đi bác một lần!

Hành Vân quyết định muốn đi bác một lần, là bởi vì mới vừa được Trác Nhan Thần Công, Hành Vân tự hiểu là võ công tiến triển rất lớn! Thế nhưng cũng không biết cụ thể uy lực đến tột cùng làm sao, đến tột cùng có thể hay không làm cho hắn ở Thanh Thành thi đấu bên trong thắng được thắng lợi? Hành Vân chính mình nhưng không chắc chắn, hoàn toàn không chắc chắn.

Mặc dù nói vừa này một trận chạy trốn so với trước kia đó là nhanh hơn rất nhiều, nhưng cũng không thể chứng minh cái gì, ít nhất Hành Vân chính mình cũng không biết cái kia đại diện cho tiến bộ bao nhiêu, mà duy nhất có thể làm cho Hành Vân biết võ công của chính mình cụ thể tiến cảnh cũng chỉ có một, vậy thì là "Kiếm khí" dài ngắn.

Kỳ thực Hành Vân sở dĩ đem mình vẫn trần tòng không nở dùng phối kiếm đem ra, cũng là bởi vì tự lòng tin không đủ, sợ bởi vì dùng Thiết Kiếm mà ảnh hưởng kiếm khí phát huy, Hành Vân muốn nhìn một chút chính mình cực hạn nhiều nhất có thể đạt đến mức nào, hắn muốn đối với mình có cái chuẩn xác định nghĩa.

Ngay ở Hành Vân dọn xong tư thế, đang chuẩn bị vận công thí nghiệm thời điểm, một trận hỗn độn tiếng bước chân từ nơi không xa truyền đến, tùy theo mà đến còn có một chút người tiếng nói, một cái trong đó âm thanh nói đến: "Đường huynh, bên kia đường như có người luyện kiếm? Chúng ta qua xem một chút làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Trác Nhan như trùy Ngọc Hư tía

Nghe được tiếng người, Hành Vân vận mục hướng về âm thanh đến nơi nhìn tới, chỉ thấy xa xa đi tới một đám người, ăn mặc hoa lệ phi thường, đương nhiên những người này, Hành Vân không quen biết bất cứ ai.

Đám người kia phân biệt là Hoa Sơn Triệu Kiếm một nhóm cùng Đường Môn Đường Tinh.

Triệu Kiếm trên đến Thanh Thành sau khi liền vẫn muốn ở Thanh Tùng quán bên trong, chuyện này làm sao có thể làm cho bình thường sống phóng túng một khắc cũng không nhân rồi Triệu Kiếm được? Liền đang bảo đảm không gây chuyện thị phi điều kiện tiên quyết được cha Triệu Bất Ưu đồng ý, mang theo sư huynh mình đệ cùng lân cận viện Đường Môn Đường Tinh cùng nhau lên núi du ngoạn.

Vốn là Đường Tinh cũng không mong muốn cùng Triệu Kiếm cùng xuất hành, bởi vì Triệu Kiếm ở Vô Lâm trẻ tuổi bên trong đánh giá là hai thái cực, nói hắn tốt cơ bản đều là những cái kia bình thường phi ngựa Chương Đài đám gia hỏa, bởi vì Triệu Kiếm dài anh tuấn, vóc người lại cao gầy, dẻo mồm hội hống cô gái, vì lẽ đó cực được những người kia hoan nghênh, đồng thời những cái kia lòng cầu tiến cường tên môn tử đệ, mỗi một người đều đang vì bản môn bản phái thịnh vượng làm nỗ lực, nơi nào sẽ cùng bọn hắn tụ lại cùng nhau, đi lãng phí thời gian? Vì lẽ đó ở những người này đánh giá bên trong, Triệu Kiếm lại là rất nguy. Đương nhiên Triệu Kiếm tuy rằng phẩm hạnh không được, thế nhưng đến không phạm quá cái gì đại ác, bằng không Đường Tinh cũng không hội cố hết sức cùng hắn kết bạn đồng du.

Này Đường Tinh hình dạng cũng không có Triệu Kiếm như vậy anh tuấn, đặc biệt là cùng Triệu Kiếm đứng chung một chỗ thời điểm, càng là so sánh rõ

ràng. Đường Tinh thuộc về loại kia tháo vát hình, vóc dáng tuy rằng cũng không lùn, thế nhưng cũng không cao, cả người gầy gò như sắt, làm cho người ta một loại cảm giác rắn chắc, màu da cũng là đen sì sì, mặc quần áo đều là một thân hắc sam. Đường Triệu Kiếm cùng bọn hắc Hoa Sơn mấy cái đồng môn sư huynh đệ trong đám người, cùng Triệu Kiếm bọn hắc đẹp để trang phục hình thành một rất lớn tương phản, căn bản là hoàn toàn là hai thái cực, làm cho người ta hoàn toàn không hợp cảm giác.

Kỳ thực không chỉ có Đường Tinh không muốn cùng Triệu Kiếm cùng du lịch, tương tự Triệu Kiếm cũng không đồng ý cùng Đường Tinh làm bạn, dựa theo Triệu Kiếm lời giải thích chính là, "Cái kia Đường Tinh quả thực là cái tử đầu vô vị đến vĩ người, nửa ngày thổ không ra một câu, cùng người như thế cùng nhau, vậy còn không đến muộn chết?"

Thế nhưng Triệu Bất Ưu nhưng là vô cùng hiểu rõ con trai của chính mình, mặc dù biết con trai của chính mình không thích Đường Tinh, thế nhưng Triệu Bất Ưu hay vẫn là xin mời Đường Hân để Đường Tinh cùng con trai của hắc đồng hành, kỳ thực chính là vì ràng buộc điểm con trai của hắc hành vi, bởi vì dù sao có người ngoài ở bên cạnh, Triệu Kiếm cũng không thể làm chút quá mức khác người sự.

Vốn là khỏe mạnh du sơn kế hoạch, bị Đường Tinh cái này bất ngờ biến số quấy rầy, Triệu Kiếm trong lòng đó là khá là khó chịu, dọc theo đường đi hắc cái kia mấy cái đồng môn sư huynh đệ tuy rằng cũng muốn sống được sinh động bầu không khí, thế nhưng có Đường Tinh ở bên cạnh, liền giống như một khối băng lớn như thế, bầu không khí làm sao cũng đề không.

Đang lúc này, Triệu Kiếm phát hiện Hành Vân chính đang ven đường nhỏ chuẩn bị luyện kiếm, liền ở tất cả tề nhậm bên dưới, hắc ngay lập tức sẽ mang theo mọi người tiến tới.

Hành Vân hiện tại thời gian quý giá, một khắc đều không muốn lãng phí, nhưng nhìn người đến quần áo liền biết đều là phái Thanh Thành khách mời, tuy rằng không biết bọn hắc là thân phận gì, nhưng Hành Vân cũng không muốn thất lễ.

Hành Vân tuy rằng cùng Viên Tư Dong bởi vì Vô Dương Tử cường định vấn đề hôn sự mà cho tới hiện tại tình trạng này, thế nhưng Hành Vân bản thân hay vẫn là hướng về phái Thanh Thành, bởi vì nếu như không có Mộc Ô Đạo Nhân đem hắc cùng Hành Quân từ tiểu khát cái chong bên trong nhậm được nuôi nấng lớn, như vậy năm đó hắc rất khả năng liền đồng đối bụng mà chết rồi, Mộc Ô Đạo Nhân công ơn nuôi dưỡng, Hành Vân là vĩnh viễn sẽ không quên, đồng dạng Mộc Ô Đạo Nhân có thể nuôi sống hai người bọn họ cũng là bởi vì phái Thanh Thành nguyên nhân, vì lẽ đó đối với phái Thanh Thành, Hành Vân hay vẫn là rất cảm kích.

Cho nên khi nhìn thấy Triệu Kiếm cùng Đường Tinh đám người bọn họ hướng chính mình phía này mà đến thời điểm, Hành Vân liền thả xuống tư thế chuẩn bị tránh một chút, hiện tại chính mình có chuyện quan trọng hơn muốn đi làm, thực sự là không có thời gian nào đi làm lỡ.

Thế nhưng Hành Vân muốn tách rời khỏi, Triệu Kiếm có thể không làm, này một chuyến khỏe mạnh du sơn ngoạn thủy đề Đường Tinh cây này "Thiết côn" giáo hứng thú hoàn toàn không có. (Triệu Kiếm ngữ, là ý nói Đường Tinh không chỉ có trường đoản hắc Thiết ngành mà cao gầy, chính là liền thoại cũng không nói nhiều một câu, lại như hoàn toàn không vị một cái thiết côn như thế.) hiện tại thật vất vả tìm tới cái chuyện thú vị, làm sao có thể không đi tham gia chút nào nhiệt?

Bởi vì phái Thanh Thành chính mình Luyện Võ Trảng cùng với các môn nhân ở lại vị trí đều là không mở ra cho người ngoài, Thanh Thành biệt viện tất nhiên là ở tại phạm vi ở ngoài. Bình thường còn có mấy cái ra ngoài môn nhân, có thể ở hiện tại thời gian này bên trong cũng đều đi căng thẳng bị chiến Thanh Thành thi đấu, vì lẽ đó Triệu Kiếm ngoại trừ nhìn thấy chút tạp dịch ở ngoài, Thanh Thành chính thức môn nhân nhưng là một đều chưa thấy.

Hiện tại thật vất vả ở sau núi gặp phải một như Thanh Thành môn nhân tiểu đạo sĩ làm tư thế muốn bắt đầu luyện kiếm, hắc làm sao có thể không lập tức tề hợp tới?

Vừa đến Triệu Kiếm muốn nhìn một chút phái Thanh Thành võ công, ngược lại hiện tại cũng là nhàn tề nhậm, tuy rằng không có thể xác định nhân gia có thể hay không cho hắc biểu diễn. Thứ hai căng quan trọng chính là, Triệu Kiếm muốn hỏi thăm một chút cái kia tương lai mình thế tử hình dạng đến tốt cùng làm sao.

Đặc biệt là này điểm thứ hai, Triệu Kiếm là vẫn muốn biết, bởi vì bản thân của hắc đối với nữ sắc ham muốn cái kia ở Trung Nguyên Vô Lâm trẻ tuổi bên trong nhưng là có rất nhiều tên, hắc làm sao có thể không thèm đề ý tương lai của chính mình thế tử hình dạng đây? Phải biết cho dù cuộc hôn nhân này là giả, chỉ là vì cái kia bí tịch, thế nhưng nói thế nào chính mình cũng phải ở lại phái Thanh Thành một quãng thời gian, nếu như thời gian dài đề Triệu Kiếm bồi tiếp một gái xấu, vậy còn không như giết hắc càng thoải mái chút, cho dù bản thân hắc là có nhiệm vụ, vì bí tịch mà đến cũng giống như vậy.

Hắc đi hỏi quá những cái kia tạp dịch, kết quả nhưng là vừa hỏi Tam không biết, những cái kia tạp dịch đều là chuyên môn tiếp đón phái Thanh Thành khách mời, đều là lệ thuộc Thanh Thành biệt viện, vì lẽ đó chưa từng thấy Viên Tư Dong, cho dù bình thường nghe qua chút chương môn cháu gái nghe đồn, nhưng cũng không phải là rất xác định, bọn hắc đương nhiên sẽ không ngốc đến đối với người ngoài nói lung tung mức độ. Vì lẽ đó Triệu Kiếm nghi vấn liền toàn lạc ở trước mắt Hành Vân trên người.

Triệu Kiếm vừa nhìn Hành Vân muốn tách ra cử động, vội vã bước nhanh hơn, cao giọng đến: "Phía trước vị đạo huynh kia xin dừng bước, Hoa Sơn Triệu Kiếm có việc thỉnh giáo!"

"Hoa Sơn Triệu Kiếm!"

Nghe được bốn chữ này, Hành Vân chấn động mạnh, vừa muốn giơ lên bước chân lập tức ngừng lại.

"Nghe gia gia nói, hắc gọi Triệu Kiếm, là Hoa Sơn chương môn Triệu Bất Ưu con trai duy nhất, năm nay hai mươi tuổi" Viên Tư Dong vẫn còn bên tai.

Hành Vân cũng không biết Triệu Kiếm phụ tử lần này đến thông gia mục đích là vì cái kia bản hắc đã học được bí tịch, nếu như biết, Hành Vân đã sớm

một chiêu kiếm đã đâm đi tới! Ráp tằm như vậy người còn muốn cưới người yêu của chính mình?

Chỉ tiếc Hành Vân cũng không biết, Hành Vân chỉ là cho rằng là Vô Dương Tử cùng Hoa Sơn chứng môn định thân, môn đăng hộ đối, ở đạo lý trên là rất bình thường một môn việc kết hôn.

Vì lẽ đó Hành Vân cẩn thận quan sát lại Triệu Kiếm. Ngoại trừ thân cao ở ngoài, Triệu Kiếm tựa hồ cũng so với mình phải mạnh hơn không ít, có điều Triệu Kiếm cái kia phó tùy tiện đáng về lại làm cho Hành Vân rất là phản cảm. Hành Vân chính mình cũng không biết, đến tột cùng là bởi vì Triệu Kiếm tùy tiện làm mình phản cảm, hay là bởi vì hắn muốn kết hôn Viên Tư Dong, phá hoại tình cảm của chính mình mới phản cảm, ngược lại Triệu Kiếm cho Hành Vân ấn tượng đầu tiên là rất kém cỏi.

Hành Vân không biết chính là, Triệu Kiếm hiện tại thái độ đối với hắn kỳ thực đã là trước nay chưa từng có được rồi, lấy Hành Vân hiện tại cái này Lạp Tháp đáng về: Một ngày đều không thu dọn quá quần áo, bởi vì tẩu hỏa nhập ma mà ướt đầm, sau đó lại làm thành trừu ba ba đạo bào rách rưới; ngón ngang tứ tán, tiện tay kéo lên tóc. Một người như vậy, nếu như ở bình thường, Triệu Kiếm liền nhìn thẳng, không, liền tà mắt cũng không sẽ đi gặp! Huống chi đáp lễ mạo xưng hô Hành Vân vì là "Đạo huynh" ?

Liền ngay cả hắn mấy cái đồng môn đều vì thế mà choáng váng, trong lòng dồn dập suy đoán: "Chính mình người sư huynh này (đệ) ngày hôm nay có phải là ăn hồng rồi món đồ gì ? Đối tính ? Sẽ không a, mới vừa rồi còn một bộ tề nhạ đến muốn chết đáng về a?"

Triệu Kiếm cũng không rảnh rỗi để ý tới suy đoán của bọn họ, thật vất vả tìm tới một Thanh Thành môn nhân, tuy rằng hình tượng trên có chút vô cùng thô thảm, hơn nữa phi thường phi thường không phù hợp chính mình thẩm mỹ quan, nhưng là phi thường thời khắc liền cố không được như thế hứa hẹn nhiều, trước tiên đi hỏi rõ ràng, cái khác sau này hãy nói.

Đi mau hai bước, Triệu Kiếm đi tới Hành Vân trước người, cùng Hành Vân gặp lễ sau, hỏi: "Không biết vị đạo huynh này xưng hô như thế nào?"

Hành Vân cũng thi lễ một cái, không mặn không nhạt đáp: "Tiểu đạo Hành Vân, không biết vị này Triệu huynh hoán trụ tiểu đạo để làm gì?"

Triệu Kiếm tựa hồ không nghe ra đến Hành Vân cái kia tựa hồ không quá hoan nghênh ngữ khí của chính mình, cười nói: "Triệu mỗ mạo muội, muốn hướng đạo huynh hỏi thăm một chuyện." Nhìn thấy Hành Vân không phản ứng gì, Triệu Kiếm không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nói: "Không biết huynh có thể hay không biết Thanh Thành chứng môn chi cháu gái, tư dong tiểu thư hình dạng làm sao?"

Hành Vân nghe được Triệu Kiếm hỏi Viên Tư Dong tướng mạo, liền biết cái này mới nhìn qua tùy tiện công tử Ca làm người thực sự là không ra sao, thầm nghĩ đến: "Nơi nào có ở trước mặt người ngoài hỏi thăm chính mình vị hôn thê tướng mạo ? Nếu như vạn nhất tướng mạo không tốt, người chẳng lẽ còn không cưới hay sao?"

Hành Vân trong lòng càng nghĩ càng không cam lòng, về mặt này dĩ nhiên là càng là không vui. Mà Triệu Kiếm nhìn thấy Hành Vân về mặt sau khi biến hóa, nhưng là hiểu lầm, cho rằng Hành Vân cũng không biết chính mình muốn kết hôn Viên Tư Dong sự, hiểu lầm mình là một đèn lung tung tìm hiểu kẻ xấu xa.

Nếu như nếu như đặt ở bình thường chỉ là bị Hành Vân hiểu lầm, nói thật, Triệu Kiếm căn bản là không để ý, thế nhưng hắn là đang hỏi một chút đề, muốn cầu cạnh Hành Vân, sợ Hành Vân hiểu lầm sau liền không nữa trả lời chính mình, đó mới phiền phức. Vì lẽ đó Triệu Kiếm vội vã nói liền một câu: "Triệu mỗ sắp cưới vợ Viên Tư Dong tiểu thư, lần này lên núi chính là vì phái Hoa Sơn cùng phái Thanh Thành thông gia một chuyện mà đến, đạo huynh không nên hoài nghi."

Có câu nói tốt, đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Triệu Kiếm ngày hôm nay siêu trình độ lễ phép biểu hiện không chỉ có làm cho chính hắn đồng môn rất là kinh ngạc, liền ngay cả Đường Tinh cũng là cảm thấy là thú vị, rất nhiều ở một bên xem trò vui tư thế, đương nhiên, Đường Tinh mặt hay vẫn là vạn năm Hắc Thiết một khối, được kêu là một vẫn không nhúc nhích.

Hành Vân thấy thế cũng chỉ đành trả lời đến: "Viên Tư Dong tiểu thư huệ chất Lan Tâm, tướng mạo đoan trang mỹ lệ, người ngoài hòa ái dễ gần, thực sự là một vị hiếm có có gái tốt."

Kỳ thực Hành Vân những này miêu tả Viên Tư Dong có chút khuếch đại, thế nhưng có cú tục ngữ: "Tình trong mắt người ra Tây Thi. Hành Vân lại vẫn là ở tại núi Thanh Thành trên, gặp nữ tử thiếu có thể dùng mấy cái ngón tay đếm xong. Cho nên nói ra lời ấy, không hề thấy quái lạ.

Hơn nữa Viên Tư Dong tâm địa xác thực vô cùng thiện lương, người ngoài cũng cùng thiện, chính là tướng mạo một hạng cũng không có Hành Vân nói tới tốt như vậy, có thể Triệu Kiếm muốn nghe nhất vừa vặn là đối với tướng mạo đánh giá. Liền Triệu Kiếm thỏa mãn, mục đích cũng đạt đến, nhưng là cùng hiện thực nhưng là không giống nhau.

Triệu Kiếm chủ yếu mục đích đạt đến sau, tâm tình cũng thật, chỉ vào Hành Vân kiếm trong tay nói đến: "Đạo huynh có thể hay không cho chúng ta vũ cái kiến? Cũng phải các anh em mở một mở tâm mắt? Nhìn Thanh Thành Kiếm pháp tinh diệu?" Mục đích đạt đến sau Triệu Kiếm, phương thức nói chuyện trên cũng đã bắt đầu có bé nhỏ thay đổi.

Hành Vân làm sao có khả năng ở trước mặt bọn họ luyện kiếm? Hơn nữa chính mình còn muốn thí nghiệm võ công của chính mình tiến cảnh, ở biết mình cụ thể nội tình trước, Hành Vân là sẽ không tùy tiện ra tay. Bởi vì Hành Vân đối với thực lực của chính mình hoàn toàn không có tự tin, có điều này cũng không có thể trách Hành Vân, dù sao ở Thanh Thành trong mười năm đều không học được món đồ gì, xếp hạng Thanh Thành cuối cùng, nếu như có tự tin, đó mới là quái sự.

"Vừa nãy xem đạo huynh không phải đang muốn bắt đầu luyện kiếm sao? Nhanh bắt đầu a?" Nhìn thấy Hành Vân không có phản ứng, một bên Triệu Kiếm lại bắt đầu giục, nói xong còn cười, một bộ muốn xem trò vui đáng về.

Bởi vì quan tâm sự có đáp án, Triệu Kiếm cũng sẽ không lại giống như vừa nãy đối với Hành Vân như vậy khách khí, trước mắt cái này tiểu đạo sĩ bất luận quần áo đáng vẻ, đều nói rõ hắn ở phái Thanh Thành bên trong là rất chán nản. Phải biết một người nếu như trường kỳ sinh hoạt rất đặc ý, như vậy khí chất của hắn đương nhiên sẽ không là như Hành Vân hiện tại bộ dáng này, mà Triệu Kiếm vốn là cũng không có dự định cùng Thanh Thành người kéo thật quan hệ gì.

Cưới vợ, ở tại Thanh Thành một quãng thời gian, thăm dò Sở Môn đường, họa thật địa đồ, cái khác dĩ nhiên là không nhọc Triệu Kiếm bận tâm, đến thời điểm hắn chỉ cần sớm đem mỹ nhân (dựa theo Hành Vân miêu tả) tiếp về Hoa Sơn cho rằng chính mình độc chiếm cổ gắng hưởng thụ là có thể. Vì lẽ đó Triệu Kiếm cũng không để ý đặc tới một nhìn liền rất chán nản phái Thanh Thành đệ tử trẻ tuổi.

Cho nên nói lúc này liền hoàn toàn là ở ồn ào, điều này cũng mới là Triệu Kiếm bản tính.

Hành Vân nhìn thấy Triệu Kiếm cùng theo hắn cùng đi người, rất nhiều ồn ào đáng vẻ, biết bọn hắn vốn là muốn xem trò vui, vậy thì càng không thể luyện, Hành Vân lại không phải sai hầu.

Cường ép đè xuống tức giận trong lòng, bất luận làm sao, đối phương là phái Thanh Thành mời tới quý khách, hơn nữa người đồng thể mạnh, đừng nói Hành Vân chính mình hiện tại còn không biết chính mình sâu cạn, chính là biết rồi, cũng không có thể như thế nào, Hành Vân cũng không phải cái lỗ mãng người, đặc biệt là còn có quan hệ đến mình và Viên Tư Dong tương lai chuyện quan trọng hơn muốn làm. Nếu như hiện tại động thủ, bất luận thắng thua, Hành Vân đều sẽ được Thanh Thành môn quy trừng phạt, đến lúc đó sẽ liền cái kia một điểm xa vời hi vọng cũng hóa thành bọt nước.

Vì lẽ đó, Hành Vân cũng không để ý tới Triệu Kiếm ồn ào của bọn họ, xoay người hướng về trên núi liền đi.

Mà Triệu Kiếm môn thì lại như là đột nhiên tìm tới cái gì hải long đồ vật như thế, lẫn nhau cười to.

Đường Tinh thì lại ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, nhìn phía Triệu Kiếm trong mắt của bọn họ tràn đầy xem thường, mà nhìn phía Hành Vân trong ánh mắt nhưng là né qua một tia kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Kiếm Cường

Dần dần, Triệu Kiếm bọn hắn cái kia thanh âm ghê tởm đã không nghe được, Hành Vân bước chân cũng chậm lại.

Ngẩng đầu nhìn ngó trước mắt mảnh đất trông này, chính là Hành Vân dĩ vãng đồn cũi nhàn hạ thời điểm dùng để luyện võ địa phương. Đây một mảnh nhỏ đất trống, gánh chịu Hành Vân nhiều năm qua tần cần khổ luyện mồ hôi cùng hơi ứ. Mặc dù nói qua nhiều năm như vậy Hành Vân nội công cùng kiếm pháp tiến bộ rất ít, thế nhưng thân thể nhưng tới luyện ở toàn bộ phái Thanh Thành bên trong tự xưng thứ hai, liền không ai dám nói đệ nhất mức độ, tuy rằng cũng không ai chú ý chuyện này là được rồi.

Hiện tại các đại kiếm phái đều chú ý trong tu luyện công, mà với ngoại công nhiều có xem thường vì đó ý tứ. Nguyên nhân rất đơn giản, vậy thì là tu tập ngoại công cũng cùng nội công như thế, cần quanh năm suốt tháng tích lũy, vì lẽ đó tu tập ngoại công tự nhiên sẽ lượng lớn chiếm dụng Vô Giả trong tu luyện công thời gian, mà uy lực rồi lại kém xa nội công đến thực sự, vì lẽ đó ngoại công cơ hồ bị các đại môn phái vứt bỏ, ngoại trừ mấy cái nguyên vốn là có tu luyện ngoại công truyền thống môn phái, tỷ như thiếu Lâm Tự la hán, hoặc là Kim Cương môn chờ như vậy môn phái. Còn lại môn phái đều không chú ý ngoại công.

Mà quá phận cường điệu nội công hậu quả chính là làm cho đại đa số kiếm khách tố chất thân thể cũng không phải rất tốt, tuy rằng có nội công điều dưỡng thân thể, thế nhưng ngoại tại cơ sở đều không có đánh được, không có cái cường tráng thân thể, chỉ có nội công cũng là thiên bác.

Hành Vân nhưng là trước tiên luyện thành một bộ thật thân thể, sau đó sẽ đạt được thần công, cho nên nói con cá này cùng hùng chương đến là cũng làm cho Hành Vân phải đến, điều này cũng vì là Hành Vân sau đó trưởng thành bày sẵn con đường, Hành Vân cất bước tuy rằng rất chậm chậm, thế nhưng sau khi tốc độ liền còn nhanh hơn người ngoài trên rất nhiều. Lúc này nếu như nếu để cho Hành Vân hắn cởi áo khoác, là có thể nhìn thấy Hành Vân toàn thân bắp thịt vững chắc mạnh mẽ lại không mất mềm mại, tuy rằng Hành Vân tướng mạo thường thường, thế nhưng nếu bàn về vóc người, cái kia ở nam nhân bên trong đến là có thể nói hoàn mỹ. Đáng tiếc Thanh Thành thi đấu không thể so vóc người, bằng không Hành Vân đến là rất tin tưởng nắm đệ nhất.

Đi tới đất trống trung ương, Hành Vân hít sâu một hơi, bình tĩnh một hồi vừa nãy bởi vì nhìn thấy Triệu Kiếm mà phập phồng tâm tình, đem tạp niệm hết thảy vứt ra ngoài, Hành Vân cũng không muốn tái xuất cái gì sự cố, chuyển thiên chính là thi đấu, nếu như trở lại cái tàu hỏa nhập ma, chân khí xóa hành cái gì, cái kia Hành Vân có thể liền không chắc chắn còn có như ngày hôm qua tốt như vậy vận may.

Chậm rãi rút kiếm ở tay, điều chỉnh tốt chỉnh mình nội tức. Hành Vân hiện nay trong thân thể có hai cỗ chân khí, mà hiện tại Hành Vân trong cùng một lúc bên trong chỉ có thể sử dụng một loại chân khí, điều này là bởi vì Hành Vân hiện tại vừa mới mới vừa nắm giữ Trác Nhan Thần Công, Ngọc Hư công thời gian tu luyện cũng là không dài, vì lẽ đó vì là cầu ổn thỏa, Hành Vân tạm thời chỉ sử dụng một loại chân khí, Hành Vân là cái thật cẩn thận người.

Làm như vậy cũng mới có lợi, tuy rằng chân khí đang công kích thời điểm cường độ giảm xuống, thế nhưng kéo dài thời gian nhưng gia tăng rồi, đang sử dụng một luồng chân khí tác chiến thời điểm, mặt khác một luồng thì lại còn có thể chút ít hồi phục, vì lẽ đó kéo dài thời gian đem không chỉ là gấp đôi đơn giản như vậy.

Hành Vân quyết định thí nghiệm trước một hồi Trác Nhan Thần Công, bởi vì dù sao Trác Nhan Thần Công dường như muốn so với Ngọc Hư công mạnh mẽ chút, chỉ ít Hành Vân là như thế cảm giác.

Công tùy ý chuyển, ý do lòng sinh, Hành Vân trong cơ thể Trác Nhan Thần Công vận chuyển gia tốc, bắt đầu hướng về Hành Vân tay phải bước đi, sau đó thông qua tay phải đạo với phổi kiểm bên trên, mà bởi vì Hành Vân lần này vận công là vì xem to lớn nhất kết quả, vì lẽ đó cũng là toàn lực làm.

Lúc này nếu như dựa theo kinh nghiệm thuở xưa, kiếm khí liền nên đi ra, sau đó Hành Vân là có thể từ cái này kiếm khí dài ngắn, rộng hẹp, nồng độ trên đến ra bản thân hiện nay trình độ. Thế nhưng một mực vấn đề nhưng xuất hiện!

Hiện tại Hành Vân bất luận làm sao dùng sức vận công, chính mình chuôi này vẫn quý trọng dị thường cho tới dùng liền nhau đều không nở dùng bảo kiếm dĩ nhiên không phản ứng chút nào! Có điều lúc này một luồng lạnh lạnh dường như kim loại ma sát âm thanh mơ hồ phát ra từ Hành Vân bảo kiếm trong tay tiến lên!

Mười phần Trác Nhan Thần Công toàn lực truyền vào, dĩ nhiên một điểm kiếm khí đều không có, này không thể không để Hành Vân rất là căm tức. Phải biết không nói hiện tại Hành Vân trên tay cái này Thanh Thành thống nhất phối phát tốt nhất bảo kiếm, chính là nói mình nguyên lai này thanh Thiết Kiếm cùng mình nguyên lai này điểm nội công, đều có thể phát sinh dài khoảng một tác kiếm khí, mà hiện tại kiếm là hào kiếm, chân khí cũng so với ban đầu sung túc nhiều lắm, kết quả nhưng là một điểm phản ứng đều không có?!

Chuyện này thực sự là để Hành Vân đại vi sinh khí, vốn là vừa thật vất vả bình tĩnh lại tâm tình, lại dần dần nôn nóng, tuy rằng Hành Vân làm người thật cẩn thận, thế nhưng vừa nghĩ tới chính mình đem không có năng lực đi thay đổi hấn cùng Viên Tư Dong vận mệnh, này tâm tình làm sao còn có thể không chế được?

Lúc này Hành Vân là hết sức phiền muộn thêm buồn bực, mà cách đó không xa còn có một người cũng rất buồn bực, người kia chính là Đường Tinh.

Đường Tinh ở cách đó không xa trên cây đã ở lại: sững sờ đã lâu, cho đến bây giờ, Đường Tinh đó là xem không hiểu ra sao.

Ngay ở lúc đó Triệu Kiếm bọn hấn ồn ào thời điểm, Đường Tinh ngoại trừ xem thường cách làm của bọn họ ở ngoài, đối với Hành Vân hàm dưỡng đến là hết sức khâm phục. Hơn nữa Đường Tinh không giống Triệu Kiếm bọn hấn như vậy bình thường sa vào vui đùa hưởng thụ, phải biết Đường Môn hiện tại đang đứng ở phục hưng thời gian, tự Môn Chủ Đường Hàn trở xuống, toàn môn không phải vui đầu khổ luyện, chính là toàn lực nghiên cứu chế tạo tân âm khí độc được.

Đường Tinh làm như Đường Môn tân một đời, đương nhiên sẽ không hạ xuống người sau, hơn nữa Đường Tinh bản thân tính cách gây ra, hấn cơ hồ đem hết thời gian đều dùng ở tập võ bên trên, vì lẽ đó rất chuyện đương nhiên thành tựu văn hoa. Tuy rằng Đường Môn lấy âm khí độc được nổi danh trên đời, thế nhưng kiếm thuật, quyền cước, khinh thân công phu cũng đều là tương đối khá. Bởi vì dù sao Đường Môn môn nhân muốn hành tẩu giang hồ, không thể đều là hạ độc hoặc là đâm sau lưng hại người. Lúc cần thiết cũng phải có quang minh chính đại hành động. Hơn nữa, chính là tiếp phát âm khí bí mật lên vào những này hành động cũng đều là muốn lấy khinh công, thân pháp, nội công thậm chí quyền cước kiếm pháp làm trụ cột mới có thể làm được. Vì lẽ đó Đường Tinh ở nội công cùng kiếm thuật trên trình độ cũng là rất cao, tự nhiên ánh mắt cũng không sẽ sai.

Lúc đó Đường Tinh mới vừa nhìn thấy Hành Vân thời điểm liền phát hiện thiếu niên này đạo sĩ nội công tu vi đại ra bạn cùng lứa tuổi trình độ.

Phải biết Đường Môn lần này đến Thanh Thành mục đích chính là muốn toàn diện tìm hiểu phái Thanh Thành hư thực, vì quan sát Thanh Thành thi đấu, liền ngay cả bình thường dễ dàng không kỳ với người "Ngũ Độc thần sa" đều lấy ra, có thể thấy được Đường Môn đối với muốn sờ Thanh Thành thành phái nội tình chuyện này đó là tình thế bất buộc. Như vậy Đường Tinh đột nhiên ở vô ý trong lúc đó phát hiện một nội công tu vi muốn rõ ràng cao hơn bạn cùng lứa tuổi phái Thanh Thành đệ tử, hấn làm sao có thể dễ dàng buông tha đây?

Phải biết so sánh bên dưới, Triệu Kiếm nội công của bọn họ tu vi đều là không kịp Hành Vân, mặc dù nói Triệu Kiếm cũng không đem hết tâm tư đều đặt ở tập võ trên, nhưng hấn dù sao cũng là Hoa Sơn chương môn con độc nhất, võ công từ nhỏ thì có phái Hoa Sơn cao thủ chăm sóc, lại kém cũng không sẽ sai đi nơi nào, so với năm Khinh Nhân mạnh hơn nhiều.

Mà một nhìn như Lạp Tháp đến cực điểm phái Thanh Thành tiểu đạo sĩ nội công lại muốn mạnh hơn Hoa Sơn con của chương môn! ? Đối này: chuyện này đối với Đường Tinh tới nói không thể không tính là cái bất cần ở ngoài. Muốn nói phái Thanh Thành bởi vì Hành đại đệ tử Hành Kiếm võ công có thể có như vậy tu vi, Đường Tinh vẫn tin tưởng, dù sao Hành Kiếm hành tẩu giang hồ nhiều năm, cũng coi như ở Trung Nguyên Võ Lâm trẻ tuổi bên trong xông ra không nhỏ tên gọi, nhưng cái này tên không gặp kinh bí truyền Lạp Tháp tiểu đạo sĩ dĩ nhiên cũng có như vậy tu vi, liền thật là làm người khó có thể lý giải được, chẳng lẽ nói hấn là phái Thanh Thành âm thầm bồi dưỡng cao thủ trẻ tuổi?

Mang theo cái nghi vấn này, Đường Tinh lúc này tìm cái cơ rồi đi Triệu Kiếm, lặng lẽ theo tới, mà Triệu Kiếm chính ước gì Đường Tinh cái này "Hắc Thiết côn" rồi đi đây, tự nhiên càng sẽ không đi quản hấn.

Làm Đường Tinh theo đuôi theo dõi Hành Vân thời điểm, càng chứng minh chính mình đối với cái này Lạp Tháp tiểu đạo sĩ suy đoán, bởi vì Hành Vân

chạy trốn tốc độ tương đương nhanh, phải biết Đường Tĩnh khinh công là tuy rằng chưa từng quá nhiều từng dừng tới, thế nhưng Đường Môn khinh công há có thể khinh thường? Bởi vì Đường Môn lượng lớn trong bóng tối hành động, hạ độc cái gì đều yêu cầu khinh công tuyệt hảo mới có thể tránh tai mắt của người khác. Vì lẽ đó Đường Môn khinh công tự nhiên cũng là tương đương có tiếng, mà Đường Tĩnh cho dù là ở Đường Môn bên trong khinh công cũng là rất tốt đẹp. Thế nhưng Đường Tĩnh hiện tại nhưng kinh ngạc phát hiện Hành Vân ở không cần phải Thanh Thành khinh công tình huống liền chạy trốn như phi, mặc dù mình sẽ không không đuổi kịp, thế nhưng không cần khinh công thì có tốc độ nhanh như vậy, cũng là chứng minh chính mình vừa nảy cũng không có nhìn lầm nội công của hắn tu vi. Còn cái này Lạp Tháp tiểu đạo sĩ tại sao không cần khinh công chạy đi, Đường Tĩnh nhưng là đoán không ra. Đương nhiên, nếu là có người nói cho hắn, cái kia Lạp Tháp tiểu đạo sĩ căn bản thì sẽ không khinh công, Đường Tĩnh cảm chỉ sợ cũng muốn rơi xuống đất.

Chờ đến đất trống thì, Đường Tĩnh đã chuẩn bị sẵn sàng xem vừa ra đặc sắc kiếm thuật biểu diễn, thuận tiện còn có thể từ Lạp Tháp tiểu đạo sĩ kiếm khí biểu hiện đến suy đoán hắn cụ thể thực lực. Thế nhưng khiến Đường Tĩnh rất là kinh ngạc chính là, người tiểu đạo sĩ kia vốn là bình tâm, tĩnh khí, rút kiếm, làm rất là quy phạm, từ từ thể đến khí thể đều nhìn ra là trải qua thời gian dài khắc khổ tu luyện kết quả, này càng thêm chứng minh Đường Tĩnh suy đoán. Thế nhưng chuyện phát sinh phía sau nhưng là để Đường Tĩnh như là cái trượng hai hòa thượng -- hoàn toàn không sờ tới đầu óc!

Bởi vì cái kia Lạp Tháp tiểu đạo sĩ dọn xong tư thế sau liền bắt đầu như vậy ngơ ngác đứng, nhất định cũng không động, nửa nén hương thời gian đều qua, hay vẫn là một điểm phản ứng đều thiếu nợ phụng!

Mãi đến tận Hành Vân bảo kiếm trên lanh lanh kim loại tiếng ma sát càng ngày càng hưởng, Đường Tĩnh mới đột nhiên cả kinh, dưới chân vận công, nhằm phía Hành Vân, tay trái trong giây lát hắc quang lóe lên!

Kỳ thực Hành Vân hiện tại sẽ xuất hiện tình huống như vậy hoàn toàn không phải là bởi vì nội công của hắn tu tập không được, mà vừa vặn là bởi vì nội công của hắn tiến bộ quá mức cấp tốc kết quả.

Người luyện võ, đầu tiên là đánh cơ bản, sau đó là học tập đơn giản dịch học nhập môn nội công, lấy quen thuộc nội công cụ Thể Tu luyện phương pháp, ôn dưỡng kinh mạch, rồi cùng vận động trước muốn làm nóng người đạo lý là như thế.

Sau đó bắt đầu tu tập chân chính nội công. Nội công này bất luận là Huyền Môn hay vẫn là Phật môn, cũng hoặc những chủng loại khác nội công, mà nói, đến Hành Vân ở độ tuổi này, bình thường tư chất người cũng có thể phát sinh dài hai thước kiếm khí, mà tư chất tốt thì lại có thể đến ba thước hoặc là càng mạnh hơn.

Mà hiện tại Hành Vân nhưng là một điểm kiếm khí cũng không phát ra được. Trước đây bất luận kiếm khí của hắn lại làm sao yếu, lại làm sao ngắn, chung quy Hành Vân nguyên bản vẫn có thể phát ra kiếm khí. Thế nhưng tại sao hiện tại không phát ra được đây? Đó là bởi vì Hành Vân chân khí trải qua Trắc Nhan Thần Công thôi hóa, bên trong công hiện tại về thực chất đã vượt qua kiếm khí phạm trù, thế nhưng Hành Vân cũng không hiểu được làm sao thúc khiến Kiếm Cương, vì lẽ đó chân khí rót vào thân thể kiếm nhưng không cách nào phát sinh, cái kia kim loại ma sát âm thanh chính là bảo kiếm thân kiếm bởi vì không thể đem nội lực phát sinh mà muốn không chịu nổi áp lực biểu hiện.

Hành Vân hiện ở một cái kính muốn đem kiếm khí phát sinh, nhưng không phát ra được, thời gian dài như vậy vận công, hơn nữa Hành Vân tâm tình tình hình càng ngày càng gay go, tình huống dần dần bắt đầu hướng về không ổn phương hướng phát triển, kết quả cuối cùng cũng không biết là bảo kiếm đi đầu vỡ vụn hay vẫn là Hành Vân thân thể của chính mình trước tiên gặp sự cố.

Đường Tĩnh mới vừa lúc mới bắt đầu tuy rằng ở một bên xem Hành Vân cử động xem không hiểu ra sao, thế nhưng theo kim loại ma sát chậm rãi vang lên, Đường Tĩnh cũng xem xảy ra vấn đề, tuy rằng Đường Tĩnh chưa hề hoàn toàn làm rõ Hành Vân là bởi vì nguyên nhân gì tạo thành trước mắt cục diện này, thế nhưng người tiểu đạo sĩ kia thân thể đã bắt đầu có chút run, rất rõ ràng muốn bắt đầu chân khí xóa hành cục diện. Nếu như không cho chân khí của hắn tìm cái tuyến tiết khẩu, chân khí phản phệ bên dưới, người tiểu đạo sĩ kia đem rất có thể liền như thế phế bỏ, thậm chí sinh mệnh đều sẽ gặp nguy hiểm. Đương nhiên, người tiểu đạo sĩ kia chính mình là có thể từ bỏ hành công, thế nhưng tại sao hắn không tiếc liều lĩnh lớn như vậy nguy hiểm đi ngạnh làm, liền không phải Đường Tĩnh có thể hiểu.

Đường Tĩnh người này là thuộc về loại kia diện Lãng Tâm nhiệt loại hình, thế nhưng người bình thường căn bản là không cách nào từ hắn ở bề ngoài biết được nội tâm của hắn ý nghĩ, hơn nữa Đường Tĩnh bản thân không quen ngôn từ, vì lẽ đó cả người mới biểu hiện lạnh như vậy. Kỳ thực Đường Tĩnh bản thân có thể nói là tương đương nhiệt tình, hơn nữa rất có tính thần trọng nghĩa.

Liền lấy lần này Đường Môn trên Thanh Thành tham quan Thanh Thành thi đấu hành động mà nói, kỳ thực Đường Môn chủ yếu mục đích là muốn tham nghe rõ ràng hiện nay phái Thanh Thành chân chính hư thực, cũng may sau đó cùng với cạnh tranh bên trong càng tốt hơn đã kích thích Thanh Thành.

Bởi vì hiện tại phái Thanh Thành đã không giống mấy chục năm trước như vậy hưng thịnh, mà Đường Môn ở Đường Hàn lãnh đạo bên dưới nhưng là một mảnh tươi tốt, này tiêu đối phương trưởng bên dưới, cùng chỗ Tứ Xuyên Đường Môn tự nhiên sẽ đối với phái Thanh Thành địa bàn cùng phạm vi thế lực dưới lợi ích sinh ra hứng thú nồng hậu.

Mà Đường Tĩnh vốn là cũng không phải đối với Đường Môn loại ý nghĩ này cử động có cái gì phản đối tâm ý, đại môn phái ăn đi môn phái nhỏ, đại môn phái cùng đại giữa các môn phái tranh cướp lợi ích đó là không thể bình thường hơn được một chuyện. Đường Tĩnh phản cảm chính là những cái kia phát sinh ở lẫn nhau sau lưng mờ ám. Ở bề ngoài rất hữu hảo, sau lưng nhưng là có khác mục đích đến tìm hiểu hời hợt, Đường Tĩnh liền tận mắt đến cha của hắn Đường Hàn cho cái kia tiếp đón bọn hắn Vô Minh Tử tặng lễ. Điều này làm cho Đường Tĩnh giác rất không thoải mái.

Đường Tĩnh đương nhiên hiểu được loại hành vi này nói thật dễ nghe gọi là mưu kế, mà chính mình theo đuổi loại kia quang minh chính đại gọi là cái dũng của thất phu. Thế nhưng bởi vì Đường Tĩnh tính cách gây ra, làm cho hắn vẫn kiên trì ý nghĩ của chính mình. Vì lẽ đó Đường Tĩnh ở Đường Môn bên trong hiện ra rất là khác loại.

Khác loại Đường Tĩnh, liền vũ khí cũng cùng Đường triều môn những người khác không giống. Tuy rằng Đường Tĩnh cũng cùng cái khác Đường Môn đệ

tử như thể luyện tập các loại ám khí cùng với độc dược sử dụng, mà Đường Tinh thời điểm đối địch nhưng kiên trì sử dụng chính mình này thanh "Nhu mực", một cái toàn dùng màu đen thiên thạch luyện bảo kiếm.

Cho nên nói tuy rằng Đường Tinh nhờ vào lần này Đường Môn nhiệm vụ mà lần theo Hành Vân đi tới đất trống, đến quan sát người tiểu đạo sĩ kia võ công sâu cạn, thế nhưng bây giờ nhìn thấy cái này Lạp Tháp tiểu đạo sĩ tình huống nguy cơ, nhưng cũng là không cách nào khoanh tay đứng nhìn.

Liền ngay ở cái này ngàn cân treo sợi tóc, Đường Tinh cũng không kịp nhớ ẩn giấu, phi thân mà xuống, hai ba tên lên xuống đi tới Hành Vân trước mặt, tay trái như mực lóe lên, Hành Vân trên tay bảo kiếm theo tiếng mà đứt, tiếp theo chỉ nghe "Tranh" một thanh âm vang lên, một đạo Kiếm Cuồng do Hành Vân trong tay bảo kiếm đoạn nơi gào thét Nhi Xuất, chính đạo Kiếm Cuồng có tới hai thước!

Đường Tinh chỉ cảm giác mình mới vừa chặt đứt người tiểu đạo sĩ kia kiếm, sau đó chính là hàn quang lóe lên, một đạo Kiếm Cuồng trong phút chốc xuất hiện ở trước mặt chính mình, lúc đó Đường Tinh ngay lập tức sẽ thất thần, trong lòng không ngừng mà bốc lên đến: "Kiếm Cuồng! Cái này yên lặng Vô Danh Thanh Thành tiểu đạo sĩ dĩ nhiên luyện thành rồi dài hai thước Kiếm Cuồng!"

Phải biết chính là Đường Tinh hiện nay cũng chính là trình độ này, mà trình độ này ở hiện nay Trung Nguyên Võ Lâm trẻ tuổi bên trong cũng là tương đối tốt, bởi vì Hành Vân hiện tại có điều là mới có mười lăm mà thôi a.

Đường Tinh trước suy đoán cái này Lạp Tháp tiểu đạo sĩ võ công sâu cạn thì, có điều là đang suy đoán Hành Vân kiếm khí có thể mạnh bao nhiêu mà thôi, thế nhưng đột nhiên nhưng là một đạo Kiếm Cuồng né qua, chuyện này làm sao có thể không để Đường Tinh kinh ngạc thất thần?

Tuy rằng Đường Tinh không chỉ là đan đang luyện kiếm, công phu ám khí tự nhiên cũng là đến Đường Môn chân truyền, thế nhưng vẫn cứ không ngừng được kinh ngạc. Phái Thanh Thành bồi dưỡng Hành ở trong chốn võ lâm nổi danh nhất Hành Kiếm Kiếm Cuồng có điều mới ba thước, cũng đã là rất nổi tiếng, cái khác phái Thanh Thành bồi dưỡng Hành còn chưa từng nghe tới cái nào có luyện thành Kiếm Cuồng nói chuyện, hơn nữa Hành Kiếm tuổi tác đã sắp ba mươi, trước mặt cái này tiểu đạo sĩ làm sao thấy được đến không được hai mươi, hai đem so sánh hạ xuống, làm sao có thể không cho Đường Tinh kinh ngạc?

Đường Tinh đang kinh ngạc, mà Hành Vân thì lại càng nhiều chính là kinh hi. Kiếm Cuồng a! Hành Vân cảm giác mình bây giờ liền giống như là ở nằm mơ. Đang nhìn mình trước mặt đạo kia màu nhũ bạch Kiếm Cuồng, Hành Vân tâm trạng ý nghĩ duy nhất chính là mình ở thi đấu bên trong có hi vọng, mình và Viên Tư Dong có hi vọng, tuy rằng cụ thể làm sao có hi vọng, Hành Vân cũng không biết, thế nhưng thực lực tăng cường đối với lòng tự tin tới nói là tương đương có trợ giúp, bởi vì lòng tự tin đều là xây dựng ở thực lực cơ sở bên trên.

Ngay ở Hành Vân ánh mắt theo Kiếm Cuồng rơi xuống chính mình đoạn kiếm trên thì, hần mới đột nhiên kinh giác chính mình vừa nảy một mực thúc công phát ra kiếm khí, suýt nữa chân khí xóa hành, sau đó liền cảm thấy trong tay nhẹ đi, chính mình Kiếm Cuồng liền dâng lên Nhi Xuất. Điều này hiển nhiên là chân khí của chính mình bởi vì kiếm đoạn mà tìm tới tuyên tiết khẩu nguyên nhân, mà Hành Vân vừa nảy nhìn thấy hắc quang lóe lên, rõ ràng là có ngoại lực khiến kiếm của mình đứt rồi, vì lẽ đó Hành Vân vội vàng hướng một bên nhìn lại, nhưng là phát hiện Đường Tinh ở một bên sững sờ.

Hành Vân nhìn thấy Đường Tinh cũng là hơi kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng: "Người này không phải là cùng Triệu Kiếm bọn hần một đường sao? Hần tại sao phải giúp trợ chính mình?"

Lúc này Đường Tinh bởi vì cảm giác được Hành Vân vọng hướng về ánh mắt của chính mình mà bỗng nhiên thức tỉnh, nhìn thấy Hành Vân há mồm muốn nói, Đường Tinh phát phát tay, rút thân mà lên, không lâu lắm, liền biến mất ở rừng cây ở ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đoạn Kiều

Nhìn Đường Tinh cái kia cấp tốc biến mất bóng người, Hành Vân một trận buồn bực, người này tại sao không nói một câu liền đi? Chính mình vẫn không có khỏe mạnh với hần nói cảm ơn đây. Chỉ là Hành Vân làm sao biết Đường Tinh hiện ở trong lòng suy nghĩ?

Đường Tinh mặc dù là yêu thích quang minh chính đại, hơn nữa đối với tự mình ra tay cứu người hành vi xưa nay sẽ không có cảm thấy là sai, thế nhưng dù sao hiện tại Đường Môn muốn phát triển lớn mạnh, xuyên bên trong truyền thống đại phái Thanh Thành chính là trở ngại một vấn đề.

Mà chính mình cứu người muốn chỉ là cái phổ thông Thanh Thành đệ tử cũng coi như, nhưng nếu như vì là phái Thanh Thành tăng cường một có thể sử dụng Kiếm Cuồng cao thủ trẻ tuổi, vì là Đường Môn tăng cường một tân án tại đối thủ, vậy thì không phải Đường Tinh nguyện ý nhìn thấy. Như thế nào đi nữa nói đều dù sao cũng là tự mình ra tay cứu người, mà đối phương là Thanh Thành môn đồ. Vì lẽ đó Đường Tinh cũng cảm thấy không có lời nào muốn đối với người tiểu đạo sĩ kia nói, trong lòng chính mình còn rất là khó chịu đây, liền lập tức không nói một lời đi rồi.

Lúc này Hành Văn chính là muốn đuổi theo cũng không đuổi kịp Đường Tinh, dù sao chính hắn căn bản cũng không có chính thức học được kinh công, vì lẽ đó cũng chỉ đành làm thôi.

"Hay vẫn là kiểm nghiệm kiểm nghiệm chính mình hiện nay võ công tiến cảnh quan trọng. Đây chính là quan hệ đến mình và Viên Tư Dong đại sự. Vì lẽ đó thời gian cấp bách, không thể bị dờ dang." Liền Hành Văn thu hồi lập tức đi tìm đến Đường Tinh, ngay mặt cảm tạ tâm tư, chuyên tâm luyện lên kiếm đến. "Quá thi đấu lại đi khỏe mạnh cảm tạ nhân gia đi." Hành Văn nghĩ đến.

Quyết tâm, Hành Văn đầu tiên cần phải làm là nắm giữ thật Kiếm Cương. Bởi vì kiếm khí là chỉ có thể hại người mà không thể tổn hại đối thủ vũ khí, đó là kiếm khí quá mức mỏng manh đặc tính đến. Mà Kiếm Cương thì lại khác, Kiếm Cương bởi vì là thực chất hóa kiếm khí, vì lẽ đó y theo người sử dụng tu vi cao thấp, Kiếm Cương bản thân độ cứng cùng trình độ sắc bén cũng có chỗ bất đồng, thế nhưng bất luận làm sao, chỉ cần là hình thành Kiếm Cương, như vậy là có thể cùng thực chất vũ khí chống đỡ được. Hơn nữa, Kiếm Cương còn đối với tự thân chủ vi có áp bức tác dụng. Mỗi người Kiếm Cương nhân vì chính mình tu luyện nội công không giống, mà hiện ra không giống màu sắc. Căn cứ trong tu luyện công thuộc tính khác nhau mà xác định màu sắc, cái này là Kiếm Cương một cái khác đặc tính. Liền giống như phái Thanh Thành Kiếm khí thiên hướng với màu xanh như thế, Mộc Liên Từ Kiếm Cương chính là như vậy. Mà Hành Văn hiện đang sử dụng Trác Nhan Thần Công thời phát ra Kiếm Cương màu sắc nhưng là màu nhũ bạch.

Hành Văn lúc này dẫn kiếm bắt đầu diễn luyện chính mình mới vừa học được Thanh Phong mưa rào mười sáu thức, tuy rằng so sánh với đó, là tuyệt đối so với không lên Mộc Liên Từ như vậy đất trời tối tăm, nhưng cũng là thanh thế kinh người.

Chỉ thấy Hành Văn bên cạnh không khí bị Kiếm Cương xé ra, hình thành từng trận khác nào xé vài tiếng vang. Hành Văn dần dần làm cho hưng khởi, nho nhỏ đất trống đã không thể thỏa mãn Hành Văn triển khai, liền hần thẳng tắp nhảy vào rừng cây, chỉ thấy từng cây từng cây to bằng miệng bát đại thụ dồn dập ứng kiếm mà chiết. Trong lúc nhất thời Kiếm Cương xé Liệt Không tức giận âm thanh, đại thụ sụp đổ tiếng ầm ầm hỗn thành một mảnh. Hành Văn chưa từng có sử dụng kiếm khiến như hôm nay như vậy thoải mái, nhất thời có chút đắc ý Vong Hình, chợt thấy trước mắt vách núi đường đường. Hành Văn một chiêu kiếm huê mười phần Trác Nhan Thần Công đâm thẳng quá khứ, chỉ nghe "Ầm" một tiếng vang thật lớn, đá vụn theo Hành Văn công kích mà từ trên vách núi vỡ toang đi ra, đánh tới Hành Văn trên người. Lúc này Hành Văn mới tỉnh táo lại, cẩn thận quan sát một hồi công kích mình vách núi. Chỉ thấy trên vách núi liền giống như bị một cái đại trụ mạnh mẽ đập phá giống như vậy, mạnh mẽ bị đập ra một nửa trượng thâm hang lớn, Hành Văn bị kết quả này kinh ngạc đến ngây người, chính hắn đều không nghĩ tới dĩ nhiên có thể phá hoại đến mức độ như vậy.

Hành Văn trở lại đất trống, nhìn một chút bị chính mình ngạnh bỏ ra cái kia tiểu đạo, một trận không ngừng được tặc lưỡi, không khỏi âm thầm nghĩ tới: "Này Trác Nhan Thần Công thực sự là thật là lợi hại!"

Có điều Hành Văn tuy rằng ở than thở, thế nhưng khi thấy chính mình cái kia màu nhũ bạch Kiếm Cương thì, nhưng là một trận đau đầu. "Cái này Trác Nhan Thần Công nơi nào đều tốt, nhưng chính là này Kiếm Cương màu sắc cùng phái Thanh Thành Kiếm Cương màu sắc khác nhau a, này nếu như chính mình ở thi đấu bên trong xuất ra, muốn làm sao mới có thể giải thích đây? Phải biết tự ý tu luyện hần phái võ công cái kia ở phái Thanh Thành trong môn quy nhưng là tội lớn, là muốn phế đi bản môn võ công, đồng thời đuổi ra khỏi môn tường."

Viên Tư Dong lúc trước cho mình đưa bí tịch là bởi vì Viên Tư Dong bản thân nàng không học võ, không xếp vào phái Thanh Thành môn tường, vì lẽ đó cũng không biết những môn quy. Mà Hành Văn lúc đó căn bản cũng không có nghĩ đến Kiếm Cương màu sắc phương diện này, phải biết ở kiếm khí giai đoạn, bởi vì kiếm khí mỏng manh đặc tính, vì lẽ đó không màu gì phân chia. Mà Kiếm Cương thì lại bởi vì thực chất hóa, nồng độ cao, cho nên mới có màu sắc hiện hiện ra, thế nhưng lúc đó Hành Văn nơi nào sẽ hy vọng xa vời mình có thể luyện được Kiếm Cương? Nghĩ cũng không dám nghĩ tới sự! Phải biết ở phái Thanh Thành bên trong, toàn bộ bối cảnh Hành Văn bên trong, là được kiếm một người luyện được Kiếm Cương mà thôi, Hành Văn làm sao hội hướng về cái kia nơi muốn?

Vì lẽ đó Trác Nhan Thần Công Kiếm Cương tuy rằng uy lực lớn, thế nhưng Hành Văn hay vẫn là không dám dùng, liền Hành Văn cái thí hần Ngọc Hư công. Bởi vì Trác Nhan Thần Công đặc tính, vì lẽ đó Hành Văn hiện tại Ngọc Hư công tu vi cũng cùng Trác Nhan Thần Công gần như, Hành Văn cũng là có lòng tin dùng Ngọc Hư công đến phát sinh Kiếm Cương, mà sự thực chứng minh Hành Văn suy đoán là chính xác.

Nhìn mình kiếm trên cái kia hai thước Trường Thanh sắc chính tông Thanh Thành Kiếm Cương, Hành Văn không khỏi thở phào nhẹ nhõm, như vậy chính mình là có thể quang minh chính đại đi tham gia thi đấu.

Sau khi ở Hành Văn một phen diễn luyện bên dưới, Hành Văn cũng đối với Trác Nhan Thần Công cùng Ngọc Hư công khác nhau có chút hiểu rõ. Hai người này nội công khá là, Trác Nhan Thần Công càng thêm cương liệt chút, mà đạo gia Ngọc Hư công thì lại đối lập dẻo dai một ít. Liền Hành Văn hiện tại hội kiếm pháp: "Thanh Phong mưa rào mười sáu thức" mà nói, Trác Nhan Thần Công càng thích hợp với công kích phương diện vũ tự quyết mãnh liệt, mà Ngọc Hư công nhưng là thích hợp phong tự quyết như tơ quấn quanh, đương nhiên cũng có thể phản đòn, chỉ có điều hiệu quả không có tốt như vậy thôi.

Hành Văn đối với lần này thí nghiệm kết quả có thể nói không chỉ là thỏa mãn, mà là hoàn toàn tốt ra ngoài bất ngờ. Nguyên bản chỉ bắt quá nghĩ đến chính là kiếm khí, nào dám nghĩ đến Kiếm Cương? Hành Văn vuốt ve chính mình yêu kiếm, khoe miệng không khỏi lộ ra tự từ hôm qua bắt đầu sẽ không có lộ ra quá mỉm cười, tâm thần cũng thả lỏng không ít.

Đang lúc này, một trận âm nhói từ tay trái truyền đến. Hành Văn cúi đầu nhìn lại, mới phát hiện tay trái vuốt ve đến kiếm đoạn chỗ, bởi vì vừa này Hành Văn vẫn nằm ở hưng phấn trạng thái, vì lẽ đó hắn cũng không có thời gian suy nghĩ chính mình cái này vẫn không ngừng dùng bảo kiếm ở lần thứ nhất sử dụng thời điểm cũng đã bị bẻ gãy.

Hành Văn đau lòng vuốt ve đoạn nơi, trong lòng âm thầm quyết định, sau này mình còn dùng thanh kiếm này, lấy kỷ niệm ngày hôm nay cuộc đời mình chuyển ngoặt.

Phải biết một khi có Kiếm Cương, kiếm bản thân dài ngắn trái lại cũng không phải vấn đề gì, bởi vì quá dài Kiếm Cương còn sẽ ảnh hưởng đến kiếm thức phát huy, có thể tưởng tượng một chút, một người dùng ba thước Thanh Phong, kéo dài một trượng Kiếm Cương, hần chính là mạnh hơn, chiêu

Kiểm kia cũng không dễ sử dụng dùng a. Vì lẽ đó ngoại trừ khoe khoang nội công của chính mình hoặc là so đấu nội lực chờ tình huống đặc thù loại hình, người sẽ không để cho chính mình Kiếm Cương quá dài, điểm này cùng kiếm khí sử dụng cũng không giống nhau. Vì lẽ đó kiếm ngắn chút cũng không có vấn đề lớn lao gì, tuy rằng ở bên trong lực tiêu hao có thể sẽ nhiều một chút, thế nhưng Kiếm Cương đối với nội công tiêu hao chủ yếu là ở đối địch tiếp xúc trên, nếu như vẹn vẹn là duy trì Kiếm Cương hình thái thì lại cũng sẽ không tiêu hao bao nhiêu.

Vì lẽ đó Hành Vân quyết định bảo lưu hán cái này đã đứt đoạn mất yêu kiếm, thầm nghĩ đến: "Như vậy cũng nên cho người làm cái tên."

"Lấy cái tên là gì thật đây?" Hành Vân không khỏi do dự.

Vì chính mình yêu kiếm mệnh danh đối với một kiếm giả tới nói xem như là một việc lớn, bởi vì mỗi cái kiếm giả đều sẽ không tùy ý thay đổi chính mình bảo kiếm, mà một kiếm giả nếu như đến Kiếm Cương giai đoạn, có Kiếm Cương bảo vệ, bảo kiếm càng là ít đi rất nhiều bề gãy hoặc là bị hủy xấu khả năng. Vì lẽ đó vào lúc này, người bình thường đều sẽ cho mình yêu kiếm làm cái vang dội tên, mà lúc này bảo kiếm sẽ lên cấp làm tên kiếm.

Được gọi là danh kiếm là bởi vì lúc này kiếm giả phương thức tu luyện sẽ có thay đổi, trước đây bọn hắn đang tu luyện nội công thời điểm là ở trong thân thể của mình làm tuần hoàn, mà ở đến Kiếm Cương giai đoạn sau khi, tu luyện nửa nội công chính là ngay cả mình yêu kiếm đồng thời tu luyện. Như vậy, thời gian dài chịu đựng Kiếm Cương cấp nội lực rèn luyện, bảo kiếm bản thân tổ chất cũng ở tăng mạnh, đồng thời bởi vì cùng kiếm giả cùng tu luyện, vì lẽ đó cùng kiếm giả liên hệ đem một bên đến càng thêm thông thuận, danh kiếm bản thân cũng sẽ biến càng thêm nhạy cảm, mãi cho đến danh kiếm bị luyện vì là thần kiếm mới thôi cũng chính là Kiếm Hồn xuất hiện, này Kiếm Hồn chính là danh kiếm cùng kiếm giả cộng đồng ý thức, mà sau khi hành tẩu giang hồ, tên này Kiếm thần kiếm tên cũng là kiếm giả tên gọi.

"Như vậy đến tốt cùng muốn làm cái tên là gì mới thật đây?" Hành Vân chính mình cũng không có từng đọc sách gì, ngoại trừ lúc còn rất nhỏ ở núi Thanh Thành trên trong học đường thức quá một ít tự ở ngoài, Hành Vân sẽ không có thời gian nào cùng nhân tình nhã trí đi đọc sách."Có thời gian như vậy còn không bằng đi luyện võ." Đây là Hành Vân lúc trước, tuy rằng hiện tại Hành Vân đến là có chút hối hận rồi: "Làm cái tên làm sao sẽ như vậy khó đây?"

Hành Vân ở tại chỗ xoay chuyển hai vòng, làm bầm lầy bầu đến: "Không bằng liền gọi 'Tư dong' đi, vì kỷ niệm chuyện lần này nguyên nhân, cũng vì biểu đạt tình cảm của ta."

Thế nhưng mới vừa đi rồi hai bước, Hành Vân lại phủ định đến: "Không được! Như vậy đặt tên cũng quá mức Vu Minh hiện ra, hơn nữa dễ trường bối biết, cái kia nhưng là phải chịu không nổi. Hơn nữa càng quan trọng chính là, kiếm nhưng là đoạn a, làm sao có thể gọi 'Tư dong' đây, cái kia không phải muốn nói ta không có hi vọng? Hay vẫn là nói tư dong biết... .. Phi, phi." Nghĩ tới đây Hành Vân vội vã phủ định chính mình yêu kiếm đặt tên 'Tư dong' độ khả thi.

"Cái kia đến tốt cùng nên làm cái tên là gì thật đây?" Hành Vân lúc này hoàn toàn không có chủ ý. Ngay ở Hành Vân không muốn lại ở trên mặt này lãng phí thời gian mà đi lại luyện một chút kiếm thời điểm, đột nhiên linh quang lóe lên.

"Đúng vậy, chính mình mới vừa học Thanh Phong mưa rào mười sáu thức bên trong liền có không ít chiêu thức tên rất êm tai, từ bên trong tìm một không là tốt rồi?" Hành Vân cảm giác mình ý nghĩ này rất có tính khả thi, "Vừa vận vũ tự quyết thức thứ nhất gọi (thối vũ Đoạn Kiều), bên trong có cái 'Đoạn' tự, như vậy thanh kiếm này liền gọi 'Đoạn Kiều' được rồi." Hành Vân hưng phấn vung vẩy trong tay đoạn kiếm. Liền danh kiếm 'Đoạn Kiều' tên liền như thế sinh ra, ở sau đó Hành Vân tên Dương Thiên dưới thời điểm, này 'Đoạn Kiều' thần kiếm cũng là uy danh xa ba.

Vì chính mình yêu kiếm lấy tên sau, Hành Vân rất là hài lòng, sau đó lại bắt đầu thật lòng luyện tập. "Nhất định phải vào ngày mai thi đấu trước quen thuộc Kiếm Cương sử dụng!" Đây là Hành Vân hiện tại duy nhất ý nghĩ.

Mà lúc này khẩn lâm phái Hoa Sơn nghỉ ngơi Thanh Tùng quán thương tùng quán bên trong, Đường Môn Đường Hàn chính đang nghe con trai của hắn Đường Tinh báo cáo.

"Tinh nhi người thật xác định?" Đường Hàn mặc dù là ở đặt câu hỏi, thế nhưng trên thực tế đã sớm nhận định Đường Tinh nói việc độ chuẩn xác. Nhà ai nhi từ ai trong lòng mình nắm chắc, lại như Triệu Bất Ưu rõ ràng Triệu Kiếm phẩm hạnh như thế, Đường Hàn đối với con trai của chính mình tính cách, vậy cũng là hiểu rõ vô cùng. Đường Tinh từ nhỏ đã một chữ quý như vàng, thế nhưng chỉ cần là chính mình chính mồm nói ra, cái kia đều không có lời nói dối, bằng không hẳn cần bản là không mở miệng. Đường Hàn sợ đi có hỏi lên như vậy, cũng không quá là cái đơn thuần cảm khái dùng ngữ khí từ mà thôi. Bởi vì cư Đường Tinh nói, phái Thanh Thành bên trong dĩ nhiên có một tuổi tác không vượt qua hai mươi tuổi liền có thể phát sinh hai thước trường Kiếm Cương cao thủ trẻ tuổi, này không lệnh cảm Đường Hàn cảm thấy giật nảy cả mình.

Vừa nãy Đường Hàn còn ở cùng lần này Đường Môn đi theo đến Thanh Thành môn nhân nói đến: "Này trong chốn vô lâm liền chúc phái Thanh Thành trên dưới một mảnh già nua lâm lâm, trong giang hồ đến là Thanh Thành chương môn tuổi tác cao nhất, mà 'Tuổi trẻ' cao thủ tuổi tác cũng là phái Thanh Thành cao nhất, thực sự là thú vị vô cùng, thú vị vô cùng."

Lúc này nghe được phái Thanh Thành bên trong lại vẫn ẩn giấu đi như vậy đệ tử trẻ tuổi, thực tại để Đường Hàn rất là kinh ngạc, có điều Đường Hàn hiện tại đối với quan sát Thanh Thành thi đấu hứng thú là càng thêm dày đặc, vừa đến là hiếu kỳ, thứ hai lần này mục đích chính là muốn nhìn một chút phái Thanh Thành hư thực, này 'Bất ngờ' nhưng là tuyệt đối không chê nhiều.

Cho tới Đường Tinh nói tới bởi vì hắn xuất thủ cứu giúp mà khiến Đường Môn có thêm cái ản tại đối thủ, Đường Hàn đến cũng không vô cùng lưu ý. Bởi vì trước đó ai cũng không nghĩ ra như vậy một Lạp Tháp tiểu đạo sĩ dĩ nhiên là cái cao thủ trẻ tuổi, cái này không liên quan Đường Tinh sự.

Có điều Đường Hàn hay vẫn là mượn cơ hội này khỏe mạnh giáo dục giáo dục Đường Tinh, tận tình khuyên nhủ lui nhai Đường Tinh tôn sùng cái kia làm chuyện gì đều muốn quang minh chính đại là cái rất nguy hại hành vi, nói cho Đường Tinh hắn sớm muộn cũng sẽ ở trên mặt này chịu thiệt.

Có điều nhìn thấy Đường Tinh tâm kia không có một chút biến hoá nào thiết bản mặt, Đường Hàn cũng là không có biện pháp chút nào, hắn biết con trai

của chính mình cùng hân hạnh như thế là rất cố chấp, mình coi như là mỗi ngày ở bên tai hân nhắc tới, cũng là vô dụng, vì lẽ đó thấy thế cũng đành phải thôi.

Thời gian ở cùng thường ngày trôi qua, giờ khắc này đã là đêm khuya, Hành Vân luyện xong kiếm sau trở lại gian nhà, nhưng phát hiện mình gian nhà trong cửa sổ lộ ra ánh đèn. Vào nhà phát hiện giáo viên của chính mình phụ Mộc Ô Đạo Nhân lại vẫn không đi ngủ, ngồi ở bên cạnh bàn chờ đợi mình.

Hành Vân liền vội vàng tiến lên đến: "Sư phụ, lão nhân gia ngài làm sao vẫn không có đi ngủ? Những ngày qua vì chuẩn bị thi đấu, ngài như vậy một tay, nên nghỉ ngơi thật nhiều mới là, tuổi của ngài đã rất lớn, muốn chú ý thân thể a." Nói xong, lại sợ Mộc Ô Đạo Nhân trách cứ hân một mình chạy đi luyện kiếm, thật không tiện gãi gãi đầu gãi thích đến: "Ta là đến hậu sơn giải sầu mà thôi, cũng không có đi luyện công a."

Mộc Ô Đạo Nhân nhìn một chút đồ đệ mình Hành Vân vụng về lời nói dối, chỉ là thở dài lắc lắc đầu, nói đến: "Vân nhi không cần che giấu, sư phụ cũng không hội trách cứ ngươi, có điều Vân nhi ngươi luyện công nên bận bịu không có ăn cơm đi?" Mộc Ô Đạo Nhân âm vừa ra, Hành Vân cái bụng liền giống như là đang trả lời Mộc Ô Đạo Nhân câu hỏi gọi.

Khán giả lúng túng Hành Vân, Mộc Ô Đạo Nhân đem bên cạnh hộp cơm để tới, mở ra sau sẽ bên trong cơm nước đặt tại trên bàn, bên trong cũng không có thiếu thịt, còn có nước nóng, nhìn thấy nước nóng liền biết Mộc Ô Đạo Nhân không chỉ một lần cơm nóng, vì là chính là để cho mình đồ đệ ăn thoải mái một ít. Mộc Ô Đạo Nhân đem thức ăn dọn xong sau nói với Hành Vân đến: "Đi lau lau mồ hôi, ngồi xuống ăn chút, đem thân thể dưỡng cho tốt, ngày mai mới có tinh thần đi thi đấu a."

Hành Vân bị giáo viên của chính mình phụ cảm động không biết nên nói cái gì cho phải, nhìn Mộc Ô Đạo Nhân cái kia già nua mặt, nghĩ đến giáo viên của chính mình phụ ở đây sao mệt nhọc tình huống, còn cố ý cho mình lưu lại tốt như vậy cơm nước, đến chờ mình trở lại ăn, Hành Vân không khỏi hai đầu gối quỳ xuống đất, nghẹn ngào đến: "Đồ nhi nhất định không phụ lòng sư phụ chí vọng, là sư phụ làm về vang." Hành Vân nếu biết rõ bản thân mình hiện nay vô công tiến cảnh, tự nhiên cũng có lòng tin đi thắng được thi đấu, vì là chính hân một thương yêu giáo viên của chính mình phụ làm về vang, là Hành Vân hiện nay năng lực có thể làm cực hạn.

Mộc Ô Đạo Nhân đi tới đem Hành Vân phủ, cười đáp: "Chỉ cần ta Vân nhi cùng Quân nhi hoạt tốt, sư phụ liền hài lòng. Nhớ kỹ, ăn được sau liền không cần cọ rửa bát đĩa, để ở một bên là tốt rồi, một hồi đi ngủ sớm một chút, trước khi ngủ sát lau người, ngày mai thật sạch sẽ lưu loát đi thi đấu."

Nói xong, Mộc Ô Đạo Nhân vỗ vỗ Hành Vân bả vai, hiền lành cười cợt, xoay người đi ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Ngoài Thanh Vũ điện hiện anh tu

Một đêm hành công, Hành Vân vì lại tăng trưởng chút nội lực của chính mình, lại làm thêm rất nhiều nội công tu tập, bởi vì mỗi nhiều một phần nội lực liền nhiều một phần thành công năm. Ngay ở Hành Vân còn muốn làm tiếp một tuần hoàn thời điểm, đột nhiên cảm thấy chính mình ngoài phòng có người ở đi tới đi lui, Hành Vân mở mắt ra, phát hiện hóa ra là sư phụ của chính mình Mộc Ô Đạo Nhân.

Nhìn thấy Hành Vân tỉnh lại, Mộc Ô Đạo Nhân không khỏi tiến lên oán giận đến: "Đều nói rồi muốn nhiều chú ý nghỉ ngơi, tại sao có thể luyện một buổi tôi công?" Mặc dù là trách cứ, thế nhưng Mộc Ô Đạo Nhân quan tâm tình lộ rõ trên mặt.

Hành Vân không khỏi có chút thật không tiện nói đến: "Đồ nhi là muốn ở thi đấu thì có thể quá nhiều chút năm, không muốn để cho sư phụ quan tâm, là đồ nhi sai rồi."

"Vân nhi hay vẫn là nhanh đi rửa mặt đi, thời gian đã chậm." Mộc Ô Đạo Nhân giục đến.

Hành Vân vừa nghe thời gian đã chậm, cũng không tùy vào sốt sắng, mặc dù nói nội công tăng trưởng là chuyện tốt, nhưng nếu như đi trễ tham gia không lên thi đấu, vậy thì là kiếm củi ba năm thiêu một giờ a, liền Hành Vân lấy từ lúc sinh ra tới nay tốc độ nhanh nhất thu dọn thật quần áo, sau khi đánh răng rửa mặt xong, cùng giáo viên của chính mình phụ Mộc Ô Đạo Nhân vội vã hướng về trên núi bước đi. Mà sư đệ của chính mình Hành Quân thì lại hội do Mộc Liên Từ sư phụ cùng đi, mọi người đến Thanh Vũ đại điện trước hội họp.

Thanh Thành thi đấu, mỗi mười năm một lần Thanh Thành thịnh hội, nguyên bản quy định là lấy chương môn cùng với đồng môn làm tiêu chuẩn, trở xuống toàn bộ phái Thanh Thành đệ tử toàn bộ tham gia. Có điều đang tiến hành lại có chút ngoại lệ, đó là bởi vì đang tiến hành bởi vì chương môn tuổi tác quá cao, cho tới bối chữ Mộc thủ tịch đại đệ tử Mộc Chân Từ tuổi tác cũng đã là bốn mươi có hơn. Toàn bộ bối chữ Mộc không có một ba mươi tuổi trở xuống, mà bối chữ Hành tuổi tác to lớn nhất Hành Kiếm cũng có ba mươi. Vì lẽ đó đang tiến hành luận võ người tham gia là ngoại trừ Hành Kiếm ở

ngoài toàn bộ bối chữ Hành đệ tử, tổng cộng có một trăm năm, sáu người, trải qua bốn bánh đào thái, còn lại mười tên người thắng, sẽ tiến vào Thanh Vũ đại điện lấy tu cang cao hơn Thanh Thành võ kỹ.

Mộc Ô Đạo Nhân cùng Hành Văn đến thời điểm đã chậm, chính là bởi vì bọn hắn tới chậm, vì lẽ đó bỏ qua thi đấu khai mạc. Hành Văn vội vàng hướng về Mộc Liên Từ chào một cái, cùng Hành Quân đối với liếc mắt nhìn, còn chưa kịp tới nói chuyện, Vô Quang Từ cũng đã bắt đầu tuyên bố lần này thi đấu tương quan quy tắc.

Lần này luận võ phân tổ là do Vô Quang Từ đến chủ trì, nhìn dưới đài chúng môn nhân đệ tử, Vô Quang Từ nói đến: "Đang tiến hành thi đấu nhân có khách quý ở đây, vì tiết kiệm thời gian, ở chính thức luận võ trước tiên tiến hành kiểm tra, phạm chuẩn bị tham gia thi đấu giả mỗi hai mươi người một tổ, ở trong thời gian quy định thả ra kiếm khí, trường quá bốn thước giả, mới có thể có tư cách tiến hành luận võ, thấp hơn ba thước giả lấy học võ bất lực luận, diện tích ba thước!"

Vô Quang Từ nói xong, dựa theo các đệ tử nhập môn trình tự, bắt đầu chia tổ tiến lên kiểm tra, mà một ít tự mình biết kiếm khí không đủ ba thước đệ tử thì lùi về chỗ cũ. Vô Quang Từ lúc trước nghĩ ra này một phương pháp chính là vì để tránh cho có cái đệ tử khác bởi vì võ nghệ kém cỏi mà làm mất mặt phái Thanh Thành diện, trong đó Vô Quang Từ lo lắng nhất chính là Hành Văn cùng Hành Quân. Hai người kia là phái Thanh Thành bên trong có tiếng "Một tác kiếm khí" kẻ nắm giữ, này nếu như ở Cái Bang, Đường Môn, Hoa Sơn trước mặt chúng nhân tỷ thí, còn không cười đi người khác răng hàm? Phái Thanh Thành đệ tử dĩ nhiên như vậy, sau đó chẳng phải là sẽ trở thành trong chốn võ lâm trò cười?

Mà Vô Quang Từ lại không thể trước đó không cho hai người bọn họ tham gia thi đấu, như vậy không chỉ có không phù hợp quy củ, hơn nữa hai người bọn họ tán sự phụ Mộc Liên Từ cũng không hội giảng hoà, gần nhất Vô Quang Từ đều là nghe nói Mộc Liên Từ thu rồi hai người này "Tên" đệ tử, còn làm nóng người chuẩn bị ở thi đấu ra vừa hiện ra thân thủ, Vô Quang Từ nghĩ thầm, cái này "Thân thủ" hay vẫn là không muốn hiện ra cho thỏa đáng!

Vì lẽ đó Vô Quang Từ đã nghĩ ra kiểm tra một chiêu, mục đích chính là dọa ngăn trở Hành Văn cùng Hành Quân, muốn bọn hắn không ra khỏi hàng. Mà Vô Quang Từ làm thế nào cũng không tính được Hành Văn cùng Hành Quân đã sớm vượt qua hắn thiết trí hạn chế.

Thanh Vũ đại điện trước to lớn trong diễn võ trường, kiểm tra đang tiến hành ở trong, bởi vì Hành Văn cùng Hành Quân nhập môn trễ, vì lẽ đó bị sắp xếp ở rất thấp vị trí, Hành Văn lúc này mới đến cùng Hành Quân nói chuyện: "Sur đệ, người ngày hôm nay tình hình thế nào?"

Hành Văn bởi vì có tự tin, hơn nữa Hành Kiếm cái này có khả năng nhất chiến thắng chính mình Đại sư huynh lại không ra trận, vì lẽ đó hiện tại Hành Văn tâm tình rất là ung dung, liền liên quan tâm tới sự đệ của chính mình.

Bởi vì Hành Quân nhìn về phía mình đáng vẻ rất là quái dị, chính là liền Mộc Liên Từ sự phụ cũng giống như vậy. Lúc này Mộc Liên Từ chính ở cùng sự phụ của chính mình nói chuyện, ánh mắt không ngừng mà phiêu hướng về phía bên mình.

"Sư huynh người không có vấn đề gì chứ?" Hành Quân về mặt đứng là có chút quái dị, đó là bởi vì Hành Quân nhìn ra Hành Văn nội công tăng nhanh như gió, cùng mấy ngày trước đây hoàn toàn khác nhau quan hệ. Mà Mộc Liên Từ cũng là đồng dạng nhìn ra, lúc này chính đang hỏi dò Mộc Ô Đạo Nhân, mà Mộc Ô Đạo Nhân nhưng là bởi vì quan tâm sẽ bị loạn, vẫn đang lo lắng Hành Văn siêu thời gian luyện tập, sợ thân thể hắn có chuyện mà không có chú ý tới, lúc này trải qua Mộc Liên Từ nhắc nhở cũng không cảm nhìn phía Hành Văn, làm Hành Văn có chút không dễ chịu.

Hành Văn nhìn Hành Quân nói đến: "Ta rất khỏe a, một lúc để sư đệ nhìn sư huynh sự tiến bộ của ta." Hành Văn lúc này cũng không biết chính mình sự đệ quái dị về mặt là đã nhìn ra chính mình nội công không giống.

Ngay ở hai người đối thoại thời điểm, kiểm tra cũng đang nhanh chóng tiến hành, bởi vì chỉ cần một tổ hai mươi người dừng lại thả ra kiếm khí liền có thể, hơn nữa không có thực lực đã sớm bởi vì sợ diện tích mà lui ra, vì lẽ đó cho tới bây giờ đều là cùng đi qua như thế, đến một nhóm quá một nhóm, rất là ung dung, cũng cũng rất là nhanh chóng.

Trong nháy mắt cũng sắp đến phiên Hành Văn cùng Hành Quân hai người, mà Vô Quang Từ tọa ở phía xa nhìn thấy cái kia hai cái "Tên" "Một tác" đệ tử dĩ nhiên nghiêng ngàng xếp hạng trong đội ngũ nhân nhả tán gẫu, chỉ khi Vô Quang Từ hàm răng trực đương đương, thầm nghĩ trong lòng: "Một lúc hai người các người nếu như cho ta xấu mặt, chờ diện tích đi thôi, không chỉ là diện tích, ta còn muốn phạt các người hạ sơn, vĩnh viễn không cho trở lại!" Ngay ở Vô Quang Từ thăm hện thời điểm, rốt cục đến phiên Hành Văn tổ này, cũng là cuối cùng một tổ.

Lúc này Đường Môn một ánh mắt của người đi đường cũng dưới sự chỉ điểm của Đường Tinh bắt đầu chú ý Hành Văn. Có điều bởi các phái chỗ ngồi đều sắp xếp rất gần, vì lẽ đó cũng không có công khai thảo luận.

Chỉ thấy đang phụ trách giám sát bối chữ Mộc Mộc Kỳ Từ ra hiệu dưới, mọi người dồn dập rút ra chính mình phối kiếm, chờ Mộc Kỳ Từ "Bắt đầu" sau, vừa vận công dự thi.

Này sáng ngời kiếm, Hành Văn "Đoạn Kiều" liền hiện ra dị thường bắt mắt, cho tới Mộc Kỳ Từ không thể không hỏi: "Vị sư đệ kia, người phối kiếm là xảy ra chuyện gì?" Toàn trường người ánh mắt theo Mộc Kỳ Từ đặt câu hỏi đều chuyển qua Hành Văn cùng hắn này thanh Đoạn Kiều trên. Trong đó một ít nhận thức Hành Văn người đã bắt đầu đang cười chỉ điểm.

Hành Văn thấy phụ trách giám sát sư thúc đặt câu hỏi, không thể làm gì khác hơn là thành thật trả lời đến: "Hồi bẩm sư thúc, cái này là đệ tử phối kiếm, kiếm tên Đoạn Kiều, kiếm mặc dù là đoạn, thế nhưng đệ tử là tự nguyện sử dụng." Hành Văn vội vã giải thích đến.

Thế nhưng hắn lời giải thích này không chỉ không để mọi người thích nghi, trái lại là lập tức gây nên mọi người cười phá lên: "Chỉ có thể phát một tác kiếm khí đồn cùi tập dịch cũng cho kiếm của mình đặt tên? Ta đều còn không lấy đây, ha ha." "Cười chết ta rồi, một cái đoạn kiếm lại vẫn đang hoàng trình trọng gọi là, lập dị a?"

Lúc này ngồi ở quý khách trên đài Triệu Kiếm cũng nhận ra Hành Vân, chỉ thấy hấn chỉ vào Hành Vân đối với mình các đồng môn cười lớn đến: "Ha ha ha ha, các ngươi nhìn thấy không? Còn nhớ ngày hôm qua người tiểu đạo sĩ kia sao? Thời gian một ngày liền đem kiếm của mình làm đoạn kéo, không trách hấn lúc đó không dám ở trước mặt chúng ta biểu diễn đây, ha ha, thực sự là quá thú vị kẻo!"

Lúc này Vô Quang Tử sắc mặt là càng ngày càng khó coi, đặc biệt là ngay ở trước mặt nhiều như vậy người ngoài trước mặt, Hành Vân đến trên như thế một tay, thực sự là để Vô Quang Tử phần nộ, hơn nữa bên cạnh mình Triệu Kiếm biểu hiện càng là khuếch đại, làm cho Vô Quang Tử không khỏi quay đầu trừng Triệu Kiếm một chút, Triệu Kiếm nhưng bởi vì cười đau bụng mà không nhìn thấy, có điều Triệu Bất Ưu là nhìn thấy, cũng gác đến con trai của chính mình biểu hiện có chút quá mức không thận trọng.

Liền lên tiếng đến: "Được rồi!" Triệu Kiếm chính đang cười lớn không đứng lên nổi đến, nghe được chính mình thanh âm của phụ thân không vui, không khỏi ngẩng đầu ngưng cười thanh, lúc này vừa vặn đón nhận Vô Quang Tử phóng tới ánh mắt, cũng rõ ràng chính mình thất lễ, liền chính chính vạt áo, ngồi ngay ngắn người lại. Triệu Bất Ưu lắc lắc đầu, xoay người hướng về Vô Quang Tử liền ôm quyền, nói xin lỗi: "Vừa nãy là khuyển tử thất lễ, mong rằng sư thúc tha thứ."

Này Triệu Bất Ưu bồi phận muốn so với Vô Quang Tử ai đồng lứa, hơn nữa cũng là vì rút ngắn quan hệ lẫn nhau, vì lẽ đó Triệu Bất Ưu vẫn không cần Hoa Sơn chừng môn thân phận, mà là xưng hô Vô Quang Tử bọn hấn làm sư thúc, lấy biểu thị chính mình kính ý, điều này làm cho hấn ở Vô Quang Tử môn trong lòng khá là kiếm được mấy phần hảo cảm. Lập tức Vô Quang Tử "Hừ" một tiếng, xem như là tiếp nhận rồi Triệu Bất Ưu xin lỗi, không lại đi quản Triệu Kiếm.

Mà lúc này Hành Quân cùng hai vị sư phụ cũng nhưng là kinh ngạc nhìn Hành Vân, nhân vì là bọn hấn biết Hành Vân cho dù là võ công không được, cũng không sẽ làm ra như vậy lỗ mãng việc, cái kia không phải Hành Vân tính cách. Hơn nữa hấn phối kiếm lúc nào đoạn đây?

Vị kia phụ trách giám sát Mộc Kỳ Tử nghe được Hành Vân đối với Đoạn Kiều sau khi giải thích không thể làm gì khác hơn là nói đến: "Nếu ngươi mình lựa chọn đoạn kiếm, như vậy kiếm tra vẫn cứ toán công bằng, hiện tại kiếm tra tiếp tục tiến hành!"

Tham gia kiểm tra mọi người nghe được Mộc Kỳ Tử tuyên bố bắt đầu, cũng dồn dập ngưng cười, bình tĩnh lại tâm tình vận công, chỉ thấy từng đạo từng đạo kiếm khí bính phát Nhi Xuất.

Mà lúc này Hành Vân cũng nâng từ bản thân Đoạn Kiều, chính mình uất ức mười năm lâu dài bất bình, cùng mấy ngày qua thương tâm cùng không cam lòng vừa vận toàn bộ do Đoạn Kiều đề phát tiết, chỉ thấy Hành Vân Ngọc Hư công toàn lực thôi phát, một trận kim loại ma sát âm thanh truyền đến.

"Coong!"

Một tiếng vang thật lớn truyền khắp toàn trường! Một đạo hai thước Trường Thanh sắc Kiếm Cương do Đoạn Kiều trên cuồng xạ Nhi Xuất! Mộc Kỳ Tử không nhịn được một tiếng thét kinh hãi: "Kiếm Cương! ? Sao có thể có chuyện đó! ?"

"Kiếm Cương!" Cái từ này nương theo cái kia thanh "Tranh" nhiên nổ vang, trong nháy mắt truyền khắp Thanh Vũ đại điện trước Diễn Võ Trường cùng với quý khách tịch. Mọi người toàn bộ đều ngốc nhìn cái này tiểu đạo sĩ, thậm chí bao gồm đã sớm biết Hành Vân nội tình Đường Môn mọi người.

Hành Vân Kiếm Cương chấn kinh rồi toàn trường, mà vốn là duy nhất nên đã sớm biết Hành Vân nội tình Đường Hân cùng Đường Tinh mọi người cũng là bị kinh ngạc trợn mắt ngoác mồm. Bọn hấn kinh ngạc chính là bởi vì Hành Vân hiện tại Kiếm Cương cũng không phải Đường Tinh trong miệng miêu tả màu nhũ bạch, mà là chính tông "Thanh Thành thanh", lúc đó Đường Hân còn đang kỳ quái tại sao cái kia thần bí tiểu đạo sĩ Kiếm Cương dĩ nhiên không phải phái Thanh Thành đặc hữu màu xanh mà là xưa nay liền chưa từng thấy màu nhũ bạch ?

Giờ có khỏe không, dĩ nhiên thật sự do màu nhũ bạch biến thành màu xanh, vậy thì càng không bình thường, một người làm sao có khả năng có hai loại Kiếm Cương? Hoàn toàn không phù hợp lẽ thường a.

Vô Quang Tử mấy người bọn hấn bồi chữ Vô nhưng là không khỏi vận phần kinh ngạc, hơn nữa hay vẫn là cao hứng dị thường. Kinh ngạc chính là làm sao cái này tên một tác kiếm khí kẻ nắm giữ đột nhiên luyện thành Kiếm Cương? Hơn nữa hay vẫn là dài hai thước Kiếm Cương! Phải biết Hành Vân hấn hiện tại vừa mới mười lăm tuổi!

Ngoại trừ Hành Kiếm cái này phái Thanh Thành bồi chữ Hành đại biểu ở ngoài, phái Thanh Thành bồi chữ Hành bên trong liền cũng không còn có thể sử dụng Kiếm Cương người, này Hành Vân xuất hiện làm sao có thể không cho bọn hấn cao hứng dị thường?

Mọi người ở đây bên trong cao hứng nhất phải kể tới cùng Hành Vân quen thuộc mấy người kia. Hành Quân cái này cùng Hành Vân đồng thời sinh hoạt mười năm sư đệ, tự nhiên là chân thành vì chính mình sư huynh thành tựu cao hứng.

Hành Quân hoàn toàn không nghĩ tới chính mình người sư huynh kia dĩ nhiên có thể như vậy một tiếng hốt lên làm kinh người. Có điều Hành Quân chính mình có chính mình mục đích, hấn nhất định phải vào lần này luận võ bên trong thu được xuất sắc mới có thể, mà không chỉ là tiến vào Thanh Vũ đại điện mười người đứng đầu đơn giản như vậy, chính mình cần chính là chân chân chính chính xuất sắc. Bởi vì như vậy mới có càng to lớn hơn khả năng bị phái Nga Mi tuyển chọn đi học tập Cái Bang võ công.

Hành Quân có sứ mạng của chính mình, vì lẽ đó thấy thế cũng vận công với kiếm, nguyên bản phát sinh bốn thước kiếm khí đột nhiên biến đổi, tương tự một đạo màu xanh Kiếm Cương xuất hiện ở Hành Quân kiếm tiến lên! Dĩ nhiên so với Hành Vân không kém chút nào!

Lần này toàn trường đến đều là yên tĩnh lại, môn phái nào như Cái Bang cùng Hoa Sơn đối với phái Thanh Thành hai người này tuổi tác rất nhỏ tiểu đạo sĩ lại có thể tu luyện tới dài hai thước Kiếm Cương mà cảm thấy rất là ra ngoài dự liệu của chính mình, vốn là đều cho rằng đã già lợm khộm phái Thanh Thành dĩ nhiên ra như thế hai cái tuổi trẻ Tuấn Ngạn, thật là khiến người ta cảm thấy phái Thanh Thành vận may giỏi như vậy. Phái Nga Mi Bạch Vân

trường lão thì lại càng là có chút hối hận, tâm đến: "Lúc trước phải nói thu hai cái Thanh Thành đệ tử mới là, mà bây giờ nhưng chỉ có thể từ bỏ một."

Ở đây những cái kia đã từng đã cười nhạo Hành Vân bối chữ Hành các đồng môn hiện tại trong lòng như là đánh đổ ngũ vị bình như thế phức tạp, các loại tư vị đồng thời xông lên đầu: Đố kị, ước ao, kinh ngạc, thậm chí là sợ sệt bởi vì đã cười nhạo bọn hắn mà đưa tới trả thù.

Cho dù là Hành Vân cùng Hành Quân hai người các sư phụ cũng là các có sự khác biệt cảm khái cùng ý nghĩ.

Mộc Ô Đạo Nhân tuy rằng không biết Hành Vân võ công vì sao lại trong chớp mắt biến tốt như vậy, thế nhưng đối với Hành Quân võ công đến là không có suy nghĩ nhiều, hẳn cho rằng đó là Mộc Liên Từ công lao. Tuy rằng cũng không biết Hành Vân võ công là chuyện ra sao, có thể diện đối với đồ đệ mình thành tựu, Mộc Ô Đạo Nhân hiện tại chỉ có vui mừng này một loại cảm tình.

Vẫn đem Hành Vân cùng Hành Quân cho rằng con trai của chính mình tới đối xử, vì lẽ đó bất luận là bởi vì nguyên nhân gì, chỉ cần bọn hắn võ công tiến bộ là sự thực, như vậy Mộc Ô đạo lòng người bên trong cũng chỉ có vui mừng, có thể còn có chút tự hào. Lúc này Mộc Ô Đạo Nhân nhớ tới Hành Vân ngày hôm qua tự nhủ một câu nói: "Đồ nhi nhất định không phụ lòng sư phụ chi vọng, là sư phụ làm về vàng." Hành Vân làm được, mà đi quân cũng đồng dạng làm được.

Mộc Liên Từ đây là liền rất kinh ngạc, Mộc Liên Từ không chỉ có không rõ ràng Hành Vân võ công lai lịch, chính là liền chính hắn một tay dạy dỗ Hành Quân biểu hiện, cũng là để Mộc Liên Từ xem đầu óc mơ hồ, nguyên bản cho là mình đã nắm giữ tiền đồ Hành Quân dĩ nhiên cũng có thể một hơi phát sinh hai thước trường Kiếm Cuồng, này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ mình đồ đệ đối với mình có cái gì ẩn giấu sao? Mộc Liên Từ hiện tại đã nghĩ tiến lên để hỏi rõ ràng, thế nhưng hắn lại biết hiện tại không phải lúc.

Đến đây, lần này Thanh Thành thi đấu đã không có chút hồi hộp nào có thể nói, cái khác tám vị người thắng cho dù còn không so với cũng không có bất kỳ hào quang, hào quang tất cả đều là thuộc về Hành Vân cùng Hành Quân.

Lúc này Vô Dương Tử từ trong kinh ngạc tỉnh táo lại, nhìn Hành Vân một mặt trầm tư.

Ngày hôm trước hắn là chính mắt thấy được chính mình cháu gái cùng với Hành Vân sự tình, thậm chí cháu gái của mình nhi đưa Hành Vân chiếc nhẫn đều xem ở Vô Dương Tử trong mắt, cái kia ý vị như thế nào, Vô Dương Tử trong lòng rõ ràng vô cùng.

Chỉ là chính mình vì áp chế Đường Môn không thể không đi cùng Hoa Sơn thông gia. Vốn là hắn cũng là biết Viên Tư Dong vốn là không muốn, lão nhân trong lòng cũng rất thống khổ, nhưng vẫn có thể ngạnh quyết tâm đi tới làm.

Có thể hiện ở cái kia Hành Vân nhưng do Thanh Thành yếu nhất đệ tử nhảy một cái trở thành rất có tiền đồ Thanh Thành ngôi sao. Phải biết hiện tại người của phái Thanh Thành mới héo tàn, Vô Dương Tử trong lòng là rất rõ ràng, thế nhưng nhân tài hiếm thấy a! Hiện tại trước mắt lại đột nhiên xuất hiện hai cái! Một là cùng cháu gái của mình nhi yêu nhau người, một nhưng là cùng hắn cùng nhau lớn lên sư đệ.

Cái kia Hành Quân sự, chính mình những ngày qua có thể không ít nghe Mộc Liên Từ ở lỗ tai của chính mình một bên khoe khoang nhắc tới, tự nhiên cũng là đối với Hành Quân cùng Hành Vân thân thể cùng với giữa hai người cảm tình có đại khái hiểu rõ, bây giờ hai người này rõ ràng sẽ trở thành phái Thanh Thành tương lai trụ cột đệ tử kiệt xuất nhưng đều cùng mình phải gả cháu gái có quan hệ lớn lao, điều này làm cho vốn là cũng không để ý cùng Hoa Sơn thông gia hội đối với Hành Vân cảm tình tạo thành thương tổn Vô Dương Tử cảm giác được đau đầu.

"Một hồi này thi đấu sau khi kết thúc nên làm gì tuyên bố cùng Hoa Sơn chuyện đám hỏi đây? Nên làm gì động viên hai người kia đây?" Vô Dương Tử tâm trạng do dự.

Mà ngay ở Vô Dương Tử trầm ngâm thời điểm, Hành Vân nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Nhân duyên trong số mệnh mấy có định

Hành Vân cho đến bây giờ trong cuộc đời đều không có ngày hôm nay lớn mật như vậy đi làm một chuyện, đến tột cùng điều này là bởi vì quan hệ đến mình cùng Viên Tư Dong chung thân hạnh phúc, hay là bởi vì võ công của hắn tiến nhanh mà được lòng tự tin, Hành Vân chính mình cũng không phải quá rõ ràng, hiện tại Hành Vân duy nhất biết đến một điểm chính là, chính mình muốn đi chủ động tranh thủ sự tình khả năng chuyển biến tốt, không thể tùy ý tình thế phát triển mà chính mình nhưng không đi thành tựu, điều này cũng có thể là Hành Vân tính cách trên một lần chuyển biến đi.

Tiến lên hai bước, Hành Vân cất cao giọng nói: "Các vị sư tổ ở trên, Hành Vân có lời muốn nói."

Mọi người tại đây cũng bắt đầu từ lúc trước trong khiếp sợ khôi phục lại, lúc này nghe được Hành Vân, dồn dập đưa mắt chuyển qua Hành Vân trên người, nhìn cái này đột nhiên quật khỏi phái Thanh Thành Tân Tử có lời gì muốn nói.

Mà Vô Dương Tử nghe được cái này để cho mình giật nảy cả mình Hành Vân có chuyện muốn nói, tâm niệm thay đổi thật nhanh bên dưới liền biết đại khái hẳn muốn nói nội dung. Lập tức Vô Dương Tử trong lòng vì đó do dự không dứt.

Cái này Hành Vân cùng hần cháu gái của mình nhi sự tình, ngay lúc đó Vô Dương Tử là xem rõ rõ ràng ràng, tuy rằng bởi vì áy náy không có đi truy cứu bọn hần, nhưng cũng bởi vì Hành Vân ngay lúc đó không quan trọng gì, Vô Dương Tử cũng không hội lo lắng Hành Vân ý nghĩ.

Thế nhưng hiện tại liền không giống, sự tình phát sinh ra biến hóa, cái này Hành Vân cùng hần sư đệ vô công tăng nhanh như gió, trở thành toàn phái Thanh Thành hiện nay bởi chữ Hành bên trong chỉ có ba cái Kiếm Cung cấp cao thủ trẻ tuổi, hơn nữa hai người bọn họ cùng Hành Kiếm to lớn nhất khác nhau là bọn hần mới mới có mười lăm tuổi, điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa tiền đồ vô lượng!

Cái này cũng là tại sao toàn trường khiếp sợ nguyên nhân.

Vì lẽ đó một bên là cùng Hoa Sơn thông gia đến áp chế Đường Môn, một bên là chính mình môn hạ hai cái kiệt xuất đồng thời tiềm lực vô hạn đệ tử trẻ tuổi, đây chính là chính mình môn phái tương lai a. Hai tương cân nhắc bên dưới, thực sự là để Vô Dương Tử khó có thể lựa chọn.

Ngay ở Vô Dương Tử trầm tư không nói thời điểm, Vô Quang Tử nhưng mở miệng.

Toàn bộ phái Thanh Thành bên trong ngoại trừ Vô Dương Tử cái kia chỉ có mấy vị không xuất thế sư thúc ở ngoài, liền muốn mấy chương thanh vũ đại diện Vô Quang Tử có thể cướp Vô Dương Tử. Dù sao Vô Quang Tử là Vô Dương Tử cùng cái khác bởi chữ Vô đồng môn Đại sư huynh.

Làm Vô Quang Tử nhìn thấy Hành Vân cùng Hành Quân biểu hiện kinh người sau, căn bản là không nghĩ nữa bọn hần đến tột cùng là ai đồ đệ, một lòng một dạ muốn đem hai người bọn họ kéo vào chính mình thanh vũ trong đại diện, thành vì là sức mạnh của chính mình, đối với Vô Quang Tử tới nói, đây mới là chính sự.

Vô Quang Tử cũng không biết Hành Vân cùng Viên Tư Dong sự, vì lẽ đó lúc này vừa nhìn thấy Hành Vân có lời muốn nói, mà Vô Dương Tử dĩ nhiên ở một bên cúi đầu trầm tư, liền không ngồi yên được nữa, trong lòng thầm nghĩ: "Sư đệ người ở làm cái gì? Bày đặt như thế cái bảo bối đệ tử không để ý tới?" Liền Vô Quang Tử cũng không chờ Vô Dương Tử lên tiếng, chính mình liền nói với Hành Vân đến: "Nói đi!"

Hành Vân ở phía dưới nhìn thấy Vô Dương Tử cái kia phó suy tư đáng vẻ, liền biết sự tình cũng không phải hoàn toàn không có hi vọng.

Chính mình hiện tại cần phải làm là mau chóng đem sự tình đâm ra đến, bằng không một khi sư tổ tuyên bố cùng Hoa Sơn thông gia, như vậy liền khó hơn nữa cứu vãn lại. Vì lẽ đó, Hành Vân lần này cũng là đánh bạo bác một cái, này đã là cơ hội cuối cùng.

Nhìn thấy Vô Quang Tử đặt câu hỏi, Hành Vân vội vã lớn tiếng đáp trả: "Hành Vân cùng chương môn sư tổ chi tôn nữ Viên Tư Dong lẫn nhau ái mộ, nguyện kết làm vợ chồng, vọng các sư tổ ân chuẩn."

Hành Vân mới vừa nói xong sau, trong lòng liền đột nhiên sản sinh một luồng ung dung cảm giác, liền giống như sự tình đã hoàn mỹ kết thúc như thế, tuy rằng hần tự mình biết sự tình mới bắt đầu mới vừa mới bắt đầu, thế nhưng nếu chính mình bắt đầu đi làm, trong lòng cũng là thiết thực hơn nhiều, "Là tốt hay xấu liền như vậy từng bước từng bước tiếp tục đi đi." Hành Vân thầm nghĩ đến.

Nghe được Hành Vân yêu cầu, toàn trường mọi người sợ là ngẩn người, các người ý nghĩ trong lòng đều là không giống.

Hành Vân lão sư phụ Mộc Ô Đạo Nhân cùng Hành Quân tự nhiên là biết Hành Vân nội tình người, nhiều như vậy năm cùng nhau, Viên Tư Dong cũng không ít chạy đến Hành Vân cùng Hành Quân nơi ở tới chơi, Viên Tư Dong đối với Hành Vân cảm tình, này hai người đứng xem đương nhiên phải so với Hành Vân cái này đương cục giả tình táo nhiều lắm. Mộc Ô Đạo Nhân cùng Hành Quân đã sớm nhìn ra vị này Thanh Thành chương môn cháu gái thích Hành Vân, nhưng cũng chỉ là rõ ràng mà thôi, bọn hần nhưng là không giúp đỡ được gì.

Chỉ là tuyệt đối không ngờ rằng Hành Vân lại dám ở như vậy trước mặt mọi người đem việc này nói ra, này đến là để đối với Hành Vân hiểu rất rõ Hành Quân có chút kỳ quái, tâm đến: "Sư huynh lúc nào dũng khí như thế tăng lên? Hơn nữa việc này tại sao muốn ở hiện tại trước mặt mọi người nói ra?"

Bọn hần đương nhiên không biết Vô Dương Tử muốn dùng Viên Tư Dong cùng Hoa Sơn thông gia tin tức.

Cho tới Mộc Liên Tử, hần cũng không biết thông gia tin tức, hơn nữa hần muốn so với Mộc Ô Đạo Nhân cùng Hành Quân bản thân biết còn thiếu, vốn là hoàn toàn không biết cái bên trong chi tiết nhỏ, có điều theo Mộc Liên Tử phóng đảng bất khuất tính cách, Hành Vân cái này cách làm đến là rất được Mộc Liên Tử thương thức, rất hợp Mộc Liên Tử khẩu vị. Mộc Liên Tử trong lòng thầm nghĩ, "Làm sao mình bình thường liền không nhìn ra cái này trường chặt chẽ vững vàng đồ đệ là gan lớn như vậy chứ?"

Mà những người khác cũng là đều theo đuổi suy nghĩ riêng của mình, không phải trường hợp cá biệt. Đường Tinh còn đang vì Hành Vân cái này tiểu đạo sĩ dũng khí mà âm thầm khâm phục, nghĩ thầm chính mình lúc trước không có cứu làm người, cái này tiểu đạo sĩ cũng khá.

Đương nhiên cũng có cảm thấy Hành Vân cách làm rất là không thích hợp lão luyện thành thực hạng người, dồn dập muốn khiển trách Hành Vân quá mức làm cản hành vi, hiện thời hỗn loạn tung bồng.

Nơi này phản ứng kịch liệt nhất muốn chúc ngồi ở phái Hoa Sơn chỗ khách quý ngồi Triệu Kiếm, vốn là Triệu Kiếm liền xem thường Hành Vân, cho dù là Hành Vân vô công đến Kiếm Cung cực cũng là như thế. Đương nhiên trong đó còn có một chút đố kỵ thành phần trộn lẫn ở bên trong. Hơn nữa

người tiểu đạo sĩ kia lại dám cùng mình cướp nữ nhân? Chuyện cười! Triệu Kiếm đòi này chỉ có đi cướp người khác nữ nhân, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám cướp người đàn bà của hắn, liền Triệu Kiếm cũng không nhận được nữa .

Chỉ thấy Triệu Kiếm "Tăng" lập tức trạm , quay về Hành Vân lớn tiếng đến: "Đồ hỗn trướng! Viên Tư Dong là người đàn bà của ta, lúc nào đến phiên ngươi đến giành với ta?"

Triệu Kiếm này một tiếng, càng làm toàn trường ánh mắt chuyển đến phái Hoa Sơn vị trí quý khách tịch nơi. Bởi vì phái Thanh Thành cùng phái Hoa Sơn thông gia vẫn không có tuyên bố nguyên nhân, vì lẽ đó những người khác cũng không biết trong này chi tiết nhỏ, này Triệu Kiếm liền hiện ra rất là đột ngột , đặc biệt là câu kia "Viên Tư Dong là người đàn bà của ta", rất là làm người dễ hiểu sai lệch.

Triệu Bất Ưu lúc này nhìn thấy toàn trường người ánh mắt đều ở chú ý bọn hắn, tâm trạng đối với con trai của chính mình không thận trọng cảm thấy chút phần nộ, uống đến, "Ngồi xuống! Nơi này có người các vị trưởng bối ở đây, còn chưa tới phiên ngươi đến nói chuyện!"

Thế nhưng Triệu Bất Ưu lại nói đã quá chậm, Triệu Kiếm lời đã ló ra : mở miệng , phái Thanh Thành sắc mặt của mọi người có thể nói là muốn nhiều khó coi thì có nhiều khó coi, bởi vì dù sao Triệu Kiếm rất là không nể mặt phái Thanh Thành, phái Thanh Thành trong lòng mọi người dồn dập nghĩ đến: "Cái gì gọi là người đàn bà của người?"

Hành Vân bắt luận lại làm sao kém, chính là không có ngày hôm nay như vậy xuất chúng biểu hiện, vậy cũng là phái Thanh Thành đệ tử chính thức, bị mắng "Đồ hỗn trướng", tương tự cũng bằng là đang mắng phái Thanh Thành.

Vô Quang Tử người này tuy rằng có rất nhiều khuyết điểm, tỷ như ngoan cố, tự đại cái gì, thế nhưng hắn cũng có cái đối với phái Thanh Thành đệ tử tới nói là cái ưu điểm địa phương, vậy thì là "Tự bệnh" . Nói cách khác, hắn phái Thanh Thành môn hạ đệ tử có thể không được, có thể chính mình đánh chửi, thế nhưng không cho phép người khác tới quơ tay múa chân!

Vốn là vừa nãy Triệu Kiếm cười nhạo Hành Vân thời điểm, Vô Quang Tử liền rất là bất mãn, hiện tại Triệu Kiếm lại tới nữa rồi như thế một tay, Vô Quang Tử mặt đã sắp đuổi tới Vô Tâm Tử tầm kia quan tài mặt , Triệu Bất Ưu thấy thế vội vã muốn tiến lên phía trước nói khiển, nhưng là ở hắn vừa muốn há mồm thời điểm, phía dưới Hành Vân nói liền Triệu Kiếm .

Ngày hôm nay Hành Vân đã là hoàn toàn thả ra , sự tình đã làm rõ, như vậy làm thế nào đều là làm, tự nhiên cũng sẽ không lại giống như dĩ vãng như vậy trông trước trông sau . Nhiều như vậy năm thực sự là rất uất ức Hành Vân, hiện tại vừa vặn một mạch phát tiết đến Triệu Kiếm trên người.

Đặc biệt là Triệu Kiếm câu kia "Viên Tư Dong là người đàn bà của ta" để Hành Vân mẫn cảm phản ứng đến, tuyệt đối không thể để tư dong giả cho người như vậy! Vì lẽ đó Hành Vân ngay lập tức sẽ bác đến: "Cái gì là người đàn bà của người? Người làm sao có khả năng xứng được với tư dong?"

Một câu nói này càng làm Triệu Bất Ưu xin lỗi cho chặn đứng , lần này trên đài liền càng hỗn loạn , trong đó trách cứ Triệu Kiếm có chi, trách cứ Hành Vân không có quy củ cũng có.

Một bên phái Nga Mi Bạch Vân trường lão thì lại hai mắt khép hờ khác nào nhập định không nghe thấy thế sự, mà Đường Hàn thì lại đầy hứng thú nhìn tất cả những thứ này phát sinh.

Đường Hàn ở lúc trước biết được Hoa Sơn đến Thanh Thành thời điểm, cũng đã rõ ràng đây là Vô Dương Tử muốn mượn phái Hoa Sơn đến ép chính mình, vì lẽ đó hiện tại xuất hiện chuyện như vậy, đúng là mình lòng lấy nhọc thời điểm, tự nhiên càng là sẽ không đi ngăn cản . Hơn nữa Đường Hàn còn đang suy nghĩ: "Thật không nghĩ tới Vô Dương Tử dĩ nhiên hội dùng chính mình cháu gái đến cùng Hoa Sơn cái kia xưng tên lang thang công tử Ca nhi thông gia, thực sự là thật quyết đoán a, ha ha, khâm phục khâm phục."

Vô Dương Tử nhìn thấy lúc này đã là náo động đến có chút kỳ cục , liền trạm , thanh ra đàn điền nói: "Yên tĩnh!" Không hổ là hơn năm mươi năm tu vi, chỉ một tiếng, toàn trường trên dưới mọi người, đều cảm thấy chấn động toàn thân, phái Nga Mi Bạch Vân trường lão con mắt cũng mở ra. Toàn trường cấp tốc yên tĩnh lại, chờ phái Thanh Thành chương môn, cả sự kiện nhân vật chính gia Vô Dương Tử lên tiếng.

Vô Dương Tử nhìn một chút Triệu Kiếm, nói thực sự, Vô Dương Tử căn bản là không thích Triệu Kiếm người như vậy, Triệu Kiếm làm người, ở hơn sáu mươi tuổi Vô Dương Tử trong mắt đó là làm sao trang đều không gạt được, muốn không phải vì phái Thanh Thành lợi ích, Vô Dương Tử cũng không sẽ chọn hắn.

Thế nhưng vừa nãy Triệu Kiếm ở đây sao trước mặt mọi người thất thố, Vô Dương Tử cũng thực sự là không tốt lại tuyên bố cùng Hoa Sơn thông gia, chi là Hành Vân cách làm cũng làm cho Vô Dương Tử rất là không vui, Hành Vân làm như thế, quả thực không phải là trước mặt mọi người bức cung sao? Để cho mình làm sao dưới cái này đài?

Vô Dương Tử dùng ánh mắt quét một vòng mọi người nói: "Hôm nay vì là Thanh Thành thi đấu ngày, tất cả lấy thi đấu làm trọng, còn lại việc, sau này hãy nói!"

Quyết định này đối với Hành Vân tới nói kỳ thực đã tính được là là thiên đại tin vui , dù sao đã như thế sự tình đã có khả năng chuyển biến tốt, dù sao cũng hơn thi đấu sau khi liền tuyên bố thông gia kết quả tốt hơn nhiều.

Ngay ở Hành Vân âm thầm cao hứng thời điểm, đột nhiên một tiểu nha hoàn từ đằng xa đi vội mà tới, ở cái này Thanh Thành thi đấu thời gian, một chỉ sẽ xuất hiện ở Thanh Thành nội viện tiểu nha hoàn đột nhiên xuất hiện, này làm thật là một phi thường kỳ quái sự.

Mọi người ở đây mắt nhìn dưới, tiểu nha hoàn chạy đến Vô Dương Tử trước mặt thì thầm, chỉ thấy Vô Dương Tử cùng bên cạnh hắn mọi người đều là sắc mặt đại biến.

"Xảy ra chuyện gì?" Toàn trường người, bao quát Hành Vân ở bên trong trong lòng đều hiện lên ra như thế một vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Cầu xin môn chủ

Hành Vân nhìn thấy một Thanh Thành nội viện nha hoàn chạy đến Diễn Võ Trường, cùng Vô Dương Tử thì thầm sau khi, cho dù Vô Dương Tử cùng bên người mặt của mọi người sắc đại biến, tâm trạng sẽ theo tức dâng lên từng trận bất an: "Nội viện người làm sao hội xuất hiện ở đây? Tại sao Vô Dương Tử sư tổ bọn hắn gặp mặt sắc đại biến? Nội viện đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là tư dong đã xảy ra chuyện gì? Không, sẽ không, đừng suy nghĩ lung tung! Tư dong đã xảy ra chuyện gì?"

Hành Vân dùng sức lắc đầu, thế nhưng lo lắng ý nghĩ không chỉ có không có như Hành Vân mong muốn như vậy bị quăng đến sau đầu, trái lại càng là mãnh liệt, Hành Vân không khỏi khổ não đến: "Ta đang cố gắng a, tư dong, người phải đợi ta. Rất nhanh chúng ta là có thể giống như trước như thế!"

Thế nhưng, Hành Vân bất an nhưng vẫn cứ đang kéo dài tăng cường, lúc này chỉ thấy Vô Hoa Tử tiểu sư tổ cùng với những cái khác các vị sư tổ đơn giản thương nghị hai câu sau, gật gật đầu theo cái kia tiểu nha hoàn đi tới nội viện phương hướng, mà Vô Hoa Tử cái kia vội vã bước chân cũng như là một cái cây búa một hồi một hồi đập vào Hành Vân trong đầu, Hành Vân tâm thần cũng theo Vô Hoa Tử rời đi phương diện mà động.

Trên đài Vô Dương Tử cùng Vô Quang Tử nói nhỏ sau một lúc, do Vô Quang Tử đứng dậy tuyên bố đang tiến hành Thanh Thành thi đấu vẫn cứ tiếp tục tiến hành, thế nhưng Hành Vân cùng Hành Quân trực tiếp thắng được, không cần tái chiến.

Mọi người ở đây đối với kết quả này đương nhiên không cái gì dị nghị, Kiếm Cương cấp cùng kiếm khí cấp khác biệt không chỉ có riêng là thể hiện với đơn giản kiếm khí nồng độ vấn đề, Kiếm Cương không chỉ có nó tác dụng thực tế, mà càng trọng yếu hơn chính là Kiếm Cương chứng minh ý nghĩa. Nói cách khác, một khi một kiếm giả đối địch thì thả ra Kiếm Cương, đầu tiên vị kia kiếm giả đang lúc đối địch trước tiên sẽ chiếm có vũ khí trên ưu thế, đây là Kiếm Cương ý nghĩa thực tế một trong, hơn nữa Kiếm Cương mặt khác một tầng hàm nghĩa nhưng là đi chứng minh vị kia có thể có được Kiếm Cương người nội công tu vi trình độ, mà nội công nhưng là võ công triển khai cơ sở, vì lẽ đó Kiếm Cương cấp cao thủ khác nhau cùng kiếm khí cấp địa phương không chỉ là đang bị Kiếm Cương tăng mạnh vũ khí trên, còn thể hiện ở hết thấy trong vòng công làm trụ cột địa phương, tỷ như tốc độ sức mạnh khinh công thân pháp vân vân.

Vì lẽ đó Hành Vân cùng Hành Quân hai người Kiếm Cương vừa ra, cái khác bối cảnh Hành đồng môn liền biết rõ bản thân mình cùng hai người bọn họ cách biệt khoảng cách, cũng sẽ không đối với Vô Quang Tử quyết định có cái gì dị nghị, huống chi Hành Vân cùng Hành Quân Kiếm Cương đều là có hai thước trường? Kiếm Cương một thước cùng hai thước chênh lệch không phải là gấp đôi đơn giản như vậy.

Vô Quang Tử nhìn thấy mọi người đều không có dị nghị, lúc này tuyên bố thi đấu tiếp tục tiến hành, đồng thời chiêu Hành Vân cùng Hành Quân đến trước đài đến.

Phía sau thi đấu tiếp tục tiến hành, thế nhưng ánh mắt của mọi người nhưng đều là chuyển tới Vô Dương Tử cùng Hành Vân trên người bọn họ.

Nhìn về mặt trầm trọng Vô Dương Tử mọi người, Hành Vân không khỏi một trận khiếp đảm, mà cách đó không xa Triệu Kiếm thì lại một mặt sự phẫn nộ nhìn Hành Vân, Hành Vân hiện tại quả thực đều hữu tâm quá khứ đâm hấn hai kiếm, đương nhiên hiện tại cũng chỉ có thể là âm thầm ngấm lại mà thôi.

Vô Dương Tử nhìn Hành Vân, trong lòng nhưng là một trận cảm thán. Vừa nãy nội viện nha hoàn đến bẩm, nói nhưng là Viên Tư Dong ý đồ tự sát tin tức, tuy nhưng đã bị cho dù phát hiện đồng thời cứu trị, thế nhưng là nhìn ra chính mình cháu gái ý chí đã kiên, sự tình dĩ nhiên nháo đến nước này, thực sự là ra ngoài Vô Dương Tử bất ngờ.

"Đúng là ra ngoài dự liệu của người sao?" Con trai của chính mình trước khi chết khuôn mặt lại dần dần hiện lên ở Vô Dương Tử trước mặt, dường như là ở không hề có một tiếng động tra hỏi.

Vô Dương Tử thở dài một cái, trong lòng tự trách dần dần nhạt đi, trở lại hiện thực, suy tư nói: "Hiện nay tiểu sư đệ đã hãy đi trước hỗ trợ ổn định Dung nhi tình lực, chính mình nhưng phải làm tốt mặt sau quyết định. Từ trước mắt đến xem, thực sự là không tốt tuyên bố cùng phái Hoa Sơn thông gia, bằng không chỉ có thể là ném Thanh Thành mặt của mình."

Như vậy nếu không thể sẽ cùng phái Hoa Sơn thông gia, vậy sẽ phải hoãn cùng mình cùng mình trong môn phái có tiền đồ nhất đệ tử quan hệ, lôi kéo chính mình môn nhân, dùng cháu gái của mình nhi cảm tình xuyên lao hấn, để hắn hết hi vọng sụp đổ địa vị chính mình làm việc, đây là hiện tại Vô Dương Tử cần nhất làm được. Vô Dương Tử lớn tuổi như thế, ở đây sao sáng tỏ đơn giản cân nhắc hơn thiết là căn bản sẽ không có cái gì sơ hở.

Cái kia Triệu Kiếm biểu hiện hôm nay thực sự là quá không ra cái gì, cho dù là chính mình đi từ chối thông gia, Triệu Bất Ưu cũng là không có cái gì tốt nói. Mà sự Thực Thượng hiện tại Triệu Bất Ưu cũng chính đang âm thầm khổ não bên trong, hoàn toàn không có tên hán bên trong" không ưu "Cái kia phân hàm nghĩa.

Chính là bởi vì hán con trai của chính mình không giữ mồm giữ miệng đắc tội rồi toàn bộ phái Thanh Thành, chính mình mưu đến bí tịch kế hoạch xem ra là muốn không thể thực hiện được , lần này chính mình nên làm gì hướng về thân chủ bàn giao đây? Triệu Bất Ưu trong lòng một trận buồn bực, không khỏi ngẩng đầu lên, mạnh mẽ trừng Triệu Kiếm một chút.

Lúc này Vô Dương Tử nhìn chằm chằm Hành Vân rất nhìn một hồi, thở dài một hơi, quay đầu đối với một bên Vô Quang Tử nói đến: "Làm phiền sư huynh cùng chư vị sư đệ tiếp tục chủ trì thi đấu ."

Nhìn thấy Vô Quang Tử bọn hán sau khi gật đầu, Vô Dương Tử xoay người đối với Hành Vân thấp giọng một câu: "Đi theo ta." Dứt lời, làm trước một bước hướng Thanh Thành nội viện đi rồi mở ra.

Một đường không nói chuyện, Vô Dương Tử đi ở phía trước không nhanh không chậm, trên tốc độ Hành Vân vẫn có thể đuổi tới, có điều không khí này nhưng dù là tương đương ngột ngạt , Vô Dương Tử không nói lời nào, Hành Vân tự nhiên cũng không thật mở miệng hỏi dò, kỳ thực Vô Dương Tử là chuẩn bị lôi kéo Hành Vân, có điều này tâm tình biến hóa quá mức mãnh liệt, phản đến hội khiến người thẳng ngời, cho nên khi dưới cũng không làm cái gì biểu thị.

Một già một trẻ hai người ở không còn gì để nói bên trong đi tới Thanh Thành nội viện. Cái này Thanh Thành nội viện về thực chất là phái Thanh Thành bên trong ngoại trừ tới trẻ tuổi ở ngoài hết thấy môn nhân nơi ở, là rất lớn một đám lớn ở lại khu, phái Thanh Thành cũng không khỏi kết hôn, chỉ có điều có môn nhân vì càng tốt hơn luyện công mà không đi kết hôn thôi. Bởi chữ Mộc trở lên tất cả mọi người gia đều ở nơi này, cho dù không kết hôn cũng là như thế, hiện tại một già một trẻ này đi tới chính là Vô Dương Tử nơi ở.

Vào được môn đến, Hành Vân cũng không có nhân tình đi thường thức trong viện mỹ cảnh, theo Vô Dương Tử vội vã chạy tới Viên Tư Dong chỗ ở bên trong, lúc này Viên Tư Dong chỗ ở ngoài phòng đứng không ít lo lắng nha hoàn mẹ tử, nhìn thấy Vô Dương Tử đến sau dồn dập hành lễ, thế nhưng Vô Dương Tử nhưng không có như ngày xưa như vậy đáp lễ, mà là lập tức từ bên trong tìm tới vừa nãy đi đến thanh vũ đại điện trước báo tấn cái kia tiểu nha hoàn, hỏi: "Dung nhi hiện tại thế nào rồi?"

Cái này tiểu nha hoàn nhưng là cùng Viên Tư Dong từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tên là như xuân. Nhìn thấy Vô Dương Tử đặt câu hỏi, như xuân vội vã đáp trả: "Hồi bẩm lão thái gia, sáu lão thái gia mới vừa nói , tiểu thư hiện tại đã không có cái gì quá đáng lo , chỉ là bởi vì mất máu quá nhiều, vì lẽ đó tạm thời cần làm thêm tu dưỡng." Như xuân từ nhỏ là ở Thanh Thành nội viện lớn lên nha hoàn, vì lẽ đó cùng bọn nha hoàn như thế xưng hô Vô Dương Tử bọn hán vì là lão thái gia, mà không phải xưng môn. Mà Vô Hoa Tử nhưng là Thanh Thành Lục tử bên trong hoan hỷ nhất nghiên cứu y đạo, vì lẽ đó vừa nãy cũng là Vô Hoa Tử đi đầu một bước đi chăm nom Viên Tư Dong.

Nghe được như xuân nói Viên Tư Dong không có nguy hiểm tính mạng sau khi, Vô Dương Tử cùng Hành Vân đều là thở dài một cái. Lúc này Vô Hoa Tử cũng từ trong nhà đi ra, nhìn hán chương môn sư huynh một chút, nhíu nhíu mày, ra hiệu đến bên cạnh nói chuyện. Vô Dương Tử thấy thế thì lại mang theo Vô Hoa Tử cùng Hành Vân đi tới thư phòng của chính mình bên trong.

Vô Dương Tử cùng Vô Hoa Tử ngồi xuống, Hành Vân thì lại khoanh tay đứng hầu một bên.

Vô Hoa Tử nhìn một chút Vô Dương Tử cùng Hành Vân, đưa qua một tờ giấy cho Vô Dương Tử, nói đến: "Đây là Tiểu Dung viết, sư huynh ngươi xem một chút đi." Sau khi nói xong, lại thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Hành Vân, nói với Hành Vân đến: "Tiểu Dung như vậy đợi ngươi, ngươi cũng không nên phụ lòng Tiểu Dung a."

Tương đối với Thanh Thành cái khác ngũ tử, Vô Hoa Tử bởi vì tuổi tác nhỏ nhất, vì lẽ đó đối với Viên Tư Dong càng như là phụ nữ trong lúc đó cảm tình, cũng càng dễ dàng bị khi còn bé Viên Tư Dong triền, vì lẽ đó Vô Hoa Tử khi biết Viên Tư Dong cùng Hành Vân quan hệ sau, nhìn thấy song phương nỗ lực cùng si tình, cũng là hạ quyết tâm trợ giúp hai người bọn họ. Liên đối với Vô Dương Tử nêu ý kiến đến: "Sư huynh, Tiểu Dung có thể đủ tình đến đây, mà Hoa Sơn cái kia Triệu Kiếm làm người làm sao, sư huynh cũng là tận mắt đến, ta xem hay vẫn là làm thỏa mãn Tiểu Dung cùng Hành Vân hai người bọn họ nguyện đi." Nói xong hướng về Hành Vân liếc mắt ra hiệu.

Này Hành Vân coi như là lại bồn cũng biết hiện tại nên làm sao đi làm, liền lập tức quỳ đến ở địa đến: "Vọng sư tổ tác thành!"

Vô Dương Tử cảm Viên Tư Dong di thư, tâm trạng cũng là một trận âm u, chính mình qua nhiều năm như vậy vẫn chịu đủ áy náy nổi khổ, đối với con trai của chính mình con dâu áy náy thời khắc tâm phệ trái tim của chính mình, mà chính mình dĩ nhiên lại đem chính mình duy nhất cháu gái bức đến mức độ như vậy, chính mình qua nhiều năm như vậy đến tột cùng là đang làm những gì? Vô Dương Tử thường thường như vậy ở hỏi mình, thế nhưng không có đáp án.

Nhìn thấy trước mắt quỳ Hành Vân, trong tay nắm cháu gái của mình nhi di thư, vốn là đã làm ra lựa chọn Vô Dương Tử rốt cục mở miệng : "Thôi, theo các ngươi đi thôi."

"Thôi, theo các ngươi đi thôi." Đây chỉ là bảy chữ, đối với Hành Vân tới nói nhưng là càng hơn vạn nói, tất cả hết thấy đều quá khứ , chính mình rốt cục có thể cùng Viên Tư Dong vĩnh viễn cùng nhau mà không có trở ngại, mà chính mình hiện tại cũng coi như là luyện võ thành công, tất cả phảng phất cũng bắt đầu biến về đẹp, ngay ở Hành Vân muốn bái tạ hai vị sư tổ thời điểm, ngoài cửa truyền đến như xuân hoảng loạn tiếng bước chân, trong phòng ba người nghe tiếng đều trầm , hướng về ngoài phòng nhìn tới, chỉ thấy như xuân rồi ren nói đến: "Không tốt , tiểu thư đột nhiên không còn mạch đập!"

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Long tể thiên biến muốn bay đẳng

Ba ngày, Hành Quân đã rời đi ba ngày, mà Hành Văn canh giữ ở Viên Tư Dong ngoài cửa cũng đã ba ngày.

Ba ngày, Viên Tư Dong vẫn cứ không có tỉnh lại.

Vô Hoa Tử theo lệ đã kiểm tra Viên Tư Dong sau, từ trong nhà đi ra, nhìn thấy Hành Văn vẫn là cùng hấn đi vào thì như thế ngờ ngạc ngồi ở trong sân, không khỏi lắc lắc đầu.

Viên Tư Dong ba ngày chưa tỉnh, Hành Văn cũng là ba ngày chưa cách nơi này viện, Vô Hoa Tử thấy Hành Văn dáng dấp như thế, lòng mày không khỏi hơi trứu, trong lòng thầm nghĩ: "Cái này Hành Văn đối với Tiểu Dung xác thực si tình vô cùng, có điều tiếp tục như vậy cũng không là cái biện pháp. Ba ngày qua, Tiểu Dung mạch tượng đã vững vàng, ngoại trừ không có tỉnh lại ở ngoài, những phương diện khác tất cả bình thường, tuy rằng vẫn còn có chút làm người lo lắng, nhưng nói tóm lại, nguy hiểm đến tính mạng đã không có. Hơn nữa ba ngày qua này phải Thanh Thành đã là khắp cả xin mời xuyên bên trong danh y, có thể đến danh y kết luận cùng mình nói tới cũng đều là gần như.

Chỉ là Tiểu Dung đến tột cùng phải bao lâu sau mới có thể tỉnh lại, này nhưng là cái vấn đề lớn, thậm chí có vĩnh viễn cũng vẫn chưa tỉnh lại khả năng."

"Nhưng là bất luận làm sao, cũng không có thể liền như thế vẫn ngốc ngồi ở chỗ này bảo vệ chứ? Phải biết võ công một đạo không tiến ắt lùi, cái này Hành Văn lại là hiện nay Thanh Thành bối chữ Hành đệ tử bên trong kiệt xuất nhất một, tuyệt đối không thể liền để hấn như thế hoang phế." Muốn thôi, Vô Hoa Tử đi tới Hành Văn trước mặt ngồi xuống.

Hành Văn nhìn thấy Vô Hoa Tử ngồi ở chính mình đối diện, cũng là tỉnh táo lại, liền vội vàng hành lễ. Kỳ thực Hành Văn ngồi chờ ra cũng không chỉ là sầu khổ, hấn còn đang suy nghĩ có biện pháp gì có thể khiến Viên Tư Dong tỉnh lại. Hành Văn cũng không phải một chỉ có thể tự oán hối tiếc người, chỉ cần còn có một tia hi vọng, Hành Văn đều sẽ đi thử một lần.

Nhưng vấn đề là trước đây mọi người đã từng thử rất nhiều loại biện pháp, tỷ như do Vô Dương Tử hoặc là Hành Văn ở Viên Tư Dong bên tai hô hoán mưu đồ tỉnh lại Viên Tư Dong ẩn sâu ý thức chờ chút, nhưng cũng đều không có hiệu quả gì.

Có điều, nhìn thấy Viên Tư Dong ba ngày chưa tỉnh, thân thể nhưng phản đến là an ổn đi, này đến là khiến Hành Văn vừa thở phào nhẹ nhõm, lại nhắc lên tâm, thử một hơi là ít nhất Viên Tư Dong sinh mệnh không còn nguy hiểm, người chỉ cần còn sống sót thì có tất cả khả năng, thế nhưng Viên Tư Dong vẫn không có tỉnh lại nhưng cũng là để Hành Văn lo lắng không thôi, mặc dù nói "Tất cả đều có khả năng", nhưng phương pháp đều từng thử, khả năng này ở nơi nào đây? Hành Văn trong lòng không chắc chắn.

Vì lẽ đó, Hành Văn vẫn ngồi ở chỗ này suy nghĩ lung tung sững sờ, bị Vô Hoa Tử nhìn cái đầy mắt, mãi cho đến ngày hôm nay, Vô Hoa Tử thực sự là không nhìn nổi, vì lẽ đó đi tới, muốn để cho mình Thanh Thành hiện nay này duy nhất một có tiền đồ bối chữ Hành đệ tử tỉnh lại.

Tại sao là "Hiện nay duy nhất một có tiền đồ"? Đó là bởi vì Hành Quân đi tới Cái Bang, muốn hai năm mới có thể trở về, mà đi kiếm nhưng là trở lại tham gia một chuyến thi đấu sau lại hạ son tới luyện đi tới, hiện tại toàn bộ núi Thanh Thành trên bối chữ Hành bên trong, duy nhất có thể lấy ra được đệ tử cũng chỉ có Hành Văn như thế một. Như vậy xem ra, Hành Văn cũng coi như là cuộc đời lần đầu biến như vậy bị người coi trọng, tuy rằng chính hấn cũng không có nhận ra được.

Vô Hoa Tử nhìn Hành Văn nói đến: "Tiểu Dung hiện tại tình hình đã là rất ổn định, còn tỉnh táo phương pháp, đại gia cũng là từng thử không ít, thế nhưng người cũng nhìn thấy, đều không cái gì thực tế tác dụng, vì lẽ đó cũng chỉ có chờ đợi xem." Nói nhìn một chút Hành Văn có chút nản lòng đáng về, Vô Hoa Tử nói tiếp đến: "Người cũng không dùng quá mức lo lắng, nơi này còn có người mấy vị sư tổ ở a, Tiểu Dung tuyệt đối sẽ không lại xảy ra vấn đề gì, phải biết quan tâm Tiểu Dung có thể không chỉ là một mình người a, hấn còn có sáu cái gia gia đây."

Ngay ở Vô Hoa Tử khai đạo Hành Văn thời điểm, Mộc Liên Tử cũng tiến vào đến. Nhìn thấy Hành Văn không ngoài dự đoán ở đây, cũng là không khỏi một trận cảm thán. Mộc Liên Tử hấn tuy rằng đối với đồ đệ mình hiện tại cách làm không phải rất gặt bừa, nhưng đối với đồ đệ mình si tình cũng rất là tán thưởng, dừng xem Mộc Liên Tử xưa nay hành vi cử chỉ vô cùng hào hiệp, kỳ thực bản thân hấn là cái cực trọng tình cảm người, bằng không cũng không sẽ ở bị phạt hạ son lang thang sau mười hai năm, một chỉ triệu hoán liền vừa nặng về Thanh Thành.

Mộc Liên Tử tiến lên cùng Vô Hoa Tử gặp lễ sau, cũng ngồi xuống, nói với Vô Hoa Tử đến, "Làm phiền sư thúc chăm sóc Hành Văn, đứa nhỏ này thực sự là sẽ về người thêm phiền phức, Mộc Liên vậy thì đem Hành Văn mang đi."

Vô Hoa Tử nghe vậy cười đáp: "Người là sợ người tới thăm sư thúc đem người bảo bối này đồ đệ cướp đi chứ?"

Nguyên lai mấy ngày qua, Vô Quang Tử cũng là thường xuyên đến nơi này loanh quanh. Ngoài miệng nói chính là nhìn chính mình Tôn diệt nữ bệnh tình có hay không có chuyển biến tốt, kỳ thực chủ yếu mục đích hay vẫn là Hành Vân. Hành Vân bây giờ có được thành tích như vậy, Vô Quang Tử không đem hấn kéo vào thanh vũ Điện Tài là quái sự, nhưng mỗi khi nhìn thấy Hành Vân dáng dấp như thế giữ ở ngoài cửa, Vô Quang Tử cũng đành phải thôi.

Tất cả những thứ này tự nhiên đều bị Mộc Liên Tử nhìn thấy trong mắt, muốn nói mình thật vất vả thu rồi hai cái đồ đệ, hiện tại làm một đi tới phái Nga Mi, mà mặt khác một lại bị Vô Quang Tử nhìn chăm chú trên, như thế nào đi nữa nói, Mộc Liên Tử cũng cũng không thể đem Hành Vân giao cho Vô Quang Tử, vì lẽ đó hấn phải nghĩ biện pháp trước ở Vô Quang Tử tính nhẩn nại tiêu hao chờ tận trước đem Hành Vân tiếp đi. Kỳ thực cái này cũng là Mộc Liên Tử không ngờ rằng chính mình hai cái đồ đệ biểu hiện cũng như này đoạt người tai mắt. Hiện ở đây sao làm cũng là không có cách nào.

Thu dọn một hồi tâm tư, Mộc Liên Tử mở miệng nói với Vô Hoa Tử đến: "Mộc Liên mới vừa đi hỏi dò quá chừng môn, bởi vì Tiểu Dung ba ngày đều không có tỉnh lại, đại gia cũng đều thử nhiều như vậy phương pháp không có kết quả, vì lẽ đó Mộc Liên nghĩ, Tiểu Dung này tỉnh lại hi vọng e sợ trong khoảng thời gian ngắn là không có khả năng lắm." Nhìn thấy Hành Vân cái kia âm u vẻ mặt, Mộc Liên Tử cười cợt an ủi đến, "Vân nhi không cần phải lo lắng, người biết sự phụ đi tìm chủng môn làm cái gì sao?"

Hành Vân một mặt mờ mịt nói: "Đồ nhi không biết."

Mộc Liên Tử cười đáp: "Ta đi cầu chủng môn đồng ý ta hạ sơn tìm một vị tiên bối." Nhìn thấy Hành Vân vẫn cứ không rõ, Mộc Liên Tử thừa nước đục thả câu nói: "Này trong chốn võ lâm có một vị lấy thuốc xưng hậu thế cao nhân tiên bối, ở tại Thiên Nhai Nam Sơn, tự hào Đan Thần."

Vô Hoa Tử kinh đến: "Đan Thần? Lão nhân gia người không phải đã tuyên bố không gặp bất luận người nào sao? Nếu có thể được Đan Thần trợ giúp, Tiểu Dung bệnh liền không có chút nào là vấn đề."

Vô Hoa Tử tuổi tác tuy rằng không lớn, nhưng bối phận nhưng là rất cao, hiện tại chủng môn các phái đều muốn thấp hấn đồng lứa, mà có thể làm Vô Hoa Tử gọi "Lão nhân gia", tuổi tác bối phận tự nhiên khá quan.

Hành Vân nghe được Vô Hoa Tử sau, con mắt đột nhiên sáng ngời.

"Nếu có thể được Đan Thần trợ giúp, Tiểu Dung bệnh liền không có chút nào là vấn đề." Vô Hoa Tử âm thanh vang vọng ở Hành Vân bên tai, Hành Vân liền giống như đột nhiên nhìn thấy hi vọng, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, đối với Vô Hoa Tử cùng sự phụ của chính mình Mộc Liên Tử hỏi, "Vị kia Đan Thần lão tiên bối, hấn tại sao tuyên bố không gặp bất luận người nào? Cái kia chúng ta nên làm như thế nào mới thật đây?" Hành Vân đương nhiên biết sự phụ của chính mình Mộc Liên Tử sẽ không không có chuyện gì nắm một không hề nắm chủ ý đến đùa giỡn, đặc biệt là quan hệ đến Viên Tư Dong an nguy, chỉ là lo lắng không thấy được cái kia Đan Thần.

Mộc Liên Tử đối với Hành Vân cười nói: "Có thể còn nhớ sự phụ cho người ăn Phật Tỳ Tái Tạo Đan sao?"

Hành Vân gật đầu đến, "Đồ nhi đương nhiên ký, chẳng lẽ cái kia Phật Tỳ Tái Tạo Đan chính là Đan Thần lão tiên bối tặng cho?" Có điều Hành Vân trong lòng cũng rất là buồn bực, "Làm sao kim Thiên Mộc Liên Tử sự phụ nói chuyện như thế không thoải mái? Trước đây sự phụ nói chuyện rất thoải mái, xưa nay liền không thừa nước đục thả câu a, hơn nữa sự phụ hay vẫn là ghét nhất loại này đem lại nói một nửa ăn một nửa hành vi người."

Kỳ thực Mộc Liên Tử làm sao muốn nói như vậy? Hấn chỉ có điều là muốn dùng cái phương pháp này đến hấp dẫn mở Hành Vân chú ý, làm cho Hành Vân buông lỏng một chút tâm thái mà thôi, coi là thật là để tâm lương khổ vô cùng. Có điều Mộc Liên Tử nếu như biết Hành Vân hiện ở suy nghĩ trong lòng, tất nhiên thì sẽ không lại nói như vậy.

Nhìn thấy Hành Vân đoán được Phật Tỳ Tái Tạo Đan vì là Đan Thần tặng cho, Mộc Liên Tử cười đáp: "Đúng là như thế."

Này Đan Thần lai lịch ở trong chốn võ lâm vẫn là cái mê, hấn tuổi tác cũng đồng dạng là cái mê, người trong võ lâm chỉ biết là rất nhiều năm trước liền như thế bỗng dưng xuất hiện một vị cả thế gian Vô Song thầy thuốc, một thân rất là nhiệt tâm vì là người trong võ lâm xem bệnh, mà mỗi khi đều là thuốc đến bệnh trừ, năm đó Võ Lâm tôn vì là "Được Thánh".

Có điều sau khi người này đột nhiên tuyên bố không lại vì là bất luận người nào trị liệu, chuyên tâm kết lô luyện đan đi tới, mà mọi người cũng là dần dần đối với hấn xưng hô do "Được Thánh" chuyển thành "Đan Thánh", bất luận "Được Thánh" cũng được, "Đan Thánh" cũng được, những danh xưng này đều nói rõ một điểm, đó chính là hấn ở y đạo trong được vật tu vi đã là Siêu Phàm Nhập Thánh. Có điều hấn đến rất là không thích "Đan Thánh" cái danh xưng này, mà là yêu thích người khác gọi hấn là "Đan Thần".

Từ Đan Thần thanh danh tức lên ngày nào đó trở đi liền chưa từng nghe qua đồng loạt hấn không có y chữa khỏi bệnh, vì lẽ đó cho dù hấn từ lâu tuyên bố không lại vì là bất luận người nào trị liệu mà là chuyên tâm luyện đan, nhưng ngược lại đi bãi phòng tìm đan người vẫn cứ nói liền không dứt.

Bất đắc dĩ, Đan Thần không thể làm gì khác hơn là xa phó Thiên Nhai (chú 1), ở Nam Sơn bên trong chọn vừa ẩn tế vị trí ở lại, bởi vì nơi đó quá mức xa xôi lại có biên rộng cách xa nhau, vừa mới né qua phần lớn người. Nhưng mà, vẫn có mấy người có thể tìm được hấn, lúc này liền muốn xem người kia Tạo Hóa, nếu như hợp tính khí của hấn, như vậy cũng có thể nhận lấy mấy viên viên thuốc, có điều cho tới cái kia viên thuốc có phải là người cần thiết? Vậy thì khó nói.

Mà Mộc Liên Tử năm đó bị phạt hạ sơn lưu lạc giang hồ, mạn không mục tiêu lưu lãng tứ xứ, cũng là năm Kinh Nhân nhất thời hiếu kỳ muốn đi xem hải, đồng thời muốn nhìn một chút trong chốn võ lâm nghe đồn Đan Thần đến tột cùng là cái hình dáng gì, dĩ nhiên bặt núi thiệp thủy chạy đến xa xôi hoang vu nhai châu, càng thú vị chính là, hai người này ở chuyện phiếm bên trong dĩ nhiên rất nhiều gặp lại hận muộn tâm ý, cho nên mới có sau đó tặng đan cử chỉ.

Lần này nhai châu hành trình, Mộc Liên Tử tuy rằng cũng không thể hoàn toàn xác định đến Đan Thần nơi đó liền nhất định có thể được đúng bệnh đan được, có điều nghĩ đến kém cỏi nhất cũng có thể nghe một chút Đan Thần cái này y đạo Thánh Thủ đối với Viên Tư Dong bệnh tình ý kiến, vậy cũng là rất tốt .

Mộc Liên Tử nhìn thấy Hành Vân cả ngày vì là tình khổ, thật là sa sút, mà mình làm vì là sự phụ của hắn, không thể liền như thế ngồi xem mặc kệ, liền liền hướng chương môn báo cáo, muốn dẫn Hành Vân đi một chuyến nhai châu, không chỉ là đi tìm đan, thuận tiện còn là một rèn luyện cơ hội, để Hành Vân hạ sơn trông trải một hồi lòng dạ, miễn thời gian dài sầu bi ứ ra bệnh đến.

Vô Dương Tử tự nhiên là đáp ứng rồi, dù sao mình cháu gái vẫn liền như thế không tính lại cũng không là sự việc, nhiều như vậy danh y kết luận cùng mình sư đệ nói cũng đều là giống nhau, vậy thì không thể chỉ như thế làm chờ tự nhiên tỉnh táo, nếu như vạn nhất thanh vẫn chưa tỉnh lại đây?

Vì lẽ đó làm thêm mấy tay chuẩn bị là tất nhiên, hơn nữa chính mình cái này chuẩn cháu rể tình huống cũng không là rất tốt, đối với mình cháu gái chuyên tình là chuyện tốt, nhưng nếu như đem thân thể làm hỏng, chờ cháu gái của mình nhi sau khi tỉnh lại nhìn thấy một bệnh đến Hành Vân, vậy cũng rất nguy hiểm.

Ngay sau đó Vô Dương Tử đối với Mộc Liên Tử đề nghị này rất là tán thành, ngay lập tức sẽ đồng ý, trả lại Mộc Liên Tử chỉ một bút bạc làm trên đường lộ phí.

Mộc Liên Tử khi chiếm được chương môn trả lời chắc chắn sau, liền lập tức chạy tới nơi này tìm tới Hành Vân, cướp ở Vô Quang Tử động thủ trước đem người mang đi, còn võ công mà, dọc theo con đường này thời gian đầy đủ vô cùng, liền do chính mình ở trên đường một bên hành một bên giáo đi, làm không cần thận còn có thể gặp phải chút mất không mở mầu tặc cái gì, vừa vận để Hành Vân luyện tập một chút thực chiến, nhất cử lưỡng tiện.

Ngay sau đó, Mộc Liên Tử hướng về Hành Vân cùng Vô Hoa Tử giải thích cái Trung Nguyên do, Hành Vân tự nhiên là ngay lập tức sẽ đáp ứng rồi, vì Viên Tư Dong bệnh tình chuyển biến tốt, Hành Vân cái gì đều là đồng ý đi thử nghiệm. Mà Vô Hoa Tử tự nhiên là không có cái gì cái khác ý kiến. Liền Mộc Liên Tử lập tức mang theo Hành Vân trở lại Mộc Ô Đạo Nhân nơi đó, lại là một phen nói rõ tình huống sau, trở lại chỗ ở của chính mình, đi chuẩn bị kỹ càng bọc hành lý, để sáng sớm ngày mai xuất phát.

Lúc này Hành Vân cũng đang chuẩn bị, chính mình lần này hạ sơn có Mộc Liên Tử sự phụ làm bồi, tự nhiên là không cần lo lắng vấn đề an toàn, có điều làm Hành Vân nhìn thấy treo trên tường cái kia đem mình bình thường dùng Thiết Kiếm thì, không chỉ có nhớ tới chính mình cái kia hai cỗ độc lập vận hành chân khí.

Tuy rằng Hành Vân chính mình vẫn muốn thí nghiệm một hồi đồng thời vận dụng hai loại chân khí là cái hình dáng gì, thế nhưng vẫn sợ nắm giữ không thuần thục Nhi Xuất hiện vấn đề.

Lần này hạ sơn, nghe nói muốn đi địa phương rất là xa xôi, phải có một quãng thời gian rất dài ở bên ngoài, vì lẽ đó Hành Vân đưa tay đem này thanh Thiết Kiếm lấy xuống, sờ sờ nhân vì chính mình nhiều năm qua vẫn nắm chặt, mà bị ướt đầm mồ hôi chuỗi kiếm, một luồng quen thuộc mà cảm giác an toàn xông tới trong lòng.

"Mang tới người đi." Hành Vân đem Thiết Kiếm bối ở trên lưng, cứ như vậy, Hành Vân trên lưng thì có hai cái kiếm, cảm giác tựa hồ cũng không tệ lắm.

Liền như vậy bận rộn một trận, đợi được toàn bộ sửa soạn xong hết sau, Hành Vân lật xem cái kia bản Viên Tư Dong tặng cho hắn bí tịch, tuy rằng cái kia ngăn ngăn trong bí tịch dung cũng đã khắc ở Hành Vân trong đầu, thế nhưng Hành Vân cũng không có bởi vì bảo mật mà đem bí tịch thiêu hủy hoặc là tiêu hủy, bởi vì đó là Viên Tư Dong đối với hắn thâm tình chứng cứ cùng kỷ niệm, vì lẽ đó Hành Vân muốn vẫn cất giấu, mỗi khi buổi tối đến, một người thời điểm, hắn đều muốn xuất ra đến phiên phiên, một khắc đó, Hành Vân tâm sẽ tràn ngập yên tĩnh cùng hạnh phúc.

Lần này mình muốn thời gian dài rồi đi, bí tịch càng muốn thích đáng ẩn tàng, mang ở trên người chính mình hiển nhiên cũng không an toàn, liền Hành Vân đem bí tịch dùng giấy dầu cẩn thận bảo được, chôn ở chính mình giường chân gạch xanh dưới. Giẫm giẫm, xác nhận cùng thường ngày không có khác nhau sau, Hành Vân thoải mái ngồi trở lại đầu giường, bắt đầu rồi này sau ba ngày lần thứ nhất hành công.

....

Trời đã sáng, một loạt tiếng bước chân đem Hành Vân từ hành công bên trong lôi trở lại, mở mắt ra, nhìn thấy chính là giáo viên của chính mình phụ Mộc Ô Đạo Nhân đang vì mình chuẩn bị điểm tâm, nóng hổi điểm tâm.

Ăn xong giáo viên của chính mình phụ vì chính mình làm điểm tâm, Hành Vân rơi lệ .

Ngăn ngăn ba ngày bên trong, Mộc Ô Đạo Nhân cái kia hai cái vẫn bồi ở bên người, phảng phất thân sinh con đồ đệ, trước sau rồi đi hắn, thời khắc này, Mộc Ô Đạo Nhân cái kia xoay người bóng lưng tựa hồ càng thêm suy già rồi.

Chú 1: Nơi này chỉ Thiên Nhai tức chỉ nhai châu, kim đảo Hải Nam Sanya chờ địa (đại khái phương vị, như có miêu tả không chính xác địa phương, mong rằng vui lòng chỉ rõ, ha ha)

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Sơ lịch giang hồ dạ canh ba (1)

Lần thứ nhất hạ sơn Hành Vân đối với thế giới bên ngoài cùng thiếu niên bình thường như thế mới mẻ, Mộc Liên Từ dĩ nhiên đối với này cũng không có làm thêm ngăn cản, bởi vì đây là chuyện tốt. Dọc theo đường đi Mộc Liên Từ tận lực khai đạo Hành Vân, để Hành Vân tâm cảnh có thể thả ra một ít, hơn nữa ít nhất ở Mộc Liên Từ góc độ xem, khai đạo nhiều lên hiệu quả hay vẫn là rất tốt.

Được được phục được được, ngày hôm đó thầy trò hai người đi trên đường, nhìn thấy bởi con đường hẻo lánh, rất lâu đều chưa từng nhìn thấy người đi đường, liền Mộc Liên Từ liền bắt đầu rồi đối với Hành Vân ở khinh công trên truyền thụ.

Hiện nay Hành Vân nội công đã xem như là thành công, chỉ bằng mới có mười sáu tuổi tức bước vào Kiếm Cương cấp tu vi, bắt được toàn bộ trong chốn vô lâm cùng bạn cùng lứa tuổi tới so sánh cũng là cực kỳ ưu dị, mà Hành Vân kiếm pháp, tức 'Thanh Phong mưa rào mười sáu thức' tuy rằng học được thời gian không lâu, thế nhưng tốt xấu cũng coi như là học được, duy độc ở này khinh công một bên trên, Hành Vân nhưng là không có cái gì sở học, chỉ có điều là điểm đáng thương Thanh Thành nhập môn đề tặng thuật mà thôi. Liền Mộc Liên Từ cũng là thừa dịp này chạy đi một quãng thời gian, từ bỏ thừa xe, cùng Hành Vân một đường một bên luyện tập, vừa tiến lên.

"Long Tiễn Phi Thuật tinh túy ở một 'Tề' tự bên trên, tề giả đẳng vậy, phát lực chỗ xuất phát từ bàn chân, nắm giữ được rồi 'Đẳng', cũng là học được rồi Long Tiễn Phi Thuật." Nói, Mộc Liên Từ biểu thị nổi lên, chỉ thấy Mộc Liên Từ thanh sam phiêu phiêu, tiêu sái Lâm Phong, phảng phất vũ đạo: "Long Tiễn Phi Thuật không ở cố định chiêu thức bộ pháp, mà trùng nhập gia tùy tục cùng tùy cơ ứng biến, như có thể làm được biến nặng thành nhẹ nhàng, thu phát tự nhiên, liền có thể tùy ý người bay vút biến hóa rồi."

Nói tới chỗ này, Mộc Liên Từ ngừng lại, nhìn Hành Vân ở một bên diễn luyện, cũng đang cẩn thận chỉ điểm đến: "Long Tiễn Phi Thuật là vừa có thể đi xa cũng có thể gần đầu khinh công thân pháp, đặc biệt là phối hợp bản môn kiếm pháp 'Truy Phong hai mươi bốn kiếm' cùng với 'Thanh Phong mưa rào mười sáu thức' đồng thời sử dụng, có thể uy lực tăng gấp bội, đương nhiên cũng có thể phối hợp quyền chưởng sử dụng, tỷ như bản môn 'Đại Đạo huyền chỉ', còn này chỉ chưởng công phu, chờ Vân nhi khinh công thành công tài học không muộn." Nhìn một chút Hành Vân, Mộc Liên Từ tiếp tục nói: "Học võ tới kỳ ham nhiều, có câu nói tốt, 'Ham nhiều tước không nát', học võ cũng là như vậy."

Hành Vân dọc theo đường đi để tâm học 'Long Tiễn Phi Thuật', thầy trò hai người chạy đi thì, Hành Vân đang không có người qua đường thời điểm toàn bộ đều là ở dừng còn không phải rất nhàn nhuỷ 'Long Tiễn Phi Thuật' đến chạy đi, vì là chính là mau chóng quen thuộc nắm giữ môn khinh công này. Hành Vân khắc khổ tu tập khiến một bên Mộc Liên Từ cảm giác được rất là vui mừng, thầm nghĩ đến: "Chính mình tên đồ đệ này tuy rằng không bằng một cái khác như vậy thiên tư tuyệt đỉnh, thế nhưng ở khắc khổ cùng nghị lực trên nhưng là cao cấp nhất, 'Nghị lực', Võ Giả chuẩn bị tinh thần, bằng không cho dù là tư chất cho dù tốt, không có nghị lực cũng là toi công."

Có điều vui mừng quy vui mừng, mỗi khi Mộc Liên Từ nhìn thấy chính mình tên đồ đệ này đang sử dụng 'Long Tiễn Phi Thuật' thì, không ngừng mà lác ở trước mắt mình cái kia cực kỳ dễ thấy giao nhau song kiếm thời điểm, Mộc Liên Từ liền không khỏi nhíu chặt lông mày, thậm chí luôn có đưa tay cho cặp kia kiếm hái xuống ý nghĩ.

Vì thế, Mộc Liên Từ còn có ý hỏi qua Hành Vân, tại sao muốn bồi hai cái kiếm, đồng thời uyển chuyển ra hiệu hấn tên đồ đệ này, tốt nhất hay vẫn là hái xuống một cái. Thế nhưng được trả lời nhưng là "Không nỡ" giữ Thiết Kiếm lại, vì lẽ đó liền đồng thời dẫn theo đến, cũng "Không nỡ" hái xuống một cái.

Bất đắc dĩ Mộc Liên Từ nhìn mình đồ đệ lưng đeo song kiếm, vừa vào giang hồ chính là trong chốn vô lâm hiếm thấy tạo hình. Hơn nữa càng thêm đòi mạng chính là: Này đôi kiếm bên trong, một cái là chuỗi đoạn kiếm, một cái là chuỗi phổ thông Thiết Kiếm, loại này tổ hợp e sợ đã là ở giang hồ riêng một ngọn cờ chứ? Nếu như người không biết còn coi chính mình người sư phụ này hoặc là phái Thanh Thành quá mức hẹp hòi đây. Mộc Liên Từ nghĩ tới đây, không khỏi lại lác đầu, nếu tự mình nói không nghe, cũng đành phải thôi. "Kỳ thực Mộc Liên Từ biết, chính mình tên đồ đệ này nhìn như hiền hoà, kỳ thực nếu như cố chấp, so với ai khác đều cố chấp, bằng không cũng không hội đối với Viên Từ Dong như vậy si tình."

Này si tình người đều là rất cố chấp.

Đường dài ngay ở thầy trò hai người khinh công luyện tập bên trong bước qua, Hành Vân khinh công thân pháp cũng là tiến rất xa, tuần nhiều ngày sau, hai người đã có thể viễn vọng Quý Châu.

....

Ngày hôm đó, thầy trò hai người như thường ngày giống như dùng khinh công chạy đi, Mộc Liên Từ ngẩng đầu lên nhìn sắc trời một chút, đã không còn sớm, liền Mộc Liên Từ cùng Hành Vân lòng bàn chân gia tốc, muốn ở tà dương trước tìm tới túc đầu.

"Sư phụ, nhìn dáng dấp chung quanh đây tựa hồ không có chỗ nào có thể cung chúng ta nghỉ ngơi a." Hành Vân một bên chạy đi một bên đánh giá bốn phía, nói với Mộc Liên Từ đến.

Mộc Liên Từ lúc này cũng không thể không dừng bước, vừa nãy bởi vì Hành Vân sơ tập khinh công, chạy trốn trong lúc đó cực kỳ vui sướng, Mộc Liên Từ nhìn thấy chính mình đồ đệ hiếm thấy có cái tốt như vậy tâm tình, liền cũng là đề nghị lại cân đo đong đếm, không được muốn dĩ nhiên bỏ qua tức đầu, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là dừng bước lại, ở thiên hoàn toàn đêm đen trước tìm cái tránh gió chỗ, thật đi ngủ ngoài trời một đêm.

Lúc này hai người chính đang Từ Xuyên cảnh nội đại lâu trong núi, phía trước không xa chính là từ xưa bình gia vùng giao tranh hiểm quan: Lâu sơn quan. Đương nhiên, hiện tại là không đuổi kịp.

Như vậy, nếu chuẩn bị ngủ ngoài trời, dĩ nhiên là muốn đi tìm chút cành khô nhóm lửa. Này đến không phải nói Mộc Liên Từ cùng Hành Vân hai người muốn nhóm lửa sưởi ấm đề chống đỡ buổi tối lạnh giá, chỉ cần là nội công tu tập đến Hành Vân giai đoạn này, ngoại trừ quá mức nghiêm khắc hoàn cảnh còn có thể đối với hắn có chút ảnh hưởng ở ngoài, đã sớm không đề ý như vậy nóng lạnh. Vì lẽ đó nhóm lửa mục đích kỳ thực là vì đồ ăn. Tuy rằng thầy trò trên người của hai người hay vẫn là có đủ lương khô, thế nhưng ở điều kiện cho phép tình huống, ai cũng không đồng ý đi gặm cái kia lại làm lại vừa cứng ngoan ý, huống chi là bên người còn có cái như Hành Vân như vậy nấu nướng cao thủ? Mộc Liên Từ là sẽ không bỏ qua cái này đại no có lộc ăn đã xuy cơ hội, liền lập tức mệnh Hành Vân đi tìm sại nhóm lửa, mà Mộc Liên Từ tắc khúc đóng vai một hồi hộ săn bắn, đánh vài con thú nhỏ trở lại thật tế tế mình và đồ đệ ngủ tưng miếu, đương nhiên bên sản xuất diện tất cả đều là Hành Vân chuyện.

Ở Hành Vân một phen trùng thao cừu nghiệp bên dưới, hai con chim trĩ cùng một con thỏ hoang liền lục tục phát sinh nồng nặc hương vị, bởi vì tối nay không gió, vì lẽ đó hương vị tụ mà không tiêu tan, ngồi ở một bên Mộc Liên Từ thì lại rất nhiều một bộ không kịp đợi thần thái, nơi nào còn có nửa điểm bình thường từ sáng đến tối treo ở bên mép cái gọi là "Sư phụ" đáng vẻ.

Một phen quá nhanh đó? Sau khi, sờ sờ chính mình cái bụng, Mộc Liên Từ thích ý quay về Hành Vân nói đến: "Lần này mang Vân nhi hạ sơn, vốn là nghĩ tới là thuận tiện tìm mấy cái trộm ngọc cho Vân nhi luyện tay nghề một chút, tăng trưởng chút kinh nghiệm đối địch, thế nhưng không nghĩ tới hiện tại trên đường như vậy thái bình, thực sự là quá kỳ quái. Trước đây sư phụ một người hành tẩu giang hồ thời điểm, vì không nghĩ tới với phiền phức, vì lẽ đó đều là muốn tránh miễn làm chút quá nhiều vô vị chiến đấu, thế nhưng những cái kia đại tặc tiểu tặc nhưng là đều không có chuyện gì từng cái từng cái khiêu sắp xuất hiện đến, thật là làm người không vui. Có thể hiện tại đến được rồi, thật muốn tìm mấy cái cho mình đồ đệ luyện tập một hồi thời điểm, rồi lại một cũng không thấy, thật đúng thế."

Hành Vân nghe được sư phụ của chính mình đang trêu ghẹo, cũng tùy ý cười cợt, thuận lợi thu dọn chấy chồn.

Ngay ở Mộc Liên Từ trêu ghẹo bên trong phẩy tay áo một cái tiêu diệt lửa trại, Hành Vân thì lại đem tàn vật thu thập xong, thầy trò hai người bay người lên thụ, tìm tới trảng kiện cành cây nơi, cùng y dựa vào thân cây ngủ, sờ đi lên cây mà ngủ, là vì giảm thiểu mặt đất đến nguy hiểm, dù sao thân ở trong núi, dã thú đông đảo.

Nguyệt đã thăng chúc, thì trời đêm khuya, đột nhiên Mộc Liên Từ con mắt mở ra, khóe miệng dĩ nhiên lộ ra hơi ý cười.

Mộc Liên Từ sờ đi sờ nụ cười, là bởi vì vừa nãy ngủ trước hắn còn ở oán giận dọc theo con đường này quá mức thái bình, sau đó buổi tối lập khắc liền có người đưa tới cửa, liền Mộc Liên Từ tỉnh lại Hành Vân, đồng thời ra hiệu Hành Vân cầm khẩu.

Nhìn thấy chính mình sư phụ cử động, Hành Vân lập tức tỉnh táo lại, bởi vì thời gian dài ở Thanh Thành sinh hoạt nguyên nhân, vì lẽ đó Hành Vân trước đây cũng không có nuôi thành thói quen cảnh giác giấc ngủ quen thuộc, trên con đường này, Mộc Liên Từ đều là rèn luyện hắn ở giấc ngủ thì đối với cảnh vật chung quanh mẫn cảm, bây giờ nhìn lại, hiệu quả cũng khá. Hành Vân nắm thật chặt sau lưng mình song kiếm, hơi sốt sắng chờ đợi chính mình lần thứ nhất mắt thấy cái gì là "Giang hồ".

Hành Vân lần thứ nhất nhìn thấy giang hồ là chân thực giang hồ, là ẩn giấu ở Hắc Dạ sau giang hồ. Máu tanh, không phải lý tính, cùng mình ở phái Thanh Thành thời điểm so với, hoàn toàn chính là hai cái tương phản to lớn, tuy rằng ở phái Thanh Thành Hành Vân chịu đến rất nhiều cười nhạo cùng khinh thường, thế nhưng nào còn có lý tính.

Trong rừng cây, một đám người đang đuổi giết một đám người khác, song phương xem đều không phải hiền lành gì, vì lẽ đó Mộc Liên Từ cũng không có đi ra tay giúp đỡ, chỉ là đề Hành Vân nhìn một chút cái gì là chân thực giang hồ. Đêm nay, Mộc Liên Từ mục đích đạt đến.

Thắng lợi người trong dĩ nhiên có Kiếm Cương cấp cao thủ, này đến là rất ra ngoài Mộc Liên Từ dự liệu, phải biết những người này đều là từ Quý Châu địa giới phương hướng mà đến, Quý Châu dù sao là so với góc vắng vẻ, trong chốn vô lâm các đại môn phái cũng không có tâm với này. Vì lẽ đó tương đối với những khác một chỗ trên liền có mấy cái đại môn phái thế chân vạc cục diện, Quý Châu cũng không nhất lưu đại phái, thật muốn là miễn cưỡng toán, cũng chỉ có phạm tịnh trên núi phạm tịnh tông cái này nhị lưu môn phái.

Hòa thượng, không dụng binh khí, thực lực không yếu, hơn nữa vị trí Quý Châu, một phù hợp những mấu chốt này môn phái, vậy thì là phạm tịnh trên núi phạm tịnh tông. Môn phái này có thể là trong chốn vô lâm tới có cá tính một môn phái, nội công của hắn thân pháp đều là tương đối tốt, thế nhưng tuân theo không nắm bất kỳ vũ khí nào cách làm lại khiến đến bọn hắn trước sau không thể xếp vào nhất lưu trong môn phái, phải biết, phạm tịnh tông "Không nắm bất kỳ vũ khí nào" nhưng là nghiêm ngặt đến liền Hàng Ma Xử loại hình độn khí còn bông cũng đều là một mực không cần. Có điều thật ở bọn hắn ở nhị lưu trong môn phái vẫn là tương đối mạnh, Quý Châu phụ cận vừa không có cái gì đại môn phái, vì lẽ đó phạm tịnh tông cũng vẫn có thể bảo vệ chính mình phạm tịnh sơn mấy trăm năm, tính được là cái lịch sử lâu đời môn phái.

Mà trước mắt những người này rõ ràng không phải là cùng vẫn còn, vậy thì có chút ý tứ, chẳng lẽ là cái gì bang phái ở vượt tỉnh làm việc? Lúc này chính ở giữa sân xử lý thì thế phe thắng lợi mở miệng bang Mộc Liên Từ giải thích nghi hoặc.

"Ta nói lão đại, chúng ta Đồng Nhân Bang (chú 1) mấy tháng này thực sự là phát triển thật nhanh a, Bang chủ lão nhân gia người quả nhiên là đương đại hào kiệt a, này ngăn ngăn mấy tháng công phu, nhanh nửa cái Quý Châu đều ở chúng ta trong lòng bàn tay, ta xem chẳng bao lâu nữa, chính là phạm tịnh trên núi những cái kia con lừa trọc cũng phải đem đỉnh núi nhường một chút kéo, ha ha!" Một cái trong đó tiểu lâu la cười đáp.

Lúc này cái kia bị gọi là "Lão đại" nam tử răn dạy đến: "Ít nói làm thêm, đem thi thể đều chôn được rồi, chính mình trong bang huynh đệ thi thể đều mang về, làm xong đi nhanh lên!" Vị này "Lão đại" chính là trong đám người này duy nhất Kiếm Cương cấp cao thủ, mặc dù nói hán Kiếm Cương còn rất miễn cưỡng, thế nhưng bước đi này chỉ có vượt qua, mới có thể ở trong chốn võ lâm tự xưng cao thủ, mà một môn phái nhỏ nếu có thể có mấy cái Kiếm Cương cấp cao thủ tọa trấn, như vậy bọn hán sẽ sản sinh chất bay vọt, mà tăng lên trên đến trung đẳng môn phái hàng ngũ, mà đại môn phái tiêu chuẩn tự nhiên chính là Kiếm Hồn cấp bậc cao thủ con số.

Mộc Liên Từ cùng Hành Vân giấu ở trên cây, nhìn phía dưới những đại hán này đầu tiên là giết tới giết lui, sau đó bận bịu đến bận bịu đi thu thập, chờ bọn hán tất cả bỏ chạy sau, thầy trò hai người mới từ thụ bên trên xuống tới. Mộc Liên Từ nhìn một chút Hành Vân, cũng còn tốt chính mình đồ đệ cũng không thể nào đối với giết chóc cùng máu tanh phản ứng quá độ, phải biết có chút người mới ở lần thứ nhất mắt thấy hoặc là trải qua giết chóc thì đều sẽ sản sinh hoảng sợ, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến sau đó điện đối địch cùng tu luyện, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam, cho nên khi Mộc Liên Từ nhìn thấy Hành Vân rất là lúc bình thường, trong lòng cũng là rất cao hứng.

Kỳ thực đối với lần đầu tự mình quan sát giết chóc Hành Vân tới nói, có thể cũng không bằng chính hán sự trước hết tưởng tượng bên trong đáng sợ như vậy, này cũng rất nhiều phương diện có quan hệ, can đảm, hoàn cảnh, thực lực vân vân. Bởi vì có sư phụ của chính mình ở bên, Hành Vân lại cũng không phải là nhất gan hạng người, thực lực càng là ở những người kia bên trên, vì lẽ đó Hành Vân chỉ là cảm giác được có chút không thoải mái thôi, cái khác cũng chỉ còn sót lại cảm thán người yếu đuối, mười mấy điều sinh mệnh, trong nháy mắt liền biến mất rồi, còn lại có thể chính là những cái kia đất vàng cùng bạch cốt.

Hành Vân nghĩ tới đây, không khỏi đối với sư phụ của chính mình Mộc Liên Từ hỏi: "Sư phụ, này người trong giang hồ tại sao muốn như vậy một mất một còn không thể? Mọi người chết rồi, cái gì khả năng đều không có, cỡ nào không đáng?"

Mộc Liên Từ nghe vậy cười đáp: "Vân nhi vẫn ở trên núi, không biết thế gian chuyện thường, phải biết thế nhân trục lợi, vạn sự đều chạy không thoát lợi tự, vì là lợi sinh, vì là lợi chết, này kỳ thực đều là bọn hán đã sớm lựa chọn kĩ càng kết cục, vì lẽ đó không có cái gì trị cũng không đáng nói chuyện." Mộc Liên Từ nói chỉ chỉ những cái kia vừa chôn chỗ tốt nói rằng.

"Cái kia chúng ta đây? Chúng ta cũng là cùng bọn hán như thế sao?" Hành Vân tiêu hóa chính mình sư phụ, thế nhưng hiển nhiên đối với chính mình cũng cùng những đại hán kia có phải là giống nhau hay không người trong giang hồ mà cảm thấy mê hoặc.

Mộc Liên Từ cho Hành Vân đáp án rất là đơn giản, liền hai chữ: "Như thế."

Tự tuy rằng ít, nhưng cũng là chính xác không có sai sót, Mộc Liên Từ nhìn mình đồ đệ mê hoặc, giải thích đến: "Lợi cái chữ này cũng không chỉ là chỉ tiền tài quyền lợi, người trên thế gian hết thấy theo đuổi mục tiêu đều ở lợi bên trong phạm vi, cho dù là Vân nhi ngươi bây giờ làm Tiểu Dung mà tìm đan Thiên Nhai cũng là vì lợi, đó là vì mình người yêu sinh mệnh 'Lợi', vì mình cùng Tiểu Dung hạnh phúc 'Lợi'. Một khi vào cái này thế, như vậy chính là ngầm thừa nhận tiếp nhận rồi thế giới này tranh lợi quy củ, mà ở quy củ này dưới thế, chính là giang hồ. Giang hồ, chính là mọi người tranh lợi thế."

Hành Vân đối với chính mình sư phụ đáp án này rõ ràng có chút không quá có thể tiếp thu: "Cái kia chúng ta những này danh môn đại phái cũng là ở tranh lợi sao? Lẽ nào cùng vừa này những người kia như thế?"

Mộc Liên Từ cười cợt: "Chúng ta càng Cao Minh."

(chú 1) Đồng Nhân Bang tên bên trong "Đồng nhân" là địa danh.

Bạn đang đọc truyện *Truyện Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18:Sơ lịch giang hồ dạ canh ba (2)

Vì để cho chính mình đồ đệ có thể càng tinh táo biết được cái giang hồ này diện mạo thật sự, Mộc Liên Từ cũng coi như là nhọc lòng, dù sao Hành Vân từ nhỏ đã ở núi Thanh Thành trên lớn lên, đối với chính tả rõ ràng là thâm căn cố đế, nếu như có thể làm cho mình đồ đệ hiểu rõ đến giang hồ bản chất, như vậy đối với hán sau đó trưởng thành sẽ là cái giúp đỡ lớn, bằng không sớm muộn là muốn ăn thiệt thòi.

"Danh môn chính phái cũng không phải nói làm đều là chính nghĩa, thế nhưng chúng ta nhất định phải ở ngoài mặt làm được chính nghĩa. Kỳ thực chúng ta cũng có rất nhiều lợi ích ở ẩn khuất giao dịch." Mộc Liên Từ phải đem những này đều nói cho Hành Vân, làm cho Hành Vân đối với giang hồ lý giải đột phá cái kia chính nghĩa cùng tà ác đơn giản mức độ.

Hành Vân sau khi nghe xong không hiểu nói: "Này không phải nói chúng ta cũng cùng những cái kia tà phái như thế?"

Mộc Liên Từ cười nói: "Đó là đương nhiên không phải, danh môn chính phái cùng tà phái khác nhau là rất rõ ràng, danh môn chính phái chú trọng tự danh dự của mình, cho dù là có một số việc không ra gì, cũng chỉ có thể ở trong âm thầm giải quyết. Nay nói cách khác, trên đời người trước mặt, danh môn chính phái hay là muốn ràng buộc chính mình. Mà tà phái thì lại chính là quang minh chính đại làm ác." Nhìn một chút Hành Vân, Mộc Liên Từ nói tiếp đến: "Không nên xem thường hai người này khác nhau a, 'Ràng buộc chính mình' bản thân liền là một loại chính nghĩa. Thế nhân ánh mắt, bản môn danh dự, những thứ này đều là ở ràng buộc các đại môn phái, cho nên nói tuy rằng danh môn chính phái môn cũng không thể đủ bảo đảm hoàn toàn chính nghĩa, thế nhưng bọn hắn chính nghĩa là đối lập, cùng tà phái so với, này đã đủ rồi."

"Danh môn chính phái cũng là có lợi ích của chính mình, cũng là muốn đi bảo vệ cùng tranh thủ lợi ích của chính mình, chỉ có điều danh môn chính phái muốn ràng buộc chính mình tuân thủ quy tắc đi tranh thủ, chỉ ít là ở ngoài mặt như vậy. Mỗi cái môn phái vì muốn sinh tồn được, nhất định phải đi giữ gìn cùng tranh thủ lợi ích của chính mình, cách làm không giống, hình thành chính phái cùng tà phái khác nhau, tuy rằng cái kia cái gọi là chính nghĩa cùng tà ác là đối lập." Mộc Liên Từ tuy rằng hay vẫn là muốn đi giáo dục chính mình đồ đệ, thế nhưng một lần cũng không thể nói quá nhiều, những này liền đủ Hành Vân tiêu hóa lý giải, càng quan trọng hay vẫn là cần Hành Vân chính mình đi trải nghiệm.

Kỳ thực Mộc Liên Từ còn có rất then chốt không có nói, danh môn chính phái so với tà phái Cao Minh ở nơi nào? Kỳ thực cũng không phải nói danh môn chính phái võ công liền cao hơn tà phái bao nhiêu, mà là Cao Minh ở làm việc trên cổ tay. Danh môn chính phái cùng tà phái đồng dạng tranh lợi, thế nhưng kết quả nhưng là một được thế nhân kính ngưỡng, một nhưng là bị coi là tà ác, trong này cao thấp không cần nói cũng biết.

Hành Vân cẩn thận suy tư Mộc Liên Từ, Mộc Liên Từ cũng không có đi giục hấn lý giải, thầy trò hai người yên tĩnh lại.

Sáng sớm, vẫn cứ mang theo đầy đầu suy nghĩ Hành Vân cùng Mộc Liên Từ tiếp tục bọn hắn tìm đan con đường, tuy rằng Hành Vân vẫn chưa hoàn toàn để cho mình rõ ràng hiểu rõ giang hồ bản chất, thế nhưng khinh công của hắn nhưng là ngày một rõ thông thạo, hơn nữa bởi vì có hai cỗ chân khí chống đỡ, vì lẽ đó ở sự chịu đựng trên, Hành Vân biểu hiện để Mộc Liên Từ cực kỳ kinh dị, thế nhưng vừa nghĩ tới chính mình làm sao cũng hỏi không ra hai cái đồ đệ võ công tiến bộ nguyên nhân, Mộc Liên Từ liền không khỏi một trận cười khổ. Thế nhưng Mộc Liên Từ nhưng là thông tình đạt lý, cũng không có quá mức tra cứu, dù sao đều là chính mình đồ đệ, không nói, nhất định là có lý do.

Muốn nói từ Tứ Xuyên một đường đi tới, Mộc Liên Từ cùng Hành Vân cũng không có nghỉ ngơi cho khỏe quá, giờ khắc này thầy trò hai người đi tới Quý Dương cái này Quý Châu to lớn nhất thành, tự nhiên cũng là muốn thuận tiện nghỉ ngơi cho khỏe nghỉ ngơi.

Quý Dương khách sạn lớn nhất là Kính Trạch Đường, trăm năm lão tự hào, vào thành xem, cao nhất toà kia lâu là được rồi. Đi vào lâu một trong đại sảnh, một trận hỗn hợp từ cùng mùi thơm của thức ăn phả vào mặt. Sau đó chính là âm ỉ, tương đương âm ỉ, tiểu nhị bắt chuyện thanh, khách mọi người trò chuyện náo động, nhai ở ngoài tiểu thương thét to thanh, đủ loại âm thanh tràn ngập ở giữa, tuy rằng rất âm ỉ, nhưng cái này cũng là sức sống tượng trưng, như vậy sức sống là Hành Vân hiện tại cần nhất.

Hành Vân rất là yêu thích không khí nơi này, bởi vì ở núi Thanh Thành trên thời điểm vẫn là cùng Mộc Ô Đạo Nhân, Hành Quân thầy trò ba người cùng nhau, cho dù là thêm vào Viên Tư Dong cùng Mộc Liên Từ, người cũng không quá năm cái, bình thường càng là quanh quẩn vô cùng, vì lẽ đó lần này hạ sơn, Hành Vân thích nhất chính là địa phương náo nhiệt, này cũng có thể để âm ỉ tiếng gầm ngăn cản chính mình đối với Viên Tư Dong bệnh tình suy nghĩ lung tung.

Lúc này chính là buổi trưa, trong đại sảnh tọa đầy người, mà lâu hai cùng lâu ba nhả nhìn tới cũng dường như là ngồi đầy.

"Khách quan, ngài là nghỉ trọ hay vẫn là ở trọ?" Một tiểu nhị thấy Mộc Liên Từ thầy trò hai người tiến vào khách sạn, liền vội vàng tiến lên bắt chuyện đến.

Nhìn một chút chật ních đại sảnh, Mộc Liên Từ nói đến: "Một gian phòng hảo hạng, thế nhưng ở đây ăn, người xem một chút có còn hay không chỗ ngồi." Nói xong, ném một khối nhỏ bạc vụn cho tiểu nhị, tiểu nhị lập tức kinh hi thu đi, bắt chuyện càng thêm ân cần: "Đại gia ngài hai vị hay vẫn là trên lầu hai đi, cục tự còn có một nhà, ngài đi theo ta." Đạt được bạc vụn, Mộc Liên Từ cùng Hành Vân liền do "Khách quan" trực tiếp thăng cấp làm "Đại gia", cái này cũng là Mộc Liên Từ giáo dục Hành Vân một mặt, có điều Hành Vân đến là đem sự chú ý toàn đặt ở đại sảnh náo nhiệt lên, chung quanh xem hứng thú đất đỏ, làm cho Mộc Liên Từ lắc đầu đại thất bạch ném bạc.

Trên đến lầu đến, tới gần ở ngoài hoài nhĩ, thầy trò hai người ngồi vào chỗ của mình, dọn đồ rượu ngon món ăn sau, Mộc Liên Từ đánh giá mở bốn phía, mà Hành Vân thì lại đang chuyên tâm nghe dưới lầu giọng nói lớn ở khoe khoang một ít cái gọi là Võ Lâm bí sự, cái này có thể tính là mỗi cái đi giang hồ tụ tập ở quán rượu trong khách sạn chuẩn bị tiết mục một trong, hơn một nghìn năm ở trong chốn giang hồ tồn tại, này Quý Dương khách sạn tự nhiên cũng không ngoại lệ. Vừa vào khách sạn, Hành Vân liền nghe đến cái kia giọng nói lớn âm thanh, có thể ở như vậy âm ỉ trong hoàn cảnh vẫn duy trì rõ ràng, không thể không tán thưởng một hồi giọng nói lớn lão huynh cổ hợm, thực tại là lợi hại.

Hành Vân lúc này hướng lan can nhích lại gần, nhìn một chút dưới lầu giọng nói lớn, một ba mươi, bốn mươi tuổi hán tử, thân trên người, bị mùi rượu mặt đỏ lên, hiện nay chính nói đến trong chốn võ lâm các đại môn phái cao thấp.

"Muốn nói tới Trung Nguyên Võ Lâm, môn phái nhiều vô số kể! Thế nhưng chân chính nói có thể dặm chân một cái liền có thể làm cho cả giang hồ chấn động Tam chấn động đại môn phái, nhưng cũng không nhiều, tỷ như Thiếu Lâm Tự khi này dạng đại môn phái chính là như vậy." Giọng nói lớn âm lượng không giảm nói rằng.

"Đi! Người nào không biết Thiếu Lâm Tự làm lợi hại a? Này còn cần người nói?" Mọi người dồn dập bắt mắt giọng nói lớn nói.

"Cái kia các người muốn nghe cái gì? Ta Lưu Đại Lực vào nam ra bắc, môn phái nào chưa từng thấy? Chính là sợ nói ra môn phái các người lại chưa

từng nghe tới, vậy còn không là đàn gảy tai trâu?" Giọng nói lớn Lưu Đại Lực giải thích.

"Cái gì đàn gảy tai trâu? Có bản lĩnh người liền nói a, chúng ta nghe lắm." Một bên người dồn dập ồn ào, tình cảnh rất là náo nhiệt.

Đang lúc này, như vậy ầm ĩ trong hoàn cảnh, một người tuổi còn trẻ thanh âm của nam nhân tiến vào mọi người lỗ tai: "Thiên Sơn kiếm phái những Tiểu Nương đó môn không sai a, người hán tử kia, nói đến cho công tử ta nghe một chút."

Trong khách sạn tất cả mọi người cùng nhau quay đầu hướng về âm thanh khởi nguồn nhìn tới, chỉ thấy một hơn hai mươi tuổi lam bào công tử chấp hai tay sau lưng Du Nhiên đi vào khách sạn, tiếp tục hán vừa nãy, nói đến: "Thiên Sơn kiếm phái những Tiểu Nương đó nhĩ môn không sai a, người hán tử kia, nói đến cho công tử ta nghe một chút."

Như vậy thô bỉ, dĩ nhiên xuất từ cái này anh tuấn công tử trong miệng, đúng là khiến mọi người tại đây rất là kinh ngạc! Mà Mộc Liên Từ khi nghe đến Thiên Sơn kiếm phái bốn chữ này thì, không khỏi một trận.

Giữa trường Lưu Đại Lực khi nghe đến cái này lam bào công tử sau, âm thầm cân nhắc, tuy rằng hán là có chút cái uống say, thế nhưng cũng không cho thấy liền không thể suy nghĩ. Từ vừa nãy lam bào công tử cái kia tay truyền âm nhìn lên, liền biết người tới không phải người. Cự ly ngắn truyền âm cũng không phải rất cần bao nhiêu công lực, cho dù Lưu Đại Lực cũng không thể làm được, thế nhưng vậy cũng chỉ có điều là bởi vì Lưu Đại Lực bản thân võ công quá thấp, mà không phải nói cự ly ngắn truyền âm có bao nhiêu khó. Thế nhưng muốn làm đến lam bào công tử như vậy thông dong vừa đi vừa nói, liền không phải chuyện rất dễ dàng, vận động bên trong chân khí là nguy nhất phối hợp, bởi vì vừa nãy truyền âm chú ý chính là mỗi người nghe được âm thanh to nhỏ nhất trí, không phát xa gần, vì lẽ đó thông dong vừa đi vừa nói, có thể không phải người liền có thể đạt đến, huống chi người này dám đối với Thiên Sơn kiếm phái như vậy công nhiên bất kính?

Này Thiên Sơn kiếm phái lai lịch (chú 1), có người nói là Trung Nguyên một Võ Lâm thế gia tránh né kẻ thù mà xa thiên quan ngoại, thế nhưng không ngờ kẻ thù dĩ nhiên một đường truy sát đến cùng, trong nhà đàn ông toàn bộ chết trận, ở thời khắc sống còn bị đi ngang qua sơ Đại Tổ Sư cứu giúp, mới đắc ý chạy trốn, cuối cùng theo sơ Đại Tổ Sư đồng thời đến Thiên Sơn. Còn lại nữ quyền cộng hơn một trăm người ở sơ Đại Tổ Sư dẫn dắt đi, Vu Thiên sơn dần xếp đi, cũng bắt đầu hướng về sơ Đại Tổ Sư chính thức bài sư học nghệ, sau khi trải qua mấy đời người nỗ lực, Thiên Sơn kiếm phái từ từ cường thịnh, đồng thời cuối cùng trở lại quan nội tìm tới nguyên lai kẻ thù báo Huyết Cừu. Có điều sau bởi vì các nàng rời xa Trung Nguyên đã qua trăm năm mà giao thiệp mất hết, vì lẽ đó cuối cùng trở về Thiên Sơn, đồng thời từ đây dần xếp đi, cho đến ngày hôm nay. Thiên Sơn kiếm phái toàn phái từ trên xuống dưới, toàn vì là nữ tử, không chỉ có là bởi vì Thiên Sơn kiếm phái sơ Đại Tổ Sư bản thân cũng là nữ tử, lưu lại võ công cũng chỉ thích hợp nữ Tử Tu tập, hơn nữa cũng là bởi vì Thiên Sơn kiếm phái ở bắt đầu thời gian liền tất cả đều là nữ tử tạo thành, vì lẽ đó liền vẫn không có cho phép nam tử gia nhập. Đương nhiên, đến cũng không là không có người trong võ lâm đi Thiên Sơn tìm kiếm ý trung nhân, thế nhưng kết quả đều không thể nào thật cũng chính là.

Thiên Sơn kiếm phái tuy rằng vị trí xa xôi, thế nhưng bởi vì bản thân là từ Trung Nguyên Võ Lâm di chuyển mà đến, vì lẽ đó vẫn cùng Trung Nguyên Võ Lâm duy trì liên hệ, vì lẽ đó Thiên Sơn kiếm phái cũng không phải ở Trung Nguyên trong võ lâm không có tai mắt, mà Thiên Sơn kiếm phái luận thực lực tuyệt đối xưng trên là nhất lưu đại phái, tuy rằng trong phái tất cả đều là nữ nhân, thế nhưng các nàng đặc biệt nội công tâm pháp cùng kiếm pháp làm cho uy danh lan xa, toàn phái Kiếm Hồn cấp bậc cao thủ có vài vị, vì lẽ đó người võ lâm là sẽ không ở trước mặt mọi người mở miệng đắc tội như vậy một đại phái. Nếu như có người dám đắc tội, cái kia một cái nguyên nhân là hán đúng là rất lợi hại, cái nguyên nhân thứ hai chính là hán trí lực có vấn đề, mà trước mặt vị này lam bào công tử thấy thế nào làm sao đều không giống như là cái kẻ ngu si, vì lẽ đó nguyên nhân cũng chỉ còn sót lại một, đó chính là hán thật sự rất lợi hại.

Vì lẽ đó Lưu Đại Lực đương nhiên sẽ không đi trêu chọc đắc tội cho hán, thế nhưng đồng dạng, nếu để cho hán đi đón lam bào công tử đi si nhục Thiên Sơn kiếm phái, hán cũng không sẽ đi làm. Lưu Đại Lực nhìn tuy rằng lỗ mãng chút, hơn nữa còn uống có chút say khướt, thế nhưng hán cũng không phải người ngu, đối với loại này nước đục hán là sẽ không đi chuyển. Phải biết hán như vậy khách sạn giọng nói lớn cử đi ngàn năm đều có thể sinh tồn hạ xuống, tự nhiên cũng không hội đều là gốc, vì lẽ đó chỉ thấy Lưu Đại Lực trong nháy mắt hai mắt đăm đăm, không nói tiếng nào ngã vào trên bàn, trong miệng rừ rừ nói: "Trở lại hai bát, rượu ngon... ..."

Trang túy!

Lam bào công tử nhìn thấy Lưu Đại Lực trang túy, cũng không có đi tiếp tục để ý tới hán, mà là hướng về trên lầu nhĩ nói đến: "Hai người các người còn không tới, chẳng lẽ muốn ta đi tới xin mời sao?"

Nghe được cái này lam bào công tử không đầu không đuôi, mọi người bất tri giác theo lam bào công tử hướng về trên lầu nhìn lại, lầu hai này cùng lầu ba nhĩ bên trong khách mời cũng bởi vì lam bào công tử cái kia tay truyền âm mà bị dò ra thân đến quan sát, duy độc lầu ba lan tự bên trong không có động tĩnh.

Lam bào công tử thấy thế cười lớn đến: "Nguyên lai cái gì Thiên Sơn kiếm phái, Lục Thủy Tiên tử, có điều là cái câu người dâm phụ mà thôi, bị người tìm tới cửa, dĩ nhiên cũng biết không mặt mũi gặp người sao?"

Lam bào công tử âm chưa lạc, chỉ thấy lầu ba nhĩ bên trong đột nhiên truyền ra một tiếng cô gái trẻ bạo quát, "Sài Nhân Phú, người cái này ác tặc, khinh người quá đáng, lại vẫn dám đuổi theo si nhục sư phụ của ta!" Một vệt màu trắng thiên ảnh theo quát thanh do lầu ba trực dưới, kiểm trong tay triển, một mảnh ánh kiếm long lánh, kiểm trước rõ ràng là dài hơn một xích Kiếm Cương, đến thẳng lam bào công tử.

Chỉ thấy cái kia lam bào công tử Sài Nhân Phú thân hình xoay một cái, dĩ nhiên ung dung nhোáng tới, thậm chí ngay cả gánh vác hai tay đều không có thả ra, mà lúc này mọi người mới mới vừa phản ứng lại đây, dồn dập kinh ngạc thốt lên né tránh, trong đại sảnh hỗn loạn tung bùng.

Thiếu nữ mặc áo trắng nhìn thấy sự công kích của chính mình lại bị Sài Nhân Phú dễ dàng như thế tránh ra, sắc mặt càng ngày càng lạnh, hàn mặt cười vù nổi lên một mảnh ánh kiếm, tốc độ du phát nhanh, nhưng dù là triêm không tới Sài Nhân Phú một tia y chân.

Ngay ở Sài Nhân Phú trêu đùa thiếu nữ mặc áo trắng thời điểm, lâu ba truyền đến một tiếng mềm nhẹ tiếng thở dài: "Tiệm Sương, không muốn đánh, người không phải là đối thủ của hân."

Cái kia bị hoá làm Tiệm Sương thiếu nữ mặc áo trắng oán hận dặm chân, thu hồi Kiếm Thế, thế nhưng vẫn cứ mắt lạnh lẽo quay về cái kia mở lời kiêu ngạo Sài Nhân Phú, mà lúc này trên đại sảnh đã là bừa bãi một mảnh, thậm chí vách tường đều bị tàn ra Kiếm Cương cắt thật nhiều đầu đường tử, liền ngay cả trên đường người đi đường đều dồn dập chạy trốn, để tránh khỏi tai vạ tới cả trong chậu.

Lúc này ngồi ở lầu hai Hành Vân nhưng là đang suy nghĩ mặt khác sự, bởi vì hân xưa nay chưa từng nhìn thấy như cái kia bị hoá làm "Tiệm Sương" thiếu nữ như vậy đẹp đề nữ tử. Muốn nói tới một đường đi tới, Hành Vân cũng là xem qua không ít mỹ nữ, nguyên bản hân ở Thanh Thành thời điểm, cũng chưa từng thấy mấy người phụ nhân, lần này hạ sơn xem như là thật sự mở rộng tầm mắt. Có điều đương nhiên, Hành Vân đối với Viên Tư Dong cảm tình vẫn, bởi vì Hành Vân đối với Viên Tư Dong cảm tình không chỉ là dung mạo vấn đề. Có điều cái này "Tiệm Sương" thì lại đúng là Hành Vân cho tới bây giờ nhìn thấy quá nữ tử bên trong xinh đẹp nhất một, hơn nữa khí chất của nàng là như vậy khác với tất cả mọi người, đến thật sự rất giống nàng tên như thế lạnh như Băng Sương, thế nhưng mặc dù là lạnh cũng không phải loại kia không hề tức giận lạnh lẽo, mà là rất có tức giận lạnh, rất là mâu thuẫn một mỹ nhân.

Nhìn "Tiệm Sương" cùng Sài Nhân Phú động thủ, Hành Vân đối với cái kia trong miệng không sạch sẽ lam bào công tử Sài Nhân Phú liền rất là bất mãn, tuy rằng một thân trường rất là anh tuấn, thế nhưng là như vậy đối với hân người bất kính, thực sự không phải người tốt lành gì, Hành Vân nghĩ tới đây, quay đầu nhìn một chút sự phụ của chính mình, muốn hỏi một chút có phải là muốn đi hỗ trợ, kết quả nhưng phát hiện sự phụ của chính mình dĩ nhiên không biết từ lúc nào bắt đầu liên hoàn toàn ngây người.

(chú 1): Thiên Sơn kiếm phái lai lịch ở sau đó tiền truyện bên trong hội có bàn giao.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Mênh mông nơi nào tìm kiếm liên tung

Kính Trạch Đường hậu viện phát sinh tiếng đánh nhau tự nhiên có rất nhiều người nghe được, thế nhưng là không có một người đi ra chuyển lần này nước đục, bởi vì ai đều biết Đạo Vũ trong rừng người chuyển, người bình thường hay vẫn là thiếu nhúng tay tốt, thật muốn là không cẩn thận bị tai vạ tới cả trong chậu, vậy thì quá uổng phí. Vì lẽ đó cũng không có người tới quấy rầy trong hậu viện đối chiến ba người.

Lúc này Sài Nhân Phú cùng Hành Vân vẫn cứ ở giếng co, hai người chân khí bị chen một trận kết kết vang rền, chân cũng đã hăm sâu lòng đất, xung quanh cơ thể một trận cuồng phong lạnh lẽo, đem bốn phía lạc Diệp Trần Thổ thổi không còn một mống, thế nhưng vẫn cứ người này cũng không thể làm gì được người kia. Mà cách đó không xa Thành Tiệm Sương đang cố gắng điều tức, để có thể trạm, trợ giúp Hành Vân. Hơn nữa trong phòng không biết lúc nào có thể vận công xong xuôi Lục Thủy Tiên tử, Sài Nhân Phú trong lòng càng ngày càng buồn bực, nếu không là Hành Vân cũng khó xử của mình, muốn chăm sóc hai cổ chân khí mà đáp ứng không xuê, Sài Nhân Phú e sợ so với thua độ khả thi sẽ rất lớn.

Thế nhưng sự Thực Thượng, nhưng là lúc này Hành Vân trước tiên có chút không chịu nổi, mặc dù đối với hai cổ chân khí đồng thời tấn công địch đã bắt đầu có nắm giữ, nhưng này dù sao cũng là Hành Vân lần thứ nhất như vậy ở trong thực tế sử dụng, hơn nữa hay vẫn là toàn lực làm, một lúc mới bắt đầu hỗn loạn chân khí ở trong kinh mạch để Hành Vân khổ sở đòi mạng, hơn nữa cực kỳ tiêu hao tinh thần khổng lồ, Hành Vân lực lượng tinh thần từ vừa mới bắt đầu liền bị đại đại tiêu hao, Hành Vân chỉ cảm giác mình hiện tại rất mệt, cũng sắp muốn không chống đỡ được.

Ngay ở Hành Vân dần cảm không chống đỡ nổi thời điểm, Sài Nhân Phú cũng cảm giác được đối thủ một chút không thích hợp, đại hi bên dưới, này tước đối phương trưởng, hai người tình thế lập tức bắt đầu từ thế lực ngang nhau chuyển hướng gây bất lợi cho Hành Vân phương hướng phát triển. Thế nhưng Sài Nhân Phú vẫn không có cao hứng bao lâu, một bên Thành Tiệm Sương chậm rãi trạm. Tuy rằng nàng bị Sài Nhân Phú Kiếm Cương chấn thương nội thương vẫn không có được, thế nhưng trải qua này trận điều tức, đã ít nhất có thể sống di chuyển, dù sao lúc đó bởi vì Sài Nhân Phú muốn đi triệt chiều đối phó Hành Vân, vì lẽ đó kiếm trên chân khí đã bỏ chạy rất nhiều, chấn động đến Thành Tiệm Sương trên người cũng không phải quá mạnh mẽ.

Cổ nển đau đớn kịch liệt, Thành Tiệm Sương từng bước từng bước hướng đi giếng co bên trong hai người. Sài Nhân Phú ám đạo không được, tâm trạng càng là thâm hận Hành Vân nhúng tay hồng rồi chính mình đại sự, thế nhưng cho dù hân lại làm sao oán hận, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Thành Tiệm Sương vất vả giờ lên kiếm, chậm rãi trát hướng mình. Không sai, là trát. Thành Tiệm Sương hiện tại bởi vì thương thế, khí lực chỉ đủ sử dụng kiếm trát quá khứ, chiêu thức gì nội lực cũng không dùng tới, có điều cũng may Sài Nhân Phú hiện tại cũng là muốn động đều động không được, bị Hành Vân nội lực dính chặt, hơi động máy may liền lập tức là nội lực cuốn ngược cục diện, chỉ có ký hy vọng vào Thành Tiệm Sương còn không quán tới chính mình liền lần thứ hai nội thương phát tác, ngã xuống đất không nổi.

Chỉ là đáng tiếc chính là, Sài Nhân Phú nguyện vọng không có trở thành sự thật, Thành Tiệm Sương kiếm ngoan cường đã đâm tới, Sài Nhân Phú cùng lúc một trận bị đau, nội lực một tả, Hành Vân Trắc Nhan cùng Ngọc Hư đồng thời như thủy triều theo Sài Nhân Phú nội lực bỏ chạy mà công quá khứ, Sài Nhân Phú lại như như điều đứt dây giống như vậy, một tiếng muồn hàng bay ra ngoài, dọc theo đường đi phun ra một đạo kinh người vết máu.

Nhìn thấy cái kia kẻ địch lợi hại rốt cục bị đánh bay, Hành Vân cũng lập tức co quắp ngồi xuống, nội lực tiêu hao rất nghiêm trọng cùng tinh thần trên tiêu hao, làm cho Hành Vân hiện tại liền Thành Tiệm Sương cũng không bằng, chỉ có miễn cưỡng ngồi xếp bằng, điều tức một hồi, để khôi phục một ít nội lực cùng tinh thần.

Cái kia Sài Nhân Phú võ công cao thấp, Thành Tiệm Sương tâm trạng của chính mình là tối nắm chắc, Sài Nhân Phú võ công cùng cái kia có thể làm cho chính mình sự phụ bị thương Sài Nhân Bẩm cách biệt không có mấy, mà cái này phái Thanh Thành tuổi trẻ sư đệ dĩ nhiên có thể cùng hắn so đấu nội lực mà không rơi xuống hạ phong, trẻ tuổi như thế nhưng có như vậy tu vi, thực sự là làm người khâm phục. Nhìn ngồi xếp bằng trên đất uể oải vận công Hành Vân, rắn chắc thân thể, cao cao vóc dáng, không phải rất anh tuấn thậm chí còn có một chút tính trẻ con mặt, hồi tưởng vừa nãy hắn vì là cứu mình cùng bảo vệ sự phụ của chính mình vùng kiếm Nhi Xuất đáng vẽ, cùng với có thể cùng Sài Nhân Phú so đấu nội lực mà không phân cao thấp võ công. Không cảm thấy, Thành Tiệm Sương trong lòng đột nhiên dâng lên một trận cảm giác kỳ quái, chính mình cũng nói không rõ ràng là xảy ra chuyện gì, từ nhỏ đã ở nữ nhân chồng bên trong lớn lên, hiếm thấy nam nhân năng tự nhiên không biết mình kỳ thực là thích Hành Vân, trong này đến tội cùng có mấy phần là cảm kích, mấy phần là thương thức, thậm chí là đối với "Tuổi trẻ đệ đệ" yêu thích, Thành Tiệm Sương chính mình cũng không biết, thứ tình cảm này đối với ở Thiên Sơn kiếm phái lớn lên Thành Tiệm Sương tới nói là xa lạ.

Ngay ở Thành Tiệm Sương suy nghĩ lung tung thời điểm, cách đó không xa một tiếng rên rỉ, đem Thành Tiệm Sương kéo về thực tế ở trong, "Cái kia Sài Nhân Phú còn chưa chết?" Nhớ tới hắn, Thành Tiệm Sương trên mặt liền đổi trở về vẻ lạnh lùng, thậm chí dựng lên một luồng sát khí, xoay người cầm kiếm, chậm rãi hướng về Sài Nhân Phú đi đến, "Hiện tại liền đi một chiêu kiếm chấm dứt cái này ác tặc!" Thành Tiệm Sương trong lòng nghĩ đến.

Đi tới Sài Nhân Phú trước người, Thành Tiệm Sương làm dáng giơ kiếm, vẫn không có đâm xuống, liền thấy Sài Nhân Phú lớn tiếng gọi vào: "Đừng có giết ta! Đừng có giết ta! Ta biết cái kia Thanh Sam Khách thể nào rồi! Chính là cái kia Thanh Thành!"

Lúc này Sài Nhân Phú hoàn toàn không có dĩ vãng tự kiêu, nhân đau đớn mà vận vẹo khắp khuôn mặt là mồ hôi, không ngừng mà hét to, chỉ cần có thể mạng sống, cái gì khác đều là thứ yếu, đây là Sài Nhân Phú hiện tại chân thực ý nghĩ.

Nghe được Sài Nhân Phú, Thành Tiệm Sương không có chủ ý, đến tội cùng phải làm sao? Giết hay vẫn là không giết? Hiện tại sự phụ của chính mình cùng Hành Vân đều ở vận công, mà chính mình thương cũng là không nhẹ, cũng may Sài Nhân Phú thương là nặng nhất: coi trọng nhất, vốn là ngoại trừ nói chuyện ở ngoài, ngay cả rẽ ngón tay đều động không được, không có bất kỳ uy hiếp. Vì lẽ đó Thành Tiệm Sương cũng chỉ đành thả rơi xuống kiếm trong tay, ngồi xuống chờ sự phụ của chính mình cùng Hành Vân vận công xong xuôi, thật quyết định xử trí như thế nào cái này Sài Nhân Phú.

....

Trước tiên vận công xong xuôi chính là Lục Thủy Tiên tử, nội công chữa thương thì vận công cùng bình thường tu luyện vận công cũng không giống nhau, bình thường trong tu luyện công đó là ở bình thường tình huống thân thể dưới, vì lẽ đó ở gặp phải ngoại giới quấy rầy thời điểm, có thể khá là nhanh chóng ở ít nhất chân khí tuần hoàn bên trong kết thúc, lấy ứng đối ngoại giới đột phát tình huống, bình thường tu luyện tẩu hỏa nhập ma chủ yếu là vận công thì nội tâm hỗn loạn, vừa tâm ma mà không phải người ngoài. Thế nhưng nội công chữa thương liền không giống, bởi vì bản thân liền là nội thương, bên trong kinh mạch tạng bị hao tổn tình huống tiến hành nội công chữa thương, ở chân khí đại tuần hoàn hoàn thành trước là không thể gián đoạn, bằng không ngay lập tức sẽ là tẩu hỏa nhập ma cục diện, bởi vì không phải tự nhiên đình chỉ chân khí vận chuyển ở bình thường thân thể điều kiện dưới còn có thể chịu đựng, thế nhưng ở đã bị nội thương thời điểm, cái kia vốn đã tổn hại kinh mạch liền cũng không chịu được, vì lẽ đó Lục Thủy Tiên tử biết rõ trong sân Sài Nhân Phú trở lại cùng mình cùng Mộc Liên Từ các đệ tử giao thủ, nhưng là mình nhưng không thể dừng lại để hỗ trợ, cũng may cuối cùng nghe động tĩnh bên ngoài là Sài Nhân Phú thất bại. Đây là kết quả tốt nhất, nhưng cũng là tối ra ngoài Lục Thủy Tiên tử dự liệu kết quả. Bản thân nàng đồ đệ Thành Tiệm Sương võ công chính mình rất rõ ràng, vì lẽ đó thắng lợi then chốt tự nhiên là cái kia mới vừa nhìn thấy Vân sư đệ, "Thật không nghĩ tới Mộc Liên Từ đồ đệ dĩ nhiên lợi hại như vậy?" Lục Thủy Tiên tử trong lòng kinh ngạc có thể nói là đến khiếp sợ mức độ.

Nghĩ đến Mộc Liên Từ, mới vừa vận công xong xuôi Lục Thủy Tiên tử phương tâm không khỏi căng thẳng, Mộc Liên Từ là truy Sài Nhân Phú đi ra ngoài, kết quả trái lại là cái kia ác tặc trước tiên chạy trở lại, nghĩ tới đây Lục Thủy Tiên tử không khỏi bước nhanh hơn, ra gian nhà, muốn nghe nghe cái kia Sài Nhân Phú có thể nói ra gì đó.

Nhìn thấy sự phụ của chính mình rốt cục vận công xong xuôi, Thành Tiệm Sương vội vã muốn đi nghênh đón, Lục Thủy Tiên tử giơ tay ra hiệu nói: "Không cần, Tiệm Sương sắp tới trong phòng điều tức một hồi." Nói lấy ra cái bình nhỏ, giao cho Thành Tiệm Sương đến: "Chính mình ăn một hạt, một hồi chờ người Vân sư đệ vận xong công sau cho người sư đệ một hạt." Nhìn một chút nằm trên đất hấp hối, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn tắt thở Sài Nhân Phú, do dự một chút, "Cũng cho hắn một hạt, đừng để hắn chết, hi vọng hắn có thể thật sự nói ra người Mộc Liên Từ sư thúc tâm tích đến."

Thành Tiệm Sương cung kính tiếp nhận, trong lòng cảm kích sự phụ của chính mình, nhân vì cái này bình nhỏ nhìn như không đáng chú ý, kỳ thực rất là quý giá, nó bên trong chứa chính là nổi tiếng thiên hạ Thiên Sơn kiếm phái chữa thương Thánh Dược Thiên Sơn tuyết liên, chỉ có hạ sơn đi chấp hành Cao cấp nhiệm vụ hoặc là trong phái trưởng bối mới có thể mang theo, hơn nữa cũng chỉ có thể mang một điểm, sau khi trở về còn muốn khiến cho dùng tình huống đáng báo. Vì lẽ đó tuy rằng trước mắt cái này Thiên Sơn tuyết liên chỉ là chữa thương cấp bậc, nhưng cũng coi như là quý giá, lúc đó sự phụ của chính mình bị Sài Nhân Bẩm đã thương, nếu không là ăn một hạt, cũng không sẽ làm Sài Nhân Phú thăm dò lâu như vậy mới biết năng thật sự bị thương, phải biết Sài Nhân Bẩm hiện tại còn nằm đây.

Lúc này Hành Vân cũng mở mắt ra, vừa nãy Hành Vân nội lực tuy rằng tiêu hao không ít, nhưng vẫn không tính là nghiêm trọng, bởi vì cùng Sài Nhân Phú so đấu thời gian cũng không phải rất dài, tiêu hao chủ yếu là tinh thần, vì lẽ đó vừa nãy đặc biệt nhất kiệt sức thôi, một tuần hoàn điều tức, hơn nữa đã thắng lợi, vì lẽ đó tinh thần thả lỏng ra, khôi phục liền rất sắp rồi.

Nhìn thấy Hành Vân đứng lên, Thành Tiệm Sương đi tới đem Tuyết Liên đưa cho Hành Vân, hai người tay đung một cái, đột nhiên tách ra, Thành Tiệm Sương đỏ mặt chạy vào phòng, Hành Vân nhưng là có chút lúng túng nhìn Lục Thủy Tiên tử. Lục Thủy Tiên tử thấy cảnh này, làm sao không biết trong đó ý nghĩa? Ôn hòa hướng Hành Vân cười cợt, tâm trạng nhưng là âm thầm lắc đầu: "Chính mình đồ đệ rất giống mình và Mộc Liên năm đó phiên bản a, kết quả đây? Rất khả năng cũng giống như chính mình chứ?" Nghĩ tới đây, Lục Thủy Tiên tử về mặt không khỏi buồn bã, Hành Vân ở một bên nhưng là xem không rõ, cho rằng Lục Thủy Tiên tử thương thế lại phát tác .

Nhìn thấy Hành Vân quan tâm cùng hỏi dò ánh mắt, Lục Thủy Tiên tử ám đem mình suy nghĩ lung tung văng ra ngoài, thầm nghĩ đến: "Ồ bọn nhỏ trước mặt loạn nghĩ cái gì?" Lấy lại bình tĩnh, hướng Hành Vân nói đến: "Ta không có chuyện gì, làm phiền Vân sư diệt hổ trợ đem người này nhắc đến trong phòng đi, làm sao?"

Hành Vân vội vã cung kính nói đáp trả: "Phải!"

Đem Sài Nhân Phú chuyển tới trong phòng, Hành Vân cũng là rất muốn biết sự phụ của chính mình đến tột cùng là thế nào rồi, nhưng Lục Thủy Tiên tử là trưởng bối, trưởng bối ở trước, Hành Vân cũng chỉ đành chờ trưởng bối mở miệng trước , có điều khiến Hành Vân cao hứng chính là, Lục Thủy Tiên tử cũng như thế quan tâm Mộc Liên Tử, cho Sài Nhân Phú phục quá được sau, do Hành Vân trợ giúp hấn chờ một trận công: Thiên Sơn tuyết liên công hiệu quả nhiên không tầm thường, Sài Nhân Phú sắc dần dần có tốt hơn chuyển, tuy rằng vẫn không thể động, thế nhưng tạm thời ít nhất không cần lo lắng sinh mệnh vấn đề .

Nhìn thấy như tình huống như vậy, Lục Thủy Tiên tử hỏi: "Mộc Liên đến tột cùng làm sao ? Hấn cùng người cùng đi ra ngoài luận võ, làm sao liền người một người trở lại ?"

Sài Nhân Phú cố nén cả người đau đớn, mở miệng nói đến: "Người, các người muốn đáp ứng trước không giết ta, ta, ta mới nói cho các người." Vén vén mới vừa nói ra một câu, liền đem Sài Nhân Phú đau vừa vận chuyển một điểm sắc lại biến trở về trắng bệch một mảnh, thân thể bắt đầu hơi run.

Hành Vân thấy thế, liền vội vàng tiến lên một tay theo : đề sau đó tâm, đem Ngọc Hư công chậm rãi chuyển Sài Nhân Phú trong cơ thể, mới làm cho hấn bình tĩnh lại. Nhìn thấy Sài Nhân Phú hòa hoãn sau, Hành Vân ngừng đầu dùng ánh mắt hỏi dò Lục Thủy Tiên tử, dù sao Sài Nhân Phú huynh đệ vẫn là ở cho Lục Thủy Tiên tử tìm phát phạm, đồng thời đem Lục Thủy Tiên tử đã thương, vì lẽ đó Hành Vân cũng không biết nàng đối với Sài Nhân Phú cái nhìn, có phải là nhất định phải hấn chết đây? Hành Vân trong lòng không chắc chắn, đối với Hành Vân tới nói, Sài Nhân Phú làm sao vẫn còn tại kỳ thứ, trước tiên biết mình sự phụ tâm tích mới là then chốt, thế nhưng Lục Thủy Tiên tử làm vì chính mình trưởng bối, ở Hành Vân từ nhỏ chịu đến giáo dục cùng mình làm người, cũng là muốn tôn trọng, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là chờ Lục Thủy Tiên Tử Sư thúc trước tiên lên tiếng , muốn thực sự là không buông tha hấn, Hành Vân cũng muốn biện pháp khác từ Sài Nhân Phú trong miệng làm ra bản thân sự phụ tâm tích đến.

Có điều Hành Vân đứng là bạch lo lắng , bởi vì hấn cũng không biết Lục Thủy Tiên tử cùng sự phụ hấn Mộc Liên Tử trong lúc đó quan hệ, nếu như biết, thì sẽ không lung tung bận tâm . Sự Thực Thượng Lục Thủy Tiên tử cũng là không chút do dự đáp ứng rồi: "Được, chỉ cần người nói ra Mộc Liên tâm tích, ta liền không giết người."

Sài Nhân Phú bản thân chịu đến vô cùng nội thương nghiêm trọng, nếu như vừa nãy không thêm quan tâm hấn, kết quả kia hấn là chắc chắn phải chết, cho dù là ăn Thiên Sơn tuyết liên, cũng không quá là tạm thời bảo vệ một cái mạng, có thể mở miệng nói chuyện mà thôi. Không còn sức đánh trả chút nào hấn có thể nói là suy yếu đến nhận chức người xấu xí mức độ, vì lẽ đó Sài Nhân Phú khi nghe đến không giết chính mình hứa hẹn sau, trong lòng nhất định, hấn trong lòng mình rất rõ ràng, vào lúc này hấn mệnh tất cả tay của đối phương trên, có thể không phải là mình sai tàn nhẫn thời điểm, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là thành thật trả lời.

Có điều vừa muốn mở miệng, Sài Nhân Phú lại nghĩ đến đối phương chỉ là hứa hẹn không giết hấn, mà không có hứa hẹn không đối với hấn làm trò gì, vì lẽ đó liền muốn mở miệng lại muốn bọn hấn hứa hẹn, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, điều kiện đề quá nhiều, nếu như đem đối phương bức cuống lên trái lại khả năng gây bất lợi cho chính mình, vì lẽ đó cũng không có lại nói, kỳ thực này hoàn toàn là lấy hấn chi tâm đi độ Lục Thủy Tiên tử cùng Hành Vân chi phúc . Nếu Sài Nhân Phú lấy chắc chú ý, lại có Hành Vân ở sau lưng nó đưa vào chân khí, vì lẽ đó liền đem liên quan với Mộc Liên Tử sự -- đi ra.

Nguyên lai Sài Nhân Phú cùng ca ca của hấn là Quý Châu địa phương mới phát bang phái, Đồng Nhân Bang môn hạ, bởi vì võ công cao siêu, vì lẽ đó ở trong môn phái địa vị đặc thù, ngoại trừ Bang chủ ở ngoài cũng Bất Quy bất luận người nào quản hạt, Mộc Liên Tử bởi vì Sài Nhân Phú ở trong lời nói si nhục đồng thời khiêu khích Lục Thủy Tiên tử, Nhi Xuất diện ngăn cản hấn. Sài Nhân Phú tự biết không địch lại Mộc Liên Tử, đối với Sài Nhân Phú tới nói, bởi vì tuổi còn trẻ hấn liền có võ công như thế, vì lẽ đó làm người rất là tự kiêu, thế nhưng là không phải cái kẻ ngu si, ngược lại, hấn rất thông minh rất cẩn thận, chính là lúc trước ca ca của hấn sau khi bị thương nói cho hấn Lục Thủy Tiên tử cũng bị đã thương, Sài Nhân Phú đều muốn đi theo Lục Thủy Tiên tử sau quan sát rất lâu đến tự mình xác định, vừa mới ra tay. Vì lẽ đó ở cảm giác được mình quả thật không phải Mộc Liên Tử đối thủ thời điểm, liền lập tức đem Mộc Liên Tử dẫn tới Đồng Nhân Bang ở Quý Dương phân đà, bởi vì ngày hôm nay Đồng Nhân Bang Bang chủ vừa vận đến Quý Dương, đối phó cái này đột nhiên xuất hiện đối thủ, đó là không thể thích hợp hơn .

Đồng Nhân Bang làm như một mấy năm qua mới hưng khởi mới phát bang phái, trong bang tuy rằng cao thủ không phải rất nhiều, thế nhưng bọn hấn Bang chủ nhưng là một thần bí cao thủ, từ khi mấy năm trước đến nơi này sau, dựa vào hấn cái kia kinh người hồn cấp cao thủ thực lực một lần đem Đồng Nhân Bang từ trên xuống dưới thống trị ngoan ngoãn, cũng làm cho Đồng Nhân Bang một yên lặng Vô Danh môn phái nhỏ cấp tốc quật khởi, ắn có khiêu chiến Quý Châu môn phái lớn nhất -- phạm tinh tông thực lực. Mà này Sài Nhân Phú huynh đệ cũng là ở cái này Bang chủ đến Đồng Nhân Bang trước gặp phải, bởi vì ngưỡng mộ võ công mà bị hấn mời đi vào, vì lẽ đó tự nhiên đối với cái kia Bang chủ võ công sáu cạn rõ ràng vô cùng, vì lẽ đó chính mình tuy rằng không phải là đối thủ của Mộc Liên Tử, thế nhưng hấn tuyệt đối sẽ không đánh thắng được chính mình cái kia hồn cấp Bang chủ.

Mà trên thực tế cũng là như thế, Sài Nhân Phú đem Mộc Liên Tử dẫn tới Quý Dương phân đà sau, Mộc Liên Tử ngay lập tức sẽ bị bán ở, có điều đang cùng Bang chủ tranh tài dưới, vấn đề cho Sài Nhân Phú cùng tất cả mọi người tại chỗ đều kinh ngạc vô cùng, bởi vì tuy rằng bọn hấn nhìn ra Mộc Liên Tử rất là lợi hại, thế nhưng không nghĩ tới hấn cái kia Kiếm Cương cấp cao thủ dĩ nhiên có thể ở hồn cấp cao thủ trước mặt chống đỡ năm mươi chiêu, chuyện này thực sự là quá làm người kinh ngạc , phải biết Kiếm Cương cấp cao thủ nhiều nhất chỉ có thể ở hồn cấp cao thủ dưới đi cái ba mươi chiêu, năm mươi chiêu? Thực sự là khó mà tin nổi! Có điều cuối cùng Mộc Liên Tử hay vẫn là không địch lại Bang chủ, bị ép bỏ chạy , lúc đó Bang chủ đuổi

theo, đồng thời mệnh làm mình tới nơi này.

Nghe đến đó, Hành Vân thở phào nhẹ nhõm, bất luận làm sao, không có bị người ta tóm lấy, hoặc là ngộ hại, này ít nhất không có đến xấu nhất tình huống, mà Lục Thủy Tiên từ hỏi tiếp đến: "Người cái kia Bang chủ là ai?" Bởi vì trên giang hồ hèn cấp cao thủ, cái kia đều là hiển hách nhân vật nổi danh, đột nhiên ở một cái nơi phát trong bang phái xuất hiện một hèn cấp cao thủ? Cái kia nhất định phải biết là ai.

Sài Nhân Phú nói rồi rất nhiều, thực sự là đau đớn có chút không kiên trì được, thế nhưng nghe được Lục Thủy Tiên từ vấn đề, nhưng không được không tiếp tục trả lời đến: "Chúng ta bang, Bang chủ tên là, Yên Di Tà."

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20- Mỹ nữ đồng hành

Lục Thủy Tiên từ cùng Mộc Liên Từ quan hệ cũng không chỉ là "Bằng hữu" đơn giản như vậy, cho nên nói đến đối với Mộc Liên Từ thân thiết trình độ, Lục Thủy Tiên từ thậm chí muốn cao hơn Hành Vân, nhưng năng hiện tại dù sao cũng là trong ba người dài nhất giả, kinh nghiệm giang hồ nhiều nhất cũng là nàng, nàng muốn vì chính mình cùng với Mộc Liên Từ đồ đệ phụ trách, bằng không lỗ mắng làm việc kết quả chỉ có thể là hại bọn hắn.

Nhìn Hành Vân quăng tới hỏi dò ánh mắt, Lục Thủy Tiên từ mình bạch hàm nghĩa trong đó, đó là ở hỏi mình đến tốt cùng có phải là muốn giết Sài Nhân Phú, Lục Thủy Tiên từ bản thân làm người ôn hòa, cùng cái kia Sài Nhân Phú huynh đệ cừu hận cũng không có đến nhất định phải giết đối phương không thể mức độ. Có điều, trọng yếu chính là hắn thương tổn người chính mình yêu, vậy thì để Lục Thủy Tiên từ rất là cáu giận trước mắt nằm người này, càng thêm quan tâm Mộc Liên Từ an nguy làm cho Lục Thủy Tiên từ mê trong mắt lóe lên một tia sát cơ, bên cạnh Hành Vân không có cảm giác đến, thế nhưng kinh nghiệm lâu năm giang hồ Sài Nhân Phú lúc này đang đứng ở sốt sắng cao độ trạng thái, vẫn ở chú ý có thể quyết định hắn sinh tử hai người, tự nhiên ngay lập tức sẽ đối với Lục Thủy Tiên từ sát khí có cảm ứng, trong mắt lập tức hiện hiện ra hoảng sợ.

Nhìn thấy Sài Nhân Phú vẻ mặt sợ hãi, Lục Thủy Tiên từ đột nhiên cả kinh, ám muốn làm sao chính mình hội nổi lên sát cơ? Dù sao vừa nãy đã đáp ứng rồi không đi giết hắn, hơn nữa liên tình huống trước mắt tới nói, Mộc Liên Từ cũng chưa chết. Trước mắt cái này Sài Nhân Phú hiện tại có điều là người tàn phế, đối với mình căn bản không tạo thành được uy hiếp gì. Muốn đến nơi này, Lục Thủy Tiên từ lắc lắc đầu, đứng dậy nói với Hành Vân đến: "Vấn đề, chúng ta vừa nhưng đã đáp ứng rồi hắn chỉ cần nói ra Mộc Liên tâm tích liền không giết hắn, tuy rằng hắn cuối cùng cũng không biết Mộc Liên đi nơi nào, nhưng cũng coi như là đem việc trải qua nói rõ ràng, ta xem liền buông tha hắn đi, ngược lại hắn lại làm sao trị liệu, như vậy nội thương nghiêm trọng đối với kinh mạch của hắn tới nói, tổn thương là mãi mãi, hắn sau đó đều dùng không được nội lực."

Nếu Lục Thủy sư thúc cảm chú ý, Hành Vân liền không tốt lại biểu thị cái gì, hơn nữa dù sao Hành Vân cũng là mới vừa vào giang hồ, quả đoán tàn nhẫn những kinh nghiệm này vẫn không có ma luyện ra đến, hơn nữa sự phụ của chính mình cũng chưa chết, cho nên đối với Sài Nhân Phú sự thù hận cũng là giảm bớt rất nhiều. Liên lập tức rút về vẫn đặt tại Sài Nhân Phú sau lưng tay, theo Lục Thủy Tiên từ trạm, hai người một đi đến buồng trong vì là Thành Tiệm Sương hộ pháp, một thu thập hành lý, ở Thành Tiệm Sương vận công sau khi, liền lập tức ra đi. Còn Sài Nhân Phú mà, tuy rằng không giết hắn, thế nhưng cũng không khả năng lại đi đem hắn thả trên giường hầu hạ hắn, liền ném xuống đất chờ những người khác tới cứu đi, ngược lại ăn Thiên Sơn tuyết liên, hơn nữa Hành Vân chân khí chữa thương, ít nhất tính mạng Vô Du.

Vậy tại sao muốn lập tức ra đi đây? Nguyên nhân rất đơn giản, Mộc Liên Từ tuyệt đối sẽ không hướng về Kính Trạch Đường nơi này chạy, vậy chỉ có cho mình người tăng cường phiền toái lớn hơn nữa mà không có bất kỳ chỗ tốt nào, thế nhưng Hành Vân bọn hắn chỉ biết là Mộc Liên Từ sẽ không trở lại chưa dùng, cái khác khả năng con đường quá hơn nhiều, căn bản là không cách nào suy đoán Mộc Liên Từ hướng đi, hơn nữa hiện nay nơi này cũng không cách nào đợi tiếp nữa, bởi vì bất luận Đồng Nhân Bang cái kia hèn cấp cao thủ Bang chủ Yên Di Tà có phải là có thể đuổi tới Mộc Liên Từ, Sài Nhân Phú lâu như vậy đều không có trở lại, hắn cũng nhất định sẽ tới xem một chút, vì lẽ đó cùng với bị cái kia hèn cấp cao thủ tìm tới, còn không bằng sớm bỏ chạy.

Sau ba canh giờ Kính Trạch Đường hậu viện, mấy bóng người rơi xuống, trước tiên một người là cái tuổi trẻ mạo mỹ nam tử, vóc người trung đẳng, cũng không cao lắm, thế nhưng thân thể cân xứng, sở dĩ nói hắn mạo mỹ mà không phải anh tuấn, là nhân vì người này sắc mặt như quả sinh ở trên người cô gái, cái kia nhất định là cái tuyệt sắc đại mỹ nữ, có điều đáng tiếc chính là hiện tại nhưng là người đàn ông.

Chỉ thấy hắn chậm rãi đi tới Sài Nhân Phú trước mặt, quạt giấy một long, cũng không hề nói gì, chỉ là yên lặng cúi đầu nhìn nằm trên đất Sài Nhân Phú, bên mép mang theo hơi nụ cười, cũng không biết là vui mừng tìm tới thủ hạ của chính mình, hay vẫn là đang cười nhạo Sài Nhân Phú chật vật. Sài Nhân Phú nhìn người tới, không khỏi cuống quýt nói đến: "Ta chưa có nói ra chân chính bí mật, thật không có."

Không đầu không đuôi một câu nói, người đến nhưng phảng phất là nghe hiểu, cười cợt nói rằng: "Ta biết, bằng không người hiện tại liền không lại ở chỗ này nói chuyện cùng ta." Dừng một chút, nói tiếp đến: "Nơi này không phải chỉ có cái bị thương Lục Thủy Tiên từ cùng nàng hai cái tiểu bối sao? Sài

huynh đệ làm sao hội thương như vậy sự nghiêm trọng?" Quan tâm biểu hiện dưới tựa hồ còn có chút chế nhạo.

Sài Nhân Phú chỉ có đem trải qua trải qua nói đơn giản một lần, sắc mặt càng thêm trắng xám .

Mạo Mỹ nam từ khi nghe đến Hành Vân cái kia hai loại chân khí kỳ lạ võ công sau, lòng mày không khỏi chọn vậy một cái, nhưng không hề nói gì.

Lúc này, một bên một đại hán áo đen khom người nói rằng: "Bang chủ, chúng ta đồng nhân giúp một chút quy, tham sống sợ chết già, chết!" Nếu như Hành Vân ở đây, nhất định sẽ kinh ngạc, nhân vì người này chính là lúc trước hắn lần thứ nhất nhìn thấy chân chính giang hồ cái kia đồng nhân trong bang bị gọi là "Lão đại" nam tử. Mà vừa bắt đầu nói chuyện cái kia tuổi trẻ mạo Mỹ nam tử, chính là Đồng Nhân Bang Bang chủ, Yên Dĩ Tạ.

"Ta chán ghét Đồng Nhân Bang danh tự này." Yên Dĩ Tạ nhú nhú mày, trên mặt xinh đẹp phát lên một tia căm ghét biểu hiện, "Lúc trước tại sao muốn lên cái tên như thế? Thật sự rất nguy nghe , khiến cho người chán ghét."

Nghe được chính mình Bang chủ lại đang oán giận Đồng Nhân Bang tên không êm tai, những người khác cũng không dám lẩm miệng, nhân vì là danh tự này là mặt trên lên, bọn hắn không có lựa chọn quyền lợi thay đổi, mình đã nghe xong Bang chủ oán giận đến mấy năm , cũng không sẽ để ý nhiều như thế một lần.

Ý thức được chính mình có chút lạc đề , Yên Dĩ Tạ cười cợt, mọi người dĩ nhiên đột nhiên cảm thấy sáng mắt lên, qua nhiều năm như vậy thường thường theo Bang chủ bồn tẩu khắp nơi, thế nhưng mỗi lần Bang chủ cười thời điểm, loại kia quyến rũ cảm giác, đều là khiến người ta cảm thấy kinh diễm như vậy, lúc này mấy người dòn dập cúi thấp đầu xuống đi, trong lòng nhưng hưng hăng oán giận, làm sao lúc trước Bang chủ cha mẹ hắn không đem hắn sinh thành nữ hài, một mực sinh thành cái nam, chuyện này quả thật là bạo ngược thiên trần a.

Yên Dĩ Tạ ngược lại không đi chú ý bọn hắn suy nghĩ lung tung, mà là đối với cái kia "Lão đại" nói đến: "Chính sinh a, Sài huynh đệ tuy rằng tạm thời nghe theo ta mệnh lệnh, thế nhưng Bất Quy Đồng Nhân Bang chỉ huy, vì lẽ đó Đồng Nhân Bang bang quy không thích hợp Sài huynh đệ." Đối với thủ hạ của chính mình giải thích sau khi, cúi đầu an ủi Sài Nhân Phú nói: "Sài huynh đệ không cần lo lắng." Có điều mặc dù là đang an ủi Sài Nhân Phú, nhưng không có sai người đi đem ngã trên mặt đất Sài Nhân Phú phủ , mà là tùy ý hắn liền như thế ngã trên mặt đất. Sài Nhân Phú con mắt từ Yên Dĩ Tạ trên người dời đi, cực lực che giấu sự phẫn nộ của chính mình.

Yên Dĩ Tạ thật không có nhận ra được Sài Nhân Phú bất mãn, cũng không có nhận ra được tùy ý hắn ngã trên mặt đất cũng không thích hợp, mà là nhìn quanh nổi lên phòng khách trang trí, phảng phất trong phòng gia cụ trang trí rất hấp dẫn người ta tự.

Một trận ngăn ngăn chìm chìm, hay vẫn là vị kia" chính sinh "Hỏi: " có hay không muốn đuổi bắt mấy người kia? Kính xin Bang chủ bảo cho biết."

Yên Dĩ Tạ thu trở lại thường thức trong nhà trang trí ánh mắt, dùng quạt giấy chỉ trỏ chính mình trán, nghĩ một hồi nói đến: "Các ngươi cũng không dùng đuổi theo bọn hắn , ta tự mình đi, lần này cùng tình báo không giống, liền Thanh Thành đều tham dự vào , ta ngược lại muốn xem xem, bọn hắn đi Đan Thần nơi đó đến tột cùng muốn làm cái gì? Dĩ nhiên cần hai cái nhất lưu đại phái đồng thời hành động? Hay vẫn là chỉ là trùng hợp? Ha ha, thú vị thú vị."

Rời đi Kinh Trạch Đường Hành Vân một nhóm cũng không có lập tức rời đi Quý Dương, mà là do Lục Thủy Tiên từ ở trong thành lưu lại cùng Mộc Liên Từ liên lạc đánh dấu, sau đó mọi người mới cùng đi ra thành ra đi. Vì tránh tai mắt của người khác, Hành Vân đem song kiếm của hắn dùng bao bọc được, sau đó đứng ra đi thuê chiếc xe, dù sao Lục Thủy Tiên từ cùng Thành Tiệm Sương nỷ lệ quá mức bất mắt. Mọi người ngồi ở trong xe thẳng đến Quảng Tây, chuẩn bị đến sau khi do Lô Châu ra biển đi quỳnh châu, lại tới nhai châu. Sở dĩ ba người đồng hành, đó là bởi vì Lục Thủy Tiên từ bọn hắn chuyến này cũng là đi nhai châu tìm kiếm Đan Thần, ở lần đầu tiên nghe nói đến thời điểm, Hành Vân còn cảm thấy rất là kinh ngạc, dĩ nhiên cùng mình tiện đường, đây chính là tốt nhất tình huống , bởi vì Hành Vân hiện nay là bất luận làm sao cũng phải cùng Lục Thủy Tiên từ bọn hắn đi chung với nhau, bởi vì Lục Thủy Tiên từ thương vẫn chưa hoàn toàn tốt, Thành Tiệm Sương lại bị nội thương không nhẹ, Hành Vân làm sao đều sẽ không liều mạng, này không chỉ có là nhân vì là sự phụ của chính mình Mộc Liên Từ cùng Lục Thủy Tiên từ ngọn nguồn, cũng là bởi vì chính mình từ nhỏ chịu đến giáo dục đến. Hơn nữa vừa vặn là cùng đường, hơn nữa Hành Vân cũng là lần thứ nhất hành tẩu giang hồ, không có Mộc Liên Từ sự phụ làm bạn ở bên người, Hành Vân cũng là cần một vị có kinh nghiệm giang hồ trưởng bối chỉ dẫn, vì lẽ đó mọi người một cách tự nhiên đi cùng nhau.

Làm Lục Thủy Tiên từ hỏi Hành Vân bọn hắn thầy trò hai người tại sao muốn đi tìm Đan Thần thời điểm, Hành Vân đối với Viên Tư Dong bệnh tình lo lắng lại bị câu , trầm giọng đem chính mình cùng Viên Tư Dong sự nói một lần, đương nhiên dính đến Thanh Thành bên trong sự, Hành Vân cũng không có toàn nói hết ra, có điều cũng đã nghe Lục Thủy Tiên từ trực tắc đầu, trong đó không chỉ có thờ dài Hành Vân hai người bọn họ chỉ si tình thành phần, cũng đang vì mình đồ đệ thờ dài, mới vừa gặp phải một nàng yêu thích người, ai biết nhưng là cái vô duyên người, Lục Thủy Tiên từ quay đầu nhìn một chút chính mình đồ đệ, Thành Tiệm Sương thì lại cúi đầu xuống, khôi phục lạnh lẽo trên mặt bởi vì bị thương mà hiện ra càng thêm trắng xám cùng lạnh lẽo, khiến người ta không nhìn ra nội tâm của nàng bên trong đến tột cùng đang suy nghĩ gì, là bị thương? Hay vẫn là hối tiếc? Hay vẫn là cái khác...

...

Có điều Hành Vân cũng không biết Lục Thủy Tiên từ cảm khái cùng với Thành Tiệm Sương thái độ đối với chính mình, khuyết thiếu người tế cùng xử thế kinh nghiệm hắn không thể chú ý tới nhiều như vậy, huống chi cùng xe đối mặt hai cái mỹ nữ, Hành Vân vẫn là rất câu nệ ngồi ở một bên, hắn bây giờ lo lắng nhất chính là chính mình sự phụ Mộc Liên Từ an nguy, còn đang lo lắng nếu như vạn nhất đến nhai châu thời điểm, sự phụ của chính mình nhưng vẫn không tìm được chính mình, cái kia Đan Thần còn có thể cho mình trị liệu Viên Tư Dong được sao? Xa như vậy một đường đi tới, tiêu hao như vậy nhiều thời giờ, nếu như không thu hoạch được gì, Hành Vân là không chịu nhận loại kia kết quả.

Nghĩ tới hành tung không biết sự phụ Mộc Liên Từ cùng trầm ngủ không tỉnh Viên Tư Dong, Hành Vân biểu hiện càng thêm âm trầm xuống, không khỏi hướng về bên cạnh mình cái này nỷ lệ sự thúc thổ thổ . Nhìn Hành Vân vẻ mặt biến hóa, nghe được Hành Vân lo lắng, Lục Thủy Tiên từ an ủi đến: "Vấn sự diệt không cần lo lắng quá mức, Đan Thần lão nhân gia người cùng Thiên Sơn kiếm phái quan hệ không giống giống như vậy, đến lúc đó cho dù là Mộc Liên vẫn không có đến, sự thúc cũng sẽ giúp ngươi nghĩ biện pháp, yên tâm đi."

Nghe được mỹ lệ sự thúc an ủi, Hành Vân tâm cũng dần dần yên ổn đi, dù sao hắn mới chỉ mười sáu tuổi, ở Thanh Thành thời điểm liền chính mình sự

phụ sự để mấy người đồng thời sinh hoạt, kinh nghiệm giang hồ hầu như là số không, đột nhiên rời đi Thanh Thành xa xôi như thế, gặp phải nhiều chuyện như vậy, mà sự phụ của chính mình lại không tại người một bên, bàng hoàng một ít cũng là tất nhiên. Nghe được Lục Thủy Tiên từ an ủi, Hành Vân tâm không chỉ có yên ổn rất nhiều, hơn nữa cũng đối với cái này mới vừa quen mỷ lệ sự thúc sản sinh một loại thân cận cảm. Tuy rằng vị mỹ nữ này sự thúc mặt vẫn bởi vì khăn che mặt che chắn mà thấy không rõ lắm, thế nhưng nàng ôn nhu hòa ái nhưng là Hành Vân không có lĩnh hội quá. Xa lạ rồi lại chen lẫn cảm giác ấm áp, Hành Vân có chút mê man.

Có điều nhắc tới Mộc Liên Từ sau, Lục Thủy Tiên từ trong lòng cũng "Hồi hộp" một hồi, lần này hoàn toàn là nhân vì chính mình nguyên nhân đem Mộc Liên Từ kéo vào trong hiểm cảnh, đến hiện tại vẫn không có bất kỳ liên quan với hắn hành tung tin tức, muốn đến nơi này, Lục Thủy Tiên từ cũng là trầm mặc, trong xe ba người các có tâm sự, một đường không nói chuyện.

Ở chạy đi Lục Thủy Tiên từ một nhóm dựa theo chính mình lúc trước mục tiêu đi tới, nếu như Mộc Liên Từ đang nhìn đến liên lạc tiêu chí sau cũng tự nhiên sẽ tìm tới, hơn nữa chuyển này chỗ cần đến nhai châu chỉ hèo lánh, tránh thoát truy tung của đối phương kỳ thực là rất hợp tình lý. Kỳ thực ý nghĩ này không gì đáng trách, vừa không ảnh hưởng chính mình hành trình, lại có thể cùng Mộc Liên Từ hội hợp, còn có thể tránh thoát khả năng lần theo. Thế nhưng Lục Thủy Tiên từ tuyệt đối không ngờ rằng các nàng hình dạng hội rất sớm bị Đồng Nhân Bang Bang chủ, cái kia hồn cấp cao thủ Yên Dĩ Tạ biết. Bởi vì sớm đã có người đem bọn hắn chỗ cần đến cùng với hành trình đều thông báo Yên Dĩ Tạ.

Trên đường đi, mọi người đều là taxi thay đi bộ, không lúc cần thiết cũng không lộ diện, kết quả là là thuận lợi đến Nam Ninh phủ mà không có ngộ đến bất kỳ phiền phức. Dựa theo hiện nay tốc độ, không bao lâu nữa là có thể ra Quảng Tây cảnh đến Lôi Châu, trên đường thuận lợi khiến Lục Thủy Tiên từ thậm chí cảm thấy vô cùng không thích hợp, nhưng là vừa không nói ra được cụ thể làm sao không thích hợp đến. Hơn nữa mặt khác một vấn đề lớn chính là Mộc Liên Từ vẫn không có tìm tới, điều này làm cho Hành Vân cùng Lục Thủy Tiên từ rất là lo lắng. Đoàn người vào được thành đến, tùy tiện ở trong thành tìm gia khách sạn lớn nhất, đi vào chuẩn bị tìm hai gian phòng khách dừng chân, thế nhưng trong đại sảnh đột nhiên một tiếng quen thuộc giọng nói lớn đem ánh mắt của mọi người đều kéo tới.

"Muốn nói tới Trung Nguyên Võ Lâm, môn phái nhiều vô số kể! Thế nhưng chân chính nói có thể đậm chân một cái liền có thể làm cho cả giang hồ chấn động Tam chân động đại môn phái, nhưng cũng không nhiều, tỷ như Thiếu Lâm Tự khi này đang đại môn phái chính là như vậy." Câu này quen thuộc "Phí lời" để Hành Vân cùng Thành Tiệm Sương không chỉ có có chút buồn cười, một ba mươi, bốn mươi tuổi hán tử, thân trên người, bị mùi rượu mặt đỏ lên, như vậy hình tượng cùng với tiếng nói... .., "Giọng nói lớn" Lưu Đại Lực?

Nhìn cái này "Quen thuộc" người, Hành Vân không khỏi cảm thấy thật sự rất là đúng dịp a, dĩ nhiên chính mình từ Quý Châu đến Quảng Tây xa như vậy sau khi, vẫn có thể đụng tới hắn? Chẳng lẽ hắn cũng là cùng đường sao? Mà cùng Hành Vân suy nghĩ không giống chính là Lục Thủy Tiên từ, muốn biết đoàn người mình mặc dù là ở thừa xe, nhưng cũng là ngày ngày đi vội, tốc độ kia là rất nhanh rất nhanh, người làm sao có thể so với mình còn muốn sớm chạy tới nơi này? Hơn nữa hay vẫn là ở cùng một cái khách sạn bên trong gặp phải? Lẽ nào thật sự chỉ là đúng dịp? Lục Thủy Tiên từ hiện tại là tương đương cẩn thận, bởi vì nàng hiện tại muốn vì chính mình cùng Mộc Liên Từ hai cái đồ đệ phụ trách, dọc theo con đường này bình tĩnh làm người bất an, mà cái này đột nhiên xuất hiện Lưu Đại Lực cũng sẽ không đến không cho nàng cảnh giác.

Mà Lưu Đại Lực lúc này cũng là ngừng câu chuyện, không để ý chu vi những thực khách khác môn ồn ào, kinh ngạc nhìn Hành Vân bọn hắn, dường như hắn cũng không nghĩ tới sẽ như vậy xáo gổ tự.

Nhưng vào lúc này ngoài cửa đi vào một người, mặt xinh đẹp không so với ngay lúc đó Sài Nhân Phú còn dễ nhìn hơn rất nhiều, kiều đẹp như nữ tử dung nhan, tay cầm quạt giấy, vào cửa sau đối với Lục Thủy Tiên từ một cung đến địa: Ôn nhu nói đến: "Vị này nghĩ đến chính là Thiên Sơn kiếm phái Lục Thủy kiếm, Phù Liễu tiên tử chứ? Tại hạ Yên Dĩ Tạ, gặp tiên tử."

Trong lúc nhất thời Lục Thủy Tiên từ, Thành Tiệm Sương, Yên Dĩ Tạ, ba tấm không giống phong vận dung nhan, mỷ lệ khiến trong sân mọi người nín thở, Lưu Đại Lực càng là bởi vì kinh ngạc mà mở lớn miệng.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21- Nam Sơn cô lão không ông

"Yên Dĩ Tạ!" Mấy ngày qua Hành Vân cùng Lục Thủy Tiên từ bọn hắn lo lắng nhất chính là cái này hồn cấp cao thủ, không nghĩ tới cuối cùng vẫn bị hắn tìm đến, Hành Vân lập tức vận công đề phòng, tuy rằng biết rõ chính mình không phải là đối thủ của hắn, nhưng bó tay chờ chết không phải là Hành Vân tuấn hạng.

Nhìn đối phương đối với mình căm thù, Yên Dĩ Tạ mỉm cười đến: "Chư vị không cần căng thẳng, lấy tạ tới đây cũng không ác ý, có điều là cũng nghĩ đến cái kia nhai châu nhìn danh vang rền thiên hạ 'Chân trời góc biển' (chú 1) đến tốt cùng là phiên cái gì quang cảnh, chỉ là muốn cùng đại gia cùng đường kết bạn mà thôi, thật ở trên đường lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau."

"Ở trên đường lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau?" Quý đều không tin một hồn cấp cao thủ cần muốn cái gì phối hợp, Hành Vân tự nhiên rõ ràng này có điều là chút che giấu chỉ từ thôi, có điều gặp phải tình huống này, Hành Vân còn thật không có cái gì ứng đối phương pháp, đánh là tuyệt đối đánh không lại nhân gia, cho dù là sự phụ của chính mình Mộc Liên Từ đều không phải là đối thủ của hắn, chính mình một người thêm vào bị thương Lục Thủy sư thúc cùng Thành Tiệm Sương, thấy thế nào cũng tuyệt đối sẽ không địch hơn người ta, thế nhưng không đánh, chẳng lẽ liền muốn để hắn liền như thế vẫn theo chính mình hay sao? Muốn đến nơi này, Hành Vân không khỏi nhìn một chút chính mình cô gái đẹp kia sư thúc.

Lục Thủy Tiên từ lúc này cũng cảm thấy rất là kinh ngạc, cái này Yên Di Tà này đến đến tốt cùng là cái có ý gì đây? Hoàn toàn đoán không ra. Thế nhưng thực lực của đối phương cách xa ở chính mình này phương bên trên, nhưng là khẳng định, không chỉ có là Sài Nhân Phú nói tới hồn cấp cao thủ, chính là mình hiện nay cũng nhìn không thấu võ công của hắn sâu cạn.

Chỉ có hai trường hợp dưới, mình mới về nhìn không thấu võ công của hắn sâu cạn, một là võ công của đối phương cao hơn chính mình quá nhiều, mà một cái khác chính là đối thủ sẽ không chút nào võ công. Thế nhưng Yên Di Tà hiển nhiên không phải cái không biết võ công người, như vậy kết luận chính là ở đơn giản sáng tỏ có điều. Nếu Yên Di Tà khi tìm thấy chính mình một nhóm sau khi, nhưng không lập tức động thủ, như vậy chẳng lẽ mình còn có thể đi ép hắn động thủ hay sao? Liền lập tức Lục Thủy Tiên từ đáp lễ lại cười đáp: "Nếu Yên công tử muốn đi chung mà đi, vậy dĩ nhiên là tốt."

Hai cái mỹ nhân (chú 2) lẫn nhau chân thành lời nói nhỏ nhẹ, xem mọi người xung quanh hoàn toàn chảy nước miếng, Lục Thủy Tiên từ thấy nơi này không phải chỗ nói chuyện, chỉ được gọi tiểu nhị, ở trên lầu mở một phòng đơn, mọi người ở bên trong ẩm thực, miễn đi không cần thiết quấy rối, thuận tiện mở hai gian phòng hảo hạng để một hồi sau khi ăn xong nghỉ ngơi, nếu Yên Di Tà cũng đã tìm tới cửa, vậy cũng không cần lại khẩn cần chậm cần. Tiểu nhị dẫn là, phía trước dẫn đường, mọi người theo bên trên lầu, lúc này ở trong đại sảnh mọi người mới đều khôi phục như cũ, dồn dập châu đầu ghé tai nói thầm, còn sau khi hội diễn sinh ra cái gì đa dạng kỳ văn đặt sự, vậy thì không phải ai người có thể không chế, từ đây chung quanh đây trà lâu trong tửu quán lại nhiều hơn một chút mọi người khi nhàn hạ đề tài câu chuyện. Mà chỉ có cái kia "Giọng nói lớn" Lưu Đại Lực nhưng lại không biết lúc nào không gặp.

Phòng đơn bên trong, tiểu nhị ân cần chiêu đãi, đầu tiên là đặt tịnh bàn, mang lên trà bánh làm quà, ở "Xin mời chậm dùng" trong tiếng, chậm rãi lui xuống, thuận tiện lại nhìn lên mọi người hai mắt. Phải biết bốn người này ở trong, nhưng là có ba cái mỹ nhân a. Đường nhiên, Hành Vân tự nhiên là bị tự động quên.

Đợi đến tiểu nhị lui ra, Hành Vân cướp mở miệng trước hỏi Yên Di Tà đến: "Yên Di Tà, ngươi không có đuổi theo vị đạo trưởng kia chứ?" Vấn đề này từ khi thoát đi Kính Trạch Đường lên liền vẫn quán quanh Hành Vân, tuy rằng sự phụ của chính mình Mộc Liên Từ có thể từ Yên Di Tà trong tay chạy trốn, cái kia bị đuổi theo độ khả thi liền không lớn, nhưng nhiều ngày trôi qua như vậy vẫn không có bất kỳ liên hệ lại để cho Hành Vân du phát lo lắng, lúc này cái này Yên Di Tà xuất hiện, Hành Vân phản ứng đầu tiên chính là muốn hỏi một chút hắn quan với mình Mộc Liên Từ sự phụ tâm tích.

Yên Di Tà nghe xong khẽ mỉm cười, cái kia so với Thành Tiệm Sương còn muốn kiêu diễm một phần khuôn mặt để Hành Vân giác đặc biệt khó chịu, Hành Vân tuy rằng đang đối mặt nữ tử thì hội cảm giác được lúng túng, nhưng đối với nam nhân sẽ không có nhiều như vậy vấn đề, coi như Yên Di Tà trường so với nữ nhân còn muốn nữ nhân, so với nữ nhân xinh đẹp hơn, nhưng hắn dù sao cũng là người đàn ông. Hành Vân cũng không đứng đắn làm sao câu nệ.

Chỉ có điều vừa nhìn thấy hắn cái kia Trương Kiều diễm mặt, Hành Vân liền không tự chủ được từ trong lòng trực bốc lên hơi lạnh, tâm đến: "Cái này Yên Di Tà nếu như cô gái là tốt rồi, mặc dù mình có thể sẽ không được tự nhiên đối với nàng, thế nhưng ít nhất so với hiện tại thân thiết được nhiều lắm."

Nhìn Hành Vân đối tới đối lui về mặt, Yên Di Tà tựa hồ giác chơi rất vui, dùng cây quạt che khuất miệng nhẹ nhàng cười cợt, nhìn hội Hành Vân đứng ngồi không yên dáng vẻ mới chậm rãi nói đến: "Cái kia phái Thanh Thành Mộc Liên Từ thật sự rất là lợi hại, hắn là lấy ta gặp lợi hại nhất Kiếm Cung cấp cao thủ, nghĩ đến không tốn thời gian dài, trong chốn võ lâm chắc chắn thêm ra một vị hồn cấp nhân vật." Nói, trên mặt xinh đẹp tựa hồ để lộ ra một ít hưng phấn: "Thật hi vọng cùng hắn giao thủ lần nữa, lấy hồn cấp thân phận."

Hành Vân nghe đến đó, tâm trạng buồn lòng, Yên Di Tà nói như vậy, dĩ nhiên là cho thấy Mộc Liên Từ cũng không có bị hắn bắt được, có thể chưa kịp Hành Vân thở một hơi, Yên Di Tà lại tiếp tục hỏi: "Không biết tiểu đạo trưởng đạo hiệu? Cùng cái kia Mộc Liên Từ là quan hệ như thế nào?"

Đối với cái này có thể cùng Sài Nhân Phú so đấu nội lực tiểu đạo sĩ, Yên Di Tà vẫn rất là lưu ý, Sài Nhân Phú võ công làm sao, Yên Di Tà trong lòng hiểu rõ, bởi vì Sài thị huynh đệ là mặt trên phái cho hắn làm giúp đỡ, mà một thấy thế nào cũng không qua được mười tám tuổi phái Thanh Thành tiểu đạo sĩ, dĩ nhiên có thể cùng Sài Nhân Phú so đấu nội lực mà không rơi xuống hạ phong? Khái niệm này nghĩa là gì? Không phải nói phái Thanh Thành gần nhất ở đi xuống dốc sao? Làm sao lại đột nhiên bốc lên cái như thế tuổi trẻ cao thủ đến? Vì lẽ đó Yên Di Tà đối với Hành Vân đến tốt cùng là ai rất là hiếu kỳ.

Hành Vân nghe được Yên Di Tà câu hỏi, giác không được trả lời, không biết có phải là phải nói cho trước mắt người này thật hóa, vì lẽ đó không khỏi vọng hướng về mỹ nữ của chính mình sư thúc, Lục Thủy Tiên từ trừng Hành Vân gât gât đầu, Hành Vân vừa mới đáp trả: "Bản đạo Hành Vân, sư từ Mộc Liên Từ tôn sư."

Hành Vân cái kia dáng hoàng trịnh trọng trả lời không chỉ có khiến Yên Di Tà cười, liền ngay cả vẫn nghiêm mặt Thành Tiệm Sương cùng bên cạnh Lục Thủy Tiên từ đều khinh bật cười, bên trong phòng bầu không khí dĩ nhiên bởi vậy thay đổi rất nhiều, cũng không biết là bởi vì Hành Vân trả lời quá mức chính thức, hay vẫn là Yên Di Tà không bằng tưởng tượng như vậy hung thần ác sát, cũng hoặc chuẩn xác biết rồi Mộc Liên Từ thật sự không việc gì, ngược lại lúc này bầu không khí so với vừa mới bắt đầu tốt hơn nhiều.

Nhìn những người khác đều đang cười chính mình, Hành Vân cũng rất là lúng túng, chính không biết phải nói gì tốt thời điểm, Hành Vân đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, ngừng đầu đối với Yên Di Tà hỏi: "Ngươi đến tìm chúng ta đến tốt cùng là vì cái gì? Chẳng lẽ là phải đợi sự phụ ta căn cứ đánh dấu tìm được chúng ta sau, ngươi thật đến một lưới bắt hết?"

Lục Thủy Tiên từ cùng Thành Tiệm Sương sau khi nghe đều cảm thấy rất là có lý, dồn dập ngưng cười, nhìn Yên Di Tà. Bởi vì các nàng trong lòng đều

hiểu cái này Yên Di Tạ sẽ không thật sự vô sự đến cùng bọn hắn đến xem chân trời góc biển, Hành Vân nghĩ đến vấn đề này kỳ thực là rất hợp Logic, Lục Thủy Tiên tử không khỏi đối với Hành Vân có chút nhìn với cặp mắt khác xưa, bởi vì vẫn Hành Vân biểu hiện khá là ý lại với chính hắn một trường bối, mặc dù mình bởi vì Mộc Liên Tử cùng với Hành Vân đã cứu chính mình nguyên nhân rất là yêu thích hắn, thế nhưng làm như một nam hài tử, học được chính mình độc lập suy nghĩ cùng làm việc mới là đường ngay. Vì lẽ đó Lục Thủy Tiên tử nhìn thấy Hành Vân ở từng bước từng bước trưởng thành, cảm thấy rất là mừng thay cho Mộc Liên Tử.

Lúc này Yên Di Tạ nghe vậy cười khổ đến: "Ta làm sao sẽ làm như vậy? Lấy ta nếu như thật sự như vậy muốn, không phải nên trong bóng tối theo dõi các ngươi sao? Làm sao sẽ rõ tìm các ngươi thì sao? Cái kia không phải ở nói cho Mộc Liên Tử 'Ta ở đây! Ngươi không nên tới!' sao?"

Nghe được Yên Di Tạ trả lời, Hành Vân cũng trầm tư. Nhìn Hành Vân cúi đầu suy tư đáng vẻ, Lục Thủy Tiên tử cười cợt nhận được: "Vậy cũng khá năng là bởi vì Yên công tử theo chúng ta rất lâu, thế nhưng vẫn không có phát hiện Mộc Liên Tử cùng chúng ta liên lạc, cho nên mới thẳng thắn hiện thân chứ? Bởi vì cùng với chúng ta, cũng là có lấy chúng ta làm con tin áp chế Mộc Liên hiện thân ý tứ a."

Yên Di Tạ nghe được Lục Thủy Tiên tử, lần thứ hai cười khổ đến: "Tiên tử mới Tư Mẫn tiếp, lấy ta bái phục, có điều lấy ta xác thực không có ý này."

Hành Vân ở một bên nghe chỉ cảm thấy đầu hơi lớn, thăm than sự phụ của chính mình Mộc Liên Tử giáo dục chính mình thì nói quả thực không sai, xem ra chính mình muốn học đồ vật vẫn là rất nhiều, đặc biệt là ở kinh nghiệm giang hồ trên.

Nhìn thấy Yên Di Tạ lần nữa phủ nhận, mọi người cũng không đi tiếp tục hỏi dò, ngược lại ai cũng không biết Yên Di Tạ bản ý là cái gì? Vì lẽ đó thẳng thắn cũng là ngừng lại. Sau khi món ăn trên, mọi người ẩm thực xong xuôi, trong bữa tiệc bầu không khí đến là rất dễ dàng, ít nhất không có cái gì giương cung bạt kiếm hành vi.

Có điều chỉ sau đó phát sinh sự nhưng là để Hành Vân đại hao tổn tâm trí. Bởi vì làm Yên Di Tạ sau khi ăn xong chuẩn bị định một gian phòng hảo hạng thời điểm mới phát hiện, dừng nói phòng hảo hạng, hết thấy phòng khách đều đã trụ mãi, một gian đều quân không ra, cuối cùng Yên Di Tạ không thể làm gì khác hơn là nói với Hành Vân đến: "Lấy ta cần nhắc Bát Chu, không thể trước tiên định phòng khách, cho tới này, vọng Vân đạo huynh đồng ý cùng lấy ta cùng túc một đêm."

Kết quả là là Yên Di Tạ cùng Hành Vân ở mọi người ánh mắt kỳ quái bên trong đi vào đồng nhất gian khách phòng.

Mọi người trở về phòng nghỉ ngơi, Hành Vân cùng Yên Di Tạ cũng đồng thời vào phòng, ngồi ở trên ghế, Hành Vân nhìn Yên Di Tạ, tuy rằng không cần lại giống như vừa bắt đầu như vậy vận công đề phòng, thế nhưng dù sao hắn đã đánh bại sự phụ của chính mình, muốn bảo hoàn toàn không có khúc mắc cũng là không thể. Có điều đối với hôn cấp cao thủ hiểu kỳ đến là vượt trên những tâm tình này.

Tuy rằng hôn cấp cao thủ ở trong chốn giang hồ cũng không nhiều, thế nhưng phái Thanh Thành bên trong nhưng có không ít hôn cấp cao thủ, bằng không Thanh Thành cũng không sẽ trở thành trong chốn võ lâm nhất lưu danh môn đồng thời đã từng có thể cùng Thiếu Lâm Tự làm đứng ngang hàng. Tuy rằng hiện nay có suy nhược, thế nhưng sâu chết lạc đà so với mã lớn, phái Thanh Thành hiện tại vấn đề là tấn đồng lứa theo không kịp, mà không phải thượng tăng cao thủ quá ít. Cho dù không đề cập tới cái kia ngoại trừ phái Thanh Thành bốn chữ Vô trở xuống đều không rõ ràng vì tự bối lão già, liền nói Vô Dương Tử chờ Thanh Thành Lục tử, liền toàn bộ đều là hôn cấp cao thủ, sáu thanh thần kiếm ở trong chốn giang hồ lực uy hiếp nhưng là chân thực, ngoại trừ ngang nhau cấp bậc danh môn đại phái ở ngoài, môn phái nào liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới đi động động phái Thanh Thành.

Nhưng vấn đề là Hành Vân tuy rằng ở Thanh Thành lớn lên, nhưng bởi vì vấn đề thân phận, cũng không có xem qua sáu vị sư tổ dù cho một lần ra tay, bất luận là đối địch hay vẫn là tu luyện. Mà cái khác Hành Vân có thể tiếp xúc được người cũng đều không có hôn cấp thực lực, vì lẽ đó Hành Vân mặc dù là ở danh môn lớn lên, đồng thời là danh môn Thanh Thành đệ tử chính thức, thế nhưng tầm mắt nhưng cũng không làm sao trông trải. Vì lẽ đó ngày hôm nay cái này đưa tới cửa Yên Di Tạ, làm sao có thể không đưa tới Hành Vân hứng thú? Tuy rằng nhìn hắn cái kia mạo so với hoa kiều khuôn mặt rất là gây nên Hành Vân vị bộ không khỏe.

Đối với Hành Vân, Yên Di Tạ cũng là rất chú ý, Sài Nhân Phú đã nói cái kia hai loại không giống chân khí đồng thời tiến công phương thức, thực sự là làm người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cái này cũng là Yên Di Tạ trực tiếp tìm tới nơi này đến một trong những nguyên nhân, lấy Sài Nhân Phú vô công kiến thức đương nhiên sẽ không làm, hắn cũng càng sẽ không đi lừa gạt mình, vì lẽ đó đối với Hành Vân vô công, Yên Di Tạ cũng là rất muốn biết đến tột cùng làm sao.

"Hôn cấp cao thủ đến tột cùng cao ở nơi nào?" Hành Vân hỏi ra chính mình vẫn muốn hỏi vấn đề, bởi vì hôn cấp cao thủ số lượng cực nhỏ, hơn nữa đều là trải qua chính mình tu luyện được, vì lẽ đó có rất ít người biết huyền bí trong đó, đồng thời hôn cấp cao thủ bởi vì số lượng ít ỏi, làm cho mọi người rất hiếm thấy từng tới bọn hắn ra tay, cho tới Hành Vân ở Thanh Thành thời điểm đều là hỏi mình Mộc Ô sư phụ, mà hầu hạ vì Hà chân nhân nhiều năm Mộc Ô Đạo Nhân nhưng đều là không trả lời được, liền trước mắt cái này hôn cấp cao thủ Yên Di Tạ tự nhiên chính là cái rất tốt giải thích nghi hoặc đối tượng.

"Đã đến rồi thì nên ở lại, nếu ngươi đều đến rồi, hơn nữa vô công mạnh hơn ta nhiều như vậy, nhưng không ra tay, vậy ta quản ngươi có ý đồ gì? Ta có cái gì phải sợ hãi chứ?" Hành Vân ở phương diện này nhưng là muốn mở nhiều lắm. Chỉ cần đối phương không phải nữ tử, Hành Vân liền rất có thể hào phóng đúng, mặc dù đối phương trường rất giống nữ tử, nhưng dù sao cũng là người đàn ông.

Yên Di Tạ nhưng là không nghĩ tới Hành Vân lớn như vậy phương hỏi chính hắn một vấn đề, vấn đề này tuy rằng không phải bí mật gì, thế nhưng đối với một địch ta không rõ hôn cấp cao thủ đưa ra vấn đề như vậy, cũng làm cho Yên Di Tạ hơi hơi dừng một chút, có điều ngay lập tức sẽ cười đáp: "Ta có thể trả lời Vân đạo huynh vấn đề, tương tự Vân đạo huynh có thể không thể trả lời ta một vấn đề đây?"

Hành Vân suy nghĩ một chút, trả lời đến: "Ngươi nói trước đi nói là vấn đề gì, nếu như ta không thể trả lời ngươi, ta liền không hỏi." Tuy rằng Hành Vân kinh nghiệm giang hồ ít đến mức đáng thương, thế nhưng đối với Yên Di Tạ phòng bị chỉ tâm vẫn có.

Yên Dĩ Tạ xem Hành Vân mặc dù tuổi tác không lớn, nhưng cũng rất là cẩn thận, nghĩ lại vừa nghĩ hay vẫn là có điều sớm hỏi hần được rồi, lần đi nhai châu đường xá không gần, thời gian còn có rất nhiều, không bằng đang âm thầm quan sát đi, nghĩ tới đây, Yên Dĩ Tạ cười đáp: "Quên đi, hay vẫn là do lấy tạ tới nói đi, kỳ thực nếu bàn về võ công, chân chính tính được là cao thủ hai chữ cũng chỉ có hồn cấp, không có luyện vũ thành hồn người, căn bản không có thể xưng thành cao thủ." Nhìn một chút Hành Vân đáng vẻ không phục, Yên Dĩ Tạ đem quạt giấy mở ra, nhẹ nhàng vỗ đến: "Lấy tạ cũng không có nửa điểm coi khinh Mộc Liên Từ đạo trưởng ý tứ, Mộc Liên Từ đạo trưởng không tốn thời gian dài liền sẽ trở thành hồn cấp bậc cao thủ."

Hành Vân vừa nảy nghe được Yên Dĩ Tạ thì đúng là có chút không phục, nhân vì chính mình Mộc Liên Từ sư phụ nếu như dựa theo Yên Dĩ Tạ lời giải thích, liền cao thủ cũng không tính, này khó tránh khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi, cái này "Cao thủ" phạm vi cũng quá hẹp chứ?

Nhìn thấy Hành Vân còn ở nhìn mình, Yên Dĩ Tạ giải thích đến: "Hồn cấp cao thủ cùng Kiếm Cương cấp so với, cường ở hồn trên, Kiếm Cương mạnh hơn lại lợi, có điều là cổ chân khí bên ngoài thôi, là vật chết, mà hồn thì lại khác, hồn là hoạt."

"Hồn là hoạt"? Nhìn Hành Vân vẻ mặt kinh ngạc, Yên Dĩ Tạ nở nụ cười, lại là như vậy kiêu mị đáng vẻ, để Hành Vân vừa quên cảm giác khó chịu lại bị câu trở lại, thậm chí ngay cả mới vừa hưng khởi đối với hồn là hoạt câu nói này kinh ngạc đều bị che giấu đi không ít.

Cũng không biết là Yên Dĩ Tạ bản tính như vậy hay vẫn là có tính toán khác, ngược lại hần dường như đặc biệt thích xem Hành Vân cái kia bức bối vì nhìn thấy nét cười của chính mình mà đứng ngồi không yên đáng vẻ, có điều hần cũng kiên trì đối với Hành Vân giải thích đến: "Kiếm Hồn hoặc là vũ khí của hần thậm chí Võ Giả tự thân luyện chi hồn, kỳ thực là Tu Luyện giả bản thân ý chí một tái hiện, trải qua không giống nội công tâm pháp tu luyện, cuối cùng đều là thủ quy cùng đồ tu luyện ý chí của chính mình." Nói, dùng quạt giấy chỉ trỏ trán của chính mình, Yên Dĩ Tạ cười đáp, "Nơi này, nơi này mới là một cao thủ chân chính muốn chỗ tu luyện."

Hành Vân nghe rơi vào trong sương mù, dường như mình tái một chút cái gì, nhưng là vừa không bắt được, nhìn thấy Yên Dĩ Tạ một bức: "Người hỏi a, hỏi ta sẽ nói cho người biết." Đáng vẻ, Hành Vân vừa giận dữ, thẳng thắn ngậm miệng không nói chuyện, kết quả nhưng là đến trước khi ngủ hai người vẫn không nói chuyện, nếu Hành Vân không hỏi, Yên Dĩ Tạ cũng chỉ đành không nói.

Cho tới ngủ thì, Hành Vân là chết sống không chịu cùng Yên Dĩ Tạ nằm ở trên một cái giường, nói với Yên Dĩ Tạ đến: "Người ngủ trên giường đi, ta ở trên ghế là tốt rồi."

Nhìn tránh chính mình chỉ e không kịp Hành Vân, Yên Dĩ Tạ cười nằm xuống.

....

Đêm khuya.

Nga Mi sơn, kim quang đỉnh.

Nơi này chính là Hành Quân tu tập cùng dừng chân chỗ, tương tự là buổi tối, từng ở Thanh Thành trong nội viện tới lui tự nhiên thiếu nữ mặc áo đen kia "Thủy Tiên" lúc này chính quỳ một gối xuống ở Hành Quân trước mặt bái bái.

"Thiếu môn chủ, Hành Vân nhân Thanh Thành chương môn tôn nữ bệnh tình nguyên do, cùng với sư Mộc Liên Từ cùng dưới đi tới nhai châu tìm kiếm Đan Thần, ở Quý Châu cùng bản môn Đồng Nhân Bang nổi lên xung đột, Hành Vân cùng Mộc Liên Từ thất tán, hiện nay Hành Vân cùng người của Thiên Sơn kiếm phái đi chung với nhau, mà Mộc Liên Từ thì lại tung tích không rõ, Quý Châu yên lệnh chủ đã lần theo xuống."

Hành Quân vốn là mặt mũi bình tĩnh nghe vậy đột nhiên nổi lên sóng lớn, đối với trước mặt mình Thủy Tiên nói đến: "Ta mặc kệ cái gì hần cái gì lệnh chủ, nói cho hần tuyệt đối không thể gây tổn thương cho hại Vân sư huynh!" Tuy rằng âm thanh mặc dù là rất thấp, thế nhưng trong đó ngữ khí kiên quyết, cùng với trong lời nói hàn khí, đều khiến cô gái mặc áo đen run lên, vội vã cúi đầu đáp lời: "Vâng, Thủy Tiên vậy thì đi làm."

Lặng yên không một tiếng động, liền dường như từ chưa có tới không gặp, chỉ để lại Hành Quân một người ở trong phòng, dưới ánh đèn lờ mờ, một tấm có chút mặt tái nhợt.

Bạn đang đọc truyện *Trượng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22- Nam Sơn thảo đường

Văn nhã, nhần nhự, bình dị gần gũi, thậm chí có chút hài hước, Yên Dĩ Tạ cho Lục Thủy Tiên từ cảm giác chính là như vậy, nếu như không phải hần từng để cho Sài Nhân Phú tới bắt Lục Thủy Tiên từ cùng với đánh bại Mộc Liên Từ làm cho Hành Vân cùng bọn hần sư phụ thất tán, mọi người đối với Yên Dĩ Tạ cũng không hội có cái gì khúc mắc, có điều ở đến Lôi Châu trước những ngày qua bên trong, Yên Dĩ Tạ vẫn cứ cho mọi người lưu lại ấn tượng

không tồi... Ngoại trừ Thành Tiệm Surong, vẫn lạnh như băng cảm thù Yên Dĩ Tạ ở ngoài.

Đến Lôi Châu, là có thể tọa thuyền ra biển thẳng đến nhai châu hoặc là đến cảng gần hơn một ít quỳnh châu sau do lục lộ mà đi, có điều cái kia đoạn lục lộ tương đối khó đi, hiểm sơn ác thủy, mà vị trí xa xôi, còn không bằng một phẩm trực dưới nhai châu đến vui sướng, đương nhiên tiền đề là nhân vì mọi người ít nhất đều là Kiếm Cương cấp tu vi, không sợ hội say tàu, bằng không thời gian dài đi thuyền nhưng dù là chịu tội.

Đi tới cảng, lần thứ nhất nhìn thấy hải người đều hội cảm thán hải bao la, tình hạm gió biển thổi quá, mấy ngày nóng nực phảng phất cũng bị thổi xuống không ít, có điều Hành Vân nhưng không có cái gì tâm tình đi cảm thán, bởi vì hắn nhìn thấy lần này ra biển thuyền. Một chiếc rất lớn thuyền. Dài ba mươi trượng thân thuyền, tuy rằng bởi vì thời gian quan hệ mà có chút cổ xưa, thế nhưng vẫn cứ có thể nhìn ra năm đó mới vừa tạo tốt thời điểm Hùng Phong, đặc biệt là nhìn gần thời gian, cảng là như vậy.

Ngay ở Hành Vân cảm thán thời điểm, một ngựa khoái mã do xa xa chạy như bay tới, kỵ sĩ trên ngựa đợi đến trước mặt sút đạp cách an, khấn đi hai bước, khom người đem một ống trúc nhỏ giao cho Yên Dĩ Tạ. Yên Dĩ Tạ mở ra xem xem, trên giấy rất ngắn gọn một câu nói, chính là mật trên ý tứ, muốn không chỉ có không thể đối với Hành Vân động thủ, còn muốn bảo đảm Hành Vân ở Yên Dĩ Tạ cùng đi trong lúc an toàn, cho đến hắn trở lại Từ Xuyên mới thôi.

Yên Dĩ Tạ phát tay một cái, để kỵ sĩ kia rời đi, không khỏi cảm thấy rất là buồn cười, tuy rằng không hiểu mật trên ý tứ đến tột cùng là nhân tại sao, thế nhưng giấy trắng mực đen viết rõ ràng rành, chính mình lập tức thành người tiểu đạo sĩ kia bảo tiêu, thực sự là mọi chuyện Luân Hồi a, may là bên trong không có đối với Thiên Sơn kiếm phái sự có dằn dò gì, bằng không chính mình còn thật không biết là đến làm cái gì.

Nhìn Yên Dĩ Tạ ở bên kia bận bịu đến bận bịu đi, Hành Vân vốn là cũng không muốn đi để ý tới, nếu nhân gia như vậy quang minh chính đại ở lan truyền tin tức, chính mình cũng không hội tập hợp đi tới lung tung hỏi thăm, thế nhưng Hành Vân lo lắng đó là cùng mình sư phụ Mộc Liên Từ có quan hệ tin tức, vậy coi như không thể bỏ mặc, liền tiến lên hỏi dò đến là không phải là mình sư phụ tin tức. Được đáp án đương nhiên là phủ định. Mặc dù nói Hành Vân hay vẫn là đối với Yên Dĩ Tạ duy trì tương đương hoài nghi, thế nhưng sư phụ của chính mình còn không hề lộ diện, dựa theo Yên Dĩ Tạ lời giải thích, sư phụ của chính mình nên đã không có nguy hiểm, "Cùng Hứa sư phụ là có chuyện gì làm lơ?" Hành Vân cũng chỉ đành cho mình tìm lý do, đến động viên chính mình lo lắng: "Mộc Liên Từ sư phụ muốn so với người có kinh nghiệm nhiều lắm, không cần người đến bận tâm."

Không có để Hành Vân bận hắn thu các loại, đến lái thuyền thời gian. Mọi người trên đến thuyền tới, đặt chân boong tàu bên trên, cảm giác cùng lục địa xác thực không giống, dù sao cũng là lần thứ nhất tọa thuyền.

Nhìn đám thủy thủ tháo dây neo thuyền, thẳng phàm khó khăn mà không loạn, tất cả đều dẫu vào đấy tiến hành, không lâu lắm, Hành Vân rốt cục bắt đầu rời hẳn lần thứ nhất ra biển.

Không biết tên hải điều lúc nào cũng bỏ qua, đi ở biển rộng bên trên, trận thật sự gió biển bỏ qua, thân thuyền nhẹ nhàng chấp trùng, hết thấy đều là như vậy mới mẻ.

"Cảnh sắc như vậy trên đời chỉ có hai nơi." Lục Thủy Tiên tử không biết lúc nào đi tới Hành Vân trước mặt, vịn lan can hướng về xa xa phóng tầm mắt tới, "Một chỗ là biển lớn màu xanh lam, một chỗ là sa mạc màu vàng, đều là như vậy biến hóa khó lường, đồ sộ cùng đáng sợ."

Hành Vân nhìn này vô biên vô hạn hải dương, rất khó tưởng tượng còn có thể giống như hắn không lồ địa phương: "Sa mạc? Ta chỉ nghe các sư huynh nhắc qua một lần hai lần, nghe nói nơi đó xác thực rất đáng sợ."

"Xác thực?" Lục Thủy Tiên tử không quay đầu lại, gió biển thổi nàng trên trán sa không ngừng mà di động liền giống như tâm tình của nàng bây giờ như thế, "Không đi qua người đều không thể nào hiểu được cái gì là sa mạc, cái gì là chân chính đáng sợ." Nói đứng thẳng người, khôi phục dĩ vãng ôn và bình tĩnh biểu hiện, đối với Hành Vân cười đáp: "Hay vẫn là trước tiên lĩnh hội lĩnh hội cái gì là biển rộng đi, cơ hội như vậy cũng không nhiều nha." Nhìn Lục Thủy Tiên tử tựa hồ có chút cô đơn bóng lưng, Hành Vân không biết tại sao cái này mỹ lệ sư thúc lại đột nhiên u buồn. Đứng trên boong thuyền thổi một chút gió biển, Hành Vân trở lại trong khoang thuyền.

Này thuyền thật sự không phải lớn, ở thuyền lâu bên trong có một rất lớn phòng khách, cung khách mọi người nghỉ ngơi ẩm thực sử dụng, Hành Vân sau khi đi vào cảm giác liền giống như đi tới cái khách sạn quán rượu tự, hò hét loạn lên âm ỉ một mảnh, tất cả vẫn là như cũ, liền quen thuộc, Hành Vân dĩ nhiên ở trong những người này suu tầm lên cái kia thường thường xảo ngộ "Giọng nói lớn" Lưu Đại Lực đến rồi, lần trước bởi vì gặp phải Yên Dĩ Tạ mà quên hẳn, kết quả lại nhìn thời điểm, người hắn đã không gặp.

"Lần này đây?" Hành Vân rất hứng thú tìm kiếm, có điều kết quả xác thực làm hắn thất vọng.

Có điều không có Lưu Đại Lực hình bóng, nhưng không có nghĩa là không có "Giọng nói lớn" xuất hiện, muốn nói tới trong giang hồ không bao giờ thiếu thiếu chính là cái gì? Như vậy "Giọng nói lớn" tuyệt đối là một người trong đó, mà lúc này bọn hắn cũng chính là đang bàn luận Hành Vân muốn biết nhất một chuyện, Đan Thân!

Hành Vân đi tới một bên ngồi xuống, Lục Thủy Tiên tử cùng Thành Tiệm Surong nhưng là trở về khoang thuyền, bởi vì trên thuyền trong đại sảnh không thừa bao nhiêu không gian thiết trí nhà, lấy Nhị Nữ khuôn mặt đẹp ở trong đại sảnh ngồi nhất định sẽ dẫn ra rất nhiều phiền phức không tắt yếu, ai cũng không hi vọng không có chuyện gì tìm chút phiền phức, vì lẽ đó Nhị Nữ cũng là không thể làm gì khác hơn là trước về khoang thuyền. Còn Yên Dĩ Tạ, nhưng là bởi vì trên tờ giấy mệnh lệnh mà không thể không thời khắc hầu ở Hành Vân bên người. Nghề này động để Hành Vân rất là buồn phiền, theo Hành Vân, không biết tại sao, cái kia Yên Dĩ Tạ từ khi xem qua kỵ sĩ đưa tới tờ giấy sau liền vẫn theo chính mình, so với trước đây còn muốn khêu khích đại.

Thế nhưng suy nghĩ nhiều vô ích, Hành Vân cũng không muốn đi mở miệng hỏi thăm Yên Dĩ Tạ tại sao bắt được trên tờ giấy viết đến tốt cùng là gì đó, dẫn đến hần như thế quán quít lấy chính mình. Đơn giản dứt bỏ buồn phiền, theo hần, bởi vì Hành Vân đã bị thuyền khách môn nói chuyện phiếm nội dung hấp dẫn ờ.

"Đan Thần lão nhân gia người gần nhất sửa lại tên gọi." Một không tới năm mươi tuổi trung niên thuyền khách nói đến, sười đen sì một tấm mặt chữ điền, y phục trên người cũng không keo kiệt, thế nhưng là dường như nhiều năm không tắm rửa quá như thế, nhiều nếp nhăn nhìn khiến người ta cực kỳ không thoải mái. Mặt chữ điền vừa nói chuyện, vừa thỉnh thoảng đem con mắt hướng Hành Vân bên này ngắm một cái, hần đương nhiên không phải đang ngắm Hành Vân, mà là ở xem Yên Dĩ Tạ, Yên Dĩ Tạ đáng về thực sự là quá bắt mắt, tính mục đích vượt qua Hành Vân cái kia song kiếm tạo hình. Bởi vì gánh vác song kiếm chỉ là đối với người trong võ lâm tới nói quái dị, đối với người bình thường tới nói, mang một thanh kiếm cùng hai cái kiếm không hề khác gì nhau, thế nhưng Yên Dĩ Tạ đáng về liền thực sự là hấp dẫn ánh mắt của mọi người, bất luận là nam nhân hay vẫn là nữ nhân. Vì lẽ đó cái này người trong đại sảnh kỳ thực đều là rất lưu ý Yên Dĩ Tạ ngồi ở một bàn, nhưng là vừa muốn không hiển lộ ra bản thân đối với nam sắc chú ý, vì lẽ đó này người trong đại sảnh bầu không khí thật là có chút quái dị, một đám người người một lời ta một lời tán gẫu náo nhiệt, nhìn như rất tập trung vào, thế nhưng là luôn có người "Lo lắng" đưa ánh mắt hướng về bên này quét một hồi, xem Hành Vân tâm trạng cười thầm. Mà Yên Dĩ Tạ nhưng là một bức tập mãi thành quen đáng về, nhìn như vậy hần nhiều người, từ nhỏ đã là như vậy, hần đã quen thuộc từ lâu, còn nếu là có người muốn động giờ trò, Yên Dĩ Tạ càng là không thèm để ý, hần cấp cao thủ sợ ai tới?

Trong đại sảnh mọi người nghe được mặt chữ điền sau, đều là bị dẫn ra hứng thú, một người trong đó gầy gò gầy gò người tiếp lời đến: "Đan Thần lão nhân gia người cái cái gì tên gọi?" Đối với ở Hải Nam vùng này kiếm sống người tới nói, khả năng không biết hiện nay hoàng đế là ai, thế nhưng Đan Thần đại danh là nhất định biết, bởi vì ở địa phương, Đan Thần hoàn toàn là một thần thoại tự nhiên vật, mọi người đều ở tương truyền Đan Thần kỳ thực là thần tiên trên trời hạ phàm ở đây luyện đan, thậm chí còn có người tượng đắp cúng bái, không phải trường hợp cá biệt.

Mặt chữ điền nhìn một chút mọi người chờ mong đáp án ánh mắt, sờ sờ chính mình bên môi râu mép, ở mọi người sắp theo: đề chính là không được thời điểm mới vừa nói ra đáp án: "Lão nhân gia người đổi tên Nam Sơn cô lão."

Mọi người đều là không hiểu hỏi: "Đây là tại sao? Đan Thần lão nhân gia người tại sao cái cái tên như thế?" Liền ngay cả một bên nhẹ lay động quạt giấy xem trò vui Yên Dĩ Tạ đều hứng thú, cùng Hành Vân cùng nhau chờ mặt chữ điền đưa ra đáp án.

Mặt chữ điền nhìn thấy mọi người chờ mong về mặt, rốt cục nói tiếp đến: "Đó là ta một bà con, chuyên môn vì là Đan Thần lão nhân gia người đưa hàng ngày tạp vật, vốn là mỗi lần đều là có rất ít khả năng nhìn thấy lão nhân gia người tiên nhan, đều là đem item đồ ăn chờ trực tiếp phóng tới nhà bếp cùng với trong sân là tốt rồi, bởi vì lão nhân gia người mỗi ngày đều đang bận rộn luyện đan, không có thời gian đi lưu ý những chi tiết này. Thế nhưng ngày đó không biết tại sao, ta cái kia bà con đi đưa đồ ăn thời điểm, Đan Thần lão nhân gia người nhưng là ngồi xuống đất ngồi ở trong sân sững sờ, đối với tiến vào bà con phảng phất không nhìn thấy tự, chỉ là hung hăng ở nói nhỏ: 'Khô cực ba mươi năm, ròng rã ba mươi năm a, nhưng là quỷ ở này thời khắc sống còn, ta còn tự xưng cái gì Đan Thần? Thực linh a, ta vô dụng, ta có điều là một vô dụng ông lão thôi!'"

Mặt chữ điền nói tới chỗ này, ngừng lại nhìn mọi người nghe nhập thần, nâng chung trà lên uống một hớp, thăm giọng một cái, ở mọi người giục trong tiếng nói tiếp đến: "Ta cái kia bà con xem lão nhân gia người tâm tình rất là không được, liền muốn tiến lên khuyên lon hai câu. Mà đang lúc này, Đan Thần lão nhân gia người cũng phát hiện bà con, liền rồi cùng ta cái kia bà con nói đến: 'Người đi truyền đi, liền nói tự kể từ hôm nay, trong chốn giang hồ không ở có Đan Thần người này, chỉ có một vô dụng lão già! Liền gọi Nam Sơn cô lão được rồi.'"

Mọi người nghe mặt chữ điền sau khi nói xong, bắt đầu dồn dập bắt đầu nghị luận. Nghe được mặt chữ điền, mọi người ý nghĩ là không giống nhau, có vì Đan Thần lo lắng, có hiểu kỳ là đan dược gì lại muốn Đan Thần luyện ròng rã ba mươi năm, hơn nữa còn dĩ nhiên thất bại? Cũng có vì Đan Thần biết luyện đan thất bại mà cảm giác mình thần tượng phá diệt, vân vân, không phải trường hợp cá biệt. Mà trong đó lo lắng nhất liền muốn chúc Hành Vân, bởi vì nếu như cái này mặt chữ điền nói sự tình là thật, như vậy chính mình lần này tìm đan lộ trình nhưng dù là hi vọng xa vời. Này xa xôi một đường đi tới, ngay ở sắp đến chỗ cần đến thời điểm, lại đột nhiên nghe được Đan Thần lão nhân gia người bởi vì luyện đan thất bại mà tâm tình hạ, cho dù là có Lục Thủy Tiên từ lúc trước bảo đảm, Hành Vân trong bụng cũng là không chắc chắn. Nghĩ tới đây, Hành Vân lại không khỏi nhớ tới cách xa ở Thanh Thành trăm ngũ không tính Viên Tư Dong, nghĩ đến chính mình lần này rất khả năng muốn tay không mà quay về, Viên Tư Dong đem khả năng vĩnh viễn vẫn chưa tính lại, trong lúc nhất thời bàng hoàng, lo lắng, ừ ừ vân vân tự dồn dập kéo tới. Liền ngay cả một bên một bên Yên Dĩ Tạ nhìn Hành Vân đều giác không được được. Vốn là Yên Dĩ Tạ này đến không chỉ có nguyên bản đối với Thiên Sơn kiếm phái mục đích, hơn nữa còn muốn nhìn một chút đến tốt cùng là nguyên nhân gì lại muốn có thể đồng thời kéo lên phái Thanh Thành cùng Thiên Sơn kiếm phái hai người này hiện nay trong chốn võ lâm tiếng tăm lừng lẫy hạng nhất danh môn đại phái liên thủ đồng hành. Mà ở mấy ngày đồng hành dưới, kết quả nhưng có điều là bởi vì Sài Nhân Phú khiêu khích nguyên nhân mới để bọn hần đi đến cùng một chỗ. Kết quả này khiến Yên Dĩ Tạ rất là cảm giác mình tự mình đến đây là cái sai lầm, có điều nếu chính mình cũng đã đến rồi, liền muốn đem mặt trên bàn giao nhiệm vụ làm tốt, chỉ là tuyệt đối không ngờ rằng làm lên thuyền làm lên thuyền, mặt trên rồi lại không hiểu ra sao để cho mình làm Thanh Thành tiểu đạo sĩ bảo tiêu. Nói đến trước mắt ngồi cái này người nào đều nhìn ra tình huống rất là không ổn phái Thanh Thành tiểu đạo sĩ. Yên Dĩ Tạ ở trong nội tâm kỳ thực là rất yêu thích hần, bởi vì Hành Vân không chỉ có rất ít kinh nghiệm giang hồ, hơn nữa đối nhân xử thế cũng không có những cái kia người trong giang hồ bất lương quen thuộc, như vậy tự nhiên thuần phác người là ở từ nhỏ đã câu tâm đầu giác một mất một còn trong hoàn cảnh lớn lên Yên Dĩ Tạ tiếp xúc không tới mà lại cực kỳ khát vọng, vì lẽ đó Yên Dĩ Tạ không chỉ có yêu thích Hành Vân, càng là thường thường đem hần ảo tưởng thành chính mình, bù đắp chính mình không có hồn nhiên.

Nhưng vào lúc này, mang theo trầm trọng tâm sự, Hành Vân đứng dậy, đã hoàn toàn không có lại đi nghe những người kia nhân xả hứng thú, hần lựa chọn đi vào trong tiến vào khoang thuyền. Hành Vân là muốn đi tìm chính mình cái kia mỹ lệ sư thúc Lục Thủy Tiên từ, đem nơi này nghe được liên quan với Đan Thần sự nói cho nàng, sau đó nghe một chút mình còn có bao nhiêu thành công bắt được đan dược hoặc là được liên quan với Viên Tư Dong bệnh tình trả lời khả năng. Có điều Hành Vân đã không ôm bao lớn hi vọng, đi hỏi nguyên nhân kỳ thực chỉ có điều là muốn tiếp tục nghe một lần sư thúc khẳng định, để an ủi một hồi chính mình chấp trung tâm tình, mặc dù mình biết rõ sự tình làm sao hay là muốn đợi được nơi đó mới có thể biết, hơn nữa hi vọng xa vời, thế nhưng Hành Vân Khước Hoàn là đi tới Lục Thủy Tiên từ cùng Thanh Tiệm Sương vị trí khách ngoài cửa khoang.

Gõ cửa.

Mở cửa chính là Thanh Tiệm Sương, nhìn Hành Vân đầy bụng tâm sự đáng về, Thanh Tiệm Sương lạnh lẽo trên mặt hơi hơi động, che giấu tự một bên

thân đem Hành Vân để gần đây, thuận lợi đem theo tới Yên Dĩ Tạ nhốt tại ngoài cửa, Yên Dĩ Tạ cũng không lưu ý cười cười sau, trở về phòng của mình .

Nghe xong Hành Vân đem vừa nãy ở trong đại sảnh sự tự thuật một lần, Lục Thủy Tiên từ lòng mảy cũng không tùy vào trứu . Kỳ thực các nàng lần này đến mục đích chính là vì cái kia hiện tại Đan Thần luyện không ra đan, tuy rằng cụ thể chi tiết nhỏ Lục Thủy Tiên từ cũng không rõ ràng lắm, thế nhưng sự tình đại khái nàng hay vẫn là biết một ít. Đó là rất nhiều năm trước Đan Thần hay vẫn là Dược Thánh thời điểm, đã từng trị liệu quá một đạt được kỳ chứng bệnh nhân, người bệnh nhân kia chính là hiện nay Thiên Sơn kiếm phái chương môn nhân, năm đó giang hồ mỹ danh lan xa Tây Nguyệt tiên tử La Thục Linh.

Năm đó Đan Thần tuổi tác cũng đã rất lớn , tuy rằng trên giang hồ cũng không có ai biết hán cụ thể tuổi tác, thế nhưng hán hành tẩu giang hồ làm người chữa bệnh cũng đã có bốn mươi năm có thừa , vì lẽ đó nói thế nào ngay lúc đó Đan Thần đều có sáu mươi tuổi trở lên. Thế nhưng bởi vì hán tính thông thuốc dưỡng sinh, vì lẽ đó thân thể bên ngoài còn như ba mươi tuổi người, vẫn nhả bên ngoài, lan xa tri thức, cao siêu y thuật, thiện lương tâm địa, ngay lập tức sẽ bắt được năm đó tiểu cô nương La Thục Linh phương tâm, hướng chỉ Đan Thần hay vẫn là nàng ân nhân cứu mạng? Tuy rằng Đan Thần có một ít tự kiêu, thế nhưng cũng không ảnh hưởng hán trị bệnh cứu người thiện hạnh. Mà đồng dạng La Thục Linh cũng chinh phục mấy chục năm đối với hôn nhân không hề có một chút hứng thú Đan Thần, thế nhưng bởi vì Thiên Sơn kiếm phái tôn quý, hai người cuối cùng vẫn không có có thể cùng nhau, đặc biệt là La Thục Linh lúc đó hay vẫn là chương môn đệ tử, sau đó tiếp Nhâm chương môn, càng là không thể cùng Đan Thần kết hợp.

Mà khi sơ La Thục Linh bệnh cũng không phải thật sự bị chữa khỏi , mà chỉ là bị áp chế , ở ba mươi năm sau còn có thể tái phát, hơn nữa một khi tái phát thì lại sẽ lập tức mất mạng, cho nên mới có Dược Thánh từ bỏ hành y chữa bệnh mà đi chuyên luyện đan phát sinh, tuy rằng không thể cùng với La Thục Linh, Đan Thần nhưng nhưng dứt khoát từ bỏ sự nghiệp của chính mình mà đi chuyên tâm dùng thời gian mấy chục năm luyện đan đem đổi lấy người yêu sinh mệnh.

Lục Thủy Tiên từ này đến nguyên nhân cũng là bởi vì chính mình chương môn sư tỷ, Thiên Sơn kiếm phái chương môn bệnh tình kỳ hạn sắp đến . Những năm gần đây, Thiên Sơn kiếm phái bên trong vì chương môn bệnh tình vấn đề, ở tranh luận trong phái dưới Nhâm chương môn ứng cử viên mà chia làm hai phái. Thậm chí có người muốn Tây Nguyệt chương môn sớm thả xuống chương môn chức vị, để tránh khỏi đột nhiên bệnh phát sau, trong phái hỗn loạn. Trong này có thật sự quan tâm Thiên Sơn kiếm phái, cũng tự nhiên có lòng mang ý đồ xấu người.

Phe phái đấu tranh ở danh môn đại phái bên trong như thế tồn tại, thậm chí càng thêm tàn khốc.

Vì lẽ đó Lục Thủy Tiên từ bị phái tới tìm kiếm Đan Thần, dĩ vãng mỗi ba năm phái một lần người đến hỏi dò tiến độ, mãi đến tận lần trước, Đan Thần nói cho Thiên Sơn kiếm phái, đan dược hội cần trên kỳ hạn chớp hoàn thành, vì lẽ đó lần này Lục Thủy Tiên từ là đến vì là Đan Thần dẫn đường, chỉ là nhưng không ngờ đến, Đan Thần dĩ nhiên sẽ ở bước ngoặt cuối cùng luyện đan thất bại. Lần này, không chỉ có chính mình sư tỷ tính mạng không còn bảo đảm, hơn nữa Thiên Sơn kiếm phái bên trong sẽ phải đại loạn .

Nghĩ tới đây, Lục Thủy Tiên từ đôi mi thanh tú trứu càng sâu . Chương môn sư tỷ cùng mình tình cùng tỷ muội, chính mình cũng là từ nhỏ ở Thiên Sơn kiếm phái lớn lên, bất luận là về công về tư, đều không phải Lục Thủy Tiên từ muốn xem đến kết quả.

Nhìn Lục Thủy Tiên từ như vậy khổ sở vẻ mặt, Hành Vân cũng chỉ đành ở Thành Tiệm Sương ra hiệu dưới ánh mắt, trước tiên lui đi ra.

"Xem ra lần này là không thể ôm cái gì hi vọng , ta nên làm gì?" Hành Vân lòng mảy cũng chăm chú trứu .

Bích Hải gương buồm, hành rất nhanh.

Sau hai ngày, mọi người mang theo không giống tâm sự ở nhai châu lên bờ, ở dân bản xứ dưới sự chỉ dẫn, Hành Vân đoàn người rốt cục đến Đan Thần chỗ ẩn cư Nam Sơn chỗ ở ở ngoài. Nam Sơn cũng không cao, mà là thẳng Tại Sơn thủy tú lệ, cảnh sắc hợp lòng người.

Hướng lên trên ngóng nhìn, lưng chừng núi bên trong tươi tốt mơ hồ nơi chính là mọi người mục tiêu chuyến này vị trí , nếu như không có dân bản xứ chỉ dẫn, đúng là tương đương khó tìm địa phương.

Sửa sang lại quần áo, Hành Vân bọn hán bước đi mà lên, trên đến một nửa thời điểm, trong giây lát chỉ cảm thấy một tiếng tranh nhiên hành động lớn, chu vi cây cối một trận run rẩy, trong đó tước điều càng bị kinh sợ đến mức tứ tán mà lên, tất cả mọi người cảm thấy dường như một cái búa lớn đột nhiên gõ lại đây, đặc biệt là võ công thấp nhất Thành Tiệm Sương lại bị chấn động dưới chân có chút phù phiếm.

"Chuyện gì thế này?" Hành Vân trong đầu ý nghĩ đầu tiên chính là câu nói này, đột nhiên xuất hiện nổ vang phát ra từ lưng chừng núi, "Chẳng lẽ cùng Đan Thần có quan hệ?" Hành Vân chính muốn lên tiếng hỏi dò, chỉ nghe một trận bi thương thấu xương, nghe ngóng làm người thương nhiên rơi lệ tranh thanh truyền tới. Tranh thanh bi thiết, đã không có vừa nãy cái kia nổ vang đến mãnh liệt, tranh thanh leng keng phan một cái thanh âm già nua tung bay ở trong núi.

Du phụ hoài thạch, ít có Lăng Vân thể. Từng khoa y tận người trong thiên hạ, nhưng lão cuối đời tang chí.

Tranh khúc một thủ tiếng lòng, ba mươi năm khoắc Tinh Nguyệt. Tu đề có bao nhiêu Thánh Thủ, bây giờ một đan khó thành.

Liên phảng phất ca bên trong xướng đến như thế bi thương, tranh khúc tiếng ca ở trong núi vờn quanh, cửu không tán đi. Nghe được cái này tiếng ca, Hành Vân chờ trong lòng người cũng là hoàn toàn khẳng định cái kia mặt chữ điển từng nói, Đan Thần đúng là thật sự luyện đan thất bại . Có điều nếu xa như vậy đường thậm chí đều đã vượt biển mà đến rồi, làm sao cũng muốn gặp một lần Đan Thần, đem sự tình nói một chút, không trả có cái vạn nhất sao? Nếu như một chuyện liên thử xem đều không có đi làm, cái kia làm sao có khả năng sẽ thành công đây? Liên, Hành Vân hoài giả bất luận làm sao cũng phải thử một lần tâm tình cùng mọi người đập lên tiếng ca dư vị tiếp tục hướng về trên bước đi, mà lúc này bọn hán không có chú ý tới chính là, một bên Yên Dĩ Tạ về mặt rất là vi diệu, đó là một vẻ kinh ngạc cùng hưng phấn đan xen vào nhau biểu hiện.

"Nam Sơn thảo đường", đi tới thảo lộ ở ngoài, ngẩng đầu nhìn đến chính là Đan Thần tự tay viết đề tên, tuy rằng lập tức đến rồi bốn cái người xa lạ, thế nhưng vì câu bối, tọa ở trong viện trên băng đá Đan Thần nhưng là liền đầu cũng không nhấc, tùy ý Hành Vân mấy người đi vào sân, phẳng phất không có nhận ra được.

Tuy rằng Đan Thần không có phản ứng, thế nhưng Hành Vân bọn hắn lúc này lại là cẩn thận quan sát trước mắt cái này Võ Lâm nhân vật huyền thoại, hiện tại đã bách tuổi khoảng chừng Đan Thần.

Năm đó lấy hơn sáu mươi tuổi mà có ba mươi dung mạo hắn bây giờ cũng đã là râu tóc bạc trắng, tùm la tùm lum rối tung ở trên đầu, dường như đã nhiều ngày chưa từng rửa mặt quá tự. Da mặt nếp nhăn như từng đạo từng đạo khô nứt mương máng. Nhìn Đan Thần trên mặt đau khổ về mặt, đột nhiên dĩ nhiên khiến Hành Vân sản sinh rất lớn cộng hưởng, đều là vì người yêu của chính mình nỗ lực, đều là bởi vì cứu không được người yêu của chính mình mà thương tâm. Trong lúc nhất thời, Hành Vân cảm thấy trước mắt cái này lam lũ lão nhân cùng chính mình có một loại nào đó cộng đồng đồ vật. Mới vừa nghĩ tới đây, Hành Vân ánh mắt liền bị Đan Thần hai tay gây một cái kỳ lạ tranh hấp dẫn lấy, toả ra kỳ dị màu trắng tranh không phải mộc không phải vàng, dĩ nhiên dường như là dùng xương làm thành tự, lộ ra như vậy quái lạ. "Vừa nãy tiếng nổ kia là từ cái này tranh bên trong truyền tới?" Hành Vân nghĩ đến.

Nhưng vào lúc này, Lục Thủy Tiên từ tiến lên một bước, hướng Đan Thần cung kính nói đến: "Thiên Sơn kiếm phái môn hạ Phù Liễu phụng chương môn Tây Nguyệt tiên tử chi mệnh, bái kiến Đan Thần lão tiên bối."

"Tây Nguyệt?" Danh tự này liền giống như một đạo không nhìn thấy mũi tên nhọn bắn ở Đan Thần trên người, hắn đột nhiên trầm, bởi vì trạm quá mạnh, cho tới trước người bàn đá đều bị lên thể mạng nát tan, đá vụn tứ tán tung toé, trong đó rất nhiều đều đánh tới Đan Thần trên người, thế nhưng hắn nhưng không cảm giác chút nào, chỉ có tự lâm bẩm đến: "Hoài thạch xin lỗi người a, thực linh... .. Hoài thạch xin lỗi người a, thực linh."

Nhìn thấy Đan Thần động tác lớn như vậy, đến là đem Hành Vân sợ hết hồn, chưa từng có nghĩ đến Đan Thần dĩ nhiên cũng biết võ công a. Trên giang hồ vẫn ở truyền tụng Đan Thần y thuật đan dược, thế nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai đề cập quá võ công của hắn làm sao. Mà so với Hành Vân, một bên Yên Dị Tà nhưng là một bức đã sớm biết đáng về. Ngay ở lúc đó lên núi cái kia một tiếng tranh hưởng không chỉ cho thấy Đan Thần người mang võ công sự thực, càng là chứng minh hắn tu vi sâu cạn. Không phải đến Yên Dị Tà cái này đẳng cấp liền không thể biết, hồn cấp thân thủ.

"Đan Thần dĩ nhiên là cái hồn cấp cao thủ!" Đáp án này để Yên Dị Tà cảm thấy lần này mình cuối cùng là không có một chuyển tay không, vẫn có thu hoạch. Mặc dù nói chính mình làm không Hành Vân đường dài bảo tiêu, cũng uống phí tâm tư địa điều tra cái gọi là phái Thanh Thành cùng Thiên Sơn kiếm phái liên thủ, thế nhưng hiện tại gặp phải một hồn cấp cao thủ, điều này làm cho đối với võ công mê Yên Dị Tà cảm giác được rất lớn kinh hi.

Yên Dị Tà yêu thích nhất chính là võ công, bằng không cũng không sẽ như vậy tuổi trẻ liền trở thành hồn cấp cao thủ, thiên phú, chăm chỉ, hứng thú tạo nên Yên Dị Tà, cũng làm cho hắn đối với cùng hồn cấp cao thủ giao thủ có người thường lý giải không được yêu thích. Lúc trước Hành Vân sư phụ Mộc Liên Từ trốn lúc đi, Yên Dị Tà liền không phải quá tức giận, mà là chờ mong lần thứ hai cùng Mộc Liên Từ giao thủ cơ hội, "Lấy hồn cấp thân phận", đây là Yên Dị Tà nói với Hành Vân, cũng là hắn chân tâm chờ mong.

Thế nhưng hồn cấp cao thủ ở trong chốn võ lâm nhưng là hi rất ít, ngoại trừ các đại môn phái ở ngoài, trong chốn giang hồ liền hầu như không có bao nhiêu người như vậy, mà Yên Dị Tà thành tài sau khi liền bị phái đến Quý Châu tọa trấn Đồng Nhân Bang, bình thường có nhiệm vụ tại người, nơi nào tìm đến hồn cấp cao thủ? Mà những người khác ở Yên Dị Tà trong mắt cùng bản liền không coi là cao thủ. Vì lẽ đó bây giờ trước mắt liền đứng một vị hồn cấp cao thủ, dĩ vãng khắp cả tìm không được, hiện nay nhưng dễ như trở bàn tay, Yên Dị Tà không động tâm mới là quái sự.

Hành Vân đồng bệnh tương liên, Lục Thủy Tiên từ lên tiếng tương tuấn cùng với Yên Dị Tà ý động đều không có một chút nào ảnh hưởng đến Đan Thần. Đan Thần này mấy Thiên Nhất trực là thần trí mê hồn, nhân vì chính mình luyện đan thất bại, trực tiếp nhất kết quả là ba mươi năm khổ cực uống phí, hắn người yêu của chính mình cũng là sắp sửa khó giữ được tính mạng. Liền giống như vừa nãy hắn ca bên trong xưởng, đối với chính hắn này nhiều năm qua vẫn tự Ngạo Thiên dưới y đạo sản sinh hoài nghi, cùng với đối với người yêu hồ thẹn, làm cho vẫn bảo dưỡng rất tốt Đan Thần ở thời gian có mấy ngày ngắn ngủi bên trong liền khôi phục lại hắn thực tế tuổi tác đáng về, thậm chí càng thêm già yếu. Đồng thời đối ngoại giới sự vật cũng lại vô tâm đi để ý tới, cho tới nếu không là Lục Thủy Tiên từ nói ra sư phụ nàng Tây Nguyệt tiên tử tên, hắn căn bản là sẽ không ý thức được có người đến.

Cho dù là như vậy, Đan Thần cũng không quá bởi vì Lục Thủy Tiên từ lại chìm đắm đến đối với mình người yêu xin lỗi bên trong, mãi cho đến Yên Dị Tà ra tay.

Đột nhiên, một luồng uy thế đột nhiên kéo tới, tuy rằng cũng không phải trực tiếp công kích, thế nhưng cái kia cỗ uy thế chi lớn, đủ để khiến thần trí không rõ Đan Thần bỗng cảm thấy phản chấn, bởi vì sinh mệnh sắp thu được uy hiếp, vì lẽ đó ở bản năng dưới sự kích thích Đan Thần rốt cục tỉnh táo lại.

Uy thế tự nhiên là phát ra từ Yên Dị Tà trên người, một tên lưu manh cương cường Đan Thần căn bản là không thể làm vì chính mình đối thủ tốt, như vậy liền muốn kích thích hắn, khiến cho hắn khôi phục như cũ, cái kia tốt nhất kích thích chính là uy hiếp tính mạng của hắn. Tuy rằng Yên Dị Tà mục tiêu là Đan Thần, thế nhưng hồn cấp cao thủ uy thế lại há có thể mà nói? Nay uy thế mạnh đến liền ngay cả đứng Yên Dị Tà bên người Hành Vân cùng Thành Tiệm Sương đều bị chen mở ra, bốn Chu Cuồng phong múa tung đến làm người nghẹt thở. Mà Lục Thủy Tiên từ nhưng là chủ động lui lại, bởi vì nàng là Tây Nguyệt tiên tử sư muội, cảm tình luôn luôn là chúng tỷ muội bên trong tốt nhất, vì lẽ đó đối với Đan Thần là hồn cấp cao thủ sự cũng từng có nghe thấy, hai cái hồn cấp cao thủ đối với quyết, không phải là minh hiện nay võ công có khả năng xuyên tay, huống chi chính mình hay vẫn là nội thương mới vừa dủ. Đồng thời thuận lợi kéo muốn lên trước chất vấn Yên Dị Tà Hành Vân, "Vấn nhi không muốn nhúng tay, hồn cấp cao thủ trong lúc đó không phải chúng ta một người hai người là có thể ngăn cản." Theo cùng Hành Vân ở chung thời gian tăng cường cùng với đối với Hành Vân thuần phác tính cách yêu thích, làm cho Lục Thủy Tiên từ do sớm nhất Vân sư diệt đối thành Vân nhi, đương nhiên nơi này cũng có Mộc Liên Từ nguyên nhân.

"Hồn cấp cao thủ trong lúc đó?" Nghe được Lục Thủy Tiên tử tìm tòi, Hành Vân không khỏi kinh ngạc vạn phần, tuy rằng mới vừa mới biết Đan Thần trên người chịu võ công, thế nhưng hẳn dĩ nhiên là hồn cấp cao thủ? Đây thật sự là lớn ra Hành Vân bất ngờ. Hai cái hồn cấp cao thủ đối với quyết, nào sẽ là một phen cái gì quang cảnh? Hành Vân cũng là rất muốn biết, hơn nữa cũng là rõ ràng lấy võ công của chính mình đúng là không xen tay vào được, vì lẽ đó cũng là theo Lục Thủy Tiên tử đồng thời lui ra, cùng Thành Tiệm Sương đứng chung một chỗ, nơi này liền Thành Tiệm Sương võ công thấp nhất, cách gần cũng thật có cái bảo vệ. Thành Tiệm Sương nhưng là nhìn một chút nhích lại gần Hành Vân, trong ánh mắt vẻ mặt cũng rất là phức tạp.

Lúc này, Nam Sơn thảo đường, hồn cấp cuộc chiến sắp triển khai.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Kiếm Quyết Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.